

JÉZUSSAL MINDENNAP

ELMÉLKEDÉSEK

365 inspiráló gondolat Bátorításra, szellemi növekedésre és személyes győzelemre

Andrew Wommack

Jézussal Mindennap

365 – INSPIRÁLÓ GONDOLAT –

BÁTORÍTÁSRA, SZELLEMI NÖVEKEDÉSRE ÉS SZEMÉLYES GYŐZELEMR

ANDREW WOMMACK

Fordította: Dr. Dinnyés Imre

Unless otherwise indicated, all Scripture quotations are taken from the King James Version of the Bible.

Scripture quotations marked NIV are taken from The Holy Bible: New International Version®. NIV®. Copyright © 1973, 1978, 1984, by International Bible Society. Used by permission of Zondervan. All rights reserved.

Cover design by Koechel Peterson & Associates, Inc., Minneapolis, Minnesota

Original Title: Every Day With Jesus:
365 Insights for Encouragement, Spiritual Growth, and Personal Victory
ISBN 13: 978-1-57794-972-5 (hardback)
© 2009 by Andrew Wommack Ministries, Inc.

Jézussal Mindennap
365 – inspiráló gondolat – Bátorításra, szellemi növekedésre és személyes győzelemr
ISBN: 978-1-906241-32-2 (paperback)
ISBN: 978-1-906241-33-9 (eBook)

© 2012 by Andrew Wommack Ministries – Europe
PO Box 4392, Walsall, WS1 9AR, England
www.awme.net

Andrew Wommack Ministries Hungary
9173 Győrladamér, Országút utca 7, Hungary
Email: hungary@awme.net
www.awme.hu

Translated by: Dr. Dinnyés Imre

Also available in other languages from awme.net

All rights reserved under International Copyright Law. Contents and/or cover may not be reproduced in whole or in part in any form without the express written consent of the Publisher.

Jézus Isten volt

János 1:1-5,14

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige
János 1:1

Jézus nem pusztán egy Istentől küldött ember volt, Ő maga volt az Isten. Ez az Újszövetség legfontosabb kijelentése. Minden más igazság ezen az igazságon múlik. Ha Jézus csak egy ember volt, akkor függetlenül attól, hogy milyen jó volt, az élete csupán egy másik ember helyettesítésére volt alkalmas. Azonban Ő Isten volt, ezért élete minden ember életénél értékesebb volt a teremtés óta. Valójában az Ő élete értékesebb volt a teljes Univerzumnál, amit teremtett.

Bármely kompromisszum, ami Jézus Istenségével kapcsolatos tagadja az Ő életünkben elvégzett megváltói munkáját. Jézus Isten volt, aki testben jelent meg. (1. Timóteus 3:16.) Mégis, ez a Hatalmas Isten eljött, hogy emberi testben lakjon. Megalázta magát és egy szolga formáját vette fel (Filippi 2:7), és az Ő emberi mivolta valójában közülünk valóvá tette. Ugyanazokat a kísértéseket és nyomásokat szenvedte el, amelyeket mi szenvedünk. (Zsidó 4:15.) Az Ő Isteni mivolta volt azonban, ami erőt adott számára, hogy teljes mértékben megválthasson bennünket. (Zsidó 7:25.)

Nem engedhetjük, hogy az Ő emberi mivolta elhomályosítsa bennünk azt az igazságot, hogy **a Mindenható Isten lett a barátunk**. (János 15:13-15.)

Nem engedhetjük, hogy az Ő emberi mivolta elhomályosítsa azt az igazságot bennünk, hogy **Ő pontosan ismeri érzéseinket, és törődik velünk**.

Engedd, hogy a Szent Szellem kijelentést adjon neked a mi Urunk Jézus Krisztus Istenségéről és emberségéről az új évben.

Az Ő teljességét birtokolod

János 1:16-17

Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre.
János 1:16

A keresztény élet nem olyan, mint az életbiztosítás, amikor a pénzünket csak a halálunkkor kapjuk meg, a mennybe való bejutásunkkor. **Minden hívő már most megkapta Isten kegyelmét és teljességét.** Minden, ami Ő, már most birtokoljuk újjászületett szellemünkben. **Teljesek lettünk benne.** (Kolosszé 2:9-10).

Amikor elfogadjuk Jézust Urunknak, akkor azonnal megváltozik a szellemünk (2. Korinthus 5:17), de sokan nem vagyunk tudatában annak a változásnak, ami a bensőnkben történt. Így azután folytatjuk a fizikai érzékeink és természetes értelmünk diktálta életet, és tudatlanok maradunk új, újjászületett énünkről, aki Isten teljességét kapta meg.

Nem érezheted, nem tapinthatod meg a szellemed, mert az szellem. Szellemed az örökkévaló, láthatatlan részed. **Azonban, amikor úgy döntesz, hogy elhiszed, amit Isten Igéje rólad mond, akkor kezded megismerni, hogy Krisztus Jézusban minden a tiéd, amire valaha is szükséged lesz.** Az Ő Igéje szellem és élet (János 6:663), és ha az Ő Igéjében bővölködsz, egyre inkább a szellemedből kezdesz élni.

Szellemedben már most olyan vagy, amilyen az örökkévalóságban mindig is leszel. (1. János 4:17.) Dicsőség az Úrnak! Amilyen mértékben megújítod az elmédet ennek az igazságnak a fényében és hiszel ebben, olyan mértékben fogod Isten teljességét tapasztalni az életedben. A Példabeszédek 23:7 szerint, amit a szívedben gondolsz, vagy hiszel az vagy.

Imádkozd az Efézus 1:15-23 imáját és hagyd, hogy a Szent Szellem kijelentse a benned élő Krisztust, a dicsőség reménységét (Kolosszé 1:27.)

A keresztények "jele"

János 13:31-35

Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.
János 13:35

Ez egy fantasztikus kijelentés Jézustól! **A keresztény ember megkülönböztető jellemvonása a kereszténység Feje szerint az, hogy egymást szeretjük.** Úgy tűnik, hogy a mai gyülekezet számára ez nem egy általánosan osztott nézet. Valódi szeretet ápolása más hívők felé a legtöbb keresztény számára nem számít elsődleges szempontnak. Mégis, Jézus azt mondta, hogy ez az első számú dolog, ami a nem hívők számára megmutatja, hogy Ő valóságos és ma is él.

Krisztus Teste hatalmas pénzeket fektetett be az elveszettek elérésébe. Látványos épületeket építettünk, párnázott székeket tettünk a termeinkbe, légkondicionáltuk a gyülekezeteinket, hogy több embert vonzzunk be. Körbeutaztuk a földet és hatalmas evangelizációs kampányokat tartottunk. Ennek ellenére az egymás iránti szeretetünk, ami Jézus szerint a legjobban képes Őt megjeleníteni hiányos, vagy nem is létezik. Vannak matricáink az autóinkon, de a szívünkben nincs szeretet.

Az első századi kereszténynek nem voltak kazettái, könyvei, vagy videói. Nem voltak matricák a tevéiken, melyekkel a sivatagot járták. Olyan házakban jöttek össze, melyek nélkülözték a rádió és tv nyújtotta előnyöket, mégis hatalmas befolyást gyakoroltak a világra az evangéliummal. Hogy volt ez lehetséges? **Birtokukban volt az Istentől származó szeretet, melyet Isten és emberek felé gyakoroltak.**

Júdás a korabeli keresztény összejövetelekről úgy beszélt, mint a szeretet ünnepségeiről (Júdás 1:12). Bőségében voltak a szeretetnek és hasonlóképpen az Örömhírnek is – a kettő között pedig közvetlen kapcsolat van. Légy te is egy élő hirdetése az Örömhírnek. Ahogy engeded, hogy az Ő szeretete kisugározzon belőled testvéreid felé és az elveszettek felé, a nem hívő emberek meg fogják ismerni, hogy Jézus benned él.

A hit szereteten keresztül munkálkodik

Galata 5:1-6

Mert Krisztus Jézusban nem számít sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.
Galata 5:6

Amikor elkezdtük Jamievel a szolgálatot olyan szegények voltunk, hogy még a figyelemért sem tudtunk fizetni (*angol szójáték – a fordító)*. Hittem, hogy Isten bőséget ad, mégis folyamatosan küszködtünk. Egy alkalommal mindössze egy zacskó keksz és némi Kóla volt nálunk élelmiszer gyanánt, amit egyik barátunktól kaptunk. Napokra be kellett osztanunk.

Akkor Jamie fogta a kocsit és az utolsó 75 centünkkel elment a mosó automatához. Míg odavolt néhány súlyos imát imádkoztam. Úgy tűnt, hogy az Úr nem gondoskodik a szükségeink betöltéséről. Azt mondtam az Úrnak, hogy a jobb kezem odaadnám, hogy ételt adhassak Jamienek.

Az Úr azonnal válaszolt: "a fiamat adtam, hogy tápláljalak benneteket." Azután emlékeztetett a Lukács 12:32-re, amely azt mondja, hogy "ne félj te kicsiny nyáj, mert az Atyádnak tetszett, hogy nektek adja a királyságot."

Ez megtörte a szívemet. **Megértettem, hogy engedtem a körülményeknek, amelyek becsaptak Isten irántunk való szeretetével kapcsolatban.** Megpróbáltam ugyanis szeretet nélkül működtetni a hitemet. Megtértem, és elfogadtam Isten szeretetét. Amikor Jamie visszatért, azt mondtam neki, hogy még aznap húst fogunk enni.

A gyülekezeti alkalom után az egyik barátunk meghívott magához. Több, mint fél kiló halat, krumplit és más élelmiszert kaptunk tőle. Éjfél előtt leültünk, hogy ünnepeljünk. Meglepő módon ez a barátunk megpróbálta már elhozni a lakásunkhoz az ételt, de nem látta a kocsinkat, így azt feltételezte, hogy nem vagyunk otthon. Csak arra a rövid időre hiányzott a kocsink, amíg Jamie elment vele az automatához ruhát mosni, és Isten megmutatta nekem a szeretetét. **Pontosan abban a pillanatban, amikor elfogadtam az Úr szeretetét, a hitem működésbe lépett és a szükségünk betöltést nyert.**

Hagyd, hogy Isten szeretete bővölködjön benned, így a hited is bővölködni fog.

Semmi sem lehetetlen!

Lukács 1:26-38

Mert az Istennek semmi sem lehetetlen.
Lukács 1:37

Micsoda kijelentés! **Ha azon a módon hinnék, ahogy Mária akkor hitt, amikor Gábriel szólt hozzá, mekkorát változna az életünk!** Születésünktől fogva arra tanítanak bennünket, hogy ismerjük fel a korlátainkat. "Nem lehet a tiéd" Ne nyúlj hozzá. Ne rakjad azokat a dolgokat a szádba. Ne nyúlj a tűzhöz!" A lista szinte végtelen. Ahogy felnövünk érettségünk egyik jele az, hogy felismerjük korlátainkat, és megtanulunk ezeken a határokon belül élni. Az élet egyik nagy ténye, hogy mindenben vannak korlátok.

Isten számára azonban nincsenek korlátok. Amikor belépünk az Ő természetfeletti világába, le kell rombolnunk azokat a korlátokat, amelyeket éveken keresztül megtanultunk. Meg kell újítanunk az elménket azzal az igazsággal, hogy Ő nem olyan, mint mi. Ő mindent megtehet. Olyan hatalmas Istenünk van, hogy az erejét egyszerűen fel sem foghatjuk! Ő teremtette az Univerzumot és ez nem jelentette a képességeinek teljességét. Mégis, sokszor találjuk magunkat olyan helyzetben, amiről azt gondoljuk, hogy túlságosan nehéz a számára. Nem látjuk, hogy miként is húzhatna ki belőle.

Az Úr azt mondta Jeremiásnak: „Én vagyok az ÚR, minden élőnek az Istene. Van-e számomra lehetetlen?" (Jeremiás 32:27.) A válasz a leghatározottabb NEM! Az egyetlen Istent korlátozó tényező a mi hitetlenségünk. (5. Mózes 7:17.)

Ma, tiszteld meg Istent azzal, hogy elhiszed, számára semmi sem túlságosan nehéz. Bármivel is találkozol szembe, Ő több mint képes rá, és akar téged megsegíteni és áldást adni.

Kiállás az igazságért

Máté 2:16-23

Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek túljártak az eszén, nagy haragra lobbant, elküldte embereit, és megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden kétesztendős és ennél fiatalabb fiúgyermeket, annak az időpontnak megfelelően, amelyet pontosan megtudott a bölcsektől.
Máté 2:16

Heródes cselekedete mögött Sátán volt a valódi motivátor. Mióta Isten először prófétált az asszony magváról, aki rá fog taposni a fejére, Sátán folyamatosan próbálja megtalálni és elpusztítani ezt a magot. (1 Mózes 3:15.) A mag természetesen Jézus Krisztus, Urunk és Megváltónk.

Úgy tűnik, hogy Sátán képes érzékelni azt, amikor Isten valamilyen jelentős mozdulást készül végrehajtani a földön. Mózes születésének napjaiban, Sátán arra ösztönözte a fáraót, hogy az Izraelita rabszolgák összes fiúgyermekét megölje. Jézus születése után Sátán Heródest motiválta a Betlehemben élő fiú gyermekek elpusztítására. Kétség nélkül arra törekedett, hogy félreállítsa a Magot, aki a fejére taposhat, és minden hatalmától megfoszthatja.

Ma, hasonlóképpen láthatjuk a gyermekek lemészárlását. Az **abortuszon keresztül.** A Mag már eljött és folyamatosan sokszorozza Önmagát minden újjászületett hívőben, ezért Sátán megpróbálja megölni az embereket, mielőtt azok még megszülethetnének, majd újjászülethetnének. Fiataljainkat veszi támadás alá a példa nélküli erőszak és öngyilkossági hullám által is. **Lehetséges, hogy azt gondolja, ez a generáció hozza vissza majd Jézust?** Kétségbeesésében úgy próbálja elkerülni a sorsát, hogy tönkreteszi ezt a generációt?

Ma, szükségünk van arra, hogy szellemben érzékeljük azt, ami a gyermekeinkkel és a fiatalokkal történik, ez pedig jelzi, hogy hatalmas tusakodás folyik a szellemi világban. Amíg imádkozzuk, hogy jöjjön el az Úr Jézus gyorsan, ki kell állnunk az igazságért is.

Jézus is készült

Lukács 2:41-51

Három nap múlva találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket.
Lukács 2:46

Ez az egyetlen igei feljegyzés Jézus gyerekkoráról, mégis sokat tanulhatunk ebből a rövid beszámolóból. 12 évesen a bölcsessége megdöbbentette azokat a férfiakat, akik egész életüket az Írások tanulmányázásával töltöttek (47. vers). Ne felejtsük el, hogy Jézusnak nem volt teljes idejű hozzáférése a Biblia másolatához, ahogy mi megtehetjük ma. **Kijelentett ismerettel rendelkezett, melyet a Mennyei Atya adott, ennek ellenére látogatnia kellett a zsinagógát is Isten Igéjének olvasásához.**

Még ebben a fiatal életkorban is Jézus világos ismerettel rendelkezett arról, hogy ki az Ő valódi Édesapja, és pontosan miért is jött a földre (49. vers). Azonban kérdéseket tett fel a tanítóknak is (46. vers). Nagyon érdekes ez a számunkra, mivel Őbenne volt a tudás és bölcsesség teljessége. (Kolosszé 2:3.) **Bár Isten volt, emberi testben lakott, természetes értelemmel rendelkezett, amelynek szüksége volt a képzésre.**

Látjuk, hogy Jézus már kora gyermekkorában ismerte elhívását és életének célját, de tanulnia kellett és fel kellett készülnie arra a munkára, amire Isten hívta el. **Ugyanezt a dolgot teszi veled is, felkészít téged arra, amire elhívott.**

Ha még nem tudod, hogy mire is vagy elhívva, kérjed Tőle még ma! Azután kérjed Tőle, hogy a felkészülés lépéseit is mutassa meg neked, hogy felkészíthessed az elméd és a szíved arra, amit akarata szerint rajtad keresztül szeretne elvégezni.

Légy az, akinek Isten teremtett!

Máté 3:1-12; Márk 1:1-8; Lukács 3:1-18

Azokban a napokban megjelent Keresztelő János, és ezt hirdette Júdea pusztájában:
Máté 3:1

Ezek az igék Bemerítő János szolgálatáról számolnak be. **János 30 évet töltött Júdea pusztáiban a szolgálatára készülve.** Ezután mindössze hat hónapig szolgált, mielőtt Jézust bemerítette, és a nép Őt követte. **Ennek ellenére a rövid hat hónap alatt János egy egész nemzetet fordított az Úr felé.**

János nem követte a normál eljárást, hogy odament volna, ahol az emberek tartózkodtak. Kint volt a pusztában és az emberek jöttek ki hozzá. Nem voltak hirdetései azokon az embereken kívül, akik bizonyságot tettek az általuk hallottakról. Nem egy puccos evangélista volt a legújabb cuccokba öltözve. Nem csinált semmi olyasmit, amit a vallásos vezetők a szemináriumokon tanítottak volna, mégis működött. Néhány hónap alatt egy egész nemzetet sikerült felkavarni, akik így Jézus eljövetelét várták.

Isten ezt a csodálatos hőstettet egy olyan emberen keresztül végezte el, aki nem volt "normális". A csordaszellem túlságosan gyakran akadályoz meg bennünket abban, hogy Isten hasznára legyünk. Félünk attól, amit mások gondolhatnak rólunk, ha azt tennénk, amit Isten mond nekünk, és ha a Szellem szerint élünk. Megpróbálunk olyanok lenni, mint mindenki más, azután pedig azon csodálkozunk, hogy ugyanazt az eredményt érjük el, amit mindenki más. Nem túl bölcs dolog!

János teljesen alárendelte magát a Szent Szellemnek és minden valószínűség ellenére sikeres lett. **Végy bátorságot és kövesd a Szent Szellemet, még ha ez a tömeggel ellenkező irányt jelent is, és meglátod, természetfeletti eredményeket érsz el.**

Hogy növekszik a hit?

Lukács 17:5-10

Az apostolok így szóltak az Úrhoz: "Növeld a hitünket!"
Lukács 17:5

Az apostolok ugyanazt a dolgot kérték Jézustól, amit keresztények milliói ma is kérnek. **Több hitet szerettek volna.** Jézus megdöbbentette őket válaszával, pont úgy, ahogy a hitről szóló igazság megdöbbenti az embereket ma is. **Azt mondta ugyanis, hogy nincs szükségük több hitre.** Hitük elegendő volt ahhoz, hogy gyökerestől kitépjen egy fát, és a tengerbe vesse azt. **Ugyanakkor nem tudták megfelelően használni az általuk birtokolt hitet.**

Jézus tovább haladva korrigálta azt a hibás felfogást, amit a legtöbb ember ma is gondol a hitről. **A hit „csak úgy" nem jelenik meg és nem kezd érted munkálkodni.** A hitnek meg kell mondani, hogy mit csináljon, mivel a szolgálatodban áll. **Az urak nem kérik meg a szolgáikat, hogy dolgozzanak – dolgoztatják őket. Ilyen módon kell a hitedre tekintened.** Ne reménykedj passzívan abban, hogy a hited munkálkodni fog, ne kérdd tapintatosan, hogy dolgozzon neked. **Vedd a hatalmat, amit Jézusban birtokolsz és parancsolj!**

Az ok, amiért a tanítványok nem tapasztalták, hogy a hitük erőteljesebben működött az volt, hogy nem igényeltek többet a hitüktől. Azt gondolták, hogy a csodák elhívése igen kemény dolog, több hitet igényel, mint amivel rendelkeztek. Ez nem volt igaz sem az ő esetükben, sem a miénkben. **Alábecsültük a szolgánkat.** Azt gondoltuk, hogy több szolgára van szükségünk, de az igazság az, hogy ez a szolga (a hit) olyan erőteljes, hogy bármit képes elvégezni, amit igényelünk tőle.

Tudod jól, hogy az Istentől kapott hit működik, hiszen általa születtél újjá. Most, hogy tapasztaltad a legnagyobb csodát, ami ebben az életben megtörténhet az Isten által neked adott hittel, ne lépj vissza arra a gondolkodásmódra, hogy a szükségeid túlságosan nagyok a hited számára. Ha üdvösséget nyertél a hited által, akkor meggyógyulhatsz, megszabadulhatsz, ellátásban részesülhetsz és előre is léphetsz hit által. Állítsd munkába ma a hitedet, és ne engedd pihenni addig, amíg el nem végzi a dolgát.

Az Ige fegyvere

Máté 4:1-11; Márk 1:12-13; Lukács 4:1-13

Jézus így válaszolt neki: "Meg van írva, hogy nemcsak kenyérrel él az ember."
Lukács 4:4

Amikor a Szent Szellem elvezette Jézust a pusztába, a gonosz megkísértette. Hogy reagált Jézus erre? **Minden kísértésre így válaszolt:** Meg van írva. Az Isten Igéje a Szellem kardja (Efézus 6:17.), ez az egyetlen támadó fegyver, amivel rendelkezünk. Jézus megmutatta, hogy miként használjuk azt.

Mivel Jézus az Isten Igéje (János 1:1),bármit amit mondott, az Ige volt. Kísértése idején azt mondhatta volna, "Sicc innen!", és az ördögnek el kellett volna mennie. **Ennek ellenére, Ő az írott Igét idézte minden alkalommal, ugyanazt az Igét, amit te és én idézünk ma.**

Ez a tény hatalmas biztonságot ad nekünk abban, hogy Isten írott Igéje elegendő a számunkra. **Jézusnak a Sátántól telhető legnagyobb kísértéssel szembenézve sem volt szüksége egyébre, mint a már feljegyzett Igére.** Az Ige megtartotta Őt és képessé tette arra, hogy a bűnre vezető minden kísértést legyőzze. Valószínű, hogy amikor visszatér a földre, csupán a leírt Igét fogja szólni, hogy legyőzze az ellenségeit. Nem csoda, hogy Sátán megpróbál megakadályozni bennünket abban, hogy Isten Szavát ismerjük és tanulmányozzuk.

Isten odaadta Igéjének hatalmas fegyverét neked. Amikor hit által szólod az Igét, akkor reszket a pokol. Sátán és talpnyalói már megtapasztalták, hogy mit tud tenni az Ige. Ismerik az erejét. Szükséges, hogy ismerd, és higgy is benne.

Az igaz ember hit által él

Habakuk 2:1-4

Az elbizakodott ember nem őszinte lelkű, de az igaz ember a hite által él.
Habakuk 2:4

Az igaz nem esetenként, vagy csak a bajban használja a hitét. Az igaz hit által él. **Ez pedig arra utal, hogy a hit életünk része, olyan fontos a számunkra, mint evés vagy a lélegzés.**

Amikor a feleségem és én elkezdtük a szolgálatot, anyagilag meglehetősen nehéz helyzetben voltunk. Gyakran használtuk azt a kifejezést, hogy "hitből élünk", ezzel írtuk le a körülményeinket. Valójában minden nap egy csodára volt szükségünk, hogy ehessünk, fizethessük a számláinkat és tankolhassuk a kocsinkat. Bár hitünk olyan szintre növekedett, ahol áldásokban jártunk és már nem kellett arra használnunk a hitünket, hogy minden nap ételt kapjunk, még mindig hit által élünk. A **hitünkön keresztül kapcsolódunk Istenhez és ezáltal szolgálunk mások felé, amely anyagi forrásokat produkál a szükségeink betöltésére. Teljes életünk hitben ég!**

Nem szükséges szolgálónak lenned, hogy hit által élj. Mindenkinek szüksége van az Úrral való napi kapcsolatra, ami viszont hitet kíván. El kell ismernünk Istent forrásunknak, és nem pusztán a szakmánkra támaszkodni életünkben. Függenünk kell Tőle, hogy a családunkban és a munkánkban naponta felmerülő nyomásokat kezelhessük. **Hitben kell járnunk nemcsak magunkért, hanem másokért is.** Az embereknek – akikkel nap mint nap találkozunk – szükségük van az Úrra.

Mások számára való csodák vannak a bensődben, amelyeket csak úgy tudsz felszabadítani, ha hit által élsz. Hozz egy tudatos döntést, hogy hit által fogsz élni ma. **Ha valamennyi szükséged be van töltve, akkor mások megsegítéséért higgy Istenben. Ahogy a naponkénti hitből való élést gyakorolod, a hited növekedni fog**. Amikor szükségben vagy készen fogsz állni arra, hogy hit által elfogadj. Az igaz hitből él.

Hallani hangját

János 10:1-5

Ennek ajtót nyit az ajtóőr, és a juhok hallgatnak a hangjára,
a maga juhait pedig nevükön szólítja és kivezeti.
János10:3

Jézus azt mondta, hogy az Ő juhai hallják az Ő szavát, és nem hallgatnak idegenek hangjára (4,5 versek). Mégis úgy tűnik, hogy a legtöbb keresztény épp az ellenkezőjét tapasztalja. **A hívők többsége hallja az ördögöt, a világot, a testét, méghozzá hangosan és világosan, de problémát jelent számukra az Úr hangjának meghallása.** Ez nem normális kereszténység.

Jézus egy olyan képet festett, miszerint az Ő juhai érzékenyek az Ő hangjára, és nehezen hallanak meg más hangot. Ennek kellene lennie a tipikus keresztény tapasztalatnak. Tehát mi történik velünk? Miért tűnik olyan másnak, amit tapasztalunk attól, amit Jézus mondott, hogy tapasztalnunk kellene?

Biztosak lehetünk abban, hogy a probléma a mi hallásunkkal van, nem pedig Isten beszédével. Ő folyamatosan szól hozzánk számos különböző módon, mi viszont gyakorta elmulasztjuk meghallani azt. A Zsoltárok 19:1-4 és a Róma 1:20 kijelenti, hogy **Isten a teremtésén keresztül szól hozzánk.** Minden nap van valami új, amit mond a számunkra, de túlságosan elfoglaltak vagyunk, hogy figyeljünk rá.

Isten az Ő Igéjén keresztül is szól hozzánk, de kevesen vagyunk, akik szánunk időt, hogy olvassuk, tanulmányozzuk és töprengjünk rajta. Túlzott mértékben szánjuk időnket a televízióra, az Internetre, mozira, sportokra, és számos egyéb dologra, ami betölti a fejünket és szívünket, de nem Jézussal. Csoda ezek után az, hogy nem halljuk Őt, nem ismerjük fel a hangját, amikor szól hozzánk?

Jézus azt mondta, hogy Ő szól hozzád és képessé tett arra, hogy meg is halld a hangját. **Csak rá kell hangolnod magad!** Szánj arra időt ma és máskor is, hogy az Ő hangjára hallgass és ne máséra, és nem telik túl sok időbe, míg Őt jobban fogod hallani, mint bárki mást.

Tudni, hogy ki vagy

Máté 4:1-11; Márk 1:12-13; Lukács 4:1-13

Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: "Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré."
Máté 4:3

Sátán három kísértéséből kettő így kezdődött: Ha Isten fia vagy. Jézus Isten volt, de emberi testtel rendelkezett, melynek növekednie kellett ismeretben és bölcsességben. (János 1:1; 1. Timóteus 3:16; Lukács 2:52.) Jézus fizikai elméjének hitet kellett gyakorolni ahhoz, hogy a Szellem bizonyságát magában elfogadja Messiási mivoltáról.

A Máté 4:3 alapján, **Sátán Jézus legalapvetőbb hitét támadta meg: aki Ő volt**. Sátán azt is tudta, hogy éhes. A kő kenyérré való átváltoztatása bizonyára kísértés volt Jézus számára, egyébként Sátán nem alkalmazta volna.

Sátán rendkívül alattomos volt a kísértésekben. Úgy nézett ki, mintha egy csoda megtételére próbálta meg volna rávenni Jézust, ám valójában abban a hitében akarta megingatni, hogy ki ő. **Megpróbálta rávenni Jézust arra, hogy Istentől származó természetfeletti erőt felmutatva igazolja saját identitását, de ez nem működött!** Jézus tudta, hogy kicsoda és sohasem ingott meg ebben a hitében.

Jézustól eltérő módon, mi időnként bedőlünk a gonosz trükkjének. Azt mondjuk, hogy vitatkozunk a hitünkről, pedig abban reménykedünk, hogy meggyőzzük magunkat. **Aki valóban tudja, hogy kicsoda Krisztusban, annak nincs szüksége arra, hogy bármit bárkinek bizonyítson, mivel teljes meggyőződése van Isten Igéjéből, hogy Ő szereti és nagyra értékeli a személyét.**

Ézsaiás 30:15 szerint: "Mert így szól az én Uram, az ÚR, Izráel Szentje: A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek! De ti nem akarjátok." **Gondolkodj el ma Isten Igéjén, és engedd, hogy a Szent Szellem felépítse a bizalmadat abban, hogy ki is vagy valójában Jézus Krisztusban.**

A bőség tetszik az Úrnak

3. János 2

Szeretett testvérem, kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen, és olyan egészséges légy, amilyen jó dolga van a lelkednek..
3. János 2

Jézus az életét adta értünk, hogy megszabadítson bennünket a jelenlegi gonosz világból (Galata 1:4) **és egy bővölködő életet adjon.** (János 10:10.) János – miután szoros kapcsolatban állt Jézussal és a Szent Szellem inspirálta – azt írta, **mindenek fölött kívánja, hogy minden hívő egészséges és produktív életet éljen.** Ezért halt meg Jézus. Azt mondta, ez akkor történik meg, amikor a lelkünk bőségbe van, és a lelkünk akkor van bőségben, amikor az Ő igazságában élünk.

Jézus azt mondta, ha Őt láttuk, akkor az Atyát láttuk. Ő és az Atya mindenben egyetértettek, egyek voltak. Ezért ésszerűnek tűnik, hogy bárki, aki eléggé szeretett bennünket ahhoz, hogy feláldozza a fiát a szabadságunk megvásárlásáért, bármit megtesz a jólétünkért is. (Róma 8:32.) Mégis, manapság sokan úgy gondolnak Istenre, mint aki örül a szegénységünknek és betegségnek, vagy mint aki közömbös ezek iránt.

Isten Szava világossá teszi, hogy a lelked és az életed bővölködni fog, ha megnyitod a szíved az Úr szeretetére és gondviselésére az életed minden területén – szellemi, lelki, mentális, szociális és fizikai értelemben egyaránt. Ennek az igazságnak a figyelmen kívül hagyása sokakat arra vezetett, hogy Istenre pusztán úgy tekintsenek, mint az örökkévaló szükségleteik betöltőjére. Azonban az Ige világosan tanítja, hogy az üdvösség sokkal többet tartalmaz!

Amikor elhiszed, megtapasztalod és hirdeted a teljes evangéliumot, akkor meg fogod látni Isten valóságát és erejét itt és most megjelenni. Ne vessed meg, amiért Jézus meghalt, hogy azt a számodra elérhetővé tegye. **Ő dicsőséget nyer abban, ha engeded Őt, hogy bőséges életet adjon neked.** (Zsoltárok 35:27.)

Ma, örvendeztesd meg Jézust azzal, hogy a bővölködés egy teljesen új szintjén jársz.

Nyűgözd le Jézust

Máté 8:5-13; János 20:24-29

Jézus így szólt hozzá: "Mivel látsz engem, hiszel: boldogok,
akik nem látnak és hisznek."
János 20:29

Amikor először tudatosult bennem, hogy az Úr ma is tesz csodákat, rájöttem, hogy a keresztény életemből kihagytam a természetfelettit. Ez arra ösztönzött, hogy az elvesztegetett időt bepótoljam, mégpedig azonnal szerettem volna mindent megkapni. Hallottam a látomásokról, álmokról és angyali látogatásokról – mindet szerettem volna! Ezért azután elkezdtem imádkozni, hogy megtörténjenek ezek a dolgok. **Az Úr azonban szólt hozzám az Ő beszédével – mint például a fenti igék – hogy ne ezen az úton haladjak.**

Jézus azt mondta, hogy az általa látott legnagyobb hit az volt, amelynek nem volt szüksége látásra, hogy bízzon. Ez a hit egyedül Isten Igéjében volt. (Máté 8:10.) Azt mondta Tamásnak, hogy azért hitt, mert látott, de egy nagyobb áldást nyernek azok, akik hisznek és nem a látásukra alapoznak. **Ez azt jelenti, hogyannál nagyobb hitben járhatunk, minél inkább egyedül Isten Igéjétől nyerjük az irányítást.**

Ez meggyőzött engem. Isten legjobbját szerettem volna. Tudtam, hogy hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni, és én szerettem volna a hit legmagasabb formájában tevékenykedni. Ezzel nem azt mondom, hogy elutasítom a látomásokat és az álmokat – mindkettőt megtapasztaltam már – de ezek többé már nem állnak a figyelmem középpontjában. Isten Szava elegendő módon természetfeletti számomra. Ha az Úr egy angyalt, vagy más embereket választ ki arra, hogy szóljon hozzám, akkor figyelni fogok rájuk, de többé már nem igénylem ezeket. **Isten Igéjének nincs szüksége további megerősítésre; abszolút tekintélyt élveznek az életemben.**

Miért ne döntenél úgy, hogy hitben jársz ma, és Isten ígéreteiben attól függetlenül hiszel, hogy mit látsz, hallasz, vagy tapasztalsz? Legyen olyan hited, mint a századosnak, olyan hited, amelyen Jézus is elcsodálkozott.

Sátán ereje korlátozott

Máté 4:1-11; Márk 1:12-13; Lukács 4:1-13

Amikor az ördög elvégzett minden kísértést, eltávozott tőle egy időre.
Lukács 4:13

A versek megfogalmazása azt mutatja, hogy Sátán Jézust megkísértő fegyver arzenálja kimerült, ezután pedig el kellett távoznia. **Túl sokat tulajdonítunk Sátánnak.** Tévesen. Nem rendelkezik ugyanis korlátlan számú kísértéssel, melyekkel bennünket zaklathat. Ahogy az 1. János 2:16 megjegyzi, három területen kísért bennünket a gonosz: a test kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kérkedése. Jézus három kísértése megfelel ezeknek a kategóriáknak.

Azzal, hogy Sátánnak korlátlan erőt és képességet tulajdonítunk, nagyobbá tesszük őt, mint amekkora. Az igazság az, hogy "Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, a ki nem hagy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek." (1. Korinthus 10:13.)

Sátán azt szeretné, hogy keményebbnek higgyük őt, mint amilyen. **Egyik legnagyobb fegyvere a megfélemlítés, de Jézus minden szempontból legyőzte őt.** A fogait kihúzta! Oroszlánként már csak ordítani tud és azokat a rosszul informált lelkeket keresi, akik nem ismerik a hatalmukat Jézus Krisztusban, hogy elnyelje őket. (1. Péter 5:8.)

Ma, járj abban az igazságban, hogy bármivel harcol is ellened Sátán, az csak átmeneti ideig tart. **Ne hagyd abba – a gonosznak kell abbahagynia!** A megfelelő időben aratni fogsz, ha nem csüggedsz el. (Galata 6:9.)

Hitünk megosztása

János 1:37-42

A kettő közül, akik ezt hallották Jánostól és követték őt, András,
Simon Péter testvére volt az egyik.
János 1:41

András volt Jézus első olyan tanítványa, aki a hitét megosztva másvalakit Krisztushoz vezetett. Pétert vezette Jézushoz, aki Jézus egyik legnagyobb apostola lett. Ő prédikált Pünkösd napján, amikor háromezer ember született újjá. A templom kapujában meggyógyított egy sánta embert, minek hatására ötezren születtek újjá ismét. Feltámasztotta Dorkást a halálból, bemutatta a nemzetekből valóknak az evangéliumot és a Biblia két könyvét is ő írta, mely évszázadok során emberek millióit szolgálta.

Csak gondoljunk bele, hány millió embert érintett meg Péter, és mindebben mekkora szerepe volt Andrásnak. Péter teljesítménye, melyet az Írások feljegyeztek messze túlhaladják Andrásét, mégis András nélkül Péter nem ismerte volna meg Jézust. Isten szemében, amit András tett éppoly fontos volt, mint Péter cselekedetei.

Mint aki Pétert Jézushoz vezette, András részese lett Péter valamennyi hőstettének. Azon a napon, amikor jutalmat kapunk az Úrtól, András osztozni fog Péter minden ajándékában.

Talán nem ráztad meg a világot úgy, ahogy Péter tette, mégis Isten elhívott arra, hogy megosszad a hitedet másokkal, ahogy András tette. Ki tudja, valakiből, akit Jézushoz vezetsz egy másik Péter lehet.

Isten törvényei

Róma 3:19-31

Hogyan lehetséges akkor a dicsekvés? Lehetetlenné vált. Milyen törvény által? A cselekedeteké által? Nem, hanem a hit "törvénye" által.
Róma 3:27

Pál ezen a helyen a hit törvényéről beszél. **A hit egy törvényszerűség.** Ahogy a fizikai világban vannak törvények, a szellemi birodalom is rendelkezik törvényszerűségekkel. Sok keresztény frusztrációjának az oka ennek meg nem értésében áll. Nem értik meg, hogy Isten miért nem vet véget nyomorúságos helyzetüknek, illetve nem értik, hogy vannak törvények, melyeket meg kellene tanulniuk és engedelmeskedniük kellene.

Ha egy személy lelép egy tízemeletes épület tetejéről, akkor nem szabadna azon felháborodnia, ha leesik. A gravitáció törvénye – melyet Isten alkotott – megsértheti, vagy akár meg is ölheti, ha nem tartja tiszteletben ezt a törvényt, és nem ennek megfelelően cselekszik. A tömegvonzás nem személyes dolog Isten részéről. Ez a törvény állandó, Isten nem fogja eltörölni a kényelmünk végett. Ha eltörölné azt, hogy a tízemeletes épületről lelépő személy ne sérüljön meg, akkor számtalan halálos baleset történne autó és vonat szerencsétlenségekből kifolyólag. Ez teszi a gravitációt törvénnyé. Állandó és egyetemes.

Hasonlóképpen vannak törvényszerűségek, melyeket Isten tiszteletben tart. **Ő szeret bennünket és meg akarja válaszolni az imáinkat, azonban nem fogja megsérteni a törvényeit ezért.** A fizikai világban létezik a vetés és aratás törvénye. A földműves, aki nem vet, nem háborodhat fel azon, hogy nem növekszik termés az imái nyomán. Nem működött együtt Isten törvényszerűségeivel. Hasonlóképpen sok keresztény nem működik együtt Isten törvényeivel a bővölködés, a gyógyulás, a siker, az előrehaladás és az öröm területein, mégsem értik meg, hogy miért nem aratják a pozitív eredményeket.

Ma, tedd fontos helyre, hogy tanulj, majd cselekedj Isten szellemi törvényszerűségeinek megfelelően. Ezután élvezni fogod Isten áldásait, melyeket Ő neked szánt.

Az igazi gazdagság nem önző

2. Korinthus 9:1-15

Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezzetek, és bőségben éljetek minden jó cselekedetre.
2. Korinthus 9:8

Gondolod, hogy Jézus önző volt bármilyen módon is? Ha valóban tanulmányozod az evangéliumokat, látni fogod, hogy Jézusnak soha sem volt semmire szüksége. Továbbá, annyi pénze volt, hogy külön pénztárost alkalmazott. (János 13:29.) Mégis a keresztények többsége elutasítja a pénzügyi jómódot, mert a kapzsisággal azonosítja azt. **Kétségtelenül sokan tévednek ebben a vonatkozásban, mivel a pénz szeretete minden gonosz gyökere, nem maga a pénz.** (1. Timótheusz 6:10.)

Az igazi bőség, ahogy azt a Biblia tanítja és Jézus gyakorolta, nem önző, vagy kapzsi. **Jézusnak sok volt, mert sokat adott.** Ahogy a vers mondja, az Úr bőségessé tesz bennünket, hogy minden jó munkára elegendőt tudjunk adni. Az, aki nem tud adni mindenre, amire szeretne, még nem érte el a gazdagság azon szintjét, amit Isten biztosított a számára.

Egy másik vers, ami erről beszél az Efézus 4:28: " Aki lopni szokott, többé ne lopjon, hanem inkább dolgozzék, és saját keze munkájával szerezze meg a javakat, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek." Az Úr azért tesz bővölködővé, hogy megáldhass másokat. **Amikor megérted, hogy a biblia gazdagság egyáltalán nem önző, akkor azért szeretnél bőségben élni, hogy áldás lehess mások számára.**

Azok a hívők, akik azt mondják, hogy elegendő javaik vannak, sosem kérnek többé az Úrtól, tulajdonképpen megmutatják, hogy csak magukra gondolnak. Ezzel a hozzáállással önző dolog lenne több pénzt kérni. Azt gondolják, hogy szentek, mivel csupán saját szükségeiket töltötték be. Miután viszont az ember megérti, hogy a bőség nem pusztán érte van, csatorna lehet Isten számára, hogy másokat is ellásson, az "elég nekem" hozzáállásról pedig kiderül, hogy buta és önigazult dolog.

Mi a te érved arra, hogy bőségben élj? Csupán önző nyereségről szól, vagy mások számára szeretnél áldássá válni? Ma, ahelyett, hogy pénzügyi szükségeidre és kívánságaidra gondolnál, nézz körül és vedd észre mások szükségeit és kívánságait. Így a bőség helyes motivációjával fogsz rendelkezni. **Ha Isten rajtad keresztül tud adni, akkor neked fog adni**.

Intézd el a kétségeket

János 1:43-51

Származhat-e valami jó Názáretből?" – kérdezte tőle Nátánaél.
Fülöp így válaszolt: "Jöjj, és lásd meg!"
János 1:46

Nátánaél szkepticizmustól szenvedett, amely manapság is sok embert érint. Jézus nem több, mint valaki, aki számtalan problémát okozott az emberek között. Ez az egész "Jézus az egyetlen út" szöveg megosztó, és sok ember úgy gondolja, hogy semmi jó sem jöhet a kereszténységből. Ahogy Nátánaél, ezek az emberek is kételkednek.

Nátánaél javára írható, hogy eljött Jézushoz és lehetőséget adott neki, hogy bizonyítsa, amit mások – mint például Filep – állított róla. Csak találgathatunk arról, hogy vajon mit látott Jézus Nátánaéllel kapcsolatban, amikor a fügefa alatt látta őt (50. vers), de nyilvánvaló, hogy valami olyasmit, ami Nátánaél számára kételyt fejezett ki abban, hogy Jézus a Messiás. **Jézus nem feddte meg** Nátánaélt **kételyeiért, ehelyett eltávolította azokat.**

Jézus az Élő Ige, és az Ő Igéje válaszol minden kételyünkre, amellyel mi, vagy mások találkozhatunk. Egyenesnek és őszintének kell lennünk előtte, ahogy Nátánaél is volt (47. vers) és Jézushoz kell jönnünk, amikor kételyek fertőznek bennünket ahelyett, hogy elfutunk Tőle, vagy elkerüljük Őt. Jézus pontosan tudja, hogy min megyünk keresztül az életünkben; Ő ott volt. (Zsoltárok 103:14.) **A kételkedés nem bűn, de azzá válik, ha dédelgetjük kételyeinket, sohasem megyünk az Úrhoz velük, és engedjük, hogy a kételkedés megragadja a szívünket és elménket.**

Ma, légy olyan, mint Nátánaél, és minden hiteddel kapcsolatos kételyed hozzad Jézushoz. Engedd, hogy a Szent Szellem igazságra tanítson az Ő Igéjéből. Garantálom, hogy meg fogsz változni.

Csak tedd meg!

János 2:1-11

Anyja így szólt a szolgákhoz: "Bármit mond nektek, tegyétek meg."
János 2:5

Mária úgy ismerte Jézust, mint senki más életének ebben a szakaszában. Bár bizonyos, tudta Jézusról, hogy nem hétköznapi ember, a kérése, hogy a vendégek számára gondoskodjon még több borról, arra enged következtetni, hogy hitt Jézus különleges cselekedeteiben, melyeket más emberek nem tudtak megtenni. Így szólt a szolgákhoz: Bármit, amit mond nektek, megtegyétek! **Ez azt mutatja, hogy nem csupán abban hitt, hogy Jézus képes csodákat tenni, hanem azt is tudta, hogy Jézus tettei nem minden esetben követik a megszokott gondolkodásmódot.**

Bizonyára Jézus utasította a szolgákat a korsók vízzel való megtöltésére, majd odavitette azokat az ünnepség vezetőjéhez. Ez nem volt logikus. Mindenki tudta, hogy a vendégek bort kívánnak, nem pedig vizet. **Mégis Mária kérésére ezek a szolgák pontosan azt tették, amire Jézus utasította őket, és az eredmény elképesztő volt.** A víz a legkiválóbb borrá változott át.

Ez a csoda nem történt volna meg, ha a szolgák nem tették volna azt, ami bolondságnak tűnt a szemükben. Az Úr útjai nem a mi útjaink, és az Ő gondolatai nem a mi gondolataink. (Ézsaiás 55:8.) **Ha szeretnénk meglátni csodálatos hatalmát az életünkben, akkor mindent meg kell tennünk, amit mond nekünk, függetlenül attól, hogy bolondságnak tűnik-e vagy sem.**

Isten bolondsága minden esetben bölcsebb, mint az emberek bölcsessége, és Isten gyengesége erősebb az emberek erejénél. (1. Korinthus 1:25.) Ma, bármit is mond neked az Úr, csak tedd meg!

Hit és remény

Zsidó 11:1-6

A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom,
és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.
Zsidó 11:1

Közvetlen kapcsolat áll fenn a hit és a remény között. Nem birtokolhatod az egyiket a másik nélkül. A hit adja meg a lényegét a reménylett dolgoknak. Vedd el a reményt, és a hitnek nem marad elérendő célja.

Van egy történet egy hegylakóról, aki elment egy gyülekezeti alkalomra. Ahogy az emberek kezdték Istent dicsérni, elkezdett emelkedni a hőmérséklet a templomban. Az egyik kisegítő a falhoz lépett elfordított egy tárcsát egy fehér dobozkán. Néhány másodperc múlva hideg levegő áramlott hegylakónk arcába. Megdöbbenésében azt gondolta, hogy bizonyára ez volt az egyik legnagyobb dolog, amit valaha is tapasztalt életében!

Azonnal megtudakolta a segítőtől, hogy mi is volt ez az eszköz, és hogyan szerezhetne magának belőle egyet. A segítő elmondta neki, hogy ez egy termosztát, és minden iparcikk áruház árulja. A férfi alig bírta kivárni a gyülekezeti alkalom végét, hogy elmenjen és vegyen végre magának egyet.

Miután megvásárolta a termosztátot, hazavitte és felszerelte a háza falára; de akárhogy forgatta is a tárcsát, hideg levegő nem jött belőle. **Emberünk nem vette észre, hogy nem a termosztát állítja elő a hideg levegőt.** Az csupán be és kikapcsolja az eszközt. Ez egy jó illusztráció arra, ahogy a hit és remény együtt munkálkodik.

A remény a te termosztátod. Aktiválja a hited. Bár a hited az az erő, ami legyőzi a világot, a remény a győzelem, ami felé a hited törekszik. Távolítsad el a reményt és a hit sosem fog aktiválódni. A hitnek szüksége van célra.

Engedd, hogy Isten erős reménységet építsen fel benned ma, majd szabadítsd fel a hited e mögött.

Igazságos harag

János 2:12-14

Ekkor kötélből korbácsot csinált, és kiűzte őket, valamint az ökröket és a juhokat is a templomból. A pénzváltók pénzét pedig kiszórta, az asztalokat felborította.
János 2:15

Jézus elhozta a "szeresd ellenségedet" üzenetet a világ számára, és olyan módon demonstrálta azt, hogy némelyek elfelejtették az ehhez hasonló példákat, amikor Jézus egyértelműen kifejezte a haragját.

Lehet a harag egy Istentől jövő érzelem. Az Efézus 4:26 azt mondja: "Haragudjatok, de ne vétkezzetek." Van egy jogos harag, amely nem vétkezik. Azonban az Efézus 4:26 továbbmegy: "A nap ne menjen le a haragotokon." Ez nem azt jelenti, hogy minden rendben van, ha nappal haragszunk és lefekvéskor megtérünk belőle. Inkább arról szól ez a vers, hogy milyen módon kezeljük a jogos haragot. **Nem szabad hagynunk, hogy megnyugodjon. Nem mehetünk az ágyunkba, a gonosz munkájával szemben meg kell őriznünk az érzékenységünket.**

A Biblia következetesen azt mondja, hogy gyűlöljük a gonoszságot. (Zsoltárok 45:7; 119:104,116; Példabeszédek 8:17; Róma 12:9.) Amikor látjuk, hogy az ellenségünk gyilkol, lop és tönkretesz, akkor fel kell háborodnunk! A jogos és a testi harag közötti különbségtétel kulcsa az, hogy mi a haragunk tárgya. Az Istentől származó harag az ördög felé irányul, nem foglalkozik önmagával, míg a testi harag önközpontú, emberekre irányul, akik valamilyen módon megsértettek, megbántottak bennünket. (Efézus 6:12.)

Ha haragszol valakire ma, bocsáss meg neki és add át az Úrnak. De, ha az ördögre vagy mérges azért, mert megsértett, megbántott téged, vagy valaki mást, akkor teljes egyetértésben vagy Jézussal. Emlékezz rá, hogy Ő minden gonosz dolgot gyűlöl. Ezért Ő legyőzte a Sátánt és az összes démont (Kolosszé 2:15), és megvásárolta számodra a békességet és a teljes győzelmet.

Az újjászületés öröme

János 3:1-21

Jézus így válaszolt: "Te Izráel tanítója vagy, és ezt nem tudod?
János 3:10

Nikodémus vallási ügyekben magasan képzett ember volt, mégsem volt fogalma arról, amit Jézus mondott neki: "Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát." (3. vers)

Nikodémus Istennel való kapcsolata pusztán akadémiai jellegű volt. Sokat tudott Istenről, de személyesen nem ismerte Őt. Isten Fiaként Jézusnak bensőséges kapcsolata volt az Atyával, ami felkeltette Nikodémus érdeklődését. Meg akarta érteni ezt, Jézus pedig azt mondta, hogy számára is lehetséges ugyanez a kapcsolat, az "újjászületésen" keresztül.

Természetesen Nikodémus megkérdezte a negyedik versben, "Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe és megszülethetik ismét?" Jézus elmagyarázta, hogy az Istennel való egység szellemi módon történik, amikor az ember szellem újjászületik és a benne lakó Szent Szellem ereje által megújul. Azt mondta, "Jézus így felelt: "Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől *szellemtől+, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől *Szellemtől+ született, lélek [szellem] az."

Az első számú dolog, ami a kereszténységet elválasztja a vallástól az újjászületés tapasztalata. Nem csak biztos utat találunk a Mennybe; felülről születünk. Isten Szent Szellem lakik a szellemünkben, és folyamatos közösségben vagyunk az Atyával, Jézussal és a Szent Szellemmel. **Örök életünk nem a fizikai halál után kezdődik el; ez az élet minősége, és az a szellemi áldás, amit újjászületésünk pillanatától kezdve megélhetünk.**

A kereszténység egy kapcsolat, nem pedig egy vallás. Hívőként hatalmas és izgalmas privilégiumod, hogy folyamatos kapcsolatban lehetsz Istennel, a te Atyáddal, és Jézussal a te Uraddal és Megváltóddal a Szent Szellemen keresztül, aki benned lakik. Ma, élvezd az újjászületésed örömét.

A legnagyobb próféta

János 3:22-37

Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.
János 3:30

Jézus azt mondta a Lukács 7:28-ban: "Mondom nektek, hogy asszonytól születettek közül nincs senki nagyobb Jánosnál, de aki a legkisebb az Isten országában, nagyobb nála." **Azt hiszem, János története megmutatja számunkra, hogy mi volt a fő oka annak, hogy a valaha élt legnagyobb prófétának nevezte Jézus.**

Bemerítő János 30 évet töltött a szolgálatára való felkészüléssel. Nem élvezte a gyerekkor és felnőtté válás normális előnyeit. Kint élt a pusztaságban, távol az emberektől, Isten számára elválasztva. (Lukács 1:80.) Azután kb. hat hónapig élvezte szolgálatának sikereit, ahogy előtte soha senki más. A tömeg kiment hozzá a pusztába, hogy hallja a prédikációit. **Ő lett a legbefolyásosabb ember Izraelben, és még a Római vezetők előtt is ismert volt.**

Azután egy napon bemerítette Jézust a Jordánba és kinyilvánította róla, hogy Ő a Messiás. (Máté 3:3-17; János 1:29.) Ettől a pillanattól fogva a tömeg és még saját tanítványai is egyre nagyobb számban kezdték Jézust követni. Ez a legtöbb embert tönkretette volna, de amikor megkérdezték Jánost erről, így válaszolt: Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem. Röviddel ezután börtönbe vetették (Máté 4:12) majd másfél év múlva egy sötét cellában lefejezték.

János nagysága nem a saját sikerében állt, hanem valaki máséban. Jézus sikerét jelentős részben János előkészítő munkájának köszönhette. Korunk celeb-centrikus társadalmában kevés ember szeretne háttér énekes lenni, vagy színpad igazgató. Mentalitásunk szerint, ha nem vagyunk a rivaldafényben, akkor senkik vagyunk. Jézus nem ezen a módon szemlélte a dolgokat! A Máté 23:11-ben ezt tanította: Aki a legnagyobb közöttetek, legyen a szolgátok."

Bizonyára Bemerítő János volt a legnagyobb próféta, mivel ő Jézus nagy szolgája volt. Élete és Jézus ajánlása inspiráljon téged, hogy egy nagy szolga legyél Jézus számára és mindenki számára, akivel ma találkozol.

Cselekedj a hited szerint

Jakab 2:14-26

Ugyanígy a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában.
Jakab 2:17

1973 december 30-án súlyosan megsérültem a hátamon. Rendkívül erős fájdalmaim voltak és képtelen voltam kiegyenesedni. Alig tudtam beszélni és a lapockáim szinte egymáshoz értek. Mindez a szolgálatba való beiktatásom előtti este történt, és csak arra tudtam gondolni, hogy milyen rettenetes bizonyság lesz a beiktatásomkor.

Hitből azt imádkoztam, hogy meggyógyultam, és kezdtem ellenállni a fájdalomnak és az ördögnek azzal, hogy hitem szerint cselekedtem. Karemeléseket csináltam, térdhajlításokat, megérintettem a lábujjamat, és hasonló mozdulatokat, amiket nem szívesen tettem meg. Javulás történt, de nem volt teljes a gyógyulás. Lezuhanyoztam és hajat mostam, hogy felkészüljek a szolgálatra. Nagy fájdalmat okozott, amikor a behajlítottam a nyakam, de tudtam, hogy meggyógyultam, és szilárdan elhatároztam, hogy ennek megfelelően cselekszem. Az első és második öblítés között elmúlt valamennyi fájdalmam és teljesen rendben voltam.

Képzelj el valakit egy égő épületben. Azt hiszik, hogy meg fognak halni, ha nem jönnek ki az épületből, de csak ülnek a helyükön. Ez bolondság, igaz? **Hasonlóképpen, a hit megfelelő cselekedetek nélkül egyáltalán nem valódi hit.** Annak megfelelően kell cselekednünk, ahogy hiszünk. Esetemben szükségem volt a gyógyulásra a hátamban, ezért úgy használtam a hátam, mintha már gyógyult lett volna – mert meggyógyultam!

Azok, akik azt mondják, hogy hisznek Isten bőségében, de nem adnak, önmagukat csapják be. Valaki, aki azt mondja, hogy meggyógyult, de továbbra is betegként cselekszik, a tüneteit figyeli, megöli a hitét. Valaki, aki közbenjár egy másik személyért, majd azon aggódik, hogy vajon történt-e valami az illetővel, nem hitben cselekszik. Az igazi biblia hit cselekedetekben nyilvánul meg. Tehát cselekedj ma a hited szerint!

Fény, mely mutatja az utat

Márk 4:21-23

Ezután így szólt hozzájuk: Vajon azért veszik-e elő a lámpást, hogy a véka alá tegyék, vagy az ágy alá? Nem azért, hogy a lámpatartóba tegyék?
Márk 4:21

Amikor Jézus erről beszélt, a magvető példázatát tanította és magyarázta a tanítványoknak. **Ez a tanítás Isten Igéjének fontosságát hangsúlyozza az életünkben.** Nem teremhetünk gyümölcsöt anélkül, hogy ne tennénk Isten Igéjét a szívünkbe, ahogy egy földművelő sem arathat magvetés nélkül. Ezután mondta Jézus, hogy a gyertyát gyertyatartóba kell helyezni, hogy világosságot adjon. Az Úr az Ő Igéjének fontosságáról beszélt.

"Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága." (Zsoltárok 119:105). Jézus arról beszélt, ahogy Isten Beszéde minden helyzetünket megvilágítja. Isten Igéjének világossága nélkül elbotlunk a körülöttünk lévő sötétségben. Továbbá, mi a célja a fény birtoklásának, ha nem megyünk el, hogy használjuk azt? Miért helyezne bárki is lámpát az ágya, vagy egy véka alá, hogy elzárja annak a fényét? Ennek nincs semmi értelme. **Ám nagyon gyakran pontosan ezt tesszük Isten világosságával, amit kaptunk.**

Hányszor hanyagoltuk el az Isten Igéjén való gondolkodást különféle elfoglaltságaink miatt, és ennek eredményeképpen vakon botladoztunk át napjainkon? **Az Ige életünkre gyakorolt hatása nem olyan luxus, amit nélkülözhetnénk.** Éppoly nélkülözhetetlen, mint a sötét szobában a fény. A fény lehetővé teszi számunkra, hogy a sötétben is úgy munkálkodhassunk, mintha nappal lenne – egészen addig, amíg a fényforrás egy kiemelkedő helyen van.

A szíved az a gyertyatartó, amire Isten Igéjének fényét elhelyezed. Ahogy éjjel és nappal azon gondolkodsz, nem lesz olyan körülmény vagy titok, nyilvánvalóvá ne válna az Ige világosságán keresztül. (Márk 4:22.) Látni fogod, hogy merre is mész és nem fogsz elbotlani, ha az Ő Beszéde fényesen sugárzik a szívedben.

Első szereteted

Jelenések 2:1-7

De az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.
Jelenések 2:4

Sóhajtoztál már valamikor ezt az igerészt olvasva? A legtöbb keresztény igen, mivel tudják, hogy nem szeretik Jézus úgy, ahogy kellene, és ez a rész erre emlékezteti őket. **Ám Jézus nem arról beszél itt, hogy vissza kell térnünk ahhoz, a szeretethez, ahogy egykor Őt szerettük; arról beszél, hogy vissza kell térnünk ahhoz a kijelentéshez, hogy Ő szeretett először bennünket.** Ahogy János apostol mondja, "Mi szeretjük Őt, mert Ő előbb szeretet minket" (1. János 4:19).

Gyakran a prédikáció arra koncentrál, ahogy egymást kell szeretnünk. Bár ez bizonyára helyes, és a legnagyobb és leginkább megkülönböztető jele az igazi keresztények a testvérei iránti szeretete. (János 13:35.) **De nem tudjuk azt adni, amit nem kaptunk meg.** Amíg nem rendelkezünk azzal a kijelentéssel, hogy mennyire szeretett bennünket Isten, nem tudunk másokat őszintén szeretni. Ha próbálunk szeretni az igazi vibráló, élettel teli szeretet nélkül, ez olyan, mintha megpróbálnánk valakinek inni adni egy kiszáradt kútból. Lehetetlen!

A kereszténységet nem egyszerűen nehéz megélni; a saját erőnkből lehetetlen. Az igazi kereszténység nem te vagy és én vagyok, akik Jézusért élünk, hanem Jézus, aki rajtunk keresztül él. (Galata 2:20.) Sehol sem annyira nyilvánvaló ez, mint mások szeretésénél. Az a szeretet, amit Jézus parancsolt magában foglalja az arcunk mások felé fordítását (Máté 5:39) és a megbocsájtást a bennünket megfeszítőknek. (Lukács 23:34.) Ez a fajta szeretet emberileg lehetetlen. Csak azon a módon élhetünk így, ha abban a természetfeletti szeretetben járunk, amely Istentől származik.

Mások szeretése gyümölcs – nem pedig gyökér -, melyet Isten felénk irányuló szeretete eredményez. Amint visszatérsz annak megértéséhez és öröméhez, hogy Isten mennyire szeret téged, ahogy először tetted ezt, amikor Jézust Uradnak és Megváltódnak elfogadtad, akkor jobban fogod embertársaidat véletlenszerűen szeretni, mint tudatosan.

A kevés is sok, ha Isten benne van

2. Királyok 4:1-8

Elizeus megkérdezte tőle: Mit tehetek érted? Mondd meg nekem, mi van a házadban? Az asszony így felelt: Nincsen egyéb szolgálód házában, csak egy korsó olaj.
2. Királyok 4:2

Mindenki úgy értékelte, hogy ennek az özvegyasszonynak szánalmasan kevés forrásai voltak a szükségei betöltésére – kivéve Istent. A kevéske olaj mindössze egy kis aprópénzt ért, bizonyára nem lett volna elegendő ahhoz, hogy kirántsa őket az adósságból és a gyermekeit fenyegető szolgaságból. **A józanész azt mondta, hogy az asszony helyzete reménytelen, de Jézus ezt mondta: "Istennel minden dolog lehetséges." (Máté 19:26.)**

Az özvegyasszony tudta, hogy ennyi olaja van. Ő beszélt erről Elizeusnak. Nem kétséges, hogy számba vette a teljes raktárkészletet valamennyi tulajdonáról, és elégtelennek ítélte szükségeihez képest. Ám a kevés is sok, ha Isten benne van! **Nem vett figyelembe az asszony egy tényezőt az egyenletben, mégpedig azt, amit Isten képes cselekedni azzal, amije van.** A történet végén nemcsak jelenlegi saját szükségeit töltötte be, de elegendő maradt arra, hogy hátralévő életében is ellássa.

Hasonlóan az özvegyasszonyhoz, mi is gyakran nem vesszük figyelembe azt a potenciált, amit Isten nekünk adott. Magunkra nézünk és arra, amink van – emberi mércét alkalmazva. **Nem vesszük figyelembe Isten erejét és hozzánk való szeretetét.** Az Ő áldásával kevéske hal és néhány darab kenyér ezreket képes megetetni. De először hitben kell tennünk egy lépést és úgy kell használnunk azt a keveset, amink van, ahogy Ő mondja nekünk.

Az özvegyasszony olaja addig nem szaporodott meg, amíg nem adta kölcsön az edényeket és nem kezdte kiönteni azt az olajat, amije volt. Előkészült a gyarapodásra, majd azután adni kezdett. Amint odaadta, amije volt, Isten ereje megsokasította bőségesen.

Mindenki rendelkezik valamivel. Mid van neked? **Kevésnek tűnhet, hogy jót tégy vele, de add oda Istennek hitben, amid van, és lásd meg a növekedést.**

Teljes szív

János 4:4-26

Jézus erre ezt mondta: "Jól mondtad, hogy férjed nincs, mert öt férjed volt,
és akivel most élsz, nem férjed: ebben igazat mondtál."
Az asszony ekkor így felelt: "Uram, látom, hogy próféta vagy.
János 4:17-19

Nem igényelt különösebb éleslátást a szamáriai asszonytól, hogy az utóbbi állítást megtegye. Jézus egyszerűen "elolvasta a leveleit". **Az asszony életének legbizalmasabb részleteiről beszélt Jézus.** Bárki észrevehette volna ezek után, hogy Jézus próféta volt.

Ez az asszony egy vödör vízért jött és olyan valakivel találkozott, aki több volt puszta embernél. Isten szólt hozzá. Mi volt a reakciója? Témát váltott. Egy tanításbeli kérdéssel állt elő, ami az imádás megfelelő helyszínére vonatkozott – amivel elvonhatta a figyelmét a személyes életéről.

Mindannyian hajlamosak vagyunk arra, hogy a diszkréció falait húzzuk fel életünk intim részletei köré. **Félünk megengedni másoknak, különösen Istennek, hogy belénk tekintsen.** Az igazság az, hogy Isten már ismeri a szívünket! Azt akarja, hogy teljes szívünket odaadjuk neki. Azt akarja, hogy mindent megosszunk Vele, hogy teljessé tehessen bennünket.

Jézus visszafordította az asszonyt az Istennel való személyes kapcsolatának témájához. Azt mondta neki, hogy az imádás helyszíne, vagy formája nem lényeges. **Isten olyan embereket keres, akik megnyitják a szívűket – a rejtett részeit is – az Ő számára.**

Ma, lehet, hogy mindenféle dolog foglalkoztat, kivéve azt az egyet, ami igazán számít: Isten teljes szívből való imádata szellemben és igazságban. Válaszd azt az egy dolgot, amit Isten szeretne, hogy megtedd. **Nyisd meg a szíved teljesen előtte és csak figyeld, ahogy Jézus kitölti rád az élő vizet és teljessé tesz téged.**

Szellemi eledel

János 4:27-46

Ő pedig azt mondta nekik: "Nekem van eledelem, amit egyem, amiről ti nem tudtok."
János 4:32

A táplálék létkérdés az élet szempontjából. Nélküle nem fejlődhetünk, és nem őrizhetjük meg egészségünket. Erőnket és vitalitásunkat a táplálékból nyerjük; azonban a rossz étel megölhet bennünket. **A helytelen diéta több embert ölt meg, mint a betegségek.**

A lelkünknek szintén szüksége van táplálékra. Azok a dolgok, melyeken gondolkodunk és a kívánságaink táplálékul szolgálnak lelkünk számára. Jézus azt mondta, "Az ember nem csak kenyérrel él, hanem minden beszéddel, ami Isten szájából származik" (Máté 4:4). Többre értékelte a szellemi táplálékot a fizikai tápláléknál. **Nagy izgalommal látta, hogy a szamáriai asszony és a város népe reagált az üdvösség ajándékára.** A tanítványok ételt hoztak a számára, de azt mondta Jézus, hogy az Ő tápláléka az, amikor az emberek hozzá jönnek üdvösségért.

Hasonlóképpen, nekünk is kívánságainkat Isten dolgaira kellene irányítanunk, azért hogy a szellemi dolgok fontosabbak legyenek, mint a fizikaiak. A lélek számára adott rossz diéta a vezető ok a keresztények életében fellelhető kudarcokért és depresszióért. **A Biblia azt mondja, hogy a szellemi gondolkodás életet és békességet produkál, de a testi gondolkodás halált eredményez.** (Róma 8:6). Egészség tudatos társadalmunkban sokan még csak nem is álmodunk arról, hogy helytelen diétával károsítsuk a testünket, mégis lelkünket istentelen, világi dolgokkal gyilkoljuk.

Ma, tápláld magad egészséges, szellemi eledellel. **Olvasd a Bibliát és lakjál jól Isten Beszédével.** Azután menj el a bevásárlóközpontba és vezess valakit Jézushoz. Te is fel fogod fedezni azt az "eledelt", amit Jézus minden természetes eledelnél jobban szeretett.

Minden adósság eltörölve

Lukács 4:16-30

És hirdessem az Úr kedves esztendejét.
Lukács 4:19

Ezt az Igét Ézsaiás próféta jegyezte le prófétikusan mintegy 650 évvel azelőtt, hogy Jézus felolvasta a zsinagógában. A zsidó zsinagógákban több ezerszer olvasták fel, de sohasem az által a személy által, akire utalt. **Ezzel a kijelentéssel Jézus útjára indította a Jubileum Évét.**

A Jubileum Évéről olvashatunk a 3. Mózes 25. részében. Olyan év volt ez, amikor egyetlen földműves sem dolgozott a földjén, és mindenki Sabbatot tartott. **Az Úr csodálatos ellátásban részesítette az embereket a Jubileum Éve előtti évben és három éven keresztül ellátta őket, amíg aztán újra arathattak a földjeiken.**

A Jubileum Éve különbözött a többi szombat évtől, mivel ötvenévente volt esedékes és minden adósság eltörlését jelentette. Minden tulajdon visszatért az eredeti tulajdonosához, és mindenki, akit szolgának adtak el felszabadult. **Ez az újrakezdés éve volt.**

Jézus kihirdette a "az Úr kedves esztendejét", amely egy szellemi jubileum volt. Olyan időszakban élünk ma, amikor az összes Isten felé való adósságunk, mely a bűn miatt terhelt, eltörlésre került, és minden dolog, amit az ördög ellopott tőlünk visszakerült hozzánk. Véget ért az ördögnek való rabságunk is Jézus Krisztus megváltói munkája következtében.

Örvendezz ma, mivel folyamatosan Jubileumban vagy!

A választottak

Máté 4:13-22; Márk 1:16-20; Lukács 4:31-32; Lukács 2:36-40

Mikor a Galileai-tenger partján járt, meglátta Simont és Andrást, a Simon testvérét, amint hálót vetettek a tengerbe, mivel halászok voltak. (Márk 1:16)

Jézus egyetlen apostolt sem választott a vallásos emberek közül. **Mind a tizenkét apostol világi volt.** Ez nem azért volt, mert Jézus nem szerette a vallásos embereket, hanem azért, mert a vallási rendszerek tagjai egyszerűen nem hittek benne eléggé. Annyira bele voltak ragadva saját szentségükbe és a külsődleges vallásos megjelenésükbe, hogy kihagyták Jézussal a személyes kapcsolatot.

A vallásos emberek által elkövetett legközönségesebb hiba az, hogy önmagukba helyezik a hitüket. Azt gondolják, hogy Isten azért fogadja el őket, azért használja őket, mert szent az életvitelük, vagy mert különleges képességeik vannak. Pál azt mondta, "Sőt azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében bolondok, hogy megszégyenítse a bölcseket, és azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében erőtlenek, hogy megszégyenítse az erőseket: és azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében nem előkelők, sőt lenézettek; és a semmiket, hogy semmikké tegye a valamiket." (1. Korinthus 1:27,28). A tizenkét tanítványt ez jellemezte.

Azok az emberek, akik saját gyengeségeiket, képességeik korlátait felismerik, szükségszerűen nagyobb mértékben függenek Istentől. Isten pedig így akarja. **Állandóan olyanokat keres, akik elismerik, hogy Nála nélkül semmik. Azután már tud tenni valamit rajtuk keresztül.** (2. Korinthus 16:9.)

Ahelyett, hogy saját felelősségedről gondolkodnál ma, reagálj az Ő képességeire. Üresítsd meg magad, és engedd, hogy Ő mindened legyen. **Csodálkozni fogsz, hogy mennyivel többet fogsz elérni és mennyivel jobban fogod magad érezni.**

Démonok a gyülekezetben

Márk 1:21-28; Lukács 4:33-37

Éppen ott volt a zsinagógában egy tisztátalan lélektől
megszállott ember, aki így kiáltott fel.
(Márk 1:23)

Sok ember nem társítja egy démonizált ember képét az imádat helyszínével. Mégis, Jézus a legtöbb démont a zsinagógában űzte ki. Miért voltak ott démonizált emberek? Bizonyos esetekben azért voltak ott ezek az emberek, mert segítséget kerestek. **Egy gyülekezet, a kórházakhoz hasonlóan, gyógyulást kínál a démonok által szorongatott, illetve birtokolt emberek számára, tehát vonzza a betegeket.**

Más esetekben az ördög szórja szét ezeket az embereket a gyülekezetbe, hogy szellemi betegséget terjesszen. **Az a gyülekezet, amely valóban Isten Igéjét tanítja vagy megpróbálja evangelizálni ezeket az embereket, vagy olyan erős meggyőző hatást tesz rájuk, hogy azok inkább továbbállnak.** Szomorú ezt mondani, de a démonizált emberek sok vallásos környezetben képesek túlélni manapság.

Mindig szeretetet kell tanúsítanunk a bűnösök felé, ahogy Jézus is tette, de késlekedés nélkül ki kell vágnunk az ördögöt. Ha egy személy ragaszkodik a belsejében a gonosz szellemhez, akkor nem kellene, hogy otthon érezze magát a gyülekezetben! **Ahogy Jézus idejében, a démonoknak nyugtalanná és idegessé kellene válniuk a Szent Szellem jelenlétében és erejében.**

Ma, engedd, hogy Isten Szelleme éljen rajtad keresztül, ahogy Jézuson keresztül tette. Ha démon van jelen valakiben, akkor vagy örömmel, vagy idegességgel telnek meg az emberek. **Isten téged használva vagy elűzi, vagy pedig megszabadítja őket. Ha valóban Szellemben jársz, nem leszel közömbös az ellenséggel szemben.** Leleplezed és legyőzöd őt, pont, ahogy Jézus tette!

Hatalmas szolgálat

Máté 8:14; Márk 1:29-34; Lukács 4:38-41

Aki odamenve megfogta a kezét, és talpra állította,
úgyhogy az asszonyt elhagyta a láz, és szolgált nekik.
Márk 1:31

Vajon hogy szolgált Péter anyósa Jézusnak és tanítványainak? Leültette őket és prédikált nekik? Bizonyára nem. Mégis, időnként az emberek azt gondolják, hogy az egyetlen módja, hogy mások felé szolgáljunk az, ha az Igével dorgáljuk őket.

Péter anyósa nyilvánvalóan úgy szolgált nekik, hogy felszolgált. Úgy reagált a nagy csodára, hogy ebédet tálalt fel nekik!

Ez a történet alázatossá kellene, hogy tegyen bennünket. Sohasem vethetjük meg a "kis dolgok napját" (Zakariás 4:10). Hatalmasan szolgálhatunk az Úr felé azokkal a jelentéktelennek tűnő feladatokkal is, melyet sokan kevéssé fontosnak tartanak. Jézus azt mondta, hogy egy pohár hideg víz, melyet az Ő nevében adunk nem marad jutalom nélkül. (Máté 10:42.)

Sok keresztény a fontos munkára vár, amiben valami nagy jelentőségűt végezhet, vagy sok elismerésben részesülhet. Eközben elmulasztja a kisebb lehetőségeket, hogy szolgáljon, ahogy Jézus is tette sok alkalommal. **Elfelejtik, hogy Jézus azt mondta, az Isten királyságában nem kapunk addig hatalmas lehetőségeket, amíg hűségesnek nem bizonyulunk az apró dolgokban.** (Lukács 16:10)

Ma, kérd az Urat, hogy mutassa meg számodra azt, hogy milyen módon szolgálhatsz mások számára azzal, hogy kis vagy nagy dolgokat szolgálsz fel nekik.

Terjeszd ki a látásod a csodákra

Lukács 5:1-11

Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra.
…mindazáltal a te parancsolatodra levetem a hálót.
Lukács 5:4,5

Jézus, Péter csónakját arra használta, hogy prédikáljon az embereknek, és meg akarta áldani ezért. **Azt is meg akarta mutatni Péternek, hogy Ő betöltheti valamennyi szükségét.** Jézus azt mondta Péternek, hogy engedje le a hálóit egy halfogásra. Abban a pillanatban a tó összes hala Péter csónakja felé kezdett el úszni.

Sajnos, Péter nem tudott Jézus ígéretében hinni, arra a tényre alapozva, hogy egész éjjel halászott és semmit sem fogott. Bizonyára most sem lesz nagyobb szerencséje. Jézus csodálatos prédikátor volt, de mit tudott a halászatról? Péter volt a szakértő ebben a témában. Dicséretére váljon, hogy engedelmeskedett, de nem pontosan azt tette, amit Jézus kért tőle. Jézus azt mondta neki, hogy vesse ki a hálóit, de Péter csak egy hálót vetett ki. Engedelmeskedett, de nem várt túl sokat.

Ennek eredményeképpen, az összes hal, melyeket Jézus küldött, hogy sok hálót betöltsenek, Péter egyetlen hálójába ugráltak bele. A háló nem volt képes befogadni a rengeteg halat és kezdett szakadozni. Ez volt Péter életének legnagyobb fogása, de még nagyobb lehetett volna! A halak gyakorlatilag egymással harcoltak, hogy a hálójába jussanak, de az ő látása túlságosan kicsi volt.

Gyakran elmulasztjuk Isten ellátásának egy részét, mivel nem ragadjuk meg Isten látását az életünkre nézve. A 2 Királyok 4:6 özvegyasszonya még több olajra tehetett volna szert, ha nem fogyott volna ki az edényekből. Joás, Izrael királya teljesen elpusztíthatta volna az ellenségeit, de nem volt kellően agresszív. (2 Királyok 13:18,19). Hasonlóképpen, mi is gyakran korlátozzuk Istent abban, amit értünk akar tenni, mert nem ragadjuk meg teljes mértékben ígéreteit, melyeket nekünk adott az Ő Igéjében. (Zsoltárok 78:41.)

Mit mondott neked Isten, hogy tegyél meg? Tedd meg teljes szívedből és készíts terveket nagy eredményeket várva. A hited határozza meg Isten ellátásának megnyilvánulását.

Az Istentől jövő szeretet

1. Korinthus 13:1-13.

A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken való szólás: meg fog szűnni; legyen ismeret: el fog töröltetni.
1. Korinthus 13:8.

Nagy különbség van a bukott ember szeretete és Isten szeretete között. A bűnös emberiség romlott természete nem férhet hozzá, nem értheti meg az isteni szeretetet. A Biblia azt mondja, hogy Isten a szeretet (1. János 4:8), és bárki, akár férfi, akár nő, ha nem ismeri Jézust Uraként és Megváltójaként, akkor nem ismeri Isten szeretetét.

Az emberek milliónyi dalt, színdarabot, filmet és történetet írtak a szeretetről, ám sok ezek közül nem az isteni szeretetről szól. Az emberi szeretet nincs egy súlycsoportban az isteni szeretettel. Lényegét tekintve az emberi szeretet önző, míg az isteni szeretet önzetlen. Az emberi szeretet így szól: "Szeretni foglak, amíg azt teszed, amit szeretnék tőled, hogy tegyed, vagy addig, amíg jólesik." Isten szeretete feltétel nélküli.

Az 1. Korinthus 13:4-8 felsorolja Isten szeretetének figyelemreméltó tulajdonságait. Még a keresztények közül is csak kevesen értékelik teljes mértékben Isten szeretetének teljességét. Gyakran azt gondoljuk, hogy Isten úgy szeret bennünket, ahogy a régmúltban szerettek bennünket, de nem így van. **Rossz tapasztalataink gyakorta megakadályoznak bennünket abban, hogy elfogadjuk Isten szeretetét.** Saját szintünkre alacsonyítjuk Őt le, és azt gondoljuk, hogy szeretete feltételekhez kötött és teljesítményünkkel áll arányban. Mindenki más így szeretett bennünket, de Istennel nem ez a helyzet. Az Ő szeretet olyan, amilyet eddig senkitől sem tapasztalhattunk meg.

Isten szeretete sosem fogy el, még akkor sem, ha mi magunk kudarcot is vallunk. Szeretete feltétel nélküli. Mivel kezdetben semmit sem tettünk azért, hogy kiérdemeljük, Ő nem vonja vissza akkor, amikor nem érdemeljük meg. **Ő azért szeret bennünket, mert Ő a szeretet, nem pedig azért mert mi szeretetre méltóak vagyunk.**

Ma, újítsad meg az elméd a feléd kiáradó isteni szeretettel kapcsolatban. Kérd a Szent Szellemet, hogy tanítson arról, hogy miről is szól valójában az Ő szeretete. **Ez egy kijelentés, ami az egész életed meg fogja változtatni!**

Szellemi dyslexia

1. János 4:7-21

Istent soha senki sem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk,
és az ő szeretete lett teljessé bennünk.
1. János 4:12

A dyslexia egy olyan állapot, amikor az ember visszafelé látja a dolgokat. Például a G-O-D (angolul Isten) szó D-O-G (angolul kutya) a dyslexiás személy számára. El súlyos probléma lehet, mivel hatalmas különbség van Isten és egy kutya között.

Szellemi dyslexia található a vallásos emberek között, akik Isten igazságait emiatt visszafelé látják. A vallásos emberek azt gondolják, hogy minden miattuk történik, de a Biblia azt mondja, hogy minden Isten miatt történik. Az 1. János 4:12 tökéletes példája ennek. A vallásos emberek azt akarják, hogy Isten bennük lakjon, ezért próbálnak másokat szeretni, azt gondolva, hogy ez Isten szeretetét arra ösztönzi, hogy bennük lakozzon. De ez pont az ellenkezője annak, amit János mondott.

Ha másokat szeretünk, az nem veszi rá Istent arra, hogy bennünk lakozzon, vagy szeressen bennünket; mivel ha Isten bennünk lakik és tapasztaljuk a szeretetét, ez fog bennünket arra késztetni, hogy másokat szeressünk. **Szentségünk cselekedetei nem késztetik Istent arra, hogy szeressen bennünket, de szeretetének megtapasztalása szentségre ösztönöz bennünket.** Ez a különbség a vallás és az igazi kereszténység között.

A vallás megmondja a számunkra, hogy mit kell tennünk, hogy helyes kapcsolatban lehessünk Istennel. Az igazi kereszténység azt mondja, hogy Krisztusba vetett hitünkön keresztül jóban vagyunk Istennel, és helyes cselekedeteink ebből fakadnak. **Nem járhatunk szellemben azáltal, hogy megtagadjuk a testet, ahogy nem hozhatunk be fényt azzal, hogy kiseperjük a sötétséget.** Fel kell kapcsoltunk a lámpát, hogy kiűzzük a sötétséget. Hasonlóképpen a Szellemben kell járnunk, hogy megőrizzük magunkat a test kívánságaitól. (Galata 5:16.)

Nem tudod azt adni, amit nem birtokolsz! Ahhoz, hogy valakit megszabadíts, magadnak is szabadnak kell lenned. **Engedd, hogy az Úr megtöltsön az Ő szeretetével ma, és automatikusan fogsz másokat szeretni.** Járj Szellemben és nem fogod a test kívánságait betölteni.

Ő szeretett először

1 János 4:7-21

Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. (1. János 4:19)

Meglepő számomra, hogy mennyire elhanyagoljuk ennek az egyszerű és világos igének az igazságát. **Isten nem azért szeret bennünket, amit teszünk – mi szeretjük Istent azért, amit értünk tett.** A szellemi dolgokat illető valamennyi hibának itt található a sarkalatos pontja.

Minden, amit teszünk Isten szeretetére adott válasznak kellene, hogy legyen, nem pedig annak megszerzésére való törekvésünk. Bármilyen jó cselekedet, függetlenül annak az értékétől, elfogadhatatlanná válhat Isten számára, ha az a motivációnk, hogy megszerezzük jóindulatát azon keresztül, amit teszünk. Ő nem a teljesítményünkre alapozva kapcsolódik hozzánk. Dicsőség Jézusnak! **Isten akkor ajánlotta fel a szeretetét, amikor még bűnösök voltunk.** (Róma 5:8.) Azért szeret bennünket, mert Ő a szeretet, nem azért, mert mi szeretetreméltóak vagyunk.

Amikor nagyra értékeljük Isten meg nem érdemelt szeretetét, akkor tudjuk igazán Istent igazán viszont szeretni. Isten szeretet (1. János 4:8) és minden szeretet tőle jön. A szeretet nem belőlünk fakad. **Akkor tudunk Istennek és másoknak szeretetet adni, miután Tőle kaptunk.**

Nyugodj meg! Nem kell magadra erőszakolnod, hogy Istent szeressed. Mindössze azt kell tenned, hogy figyelmed arra összpontosítod, hogy Ő mennyire szeret téged. Ahogy kezded felfedezni Isten szeretetének mélységeit feléd ma, automatikusan viszont fogod szeretni. Elkerülhetetlenül! **Ahelyett, hogy arra összpontosítasz, amit az Úrért kellene tenned, összpontosíts arra, amit Ő már megtett érted.** Azután a szeretet és megbecsülés szabadon fog áramlani a szívedből szerető Atyád felé.

Szeress a cselekedeteiddel

1. János 3:13-19

Aki pedig világi javakkal rendelkezik, de elnézi, hogy a testvére szükséget szenved, és bezárja előtte a szívét, abban hogyan lehetne az Isten szeretete?
1. János 3:17

A világ egyik leggazdagabb aranylelőhelyének a környékén élünk. Úgy becsülik, hogy még mindig kétszer annyi arany van a földben, mint amennyit eddig kibányásztak. **Hatalmas aranybányák működnek.** Ez arra ösztönözte az embereket, hogy megpróbáljanak kézzel is kutatni a nagy gazdagság reményében.

Emlékszem, amikor az egyik Biblia Iskolás hallgatónk futva jött hozzám és kérte, hogy siessek a furgonjához. A rakteret magasan beborította az általa sok millió dollárra becsült arany. **De csak pyrit volt, vagy ahogy felénk nevezik, "bolondok aranya".** Nem tehettem róla, de elnevettem magam, mivel tonnaszám van ilyen "aranyból" a birtokomon. Mégis, ő meg volt győződve róla, hogy megütötte főnyereményt. Hetekig tartott, amíg teljesen letakarította a kocsiját.

A valódi és a hamis hasonlóan néznek ki, de mindig van módja annak, hogy megkülönböztessük az értékeset a közönségestől. Az arany megkülönböztethető azáltal, ahogy bizonyos kémiai anyagokkal, például savakkal reagál. **A szeretet sav-tesztje a cselekedet.** Jézus azt mondta, "Ha szerettek engem, tartsátok meg a parancsolataimat" (János 14:15), majd azután adott egy új parancsolatot: "Hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást" (János 13:34).

Könnyű azt mondani, hogy szeretsz valakit, de hogy bánsz vele? Ez az igazi teszt, ami megkülönbözteti az Isteni szeretetet az összes többi hamisítványtól. Légy biztos benne, hogy szereted az Urat és a többi embert Szellemben és igazságban, és úgy bánsz velük, ahogy Jézus bánna velük.

A szeretet megelégedett

1. Korinthus 13:1-13

A szeretet nem irigykedik.
1. Korinthus 13:4

Az Isten szerint való szeretet nem irigy. **A szótár így határozza meg az irigységet:" elégedetlen vágy vagy neheztelés, melyet mások tulajdona, teljesítménye vagy előnye vált ki."** Egy személy, aki elégedetlen, vagy neheztel másokra, akiknek több tulajdona, tehetsége, vagy jobb munkája van, nem értékeli Isten szeretetét saját maga felé. Ha Isten szeretetét megkapná, akkor egy természetfeletti megelégedettség jelenne meg az életében.

Az elégedetlenség irigység, és minden kísértés gyökerénél megtalálható. Vegyük például Ádámot és Évát. Mielőtt az ördög rávette volna őket a bűnre, előbb elégedetlenné kellett tennie őket. Ez nem volt kis feladat. Hogy tudod az embereket elégedetlenné tenni, amikor tökéletes környezetben élnek? Nem voltak betöltetlen szükségeik. Sohasem sérültek meg, nem tapasztaltak visszaéléseket. Nem hibáztathatták a cselekedeteikért a rosszul működő családjukat. **Azonban az ördög elhitette velük, hogy kimaradnak valamiből.** Két ember, aki a paradicsomban élt. elégedetlen lett a tökéletességükkel. Ez fantasztikus!

Ez azt mutatja a számunkra, hogy az elégedettség nem egy létállapot, hanem elmeállapot. Ha tökéletes emberek tökéletes világban élve elégedetlenné válhatnak, akkor tökéletlen emberek egy tökéletlen világban élve szintén elégedetlenné válhatnak. **Ezért figyelmeztet bennünket a Biblia, hogy tanuljunk meg minden állapotunkban megelégedettnek lenni.** (Filippi 4:11.) Csak Isten szeretet adhatja meg nekünk azt a megelégedettséget, amire vágyunk.

Kérd Istent, hogy mélyebben jelentse ki feléd szeretetét ma. Vedd észre, hogy minden elégedetlenség irigység, és Isten szeretete az ellenszer erre a bénító viselkedésre. **Az Ő szeretetében való megelégedettség meg fog őrizni téged minden kísértéstől.**

A szeretet nem kérkedik

1. Korinthus 13:1-13

A szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.
1. Korinthus 13:4

Más szavakkal mondva, akik tele vannak Isten szeretetével, azok nem gondolják jobbnak magukat másoknál. Egy ízben keresztény művészekkel szolgáltam, néhányan közülük azt gondolták, hogy jobbak a többieknél. Jobb szobát, jobb autót, nagyobb adományt kívántak, és így beszéltek, "Nem tudod, hogy ki vagyok?" Ez nem éppen Isten szeretetének jellegzetes vonása.

Másrészt, egy alkalommal, egy televíziós személyiséggel voltam, akit jól ismernek mind a világi, mind a keresztény körökben. Ő megmutatta Isten szeretetét a szívében. A rossz időjárás miatt jóval kisebb nézőközönség volt jelent az előzetesen elvártnál, mégis ez az ember mindenét beleadta, pontosan úgy, mintha ezrek lettek volna jelen. **Személyesen szolgált az emberek felé, és nem csak a jól öltözöttek felé, hanem a leginkább megütközést keltők felé is.** Valódi alázatot tanúsított, ami rengeteget elmondott nekem Isten munkájáról, ami a szívében zajlott.

Természetesen a legkiemelkedőbb példa Isten szeretetéről Jézus Krisztus alázatában fejeződött ki. **Ő volt a királyok Királya és az urak Ura, mégis rendszeresen kapcsolatban állt a legalacsonyabbak legalacsonyabb rangú tagjaival.** Isten szeretete késztette arra, hogy életét letegye értünk, és ha mi rendelkezünk az Ő szeretetével, akkor mi is ugyanezt tesszük másokért.

Ma, légy másokkal gondoskodó. Azt gondolod, hogy jobb vagy másoknál, illetve nem olyan jó, mint egyesek? Vagy mindenkit azzal a szeretettel szeretsz, amivel Jézus szeret téged?

Isten szeretete "viselkedik"

1. Korinthus 13: 1-13

Nem viselkedik bántóan.
1. Korinthus 13:5

Az egyik legnagyobb hazugság, amit az ördög beadott nekünk, hogy a szeretet egy olyan mindent elborító érzés, amit nem tudunk kontrollálni. Azonban, az isteni szeretet sohasem cselekszik nem megfelelő módon. A görög tudós Fritz Rienecker mondja, "A bántó azt jelenti, hogy nem tisztességes, vagy szégyenletes viselkedés." **Isten szeretete tapintatos és nem semmi olyat, ami arcpirító lenne.**

Azok az emberek, akik annyira el vannak borítva a szeretettől, hogy még csak kontrollálni sem tudják, egyáltalán nem Isten szeretetétől vannak elborítva. **A bántó szeretet ördögi. Ez önző és testi vággyal teli.** A régi mondás, miszerint, "Annyira szeretjük egymást, hogy nem tudunk magunkon uralkodni" pontosabban így adható vissza, "Annyira tele vagyunk testi vágyakkal, hogy nem tudunk uralkodni magunkon."

Ha ezt megértjük, akkor sok igazságra fény derül és Sátán hazugságainak sora lepleződik le az utunk során. Bármikor, amikor valaki más iránt lehengerlő érzést tapasztalunk, aki nem a házastársunk, akkor biztosan tudhatjuk, hogy nem Isten szeretetéről van szó. Az Ő szeretete sohasem fog az Igéjével ellentétesen cselekedni. **Az isteni szeretet sohasem hagy el bennünket.** Bármikor, amikor azt érezzük, hogy elment a szeretet, valójában a vágy ment el. Az isteni szeretet sosem fogy el.

Kérd Istent, hogy segítsen újra meghatározni, hogy mi az igazi szeretet – az Ő fogalmai szerint, nem a miénk szerint. Kezdd azzal a bizonyossággal, hogy az Ő szeretete nem egy hormonszint emelkedés, ami bajba kever téged! Az Ő szeretete békességet és túláradó életet hoz.

Isten szeretete nem önző

1. Korinthus 13:1-13

Nem keresi a maga hasznát
1. Korinthus 13:5

Sátán megpróbálta meghamisítani Isten valamennyi a részünkre készített jó dolgát. **Sikerült eladnia a világnak a szeretet egy romlott és alacsonyrendű hamisítványát.** Hollywood jelentős szereppel bír az ördög számára ebben a harcban. A filmek a szeretetet egy érzelmi és érzéki megközelítésben mutatják, amelynek a valóságban nincs alapja. Az emberekben ez azt váltja ki, hogy egy utópia után vágyakoznak, amelyben minden érzékük, minden időben teljes kielégülést talál, **de az emberi szeretet sohasem képes kielégíteni a feltétel nélküli szeretetre való mély igényünket. Ez az isteni szeretet képessége.**

Az igazi isteni szeretet leginkább megkülönböztető vonása, hogy nem önző, nem önmagát szolgálja. Az igazi szeretet nem a vágyak betöltésére irányul; önzetlen és adó. Nézzünk Jézusra, aki az isteni szeretet legnagyobb példája, amit a világ látott. A világ azt mondja neked, hogy az önzetlen szeretet örömtelen és nyomorúságos, ugyanakkor Jézus tele volt örömmel és sosem volt nyomorult állapotban. **Ő bemutatta, hogy az élet titka az önzetlen szeretet.**

Jézus nem azért jött a földre, hogy önmagát elégítse meg. Végül hatalmas megelégedést élt át azzal, hogy megváltotta az emberiséget Isten számára, de ő emberi lénnyé vált az Atyáért és értünk, nem Önmagáért. Otthagyta a dicsőségét és eljött, hogy a legalázatosabb körülmények között éljen. Odahagyta az imádatot, amelyet a teremtett világtól kapott, hogy harminc éven keresztül szinte teljes névtelenségben éljen.

Bár néhányan dicsérték Jézust a szolgálata során, gyalázat és nevetség tárgya volt a vallási rendszer részéről. Majd elszenvedte a végső elutasítást a keresztre feszítéssel és magára vette mindazt a szégyent, ami egy elítélt bűnözőt illetett meg. Mindezt azért tette,"Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János 3:16).

Próbáld meg ma mások felé irányuló szeretetedet azzal, hogy ezt az egyszerű kérdést teszed fel magadnak: **"A magam vagy mások számára mondom és cselekszem ezeket a dolgokat?" A szeretet mások felé való kifejezésére összpontosíts, és figyeld csak meg, egész máshogy alakul a napod.**

Isten szeretetében nincs rövidzárlat

1. Korinthus 13:1-13

Nem gerjed haragra.
1. Korinthus 13:5

Egyhetes összejövetelt tartottam egyszer egy 600 főt számláló gyülekezetben, Isten kegyelméről és hosszú tűréséről tanítottam, sokan megszabadultak ezen az alkalmon. **Azonban a pásztor minden este dicséretet vezetett, majd feltűnő módon lement a színpadról és kiment a gyülekezetből.** Nyilvánvalóan nem tetszett neki egyáltalán az, amit hallott.

Megpróbáltam egyensúlyba hozni a dolgokat, hogy senki ne gondolhassa, hogy a bűnös életre bátorítok, de a pásztor nem maradt ott az üzeneteken. **Az alkalom utolsó estéjén kétségbeesetten próbáltam áttörni az elutasításán.** Egy éneket vezetett, amely az egymás iránti szeretetről és hosszú tűrésről szólt, arról a megbocsájtásról, még mielőtt valaki bocsánatot kérne. Ezt az éneket ő maga írta.

Mielőtt elhagyta volna a színpadot, megkérdeztem tőle, hogy tényleg hisz-e abban, amit énekelt. Megkérdeztem, hogy ez az elv azokra is vonatkozik-e, akik újra és újra rosszul bánnak velünk. **Ékesszólóan azt mondta, hogy mindig és minden körülmények között meg kell bocsájtanunk.** Azután azt mondtam, **"Nem furcsa az, hogy némelyek azt hiszik, hogy Isten több szeretetet vár el tőlük mások irányában, mint amennyit maga Isten mutat feléjük?"** Megértette a lényeget.

Egy másik teszt, ami megmutatja, hogy isteni szeretetben járunk-e az, hogy mennyire vagyunk türelmesek. **Isten szeretete mindig türelmes.** Amennyire igaz ez az egymás iránti szeretetünkre, még inkább igaz arra, ahogy Isten velünk bánik. Isten nem utasít olyasmire, amit Ő maga nem hajlandó megtenni. Istent nem könnyű provokálni. Nincs nála rövidzárlat. Sokan azt gondolják Istenről, hogy hamar elveszti a türelmét, de ez nem igaz.

Elmélkedj ma Isten feléd irányuló hosszú tűrő szeretetéről, és engedd, hogy megmutassa mennyire türelmesen szeret téged.

Isten szeretete nem tárol hibalistát

1. Korinthus 13:1-13

Nem rója fel a rosszat
1. Korinthus 13:5

Sok évvel ezelőtt Jamie és én leültünk egy kis "megbeszélésre". Úgy éreztük, hogy ki kell mondanunk néhány dolgot. Amit valójában tettünk az volt, hogy átadtunk egymásnak egy listát arról, amiről azt gondoltuk, hogy a másik rosszul csinálja. Csodálatos módon ez a lista évekre visszamenőlegesen tartalmazott "adatokat" és időnként egészen apró dolgokat is. **Nyilvánvalóvá vált mindkettőnk számára, hogy pénztárkönyvet vezetünk minden dologról, amit rossznak gondolunk a másikban.**

Ez nem isteni szeretet. Nem Jézus megbocsájtó szeretete, amiben nap mint nap járhatunk és élvezhetjük közösségét. Ezért eldöntöttük, hogy abbahagyjuk a feljegyzések készítését. **Nem tároljuk tovább azokat a dolgokat, amelyek megsértettek bennünket, és amiket a következő "megbeszélésünkre" tartogathatnánk.** Először félelmetes volt. Olyan volt, minta minden lőszeredet kivennéd a fegyveredből, de rájöttünk, hogy nem vagyunk egymás ellenségei! Nincs szükségünk fegyverre, amit egymásra foghatunk!

Hoztunk egy döntést, hogy nem fogunk a másik kellemetlen tulajdonságain rágódni. **Csak a jó dolgokon akartunk gondolkodni, és a többit Istenre bíztuk.** Csodálatos volt látni, hogy milyen változást idézett elő ez a hozzáállás. Jézus szeretete sokkal jobban működött, mint a vádlásaink a házasságunk jobbá tételében.

A gonosz dolgokon való gondolkodás csak az önsajnálat, a düh és a keserűség tüzére önt olajat, amit Sátán akar fellobbantani közöttünk. **A másoktól elszenvedett rossz dolgokon való gondolkodás felnagyítja a támadásokat, míg azok a ténylegesnél sokkal nagyobbá nem válnak.** Az ördög szereti a szálka méretű sérülést megragadni, baseballütő méretűvé nagyítani, majd ezzel kiütni bennünket. Ne hagyd, hogy ezt tegye veled!

Határozd el magad arra, hogy nem tárolsz feljegyzéseket a téged ért sértésekről. Bocsáss meg és menj tovább, inkább a tiszta, szeretetreméltó és jó dolgokon gondolkozz (Filippi 4:8). Akkor élvezni fogod az Ő békéjét. (Ézsaiás26:3.)

Isten szeretete az igazságnak örül

1. Korinthus 13:1-13

Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.
1. Korinthus 13:6

Az örvendezik szó jelentése "örömöt és élvezetet tapasztalni". **Annak, hogy valóban Isten szeretetében járunk, jó indikátora, hogy mi ad örömöt nekünk.** Az isteni szeretet olyan dolgok által nyer élvezetet, melyek összhangban vannak az Ő Igéjével, igazságával (János 17:17).

Aki a bűnből nyer élvezetet, az nincs tele Isten szeretetével. Nem számít, hogy személyesen követi el azokat, vagy csak másokat néz, akik elkövetik azt. Isten szeretete tiszta és tisztaságot vált ki mindenkiben, akit megérint. **Ezért nem kellene, hogy élvezetet okozzon a számunkra minden furcsa és perverz dolog, ami a világban manapság zajlik.**

A kereszténynek nem kellene örömöt lelniük abban, hogy olyan beszélgetős műsorokat néznek, amelyek az erkölcstelenség minden formáját megvizsgálják. Nem kellene olyan magazinokat és könyveket olvasniuk, amelyek Isten terveivel ellentétes kapcsolatokat dicsőítenek mindenki szórakoztatására. Az Isten értékrendjétől eltérő értékeket felvonultató mozifilmekben nem kellene örömüket lelniük Isten gyermekeinek sem.

Nem azt mondom, hogy hagyjunk abba mindent és legyünk szerencsétlenek. **Ez egyszerűen egy hőmérő számunkra, ami a szellemi hőmérsékletünket jelzi.** Ha a gonoszságban és mindenféle rossz dologban leljük örömünket, akkor nagy dózis isteni szeretetre szorulunk. Amikor Isten szeretetében vagyunk, semmi, ami ennél kevesebb nem fog bennünket megelégíteni. **Az Ő szeretete rabul ejt bennünket!**

Kérd az Urat, hogy adjon kijelentést az Ő tiszta szeretetéről ma! Azután engedd, hogy szeretete újra definiálja számodra az örömöt.

Isten szeretete mindent eltűr

1. Korinthus 13:1-13

Mindent elfedez
1. Korinthus 13:7

A legtöbb ember megkérdőjelezhetetlenül elfogadja, hogy bizonyos határai vannak annak, ameddig a szeretetükkel mások iránt elmennek. Olyan mintha egy kerítést építenénk, és azt mondanánk, "Bármit el tudok fogadni ezen a határon belül, de azért vannak határai, annak, amit elviselek. Végül is, én is csak ember vagyok!"

Igaz, hogy emberek vagyunk, és az embereknek vannak korlátai, de az már nem igaz, hogy csupán emberek vagyunk. Az újjászületett részünk természetfeletti és tele van Isten szeretetével, amely minden dolgot képes elviselni. Nézzük Jézust. Ő szeretett és kérte az Atyát, hogy bocsásson meg azoknak, akik megfeszítették Őt. Azután István bebizonyította, hogy minden hívő járhat ugyanebben a szeretetben, amikor megbocsátott azoknak, akik halálra kövezték. Isten minden hívőnek megadta azt a képességet, hogy ebben a szeretetben járhasson. (Efézus 4:32.)

Isten szeretetének nincsenek korlátai, hogy mit visel el, mit hisz, remél, vagy meddig tart ki. A tápláló ereje korlátlan. Azok, akik azt mondják, hogy nem tudnak többet elhordozni, felfedik, hogy nem ragadta meg őket Isten természetfeletti szeretete még. A természetes, emberi szeretetükkel szeretnek.

Szeretnélek ma bátorítani. Isten szeretetének benned végtelen utánpótlása van, ami sohasem fogy el. Mindaz, amire szükséged van, hogy nézz túl önmagadon, és az Úrtól fogadd el az Ő természetfeletti szeretetét. **Ő jobban akarja, hogy a szeretetében járj, mint te magad.**

Ne hallgass a testedre, az ördögre, vagy más emberekre, akik igazolni szeretnék, hogy korlátaink vannak mások szeretésében. Ehelyett vonzódj a benned lévő isteni szeretethez, amely mindent képes elhordozni. **Ha engeded, hogy az Ő szeretete kiáradjon belőled, akkor szereteted mások felé végtelen lesz.**

Isten szeretete mindent hisz

1. Korinthus 13:1-13

Mindent hisz.
(1. Korinthus 13:7

Nem tudtad, hogy Isten szeretete hitet produkál? A Galata 5:6 azt mondja, hogy a hit szeretet alapján munkálkodik. Amikor tapasztaljuk Isten szeretetét, akkor a hit természetes melléktermékként jön. Amikor a hitben való járással küszködünk, akkor tulajdonképpen abban vallottunk kudarcot, hogy Isten végtelen szeretetét nem tartjuk az életünk középpontjában. Ha a Mindenható Isten velünk van, kicsoda van ellenünk? (Róma 8:31.)

Egy fiatal gyermek édesapja karjaiban semmi felől nem aggódik. Teljes mértékben megbízik édesapjában és nincs szüksége más törődésére. **Nem küszködik azzal, hogy elhiggye, lesz-e elég étele, ruhái és a jövőbeli szükségei be lesznek-e töltve.** Szerető édesapja mindenről gondoskodik. Pontosan ezt a képet használta Jézus arra, hogy az Istenben való bizalomra bátorítson bennünket, Aki minden szükségünket betölti. (Lukács 11:11-13.)

A Mennyei Atyánkkal való szeretetteljes kapcsolat a hittel teljes élet kulcsa. Ha problémánk van azzal, hogy életünk bármely területén Istenben megbízzunk, akkor ez annak jelzője, hogy valami problémánk van.

Amikor a kocsidban a műszerfalon villogni kezd egy figyelmeztető lámpa, akkor nem csavarod ki a lámpát. Inkább sürgősen kijavítod a problémát, ami a lámpa villogását előidézte. Ezután a lámpa automatikusan kialszik. Hasonlóképpen, a hit hiánya egy figyelmeztető lámpa, ami azt jelzi, hogy nem összpontosítod a figyelmed Isten szeretetére. **Ha több hitet szeretnél ma Istenben, akkor légy bensőséges viszonyban Vele, amikor teljes mértékben tudatában vagy az Ő hatalmas, feléd való szeretetének.** Ezután a hited olyan bőséges lesz, hogy természetes egyszerűséggel hiszel mindenben.

Isten szeretete reményteljes

1. Korinthus 13:1-13

Mindent remél.
1. Korinthus 13:7

A reménytelenség rettenetes dolog. Isten Igéje azt mondja: "Ha nincs kijelentés, elvadul a nép, de boldog lesz, ha megfogadja a tanítást." **(Példabeszédek 29:18.) A remény hiánya áll a legtöbb – ha nem valamennyi – önpusztító tevékenység mögött, amit manapság látunk.** Azoknak, akiknek nincs erős hite a jövőben, azok elvetik a mát és nem törődnek a lehetséges következményekkel. Az ember romboló szokásai a kétségbeesésben és a reménytelenségben gyökereznek. Jézus a bolond példázatát használta annak illusztrálására, amikor valaki nem rendelkezik jövőképpel: "pihenj, egyél, igyál, vigadozzál!" (Lukács 12:19.) **Aki egy szemmel sem tekint a jövőre, annak szembe kell néznie a pusztulással.**

Mi az oka annak, hogy a társadalom nagy része remény nélkül él? Azért, mert a valódi reménység forrása Isten szeretete, és igazi éhínség tapasztalható napjainkban Isten szeretetére. Összességében a vallás Isten szentségéről és az ember viszonylagos érdemtelenségéről beszél nekünk, de Isten szeretete nem jelenik meg valóságosan a legtöbb ember szívében – még a kereszténynek életében sem. A szerencse és a sors nem idéz elő reménységet. **Valódi és tartós reménység csak abból fakad, ha személyesen ismerjük a szerető Istent, aki mindent a javunkra munkál (**Róma 8:28).

Istennek tökéletes terve van az életedre. Függetlenül attól, hogy jelenleg hol vagy, mennyire tértél le a számodra kijelölt útról, Isten tökéletes tervvel rendelkezik számodra. (Jeremiás 29:11.) Annak ellenére szeret, hogy mit, vagy mit nem tettél. Ahogy hinni kezdesz ebben, remény támad a szívedben.

Isten szeretete kitartó

1. Korinthus 13:1-13

Mindent eltűr.
1. Korinthus 13:7

Az emberek folyamatos küzdelemben vannak azért, hogy jó érzéseik legyenek önmaguk felől, mégis, úgy tűnik az élet telis-tele van nyomasztó helyzetekkel, melyek újra és újra próbára teszik a küzdőképességüket. Elmennek azok mellett a dolgok mellett, melyekről úgy tartják, hogy a normális reakció határát jelenti. Az önértékelésük fenntartása felmentést ad a cselekedeteikre. Azt mondják, "Vannak bizonyos határok. Én csak egy ember vagyok. Mennyit kell elviselnie egy embernek?" Azok, akik nem kapcsolódnak Isten korlátlan szeretetére, egyet fognak érteni és felmentést adnak önző hozzáállásukért és cselekedeteikért.

Az igazság az, ahol korlátaink véget érnek, ott kezdődik Isten szeretete. Ő nem hagyja magára a gyermekeit. Bennünk él és belénk helyezte a természetfeletti szeretetét és örömét, hogy mindent képesek legyünk elviselni. Ez azt is jelenti, hogy a hívőnek nincs mentsége arra, hogy kiboruljon és feladja. Isten képessége bennünk van a kitartásra, mivel birtokoljuk az Ő szeretetét, amely sohasem fogy el.

Ez az igazság nem jelent kárhoztatást, **ez egy felszabadító igazság, amely szabaddá tesz téged is.** (János 8:32.)

A meghátrálás, vagy feladás okozta átmeneti vigasz hamar tovatűnik a nem megfelelő viselkedésünk okozta bántó valóság miatt. Ahogy Jakab apostol mondja, "Ember haragja nem munkálja Isten igazságát." (Jakab 1:20.) **Függetlenül attól, hogy mennyire jó érzés beletörődni és meghátrálni testies érzelmeink miatt, a meghátrálás csak bánatot okoz.**

Ma, ha Isten szeretetéhez közeledsz, Isten természetfeletti képességgel fog felfegyverezni téged, semmi sem lesz lehetetlen számodra! **Megváltoztatod a megváltoztatható dolgokat és kitartasz azokban, amiket nem lehet megváltoztatni.**

Isten szeretete sosem fogy el

1. Korinthus 13:1-13.

A szeretet soha el nem múlik.
1. Korinthus 13:8

Hogy mondhatta ezt Pál? **Napjaiban a gyűlölet, az önzés, az elnyomás és sok más gonoszság éppoly erőteljes volt, mint manapság.** Pál megtapasztalta az üldöztetés tüskéjét, és megtérése előtt maga is üldözött másokat. Bizonyára hallott azokról a keresztényekről, akiket máglyán égettek meg, és az oroszlánok elé vetettek a rómaiak. I.e. 70-ben a rómaiak a földdel tették egyenlővé Jeruzsálemet, mindent és mindenkit elvittek. Vajon Pál megváltoztatta volna az általa leírtakat, ha ezek az események a Korinthusiakhoz írt levél előtt történnek meg? Bizonyára nem.

Isten a szeretet (1. János 4:8) és Ő sosem vall kudarcot. A mi egyszerű nézőpontunkból úgy tűnik, hogy Isten nem mindig diadalmaskodik, de ez nem így van. Példának okáért vegyük a Pál korában élt üldözötteket. A 20/20 történelem azt mutatja, hogy sok római elfogadta Krisztust és a keresztényekkel együtt ugrottak be az arénába, hogy mártírhalált haljanak. **A kereszténység elképesztő mértékben terjedt a római üldözés alatt.** Kevesebb, mint harminc év alatt a római világ meghallotta az evangéliumot. Csupán háromszáz év alatt, a legyőzhetetlennek hitt Római Birodalmat legyőzte Isten szeretete és a kereszténység hivatalos vallássá vált.

Isten sohasem vall kudarcot, és az Ő szeretete sem vall kudarcot. Egyes emberek kudarcot vallhatnak abban, ahogy erre a szeretetre reagálnak, és viselniük kell ennek következményeit, ám a szeretet sohasem vall kudarcot. A végén mindig győzedelmeskedik. Csak időt kell adnunk neki. Arra van szükségünk, hogy valamennyi jellemzőjében járjunk, a megelégedettségben, a türelemben, a kitartásban, az igazságban való örömben, mindennek elhívésében. Az Úr senkit és semmit nem kényszerít együttműködésre, mivel ennek még nincs itt az ideje. Most az irgalomnak az ideje van, amikor az Úr hosszú tűrő és mindenkinek bőségesen ad lehetőséget arra, hogy megtérjen (2. Péter 3:9, 10). **Amikor szeretetben cselekszünk, akkor az Univerzum leghatalmasabb erejét használjuk.** Ha hiszünk és türelmet gyakorolunk, akkor a szeretet sohasem okoz csalódást.

Erő, amely vonz

Márk 1:35-39; Lukács 4:42-44

És amikor megtalálták, így szóltak hozzá: "Mindenki téged keres."
Márk 1:37

Jézus szolgálata még csupán csak néhány hónapja kezdődött el, mégis emberek tömegei keresték. **Megdöbbentő, ha belegondolsz abba, hogy Jézus a népszerűség keltésének egyetlen konvencionális módszerét sem alkalmazta.** Már az első szolgálatánál elutasította a népszerűsítést Jeruzsálemben (János 2:24, 25). Nem volt természetes magyarázat Jézus sikerére.

Isten volt az, aki Jézus támogatta és Ő természetfeletti eszközöket használt erre a célra. Ez nem a Medison sugárút ravasz technikája volt, hogy becsábítsa a tömegeket; Isten hatalmas erejének megnyilvánulása volt. Csak egy nappal ezelőtt, Jézus démont űzött ki egy emberből a kapernaumi zsinagógában. (Márk 1:21-28.) **Ennek eredményeként az egész város Péter házához gyűlt, ahol azután Jézus mindenkit meggyógyított.** (Lukács 4:40.)

Isten erejének Jézus általi bemutatása volt az a szikra, amit a Szent Szellem arra használt, hogy tüzet gyújtson ezeknek az embereknek a szívében. Jézus azért rendelkezett ezzel az erővel, mert bensőséges kapcsolatban volt az Atyával. Folyamatos közösségben volt Vele. Amikor nem az emberek felé szolgált, akkor imádkozott az Atyával.

Amikor keresed a módját annak, hogy másokat is megérints azzal az új élettel, amit Krisztusban találtál, értsd meg, hogy Isten elhozza ezeket az embereket hozzád, ha megengeded a Számára, hogy természetfeletti módon munkálkodjon rajtad keresztül. Határozd el ma magadban, hogy megnyitod az értelmed és szíved a Szent Szellem ereje számára és engeded Istennek, hogy jelekkel, csodákkal igazolja az Ő Igéjét rajtad keresztül. **Könnyű az embereket Jézushoz vezetni, ha meggyógyulnak, megszabadulnak és megkapják azt a bölcsességet, amire szükségük van az Ő nevében!**

Csak az éhes kap enni

Máté 5:1-9

Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégíttetnek.
Máté 5:6

A természetes világban gyakran étkezünk, sok esetben olyankor is, amikor nem vagyunk éhesek. Csak annyit kell tennünk, hogy belepillantunk a tükörbe és megnézzük magunkat! **A szellemi birodalomban viszont éhesnek kell lennünk, hogy enni kapjunk.** Az egyik legrosszabb dolog, ami velünk történhet, ha szellemileg közömbössé válunk.

Az egyik legjobb dolog, ha éhezel Isten dolgai után. A legtöbb hívő nem így érez. A legtöbben a teltség és megelégedettség érzését birtokolják, de Jézus akkor ígért teljességet nekünk, ha előzetesen éhesek voltunk. **Azt mondta, "Ha nincs éhség, nincs jóllakottság."**

Így sokan pontosan a szellemi egészség egyik jelét tartjuk kellemetlen tényezőnek. Amikor többet kívánsz Istenből, az az egészség jele. Sosem magunk miatt éhezünk Istenre. A bukott természet nem így működik. **Csak újjászületett szellemünk kívánja egyre jobban Istent a Szent Szellem kenete alatt.** (János 6:44.) A Szellem bennünk, Aki csillapíthatatlan éhséget adva von Isten felé bennünket.

Az Isten utáni éhségünk nem mozgatja meg Istent az életünkben. Az éhség annak jele, hogy Ő már munkálkodik benned. Ma, dicsérd Őt a szellemi éhség miatt, légy bátor, és érezz izgalmat, ha ezt tapasztalod. Ő nem fog éhessé tenni téged, majd hagyni, hogy tovább éhezz. **Azért tesz éhessé, hogy betölthessen a bölcsességével, áldásaival és szeretetével.**

Ő megosztja veled jutalmát

Máté 5:10-12

Örüljetek és ujjongjatok, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek."
Máté 5:12

Jézus azt mondta, hogy az üldözések közepette is örvendezhetünk. Az üldözéseknek sok pozitív hatása van, de az egyik legjobb indok, amiért örvendezhetünk, mivel jutalom vár bennünket a mennyben, miután kiálltuk és hitünket megőriztük Benne.

Jézus a szentjeit érő üldözést rendkívül komolyan veszi, amit például Pál damaszkuszi útján megtapasztalt események is mutatnak. Az Úr megkérdezte Pált (akkor még Saulust), "Miért üldözöl engem?" (Apcsel 9:4.) Nem azt kérdezte, "Miért üldözöd a népemet?", hanem azt, hogy "Miért üldözöl engem?"

Az emberek valójában nem bennünket utasítanak el, hanem Azt a személyt, akit képviselünk. Jézus Krisztus teste vagyunk ezen a földön. Amit az emberek nekünk mondanak, vagy velünk tesznek, azt Jézusnak mondják, illetve Vele cselekszik. Jézus tehát megígérte, hogy a jutalmát megosztja velünk. Jézus valamennyi dicsőségét és tiszteletét megosztja azokkal, akik szenvedést álltak ki Jézus nevéért. (Róma 8:17.) Milyen hatalmas jutalom!

A jutalomra való összpontosítás az üldözés helyett örömöt fog okozni, amikor az emberek ellened szólnak és a hited miatt kigúnyolnak. (Apcsel 5:41.) **Pál gyakorlatilag kívánta azt a közösséget, amit Jézus azok számára biztosított, aki a nevéért üldözést szenvednek. Pál tudta, hogy nemcsak még bensőségesebb kapcsolatba kerülhet Jézussal, hanem az Ő feltámadásának erejében is járhat.** (Filippi. 3:10.)

Ma, ha Jézus Krisztusban való hited miatt üldözést tapasztalsz, emeld fel a fejed és örülj! Az Ő jutalma végtelenül nagyobb, mint bármely szenvedés, amit kiállsz.

Sószórók

Máté 5:13-16

"Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek.
Máté 5:13

Mit fognak kidobni és megtaposni az emberek? Ez a só, vagy talán lehetséges, hogy Jézus a világról beszél? **Ha hívőként elveszítjük a tartósító befolyásunkat, ha kudarcot vallunk abban, hogy megváltásunk erejében járjunk, Jézusban, akkor nem tudja elérni az Úr az elveszetteket.** Az elveszett olyan emberek hatása alá kerül, akik nem ismerik Őt, vagy az üdvösségét.

Isten embereken keresztül munkálkodik. Más módon kifejezve, Jézus a testén keresztül munkálkodik. Bár nem a mi erőnk, ami megmenti, meggyógyítja és megszabadítja az embereket, hanem az Ő bennünk lakó ereje. Nem tehet nélkülünk semmit. Partnerek vagyunk.

Sok hívő egész életét Istenhez való imádkozással tölti, kérve Őt, hogy cselekedjen, mivel nem értette meg, hogy Ő az embereken keresztül árad ki. **Isten nem vall kudarcot a beavatkozásával, az Ő népe nem működik együtt vele és nem engedi, hogy rajtuk keresztül kiáradjon.**

Ma is benned lakik Jézus, és csodálatos dolgokat akar tenni rajtad keresztül. **Ez azt jelenti, hogy más emberek csodáit hordod magadban.** Ne akadályozd meg, hogy Jézus a kis, vagy nagy csodákat megcselekedje benned, vagy rajtad keresztül. Te az Ő sója vagy. Te őrzöd meg és ízesíted meg ezt a bomló világot. **Ezért gyere ki a sószóróból és engedd, hogy az élete és szeretete olyan valakire áradjon, akinek szüksége van Rá.**

Felülhaladó megigazulás

Máté 5:17-22

Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába."
Máté 5:20

Mire célzott ezzel Jézus? **Mivel a farizeusok hetente két alkalommal böjtöltek, arra gondolt Jézus, hogy nekünk háromszor kellene böjtölnünk?** Mivel ők mindenből tizedet adtak, még a fűszerekből is, arra gondolt, hogy ha mi nem adunk tizedet, akkor a pokolba kerülünk? Nem, határozottan nem erről van szó. A farizeusok megigazultsága a cselekedeteikre volt alapozva. **Jézus egy olyan megigazultságért emelt szót, aminek a hit az alapja, mégpedig amit Ő értünk tett.**

A saját cselekedeteinkben való bizalom sohasem biztosít utat Isten felé. Jobbak lehetünk másoknál, de ki az, aki a legjobb bűnös akarna lenni a pokolban? Mindannyian vétkeztünk és messze vagyunk attól a tökéletességtől, amit Isten kíván. (Róma 3:23.)

Az egyetlen személy, aki elég jó volt ahhoz, hogy kiérdemelje Isten jóindulatát Jézus volt. **Az Ő igazsága (megigazultsága) ajándék mindazok számára, akik hitüket Belé helyezik, mint Megváltóba.**

Jézus hit által való megigazultságot ajánl nekünk, amely annyival hatalmasabb az önigazultságnál, hogy nem is hasonlítható hozzá. Erre a megigazultságra van szükségünk, és ez kizárólag a Krisztusban való hit által érhető el.

Szellemi fitnesz

Máté 5:23-30

Ha a jobb szemed visz bűnre, vájd ki, és dobd el magadtól, mert jobb neked, ha egy vész el tagjaid közül, mintha egész tested vettetik a gyehennára.
Máté 5:29

Jézus a test megcsonkítására buzdított volna? Pontosan az ellenkezőjéről van szó. Arra mutatott rá, hogy az emberben ott munkál az önvédelem egyetemes hajtóereje. **Ha a testedet oly nagyra értékeled, hogy nem áldoznád fel egyetlen tagját sem, akkor sokkal többre kell értékelned a szellemi egészségedet.**

Ádám és Éva bukása óta értékrendünk, preferenciánk felborult. Hatalmas erőfeszítést teszünk a fizikai életünk megóvása érdekében, míg szellemi állapotunkról gyakran tudomást sem veszünk. **Folyamatosan háttérbe szorítjuk szellemünk és az élet sürgetőbb dolgaival foglalkozunk.**

A fizikai test csak átmeneti. Ha hetven vagy több évet is élünk, ez csak a másodperc törtrésze az örökkévalóságban. Szellemünk örökké él, és az az állapot, ahogy az örökkévalóságban élni fog a jelen döntéseinktől függ.

Ha úgy döntünk, hogy megtagadjuk Jézus Krisztust, mint Urunkat, akkor a szellemünk a pokolban fogja tölteni az örökkévalóságot, Istentől elválasztva.

Másrészt, ha úgy döntünk, hogy Jézust elfogadjuk Urunknak és Megmentőnknek, az azt jelenti, hogy örök életet kaptunk Istennel. **Szellemünk élő lesz Isten számára ebben az életben és az elkövetkezendőben is.** Ez a döntés azt jelenti, hogy minden mást a második helyre sorolunk szellemi egészségünkhöz képest.

Ma, dönts úgy, hogy szellemi egészségedet helyezed az első helyre életedben. Tölts több időt az Igében, imádkozva és közösséget gyakorolva az Atyával, mint az edzőteremben a testedet munkálva. **Meg fogod látni, hogy szellemed gyakorlása nagyobb egészséget eredményez lényed minden részének, beleértve a testedet is.**

A legjobb védekezés

Máté 5:38-48

Én pedig azt mondom nektek, hogy ne szálljatok szembe a gonosszal, hanem annak, aki arcul üt jobb felől, tartsd oda másik arcodat is.
Máté 5:39

Melyiket szeretnéd inkább, hogy Isten védjen meg, vagy pedig saját magad védd meg magadat? Ezt a választást kínálja fel itt Jézus. "**A másik arc odafordítása" nem a visszaélés receptje, hanem inkább az, hogy igénybe veszed Isten segítségét a védelmedben.**

Sok ember azt gondolja, hogy Jézus ezen instrukciói garantálják, hogy mások ki fogják használni őket. Ez így is lenne, ha nem vennénk számításba Istent! Azonban, ha követjük a parancsolatait, akkor tudjuk, hogy az oldalunkon áll. Azt mondja a Róma 12:19-ben "Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az õ haragjának, mert meg van írva: "Enyém a bosszúállás, én megfizetek" – így szól az Úr."

Amikor visszatámadunk, akkor a saját erőnkre számítunk; de amikor odafordítjuk a másik orcánkat, akkor Istent hívjuk a védelmünkre. Miután megértettük ezt, nyilvánvalóvá válik, hogy ezek az instrukciók a javunkra vannak.

A Jakab 1:20 szerint az ember haragja nem viszi végbe Isten igazságát. Függetlenül attól, hogy mennyire megfelelőnek tűnhet a haragunk, vagy mennyire változtathatná meg haragunk az embereket, vagy élethelyzeteket véleményünk szerint, ilyen módon sohasem érjük el Isten legjobbját.

Amikor magadat véded, Istent akadályozod abban, hogy téged védhessen. **Amikor a másik orcád az ellenséged felé fordítod, akkor Isten erejét felszabadítod a saját oldaladon.** Hagyd, hogy Isten védjen meg ma.

Mi a motivációd?

Máté 6:1-4

"Vigyázzatok: a kegyességeteket ne az emberek előtt gyakoroljátok, hogy lássanak titeket, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyátoktól.
Máté 6:1

Az ajándékod mögött rejtőző motivációd fontosabb magánál az ajándéknál. Pál azt mondta, ha minden javait a szegényeknek adta volna, hogy azokat megetesse, vagy ha a végső áldozatot, az életét is odaadta volna másokért, de ezt nem a szeretet motiválná, akkor az ajándéka semmit sem használna. (1. Korinthus 13:3.)

Sok keresztény hűséggel ad, de sohasem látja a százszoros megtérülést, amit Jézus ígért, mivel nem helyesek a motivációik. (Márk 10:29, 30.) Pál azt mondja, hogy Isten a jókedvű adakozót szereti – nem azt, aki vonakodva vagy kötelességből ad. (2. Korinthus 9:7.)

Jézus megadja a kulcsot, hogy tisztítsuk meg a motivációnkat ugyanebben a tanításban. Azt mondja, "Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb" (Máté 6:3.) **Amikor adományoddal nem fogadsz elismerést az ajándékaidért, akkor helyes motivációból cselekszel és igazi öröm lesz a részed, ami az önzetlen adásból származik.** (Apcsel 20:24.)

Kérd az Urat, hogy adjon lehetőséget a számodra arra, hogy egy kedves szót szólhass valakihez, vagy segítő kezet nyújthass olyannak, aki nem képes azt visszafizetni, és mások sem tudnak arról, hogy te voltál az adó. Ez lehet egy motoros a közlekedési dugóban, egy munkatárs, egy házastárs, egy gyermek, aki nem fogja megjegyezni a kedves tettedet, vagy akár mások is. Meg fogod látni, amikor keresed ezeket a lehetőségeket, akkor körbe fognak venni téged.

Minőségi ima

Máté 6:5-8

"Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg.
Máté 6:7

Néha a leghatékonyabb imáink egyben a legrövidebbek is. Jézus azt mondta, "Békesség, csendesedj le," és a szél és a hullámok megnyugodtak. (Márk 4:39.) Azt mondta, "Lázár, jöjj ki." És Lázár visszajött a halálból (János 11:43-44-) Másrészt ma sok gyülekezetben és ima összejövetelen hangsúlyozzák az ima mennyiségét a minőség helyett. Jézus sohasem támogatta a hosszú imákat, és csak néhány példát találunk arra, hogy ő maga hosszan imádkozott volna. Nem azt mondom, hogy az Istennel való közösség nem fontos, de a formális ima csupán egy része a Vele való közösségünknek.

Sokszor kérjük arra az Istent, hogy szóljon hozzánk, de Ő nem kap egyetlen szót sem tőlünk mellékesen.

Mindent elvégzünk a beszédünkkel. Érdekes, hogy a Zsoltárok 5:1,2-ben az ima és a töprengés szavak felcserélhető módon szerepelnek. Ez azt jelenti, ha a gondolataid Isten dolgain járatod a nap folyamán, akkor imádkozol. Vannak időszakok, amikor szükséges elcsendesedned és tudnod kell, hogy Ő az Isten. (Zsoltárok 46:10). Ez szintén ima.

Nem a hosszúsága, hanem a szívből fakadó hit az, ami az imádat minőségi imává teszi. Ma, amikor imádkozol, értsed meg, hogy Isten nem kemény, hogy meghallja, amit mondasz. Nem szükséges újra és újra ismételned a mondandódat, hogy magadra vonjad a figyelmét, és az ima nem eszköz arra, hogy benyomást tégy Rá, vagy bárki másra. Egyszerűen kommunikálj vele az Ő Beszéde szerint és nem csupán választ fogsz kapni, hanem növekedni is fogsz Őbenne.

Szerető Édesapád

Máté 6:9-13

"Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a te neved.
Máté 6:9

Bár az Ószövetség 13 alkalommal "mi Atyánk" kifejezéssel utalt Istenre, ennek a megszólításnak Jézus általi gyakori használata teljesen új jelentést adott az Istennel való kapcsolatunknak. **Jézus több mint 150 alkalommal utalt Istenre, mint az Ő Édesapjára és 30 alkalommal a "mi Édesapánk" kifejezést alkalmazta.** Ez felbosszantotta kora vallásos zsidóit. Botrányosnak tartották Isten Édesapaként való megnevezését, mivel értették, hogy ez Istennel való egyenlőséget jelentett. (János 5:17, 18.)

Ez a cím annyira megszokottá vált a mai egyházban, hogy gyakran nem is érzékeljük valódi jelentőségét. **Az a kijelentés, hogy Istent nevezzük a "mi Édesapánkként" felfedi Isten kedves, gyengéd és szerető természetét.** (1 János 4:8). Pál még erre is ráerősít, amikor az Abba Édesapa kifejezést használja (Róma 8:15), ami egy szeretetteljes kifejezése annak, ahogy egy fiatal gyermek az édesapját hívja. Az Abba szó az angol daddy, vagy a magyar apuci kifejezés megfelelője. Jézus az Istennel való kapcsolatunkról beszél, és arról, hogy ezért dicsérnünk kell Őt. Ez egy olyan kapcsolat, amely meghaladja valamennyi földi, emberi kapcsolatunkat. **Egy olyan Édesapához tartozunk, aki azért szeret bennünket, mert az Övéi vagyunk, megkötések nélkül.**

Ma, ha a dolgok keménynek tűnnek, vagy csak szükséged van valakire, hogy veled ünnepeljen, fuss a te Édesapádhoz. **Dobj el minden tettetést és formalizmust és nevezd Őt Apucikának!**

Kincseid

Máté 6:19-21

Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is.
Máté 6:21

Ha bizonyos igéket kiragadva nézünk, akkor úgy értelmezhetnénk, hogy a pénz és a gazdagság rossz dolgok. Azonban találhatunk olyan igéket is, amelyek a gazdagságot áldásnak tartják. **Amit ezekből a látszólag ellentmondó állításokból megtudhatunk, hogy a pénz sem nem rossz, sem nem jó. A pénz szeretete az, ami minden gonosz gyökere.** (1 Timóteus 6:10.) Gazdagként és szegényként egyaránt szeretheted a pénzt. Sok ember úgy követi el a pénz szeretetének a bűnét, hogy közben egyetlen fillérje sincs.

A dolgok szeretete (kapzsiság) bálványimádás, ezt vette célba Jézus. Mivel ennyire könnyű vágyakozni a pénz és az általa biztosított dolgok után, Isten egy olyan rendszert alakított ki, melyben a bővölködés egy melléktermék, mégpedig annak melléktermeke, hogy Istent az első helyre tesszük. A Máté 6:33 szerint: "De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek." Nem kell elutasítanunk jobban a bőség áldását, mint a utána való kívánságot. **Jézus a kincsünk, és ahogy Őt szeretjük és szolgáljuk, az összes gazdagság, amire szükségünk van a miénk lesz.**

A lézer ereje abban áll, hogy a fénysugár egyetlen pontba összpontosul benne. Hasonlóképpen, mint keresztény az erőd attól függ, hogy mennyire összpontosítasz Jézusra. **Ismerheted Őt és ugyanakkor gazdag is lehetsz, de csak az egyiket szolgálhatod.** Hűséges módon nem szolgálhatod egyszerre mindkettőt, mivel jobban fogsz az egyikre támaszkodni, mint a másikra. Csak az egyik állhat a szíved és odaszánásod középpontjában. Az ok, amiért nem gyűjtünk kincseket ezen a földön, mert szívünk ezáltal eltávozna Jézustól és attól, amit Ő adni szeretne nekünk. Ma, Ő a te igazi kincsed.

Ne mondd!

Máté 6:25-34; Lukács 12:22-32

"Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? – vagy: Mit igyunk? – vagy: Mit öltsünk magunkra?
Máté 6:31

Ebben a részben Jézus azt mondja, hogy ne aggódjunk és ne nyugtalankodjunk anyagi szükségeink felől. Lehetetlenség lenne nem gondolnunk egyáltalán fizikai szükségleteinkre. Még Jézus is gondolt a pénzügyi szükségére, amikor adót kellett fizetnie. (Máté 17:24-27.) Ne foglalja el gondolatainkat a gazdagság, az élet szükségletei felől való aggódásra ne fordítsunk időt. Ezek a dolgok ráadásként adatnak nekünk, amikor az első helyre tesszük Isten Királyságának keresését.

E szerint a vers szerint a nyugtalanító gondolatokat akkor ragadjuk meg, amikor kimondjuk őket. Kételkedő gondolatok jönni fognak, ám addig nem vétkezünk, amíg nem fogadjuk be őket, tehát ne beszéljük ki aggódó gondolatainkat!

Igen fontos számunkra, hogy vigyázzunk azzal, amiről beszélünk. **Jézus arra figyelmeztet bennünket, hogy hitben szóljunk, mely megfelel az Ő Igéjének, így pozitív eredmények fogják követni beszédünket.** Ha a kételkedés szavait beszéljük, akkor végül hinni fogunk bennük és megtörténnek azok a negatív dolgok, amiket ezek a szavak kifejeztek. Nincs olyan, hogy "üres szavak", melyek ne dolgoznának értünk, vagy ellenünk. Halál vagy élet van minden kimondott szavunkban. (Példabeszédek 18:21.) Szavaink lehetnek a legerőteljesebb fegyvereink Isten erejének felszabadítására és az ördög legyőzésére, vagy ellenkezőleg, a gonosz csapdájává is válhatnak. (Példabeszédek 6:2.)

Ma, őrködj a szavaid felett. Ne táplálj magadban félelemmel, aggódással, vagy a szembejövő helyzetekkel kapcsolatos nyugtalanító gondolatokat. **Ehelyett tudatosan törekedj arra, hogy olyan módon szólj, ami hitedet, bizalmadat és magabiztosságodat fejezi ki az Úr iránt.**

Igazságos ítélet

Máté 7:1-5

"Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek!"
Máté 7:1

Bár gyakran halljuk, hogy nem szabad másokat ítélnünk, a Bibliában sok példa van arra, hogy emberek megítéltek másokat. Pál azért imádkozott, hogy a szeretetünk mind inkább bővölködjön ítéletben (Filippi 1:9.), Jézus és a tanítványok beszéltek az ítéletről. **Tehát az ítéletnek van egy rossz és egy jó módja.**

A Lukács 12:56-57-ben Jézus felcserélhető módon használja a megkülönböztet és ítél szavakat. Bizonyára semmi helytelen sincs abban, ha felismerjük, vagy szellemileg érkeljük a helyzetet, vagy embereket. Meg kell próbálnunk a szellemeket. (1. János 4:1.) **Az ítélet, mint megkülönböztetés jó. Az ítélet kárhoztató típusa az, ami helytelen.** Az emberekre kimondott ítélettől tartózkodnunk kell, tudván azt, hogy csak Ő tud tökéletes ítéletet hozni. (Róma 2:2; Jelenések 20:13.)

Jézus nem tiltja az ítéletet, de figyelmeztet bennünket, hogy legyünk óvatosak azzal, ahogy ítélünk, mivel ugyanazon módon leszünk mi is megítélve. **Bizonyos esetekben elmarasztaló ítéletet kell hoznunk, ahogy Pál is megtette, vagy ahogy a bírák ma is megteszik.** A pásztoroknak és véneknek felelősségük, hogy megfeddjék, fegyelmezzék a gyülekezet tagjait, de nem vehetik könnyedén ezt a dolgot. Az ítéletnek nem az embert, hanem a cselekedetét kell érintenie. Ez a figyelmeztetés arra bátorít bennünket, hogy legyünk bizonyosak abban, hogy az Úrtól hallottunk. **Nem szabad a saját csalódottságunkból, vagy személyes előítéletünkből szólnunk.**

Minden kereszténynek szüksége van Isten bölcsességére az ítélethozatallal kapcsolatban. Biztos lehetsz benne, hogy a Szent Szellem segíteni fog abban, hogy szellemi módon különböztessed meg vagy ítéld meg a helyzeteket, embereket, majd bátorságot és együttérzést ad, hogy Isten Beszéde szerint cselekedhess.

Isten minden imát megválaszol

Máté 7:6-8

Kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek.
Máté 7:7

Azt az imát, ami megfelel Isten Igéje követelményeinek, Isten mindig megválaszolja. Sok esetben nem vesszük észre a választ, mivel az mindig a szellemi területen jelenik meg mielőtt a fizikai világban is megnyilvánulna. Ha megingunk a hitünkben, akkor megszakíthatjuk a válasz megnyilvánulását. (Jakab 1:6, 7; Zsidó 10:35.), de Isten akkor is válaszolt. Mindenki, aki kér, az kap.

A Dániel 9-ben Dániel imádkozott és a válasz megérkezéséig viszonylag rövid ideig kellett várnia. Három percen belül Gábriel angyal megjelent és valamennyi kérdésére választ adott. A Dániel 10-ben Dániel ismét imádkozott, ám ebben az esetben három hét telt el, mielőtt egy angyali hírvivő választ adott volna. Mi volt a különbség?

A legtöbb ember azt gondolja, hogy Isten az egyik imát három percen belül válaszolta meg, míg a másikat három hét alatt, de a Dániel 10:12 azt mondja, "mert az első naptól fogva, hogy rászántad magad a dolgok megértésére, megalázkodva Istened előtt, meghallotta szavadat Isten, és én a te szavaid miatt jöttem." **Később megtudjuk, hogy Sátán akadályozta az angyalt abban, hogy Dánielhez jusson.** Nem Isten volt az ok. Ő minden imát megválaszol.

A Máté 7:8 is ezt igazolja, amely azt mondja, hogy mindenki aki kér, az kap. Isten válaszol, de Sátán akadályozhatja az imáinkat. **Dánieltől eltérően, az Újszövetségben hatalmunk van az ellenség felett a Jézus nevében, így megköthetjük az ördögöt, hogy ne akadályozza, illetve ne állítsa meg Isten válaszát, hogy az természetes világban is megjelenhessen.** Ezeknek az igéknek az igazságai arra bátorítanak bennünket, hogy Isten mindig megválaszolja az imáinkat.

Ma, amikor imádkozol, kössed meg az ördögöt és szabadítsd fel a Szent Szellem erejét azzal, hogy Isten Beszédét imádkozod a helyzetedben. **Teljes bizalmad és hited lehet abban, hogy Isten megválaszolja az imádat.** Ha vársz arra, hogy megnyilvánuljon valami, akkor ne kételkedj Istenben! Ismerd fel, hogy egy ellenség ellen harcolsz, és ki kell tartanod. Maradj meg Isten Szavában, amíg meg nem látod a választ.

Ellenőrizd a gyümölcsöket

Máté 7:12-20

Tehát gyümölcseikről ismeritek meg őket.
Máté 7:20

Ha tudni szeretnéd, hogy valaki mennyire hiteles, akkor meg kell vizsgálnod az általa produkált gyümölcsöket. Ez a gyümölcs az életvitel. **Jézus leszögezte, hogy jó fáról nem nyerhetsz rossz gyümölcsöket és rossz fáról sem kaphatsz jó gyümölcsöket.** Sok ember egy dolgot mond, de a cselekedetei annyira hangosan beszélnek az ellenkezőjéről, hogy valójában meg sem hallod, amit a szájával mond. Ha kétely merül fel benned, hogy valakit elfogadj, vagy kövessél, akkor tekintsed meg az általa létrehozott gyümölcsöket.

A szolgálók és szolgálatok értékelésekor több figyelmet kell szentelnünk az általuk produkált gyümölcsökre. A gyümölcsök jelentik az igazi próbát a szolgálókkal és szolgálatokkal kapcsolatban. Ha az emberek üdvözülnek, ha életek változnak meg, akkor jó gyümölcsöket találunk. Habár a szolgáló követhet el hibákat, mondhat helytelen dolgokat, a gyümölcsök jók. Így azt mondhatod, hogy a fa jó.

Minden szolgálónak vannak hiányosságai, ahogy a Krisztus Testében mindenkinek, de ez nem jelenti azt, hogy a szolgálatuk rossz. Amikor a szavaik helyesek és őszintének is tűnnek, de a körülöttük élők élete szétesik, összetörik, zavar és fájdalom veszi körül őket, akkor rosszak a gyümölcsök. Egy ember életének hatását az általa produkált gyümölcsökből állapíthatod meg, hasonlóan egy szolgáló hatását a szolgálata gyümölcseiből ítélheted meg.

Ma, mindenekelőtt bizonyosodj meg arról, hogy az életedben termett gyümölcsök jók-e. Pozitív hatást gyakorolsz az emberek életére? Az Úrhoz fordítod őket, vagy ellenkezőleg sérüléseket és zavart okozol bennük? **Vizsgáld meg először a saját gyümölcseidet, azután képes leszel megvizsgálni azoknak a gyümölcseit is, akik a gyülekezetben vezetnek téged.**

A gyógyulás Isten akarata

Máté 8:1-4

és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta:
"Uram, ha akarod, megtisztíthatsz."
Máté 8:2

Ez a leprás hitt abban, hogy Jézus képes meggyógyítani őt, de nem volt biztos abban, hogy meg is akarja gyógyítani. Jézus megmutatta neki, hogy hajlandó meggyógyítani, és mivel nem személyválogató, ezzel precedenst teremtett a számunkra is. (Róma 2:11.) Ez a leprás nem ismerte Isten akaratát a gyógyulással kapcsolatban, de velünk már más a helyzet. Isten Szava Isten Akarata, és a Biblia feltárja előttünk, hogy minden esetben Isten akarata a gyógyulás.

Amikor Ézsaiás azt írta az Ézsaiás 53:5-ben, "Az Ő sebeiben gyógyultunk meg." akkor testünk a fizikai gyógyulásáról beszélt. **Jézus gondoskodott a fizikai gyógyulásról, csakúgy, ahogy bűneink bocsánatáról.** A gyógyulás éppúgy része üdvösségünknek, mint bűneink bocsánata.

Sehol sem találunk arra példát, hogy Jézus megtagadta volna valakitől a gyógyítást. Azt állította, hogy semmit sem tehet magától, csak azt, amit az Atyától lát (János 5:19; 8:28,29). Cselekedetei elegendő bizonyítékot adnak arra, hogy tudjuk, mindig Isten akarata a gyógyulás. **Bizonyos dolgokat Jézus azért szenvedett el, hogy nekünk ne kelljen szenvednünk értük. Meghalt a bűneinkért, hogy nekünk ne kelljen fizetnünk ezekért.** (Róma 6:23.) Elvette a betegségeinket, nyavalyáinkat, hogy egészségben járhassunk. (Máté 8:17; 1. Péter 2:24.) Szegénnyé lett, hogy mi gazdagok lehessünk. (2. Korinthus 8:9.)

Ha Jézus mindezeket megtette már érted, akkor egy csodálatos élet áll előtted! **Minden ellátást megadott neked, hogy ma ezekben járhass.** Ne vesztegess el egyetlen percet sem.

A kegyelem ereje

Máté 9:9-10; Márk 2:14-15; Lukács 5:27-29

Amikor Jézus továbbment onnan, meglátott egy embert ülni a vámnál, akit Máténak hívtak, és így szólt hozzá: "Kövess engem!" Az felkelt, és követte őt.
Máté 9:9

Amikor először Jézushoz jövünk, lehetetlen megismernünk mindent, ami az Ő követésével járni fog. **Nincs semmi okunk arra, hogy féljünk attól, hogy teljes mértékben odaszánjuk magunkat számára, mivel az Ő ellenállhatatlan szeretete és gondoskodása nyilvánvaló számunkra, amikor csak a keresztre pillantunk.** Mindent el tudunk hagyni, hogy Őt követhessük! Amikor meghozzuk ezt a döntést, Ő elkezd rajtunk keresztül élni, és olyan erőt találunk, ami nem a sajátunk, és bármely próbához elegendő, amellyel találkozunk. (Galata 2:20.) Ezt az erőt Isten kegyelmének hívjuk.

A rajtunk keresztül élő Krisztus a titka a győzelmes keresztény életnek. Nem az, hogy Jézusért élünk, hanem az, hogy Jézus él rajtunk keresztül. Ennek az egyszerű igazságnak a meg nem értése a gyökere a törvényeskedés minden formájának, illetve a teljesítmény központú mentalitásnak. A törvény a külső emberre fókuszál és azt mondja nekünk, amit tennünk kell. **A kegyelem a belső emberre fókuszál, és azt mondja el, amit Jézus már elvégzett.** Amikor arra fókuszálunk, amit meg kell tennünk, akkor a törvény alá helyezzük magunkat, de amikor arra fókuszálunk, amit Krisztus tett, akkor az Ő kegyelmének természetfeletti erejében járunk.

A keresztény életet nem pusztán nehéz élni, egyszerűen lehetetlen saját emberi erőnkre alapozva. Az egyetlen módja, hogy olyanok lehessünk, mint Jézus és az Ő munkáit végezhessük, ha engedjük Őt rajtunk keresztül élni. **Ahogy a gyökér élete a talajban van, az ág élete a szőlőtőben, a hal élete a tengerben, az igazi életed a Jézussal való egységben találod meg.**

Valami új

Máté 9:11-17; Márk 2:16-22; Lukács 5:30-39

Mondott nekik egy példázatot is: "Senki sem tép ki foltot új ruhából, hogy régi ruhára varrja, mert így az újat is eltépné; és nem is illene a régihez az új ruhából való folt. Senki sem tölt új bort régi tömlőbe, mert az új bor szétrepesztené a tömlőt, és elfolyna, sőt a tömlő is tönkremenne.
Lukács 5:36–37

Miért nem az Ószövetség vallási tradíciói és és elvárásai szerint cselekedett Jézus? (Máté 9:14; Márk 2:18.) Jézus ezt a kérdést válaszolta meg ebben a két példázatban. **Azt mondta, azért jött, hogy egy új dolgot tegyen, ami nem keveredik az Ószövetség módszereivel.** (Ézsaiás 43:18, 19; Jeremiás 31:31-34; Zsidó 8:7-13.)

Egy új folt, amit a régi ruhára varnak összemenne az első mosás alkalmával. Azután elszakadna a régi ruhától, ami már összement és tovább rontaná a helyzetet. Ez azt mutatja, hogy Jézus nem azért jött, hogy megfoltozza az Ószövetséget, hanem hogy helyettesítse azt egy teljesen új szövetséggel. (Zsidó 7:18, 19.)

Az új, még ki nem forrt mustot új borostömlőbe kellett helyezni, hogy a fermentáció során keletkező gázoknak legyen helye a tágulásra a tömlőben. Egy régi tömlő egyszerűen felrobbant volna az új borban képződő gázok tágulása miatt. **Az Ószövetség törvényei sosem fognak eléggé "kitágulni" az Újszövetség kegyelmének valóságához alkalmazkodva.** (Zsidó 10:1-10.) Jézus teljes mértékben felszabadított bennünket az Ószövetség törvényének ítéleteitől. (Róma 6:14; 7:1-4; 8:2; 10:3-4; Galata 3:12-14, 23,24; 5:4; Filippi 3:9.) **Ő a Törvény által való élés külsődleges formáját kicserélte a az Isten kegyelme által való élésre, amely bennünk zajlik.**

Ma, ne kövesd el ugyanazt a hibát, amit a vallásos írástudók és farizeusok követtek el (Lukács 5:30) azzal, hogy a saját erőfeszítéseikben bíztak, hogy jogot formáljanak az Isten előtt való megállásra. Jézus nem azért jött, hogy elfogadja az áldozati cselekedeteidet! **Azért jött, hogy magát feláldozza, hogy szabad lehess a bűntől és egy új, kegyelemből való életet élhess Őbenne.**

Szentül élni

János 5:1-15

Ezek után találkozott vele Jézus a templomban, és ezt mondta neki: "Íme, meggyógyultál, többé ne vétkezz, hogy valami rosszabb ne történjék veled."
János 5:14

Jézus azt mondta, hogy a tragédiákat életünkben a bűn okozza. Azt kéri tőlünk, hogy éljünk szent életet, mivel ha átadjuk magunkat a bűnnek, akkor a bűn szerzőjének, Sátánnak rendeljük magunkat alá. A bűnnek való alárendelés egy személynek való alárendelést jelent – Sátánnak. **Isten nem tulajdonítja a bűnt a hívőknek** (Róma 4:8), az ördög viszont igen. Így cselekedeteink vagy Sátán, vagy Isten erejét szabadítják fel bennünk.

Bár Isten nem tulajdonítja nekünk bűneinket, ennek ellenére nem engedhetjük meg magunknak azt, hogy a bűnök bolondságában járjunk, mivel ez utat jelent Sátánnak az életünkhöz. A bűn megvallása véget vet ennek a folyamatnak. 1 János 1:9 azt mondja, hogy **Isten hűséges és igaz, hogy megbocsájtást szabadítson fel és eltörölje a bűneinket a testünkben.** Jézus vére folyamatosan eltávolítja Sátánt és erősségeit az életünkből.

A bűneink nem tesznek jobban bűnösökké, mint ahogy a hitetlen emberek igaz cselekedetei nem teszik őket megigazulttá Isten előtt. A bűn egy halálos dolog, amit a kereszténynek minden áron el kellene kerülniük, de akár vétkezünk, akár nem, nem ez határozza meg Isten előtti helyzetünket. **Az újjászületett hívők Krisztusban vannak.** Nincsenek a testben, bár dönthetnek úgy, hogy a test után járnak időről időre.

Mi a motivációd a szent életre? **Természetfeletti módon szent életet élsz, mivel a természeted természetfeletti módon megváltozott.** Isten természetét kaptad. Ma, ne azért élj szentül, hogy kapcsolatba kerülj Istennel, élj szentül amiatt a kapcsolat miatt, amit már megkaptál Tőle.

Nyugalom Jézusban

János 5:16-27

A zsidók ezért üldözni kezdték Jézust, mert szombaton tette ezt.
János 5:16

A szombat (Sabbath) először a 2. Mózes 16-ban kerül említésre, amikor az Úr csodálatos módon mannával kezdte ellátni Izráel gyermekeit a pusztában. Azt parancsolta nekik, hogy a hatodik napon kétszer annyi mannát gyűjtsenek, mivel a hetedik napon nem fog nekik mannát adni. Nem sokkal ezután az Úr a Tízparancsolatban parancsolta meg a szombat megtartását. (2. Mózes 20:8-11.) Ebben a parancsban Isten a szombatot a teremtéskori hetedik napi pihenéssel kötötte össze.

A Kolosszé 2:16-17 kijelenti, hogy a szombat jelképes értelmű volt. A 2. Mózes 23:12 szerint **a szombat egyik célja az volt, hogy minden héten egy nap pihenést adjon mind embernek, mind állatnak.** A mai orvostudomány bizonyította, hogy testünknek hetente legalább egy nap pihenésre van szüksége ahhoz, hogy megfelelően működjön. Az 5. Mózes 5:15 világosan mutatja, hogy a szombat emlékeztetőül szolgált a zsidóknak az egyiptomi szolgaságra és **a szolgaságból való szabadulásra** - mely nem saját erőfeszítésükből, hanem Isten természetfeletti hatalma által történt.

Az Újszövetségben még világosabb célja van a szombatnak. A Kolosszé 2:16, 17-ban Pál feltárja előttünk, hogy a szombat csupán az eljövendő dolgok árnyéka volt és most Krisztusban teljesedett be. A Zsidó 4:1-11 egy szombati nyugalomról beszél, mely már elérhető a számunkra, de nem szükségszerűen működik minden újszövetségi hívőben. **Az újszövetségi szombatnapi nyugalom egyszerűen az Istennel való kapcsolat, melyben megszűnünk különböző dolgokat cselekedni saját erőfeszítésünkből, és engedjük, hogy Isten cselekedjen rajtunk keresztül.** (Galata 2:20; Zsidó 4:10.)

A szombat nem egy naptári nap, hanem az Istennel való kapcsolat, Jézuson keresztül. Nyugodj meg az Ő szeretetében és engedd, hogy használjon ma.

Azokról az írástudókról

Máté 12:1-14; Márk 2:23; 3:6; Lukács 6:1-11

Az írástudók és a farizeusok figyelték Jézust: gyógyít-e szombaton;
hogy ily módon találjanak valamit, amivel vádolhatják.
(Lukács 6:7

Az írástudók a Szentírásokat másolták. Megőrizték a szájhagyomány útján terjedő törvényt és hűségesen lejegyezték az Ószövetségi írásokat. Ezsdrás egy írástudó volt a zsidók babiloni fogsága idején, istenfélő ember volt. **Az írástudó hivatala értékes volt, mégis Jézus gyakran megfeddte kora írástudóit azért, mert túlléptek a feladatukon, az Írások másolásán.** Hatalmas mennyiségű értelmezést gyűjtöttek össze, ami a hagyományokon alapult. Hozzátettek az Írásokhoz, ezzel pedig hatástalanították Isten Szavát (Márk 7:13.)

Az írástudók független társaság lettek a törvények értelmezői és a nép vezetői között. Néha még saját parancsolataikat is megkerülték (Máté 23:2-4.) **Jézussal is összetűzésbe kerültek, mivel Ő hatalommal tanított és elmarasztalta a külsődleges formalizmust, amit ők annyira kedveltek.** (Máté 7:28,29.) Pétert és Jánost üldözték (Apcsel 4:3-7) és részesei voltak István megkövezésének is. (Apcsel 6:12.) Bár az írástudók többsége Jézus ellen volt, néhányan azonban hittek benne. (Máté 21:15.)

Az írástudók külsőleg szentnek tűntek, azonban a szívük messze volt Istentől. Nem ismerték el Jézust Messiásuknak. **Ez velünk is megtörténhet, amikor mindent tudunk a Bibliáról, de megfeledkezünk az Istennel való személyes, intim kapcsolatunkról.** A fejünk ismerettel lesz tele, amiről a Biblia azt mondja: "az ismeret felfuvalkodottá tesz". (1 Korinthus 8:1.) Büszkék, ítélkezők és követelődzők leszünk, mint az írástudók.

Ma, engedd, hogy a szíved lágy és befogadó legyen a Szent Szellem számára, ahogy az Isten Beszédét olvasod. **Imádd Őt, miközben az Írást tanulmányozod.** Engedd, hogy a Vele való kapcsolat vezessen.

Az Ő csodálatos irgalma

Máté 12:15-21; Márk 3:7-19; Lukács 6:12-16

Megrepedt nádszálat nem tör el, és füstölgő mécsest nem olt ki,
míg győzelemre nem viszi az igaz ítéletet.
(Máté 12:20)

Isten irgalma enyhíti a bukott ember szenvedéseit. Sokszor Isten irgalmát együttérzésnek, szerető jóságnak is nevezzük. A bűnös ember felé fejeződik ki, a bűnök okozta nyomorúságok miatt.

Jézus a hitetlen embert "töredezett nádhoz" hasonlítja. Palesztina mocsaras területein növő nád rendkívül törékeny volt, könnyen meg lehetett repeszteni, vagy eltörni. A "füstölgő lámpabél" az olajban úszó, lenből készült szövet darabra utal, amely fényesen világított a nyitott lámpásban. **Azonban az olaj megfogyatkozásakor a lámpabél csupán füstölgött egészen addig, amíg nem pótolták az olajat a lámpában.**

Ezek a példák azt illusztrálták, hogy Jézus irgalommal szolgált azok felé, akiket megsebzett, összetört a bűn (Lukács 4:18.) és elvesztették az olajukat (szellem).

Jézus azért jött, hogy új olajjal töltse meg az embereket. (Máté 5:3; Apcsel 1:5; 2:4.) A zsidók hozzá voltak szokva a törvény ítéleteihez, de Jézus azért jött, hogy kegyelemmel és igazsággal szolgáljon (János 1:17), még a nemzetek felé is. (Máté 12:18-21.) **Azért jött, hogy elvegye a bűneiket és lángra lobbantsa a szellemüket a sajátjával.**

Hívőként tudjuk, hogy hatalmas üdvösségünk Isten irgalma miatt adatott nekünk, nem pedig érdemeink, elismerésünk alapján. Ahogy Pál apostol mondja: "nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által." (Titus 3:5.)

Ma, talán úgy érzed magad, mint egy megrepedezett nád, vagy egy füstölgő lámpabél, de nem számít, hogy mit tettél rosszul, hogyan vétkeztél, Isten csodálatos irgalma a rendelkezésedre áll. Fogadd el és helyre fogsz állni! Ez az a győzelem, amiért eljött Jézus.

A vetés és aratás törvénye

Lukács 6:17-49

Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtetézett mértékkel adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel mérnek viszonzásul nektek."
Lukács 6:38

Ez az ige felfedi előttünk Isten törvényét a vetésről és aratásról. A szellemi világban ugyanúgy működik, mint a fizikai világban. Pontosan úgy, ahogy magot „adunk" a földbe, hogy viszonzásképpen sokszorosát arassuk, így van mindennel, amit adunk. Akár pénzről, anyagi javakról, érzelmekről (amilyen a szeretet vagy gyűlölet), imáról, vagy az időnkről van szó, azt fogjuk aratni, amit elvetettünk. **Ugyanazt a dolgot aratjuk, amit elvetettünk, és annak arányában aratunk, amilyen mértékben vetettünk.** (Galata 6:7-8.)

„Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat." (2. Korinthus 9:6.) Ez a törvény pozitív vagy negatív dolgok esetében is működik. Ha kárhoztatást vetünk, akkor kárhoztatást is aratunk. Azonban, ha elcsípjük magunkat ezzel a bűnnel, akkor Isten megbocsájtásának nagyobb törvénye segíthet legyőzni az elvetett kárhoztatás aratását. Az általunk adott negatív dolgok nem feltétlen szükséges, hogy visszatérjenek hozzánk, ha a megbocsájtás nagyobb törvényét alkalmazzuk. (1. János 1:9.)

Hasonlóképpen, azok a jó dolgok, melyeket elvetettünk akár le is nullázódhatnak, ha nem folytatjuk a jó cselekvését. (Galata 6:9.) Ha pénzügyeinkért imádkozunk, Isten nem fog hamis pénzt forgalomba hozni és a zsebünkbe tenni. Embereket fog arra használni, hogy nekünk adja azt. Hinnünk kell abban, hogy az Úr meghallgatja és válaszol imáinkra, és azután imádkozzunk azokért az emberekért, akiket Ő a válasz kivitelezéséhez használ. Ez jelenthet egy munkaadót, vagy egy vevőt, aki megvásárolja majd a termékeinket.

Ma, határozzad el a szívedben, hogy bármit odaadsz, amire a Szent Szellem ösztönöz, akár az időd, az együttérzésed, az imád, vagy a pénzed legyen is az. Tedd ezt hitben, tudván, hogy Isten egyik törvényében munkálkodsz.

Kinek a hite tette ezt?

Lukács 7:11-17

Amikor az Úr meglátta az asszonyt, megszánta, és így szólt hozzá: "Ne sírj!"
Azután odalépett, és megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak,
ő pedig így szólt: "Ifjú, neked mondom, kelj fel!"
Lukács 7:13-14

Az özvegyasszony fiának halálból való feltámasztását gyakran annak bemutatására alkalmazzák, hogy Jézus csodát tett valakivel, aki nem tanúsított hitet, Jézus csupán saját hitét használta. Azonban a Márk 6:5-6 szerint Jézus nem tudott (és nem is tett) a lakóhelyén nagy csodákat az emberek hitetlensége miatt. **Sok más Ige azt mutatja, hogy a hitnek jelen kell lenni ahhoz, hogy Istentől elfogadhassunk.** (Márk 11:23,24; Jakab 1:5-7.)

Kinek a hite volt jelen ebben az esetben? **Először is, a fiú anyja hittel reagált Jézusra.** Az asszony megengedte Jézusnak, hogy félbeszakítsa a temetési szertartást és azt mondja, hogy ne sírjon – ezt a reakciót hitként értelmezhetjük. Ezek az emberek nem különböznek a mai gyászolóktól. Ha az asszony ellenállt volna Jézus beavatkozásának, akkor a tömeg az asszony oldalára állt volna szánalomból, de nem jegyeztek fel ilyenfajta reakciót. Jézus volt a parancsnok ebben a pillanatban és az asszony engedelmeskedett neki.

Másodszor, nem bizonyítható, hogy a halott személynek nem volt választási lehetősége a történtek folyamán. Az emberek nem szűnnek meg létezni a haláluk pillanatában, egyszerűen csak elhagyják a testüket. Az asszony fia nagyon is élő volt a szellemében. Sokan, akik feltámadtak a halálból elmondták, hogy volt választásuk abban, hogy visszatérjenek vagy ne a testükbe. Bár ezt az elvet nem igazolhatjuk az Igéből, de ki sem zárhatjuk. Bizonyosan tudjuk, hogy mikor Lázárt feltámasztotta Jézus a halálból, nem kérte az Atyát, hogy tegye ezt meg, egyszerűen Lázárnak mondta, hogy jöjjön ki (János 11:43), tehát Lázár meghallotta Őt. Érdekes módon Márta hite hozta el a csodát. (János 11:22.)

Bármivel is találkozol ma szembe, csak higgy. Válaszd a hitet abban, amit Isten megígért, hogy meg fog cselekedni, nyúlj ki hitben és fogadd el a csodádat.

Egy igában Jézussal

Máté 11:20-30

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Mát 11:29 Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű."
Máté 11:28-30

Az iga fából készült, az alsó részén két nyílás helyezkedett el. Az iga két ökör nyakán nyugodott, melyeket eke vagy kocsi elé fogtak. **Átvitt értelemben az iga szolgaságot, alávetettséget jelentett.** Jézus figyelmeztetett bennünket arra, hogy vessük alá magunkat Neki, mivel az igazi nyugalom az Ő szolgálatából származik – nem a magunkéból.

Egy új ökröt gyakran úgy képeztek ki a szántásra, vagy a kocsi vontatására, hogy egy tapasztalt ökörrel fogták közös igába. Az iga visszatartotta a fiatal ökröt attól, hogy a saját dolgai után nézzen, és hamarosan megtanult mesterének engedelmeskedni. Hasonlóképpen működik a Jézussal való közös iga. "Az ember nem ura élete útjának, és a rajta járó nem maga irányítja lépteit! " (Jeremiás 10:23.) Igát kell viselnünk ifjúságunk idején (Jeremiás siralmai 3:27.), **ha érett kereszténnyé szeretnénk válni, de ezzel véget is ér az összehasonlítás.** Az ökröket ugyanis gyakorta igen durva módon bírták rá az engedelmességre, ám Jézus szelíd és alázatos szívű, szeretetével nyer meg magának bennünket. **Jézus többet húz a teherből, mint azt a része diktálná; ezért a terhünk könnyű.**

A világ legszeretőbb édesapja sem hasonlítható mennyei édesapánk szeretetéhez. Mégis, sokszor könnyebb hinnünk egy apa, anya, vagy házastárs segítségében, mint abban, hogy Isten védelmez bennünket, megáld, és ellát minket. Viszonylag kevesen kételkednek valójában Isten képességeiben, de sokan kételkednek abban, hogy Ő hajlandó a képességeit a javunkra fordítani. **A kételkedés és a hitetlenség okozza, hogy nélküle teszik mindennapi dolgaikat.**

Ezekben a versekben Jézus arról biztosít téged, hogy az Ő szeretete és hajlandósága, hogy megmutassa a szeretetét messze túlhalad minden emberi kapcsolatban tapasztalt szeretetet és hajlandóságot. **Nemcsak azt szeretné, hogy szeressed Őt, de azt is akarja, hogy engedd, hogy szeressen ma téged.**

A megbocsájthatatlan bűn

Lukács 7:36; 8:3; Máté12:24-31; Márk 3:22-30

"Ezért mondom nektek: minden bűn és káromlás meg fog bocsáttatni az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg.
Máté 12:31

Ebben a részben Jézus azt mondta, hogy a Szent Szellem elleni káromlás lényege az, ha a Szent Szellem munkáját az ördögnek tulajdonítják. A Bibliában sokan megtették ezt, például a Tarsusi Saul is, aki végül Pál apostol lett. Azonban az 1. Timótesus 1:13-ban Pál azt mondja, hogy irgalmat nyert káromlása miatt, mivel azt "tudatlanul tette, hitetlenségében". **Tehát a Szent Szellem elleni káromlást, melyről Jézus szól, szándékosan és tudatosan kell elkövetni a Szent Szellem ellen.**

Ez párhuzamban áll a Zsidó 6:4-6 verseivel, ahol a kegyelemből való kiesés feltételeiről van szó. Ez a rész azt mutatja, hogy csak érett keresztény képes ezt megtenni. **Hasonlóan, azok az indulatos kijelentések, melyeket valaki tudatlan hitetlenségében mond a Szent Szellem ellen, valójában nem tudva, hogy mit is mond, ezek a kijelentések megbocsájthatóak.** Ez nem a Szent Szellem elleni káromlás.

Emberi nézőpontból nem húzható világos vonal, amely megmutatja, hogy mikor követ el valaki elszámoltatható módon káromlást, mikor követi el a megbocsájthatatlan bűnt. Biztosak lehetünk abban, hogy Isten ismeri az emberek szívét és igazságosan fog ítélni ebben az esetben is. Isten Igéje valójában azt mutatja, hogy ha valaki reménytelenül visszacsúszik, akkor elveszíti a Szent Szellem meggyőző jelenlétét. (Róma 1:28.) Tehát azok, akik bűnbánatot éreznek avégett, hogy esetleg káromolták a Szent Szellemet, nem érték el a megbocsájthatatlan fokozatot; ha elérték volna, akkor már nem érdekelné ez őket.

Ha érzékeny és szeretetteljes a szíved a Szent Szellem felé, akkor semmi közöd sem lehet ehhez a bűnhöz. Hallgass Rá ma is!

Ami mindent megér

Róma 8:1-20

Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók
ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.
Róma 8:18

Az emberek rettenetes dolgokat szenvednek el a világban. **Ha egy pillantást vetünk az emberiség történelmére, akkor oly mértékű, elmondhatatlan mennyiségű szenvedést tapasztalunk, hogy felmerülhet bennünk: hogy fogja Isten bizonyos emberek szeméből eltörölni a könnyeket?** (Jelenések 21:4.) Ez a vers azonban biztosít bennünket, hogy Isten jutalma sokkal nagyobb lesz, mint saját szomorúságunk.

Az életben sok dolog csak sok erőfeszítések és nehézségek árán valósul meg. A gyermekszülés során például, a terhesség kilenc hónapja nem csupa öröm, és maga a szülés eseménye fájdalmat és szenvedést is tartogat. Ennek ellenére, Jézus azt mondja, hogy hamar feledésbe merül mindez, mivel a megszületett kisgyermek megörvendezteti a szülőket. (János 16:21.) Az atlétáknak is szenvedéseket kell kiállniuk, ám valamennyi szenvedésüket feledteti a megnyert aranyérem okozta eksztatikus érzés. A végeredmény minden erőfeszítést megérdemel.

Ez történik velünk, amikor látjuk Jézust. **A történelem során az embert érő legrosszabb igazságtalanság sem hasonlítható ahhoz a dicsőséghez, amely azokra vár, akik szeretik az Urat.** Ha valaki nem ilyen módon látja, akkor felemeli a szenvedéseit a Krisztusban lévő örökkévaló jutalom fölé. Ez könnyen megtörténhet, mivel olyan könnyű a jelen fájdalmát érezni, de ők sosem élték át az eljövendő dicsőség ízét. Bizonyára egyikünk sem értette meg teljesen, hogy milyen csodálatos lesz az örökkévalóság Jézussal. (1. János 3:2.)

Vegyél örömöt abból, hogy bármit is szenvedsz el ma, a feledés homályába fog veszni, amikor Isten korlátlan áldásait megtapasztalod az örökkévalóságban.

Hit Istenedben, vagy hit a hitedben?

Márk 11:20-26

Jézus így válaszolt nekik: "Higgyetek Istenben! (Márk 11:22)

Ezt az igerészt gyakran annak tanítására használták, hogy legyen hitünk a saját hitünkben. Igaz, szükséges megértenünk és elhinnünk, hogy a hitünk, amellyel bírunk elegendő ahhoz, hogy bármit elvégezzen, amire szükségünk van az Úrtól, de **ez az igevers egész pontosan azt tanítja, hogy a hitünknek Istenben kell lennie, nem pedig saját hitünkben.**

Hitünknek egy rajtunk kívüli személyben kell lennie, mert egyébként egyszerűen New Age hívők vagyunk. Ha hitünk saját magunkban, vagy körülményeinkben van, akkor kudarcra vagyunk ítélve. **Amikor a hitünk Istenben van, akkor ez a hit erőteljes, meggyőző!**

A Zsidó 12:2 azt mondja, hogy nézzünk Jézusra, hitünk szerzőjére és bevégezőjére. A hit Istennel kezdődik és végződik. A hit teljes mértékben Tőle függ. Annak a személynek, akinek a hite igazán Istenben van, nem jelent nehezebb feladatot "nagyobb" dologban hinnie, mint egy könnyebben hihető, kisebb dologban. **Minden kicsi dolog Isten képességeihez viszonyítva.** Ő korlátok nélküli. Ha a hitünk Istenben van, akkor hitünk nem kell, hogy korlátok közt legyen.

Istenben van a hited? Könnyű ezt mondani. Bármit el tudsz hinni, vagy vannak bizonyos "túl nehéz" dolgok? Ha a hited korlátozott, akkor nincs teljesen Istenben még. Akkor még túlzottan magadra, vagy másokra támaszkodsz. **Amikor a hited egyedül Istenben van, akkor semmi sem lehetetlen.** (Márk 9:23; 10:27.) Isten korlátozhatod. (Zsoltárok 78:41.) Az egyik leggyorsabb módja ennek, ha több hited van a saját képességeidben, hogy azok kudarcot vallanak, mint Isten képességeiben benned, melyek sikerhez vezetnek.

Ma, teljes hitedet helyezd Ő belé. **Ez a kulcs, hogy egy igazán örömteli napod legyen!**

Mi van a kezedben?

1. Péter 5:5-11

Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok. (1. Péter 5:7)

A legfiatalabb fiam majdnem három évesen kezdett el beszélni. Nem volt semmi baj vele – miért is beszélt volna, amikor három ember vette körül, akiket bármire rávehetett, ha csak rámutatott valamire, vagy rámordult. Okosabb volt mindannyiónknál, és ennek meg kellett változnia.

Egy nap kifelé jövet agy nyilvános illemhelyről, megpróbálta kinyitni az ajtót, de a kilincs rugója túl erős volt a számára, hogy elfordítsa. Rám nézett és nyögött egyet, de én azt feleltem neki, hogy szólnia kell, mielőtt kinyitnám előtte az ajtót. **Ellenállt és nem engedte el a kilincset. Mások is várakoztak ott, ezért aztán nekem kellett kinyitnom az ajtót.** A kicsiny kezével még mindig markolta a kilincset, így azért hogy elfordíthassam a kilincset és kinyithassam az ajtót, meg kellett szorítanom a kezét. **Felismertem, hogy először rá kell vennem, hogy elengedje az ajtót, hogy kinyithassam azt.**

Nem sokkal ezután, az Úr szólt hozzám: **"Így van ez veled is. A problémáid annyira szorosan a kicsi kezeid között vannak, hogy addig nem tudok mit tenni, amíg el nem engeded."** Hoppá! Azonnal tudtam, hogy miről beszél az Úr.

A szolgálat anyagi dolgaival foglalkoztam. Éjjel és nappal azon törtem a fejem, hogy mit is tehetnék a helyzet javításáért. A gondomat nem Őrá vetettem. Még mindig szorítottam a kis kezeimmel. Jelképesen kinyitottam a kezem és azt mondtam: **"Uram, neked adom a problémámat. Te nyitod ki az ajtót." Ő meg is tette, természetesen, a szükségeinkről gondoskodott.**

Távolt tartod az Urat attól, hogy beavatkozhasson a körülményeidbe, mivel olyan szorosan megragadtad a problémádat? Ereszd el azzal, hogy Rá veted a gondjaidat, mert Ő gondoskodik rólad. **Jobban kezeli a problémáid, mint te tudnád.**

Koldus vagy hívő?

Márk 10:46-52

Azután Jerikóba értek, és amikor Jézus tanítványaival és elég nagy sokasággal kifelé ment Jerikóból, egy vak koldus, Bartimeus, a Timeus fia ült az út mellett.
Márk 10:46

Ezelőtt Bartimeus számára nem volt más lehetőség, mint a koldulás. Nem volt gyógymód a vakságára. De néhány ember beszélt neki egy emberről, Jézusról, aki gyógyította a vakságot. **Ez az ember most éppen mellette haladt el, és Bartimeus kiabálni kezdett, Dávid fiának nevezte Őt.** Ez azt mutatja, hogy Messiásként ismerte el. A testben megjelent Isten haladt el. Semmi más nem számított!

Bartimeus számára lett volna más választás is. **Az ott álló emberektől pénzt koldulhatott volna, sőt, ezen a napon több hónapnyi pénzt is megszerezhetett volna.** Koldus élete nagy lehetősége lehetett volna. A koldusok így gondolkoznak. De Bartimeus ezen a napon elfordult a koldus élettől és hívő lett. Nem egy lehetőségre gondolt, ami a koldus sorsában előtte állt, hanem egy vadonatúj életről, egy olyan életről, amely nem a kéregetésről szól, egy független életről, ahol magának keresheti meg a jövedelmét és másoknak is segítséget nyújthat.

Milyen döntéseket hozol? **Annyira el vagy foglalva a status quo fenntartásával, hogy elmulasztod azt a lehetőséget, amit Jézus jelent az életed megváltoztatására?** Annyira elfoglalt vagy az életeddel, hogy nincs időd tanulni és imádkozni? Képtelen vagy gyülekezetbe menni az üzleti dolgaid miatt? Ez olyan, mintha Bartimeus nem kiáltott volna gyógyulásért, mivel óriási lehetőség adódott a koldulásra.

Ne engedd, hogy a mindennapi élet kívánságai arra ösztökéljenek, hogy elmulaszd Jézust, amint elhalad melletted ma. **Dobj el minden koldus rongyot és cselekedj hívőként.**

Mennyire vagy elkeseredve?

Márk 10:46-52

Többen is rászóltak, hogy hallgasson, ő azonban annál inkább kiáltozott: "Dávid Fia, könyörülj rajtam!"
Márk 10:48

Lenyűgöző, hogy mekkora hatást gyakorolnak ránk mások! Intenzív vágy él valamennyiünkben, hogy megfeleljünk a körülöttünk lévők elvárásainak. **A csoport részévé szeretnénk válni.** Nem akarunk kívülállók lenni. Elfogadást keresünk. De a tömeg sohasem megy végig Istennel az úton. Azok, akik Isten legjobbját kapják, ellene kell álljanak a tömegnek.

Bartimeust rászorították arra, hogy mások elvárásainak megfeleljen. A többi ember megválaszthatta, hogy hol akart élni, mivel akarta megkeresni a kenyerét, de egy vak embernek nem volt más választása, mint a koldulás. **Azonban, amikor Bartimeus hallott Jézusról és az általa végzett csodákról, hirtelen választási lehetőséget kapott!** Választhatott, hogy higgyen és meggyógyuljon.

A vak koldus belsejében, mélyen a szívében egy hívő lakozott. Bartimeus vágyott arra a napra, amikor Jézus keresztezi az útját és ez a nap eljött. Nem hagyta, hogy bárki meggátolja abban, hogy megszerezze a saját csodáját, így abban a pillanatban, amikor tudta, hogy Jézus közel van hozzá, kiabálni kezdett: "Dávidnak fia, könyörülj rajtam!" **Az emberek megdöbbentek a kitörésén, de ő egy egész életet töltött döbbenetben és szégyenben, és többé már nem akart így élni.** Ha nem tette volna magát látványossággá, akkor a dolgok talán sohasem változnak meg. Most vagy soha.

Van valami erőteljes abban, amikor a kétségbeesés Jézusban való hittel kombinálódik. Eléggé el vagy keseredve ahhoz, hogy bármit meg tégy ahhoz, hogy Jézust megérintsd és elfogadd mindazt Tőle, amit számodra kínál? Ne hagyd, hogy valaki, akárki megakadályozzon abban, hogy a legjobbat megkaphasd Tőle!

Készülj a csodádra!

Márk 10:46-52

Ő pedig ledobta felsőruháját, felugrott, és odament Jézushoz.
Márk 10:50

Bartimeus idejében a koldusok megkülönböztető ruházatot viseltek. Amikor Bartimeus ledobta a ruháját ezzel egy figyelemreméltó kijelentést tett. **Azt mondta, "Befejeztem a koldulást."** Hitte, hogy Jézus meggyógyítja a vakságát, és ennek megfelelően is cselekedett.

Amíg vak volt, nem láthatta az általa viselt ruhát, de mások látták. **A kultúrája arra kötelezte, hogy olyan ruhát viseljen, ami megfelelt az életben betöltött helyéhez.** A koldusokat nem igen szerették. Ugyanis nem voltak a társadalom produktív tagjai. Elviselték őket, vagy szánták, de nem csodálták. Nem rendelkeztek azokkal a privilégiumokkal, melyekkel a normál emberek.

Bartimeus bizonyára gyűlölte azokat a különbségeket, melyeket a vaksága okozott. Kétségtelenül arról álmodott, hogy mi lenne, ha láthatna? **Miután hallott arról, hogy Jézus vakokat gyógyít, valószínűleg határozott elképzelése lett arról, hogy mit tenne, ha Jézus elhaladna egyszer mellette.** Egy dolgot biztosan tudott: Ha Jézus a közelében járna, nem engedné, hagy bárki, vagy bármi megakadályozza abban, hogy elfogadja a gyógyulását. **Soha többé nem menne vissza koldulni, és bizonyára azon is elgondolkodott, hogy mit is tenne, miután újra képes lenne látni.**

Bartimeus tudta, hogy Jézus biztosan meg fogja gyógyítani, és soha többé nem lesz szüksége a koldus ruházatra. **Mennyire vagy meggyőződve arról, hogy Ő meggyógyít, megváltoztat és megszabadít?** Ragaszkodsz a régi ruháidhoz arra az esetre, ha semmi nem történne veled és kolduskent kellene tovább élned? Ez nem igazi hit. **Gondolkodj Isten ígéretein egészen addig, amíg úgy látod magad, hogy elfogadod azokat a dolgokat, amelyekre szükséged van.** Azután ne készíts terveket, hogy visszatérj oda, ahol megelőzően voltál.

Isten igazságai hozzád tartoznak

Máté 13:1-13

Ő így válaszolt: "Mert nektek megadatott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait, de azoknak nem adatott meg.
Máté 13:11

Isten igazságai az Ő gyermekei részére vannak elrejtve – nem előlük. Isten odaadta nekünk a titkokat, melyek azok az igazságok, amiket csak az Ő gyermekei érthetnek meg. Csak az újjászületett hívők vehetik azokat az isteni kijelentéseket, melyekből megismerhetjük Isten Királyságának működését.

Isten azt akarja, hogy minden ember belépjen és élvezze az Ő Királyságát. Nyílt meghívót küldött mindenki számára, hogy fogadja el a szellemi újjászületést, mely jogot biztosít Isten Királyságának titkainak kijelentéséhez. Ahogy az 1. Korinthus 2:14 mondja, a természetes ember nem fogadhatja be Isten Szellemének dolgait, mert ezek csak szellemben ragadhatóak meg. Aki megtagadja Jézust, az minden szellemi bölcsesség és ismeret forrását is megtagadja. (Kolosszé 2:3.)

Isten azok számára tette félre az örök élet mély megértését, akik befogadják Jézust. Ezután bölcsességet nyerhetünk a Szent Szellemen keresztül, aki a szellemünkben él, hogy kijelentést kapjunk az Ő Igéjéből, és bölcsességet nyerjünk az élethez. Ilyen módon védi meg Isten a törvényét, melyre az Univerzum létezését is alapozta attól, hogy Sátán és démoni királysága visszaéljen vele.

A Máté 13-ban olvasható igében Jézus azokról beszél, akiknek kijelentésen alapuló ismerete van Isten titkairól. Ők még több kijelentést kapnak és abban a bővölködő életben járhatnak, amelyet Isten készített részükre. (János 10:10; 2 Péter 1:3.) Azok, akik nem haladnak tovább a kijelentésben, végül elveszítik azokat a kijelentéseket is, amelyeket kaptak és megtévesztésbe kerülnek. **Isten fokozatosan jelenti ki számunkra igazságait, nem egyszerre** (Ézsaiás 28:9, 10.), keresnünk kell Őt kitartóan.

Amint Isten már számodra megmutatott kijelentéseiben jársz, még több igazságát fogja számodra kijelenteni. Isten igazságai csak azok számára rejtélyesek, akik nem lágyították meg a szívüket azzal, hogy teljes szívükkel keresik az Urat. Jeremiás 29:13 szerint "És keresni fogtok engem és megtaláltok, amikor teljes szívetekből kerestek engem."

Őrizd a lelkiismereted

Máté 13:14-23

Mert megkövéredett e nép szíve, fülükkel nehezen hallanak, szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.
Máté 13:15

A **"megkövéredik" szó jelentése: "fokozatosan egyre intenzívebb, növekvő". Azt mutatja, hogy a szív ilyen jellegű állapota nem olyan dolog, ami velünk született, vagy ami hirtelen ér el bennünket.** Hosszabb ideig tartó folyamat eredménye. Ezért nem szabadna megsértenünk lelkiismeretünket még kicsi dolgokban sem.

Lelkiismeretedre vigyázva érzékeny maradhatsz Istenre és megakadályozhatod, hogy szíved megkeményedjen. Ha érzékeny maradsz a Szent Szellemre még a kis dolgokban is, akkor meg fogod érteni, és érettségre jutsz az Úrban, egyre teljesebb és teljesebb leszel.

A Szellemben való járás a testben való járással ellentétesen befolyásolja azt, ahogy mennyire érzékeled Isten szeretetét. Ha "szokásos módon" vétkezel és nem teszel erőfeszítést, hogy ellenállj a testnek, akkor a lelkiismereted sérül, és kárhoztat téged. **Isten sohasem kárhoztat, mert a gyermeke vagy, és feltétel nélkül szeret, de a lelkiismereted kárhoztatni fog.** A földi életedben az, hogy tudatában vagy Isten szeretetének, a mindenséget jelent. Az Ő szeretetének ismerete és az abban való bizonyosság segít ellenállni a bűnre vezető kísértéseknek, és segít megtartani a tiszta lelkiismeretet és szívet.

Az 1. János 3:21 szerint, "Szeretteim, ha pedig a szívünk nem ítél el, bizalommal szólhatunk Isten előtt." **Ma, légy meggyőződve arról, hogy Isten szeret téged, teljes mértékben függetlenül attól, amit tettél.** Ezután bizalmad lesz ahhoz, hogy tovább lépj az életben afelé, amit Ő készített a számodra, legyőzve a bűnt és sikeressé válva az életed minden területén.

A szamár és a szamárcsikó csodája

János 12:14-15

Jézus pedig egy szamárcsikóra találva, felült rá, ahogyan meg van írva:
"Ne félj, Sion leánya, íme, királyod jön, szamárcsikón ülve."
János 12:14-15

Ez az ige a Zakariás 9:9 versének beteljesedése, mégpedig az utolsó részletig. Zakariás nemcsak azt prófétálta, hogy Jézus szamáron fog megérkezni, de azt is, hogy csikón, azaz egy betöretlen szamáron. Kinyilvánította, hogy az emberek örülni és kiáltani fognak a Messiás láttán, ami bizonyosan ezen a napon teljesedett be.

Mind a négy evangéliumi beszámoló tartalmazza a dicsőséges bevonulást, de egyedül Máté jegyzi fel a szamárcsikót. Egyszerű magyarázatul szolgálhat az úgynevezett "ellentmondásra", hogy Jézus a csikón ült, míg a többi szamár mellette haladt, Jézus útja során a többi állaton is ülhetett.

Jézus egy ideig nem volt Jeruzsálemben és nincs arra utalás, hogy előzetesen bármely szervezés kapcsán ezeket az állatokat odarendelte volna. **A szamár és a szamárcsikó holléte természetfeletti ismeret volt, amelyet a Szent Szellem jelentett ki Számára.**

Isten csodát munkált az állatok tulajdonosában is, azért, hogy hajlandó legyen elengedni ezeket az állatokat. Talán Jézus egyik odaadó híve volt, aki örömmel bocsájtotta Jézus rendelkezésére tulajdonát, amikor megtudta, hogy a Mesternek van rájuk szüksége. **Bármilyen módon is történt, ezt a történetet Isten csodálatos módon rendezte meg Jézus életében.**

Mire van szükséged ma? **Isten gyermekeként és Jézus Krisztus társörököseként minden szükséged be van töltve már.** Ahogy Jézussal is történt, a Szent Szellem neked is megmondja, hogy hová kell menned, kivel kell találkoznod, hogy a szükséges forrásokat megkaphasd, amivel betöltheted az Ő elhívását az életedben.

A dicséret és imádat ereje

Lukács 19:29-40

A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: "Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!" De ő így válaszolt: "Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani."
Lukács 19:39–40

Nincs semmi rossz az Isten dicséretében. Az Írás több ezerszer bátorít erre, sőt meg is parancsolja. Az ok, amiért a farizeusok annyira idegesek lettek, hogy ők nem ismerték el Jézust Istenként. Jézus részéről botrányos lett volna elfogadni az imádatot, ha nem lett volna tényleg Isten. Ez egy újabb bizonyítéka isteni származásának.

Csak Lukács jegyzi fel evangéliumában a farizeusok ellenkezését és Jézus erre adott feleletét. Ez volt Izrael Királyának dicsőséges bevonulása, amit Virágvasárnapként is ismerünk, melyet megprófétáltak és évszázadokkal megelőzően vártak. Az izgalom tetőfokára hágott. **Ha az emberek visszautasították volna a dicséretet, akkor a teremtett világ spontán dicséretbe tört volna ki.** Egyetlen kőnek sem kellene azt tennie, amire Isten bennünket teremtett.

Ha valamennyi szerző leírását összerakjuk a tömeg reakciójának megfogalmazásához, akkor a következőt találjuk: "Hozsánna a Dávid fiának" (csak Máté). "Áldott Ő" ("a Király – Lukács, "Izrael Királya" – János, "aki az Úr nevében jön". "Áldott legyen a mi atyánk Dávid királysága, aki az Úr nevében jön." (csak Márk). "Hozsánna a Magasságban" (Máté és Márk). "Béke a Mennyben és dicsőség a magasságban." (csak Lukács).

Egyedül Isten számára van félretéve az imádat, az ördög mindig ezt kereste. Ha nem tudja magának megszerezni, akkor megpróbálja elfordítani az embereket attól, hogy Istennek adják imádatukat. Ezért történt, hogy a farizeusok, akik Sátán bábjai voltak, azt akarták, hogy az emberek fejezzék be Jézus dicséretét.

Ha azt szeretnéd, hogy az ördög ma rettegve fusson el tőled, akkor dicsérd és imádd az Urat teljes szívedből.

A Páska jelentése

Lukács 22:15-18

"Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem ebből a húsvéti vacsorából, amíg csak be nem teljesedik ez az Isten országában."
Lukács 22:16

Az Úr tanítványaival kívánta megosztani a Páska vacsorát. **Kevesebb, mint huszonnégy órája volt arra, hogy befejezze a küldetését, és mint bárki más, aki megpillantotta a célegyenest, bizonyára izgalmat és megkönnyebbülést érzett.** A Páska vacsora a zsidók egyiptomi fogságból való szabadulására való emlékezés volt. (2 Mózes 13:3-10), de egy sokkal mélyebb szellemi tartalommal is bírt, ami Jézus halálán keresztül teljesedett be.

Az eredeti Páska éjjelén az Úr áthaladt Egyiptom földjén, és megítélte a földet, minden elsőszülöttet megölt az emberek és állatok közül egyaránt. Az ítélet elkerülése végett minden zsidó családnak le kellett ölnie egy hibátlan bárányt, venni kellett a vérét és meg kellett jelölni a ház ajtófélfáit vele. Reggelig a házon belül kellett maradniuk a vér befedezése alatt. **Amikor az Úr éjjel végighaladt a földön és elvégezte az ítéletet, akkor elhaladt azon házak mellett, melyek ajtófélfáin a bárány vére volt.**

Ez tökéletes képe annak a megváltásnak, amit Jézus értünk tett a vére által. Jézus a zsidó év első hónapjának 14. napján áldoztatott meg – pontosan azon a napon, amikor a Páska bárányt megölték a Templomban. Valóban "Krisztus a mi Páskánk értünk áldoztatott." (1. Korinthus 5:7.)

Ma, ítéletet érdemelnél a bűneid miatt, de amikor Jézust Uradnak és Megmentődnek vallottad meg, akkor az Ő vérét alkalmaztad a szívedre. **Ma már nincs semmi félnivalód az Ítélet Napjától, mivel bűneid megbocsátást találtak és végleg el lettek törölve.** Többé már nem vagy ítélet alatt. Isten kegyelme és irgalma alatt vagy.

Jézus érzelmi fájdalma

Lukács 22:43-44

Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek.(Lukács 22:44)

Érdekes, csak Lukács jegyezte fel az evangéliumban, hogy Jézus verejtéke "nagy vércseppekben" hullott. Valószínűleg azért történt így, mert Lukács orvos volt, és ez a tény számára különös jelentőséggel bírt. Orvosi feljegyzések szóltak arról, hogy szélsőséges emocionális nyomás hatása alatt emberek gyakorlatilag vért izzadtak.

Lukács az egyetlen író, aki azt is feljegyezte, hogy Jézust angyal erősítette. A másik eset, amikor ez történt, amikor Jézus negyven napot böjtölt a pusztában és az ördög kísértette. A Biblia szerint angyalok szolgáltak felé. (Márk 1:13.) Ebben az esetben is természetfeletti segítségre volt szüksége a szenvedések elviseléséhez.

Az "olyan volt, mint" szóhasználat azt is jelentheti, hogy Jézus verejtéke csak állagában és méretében volt hasonló a vérhez, de biztosan alábecsüli azt a szenvedést, amit Jézus fizikai testében értünk szenvedett. **Értünk való szenvedése több volt pusztán fizikai szenvedésnél.** A kertben Ő érzelmileg szenvedett, majdnem egészen a halálig. Ahogy Lukács írja, egy angyalnak kellett hozzá jönnie, hogy erőt adjon, egyébként pusztán az érzelmi tusakodás megölhette volna Őt.

Nem könnyű ebben a világban élni, és biztos vagyok benne, hogy voltak az életedben nehézségek, vagy akár tragikus időszakok is. Eljutottál már valaha is arra a pontra, hogy a rád nehezedő érzelmi nyomás alatt vért kezdtél izzadni? Jézus pontosan ezen ment keresztül érted. **Ő valamennyi érzelmi fájdalmadat és nyomorúságodat felvette, hogy szabad lehess.** Ha bármely kételyed lenne azzal kapcsolatban, hogy ő tényleg azt akarja, hogy boldog és szabad légy, akkor emlékezz arra a vérre, amely a kertben érted omlott ki.

Nevének ereje

János 18:5-9

Amikor azt mondta nekik: "Én vagyok" – visszatántorodtak, és a földre estek. (János 18:6)

Nyilvánvaló, hogy Isten ereje taszította ezeket az embereket a földre, de miért történt, hogy akkor estek le, amikor Jézus azt mondta "Én vagyok az"?

Ebben a versben és a nyolcas versben is az Ő szó dőlt betűsen van szedve (az angol fordításban). Ez azt jelenti, hogy az Ő nem szerepel az eredetei szövegben, hanem a fordítók tették be, hogy a szöveget nyelvtanilag helyessé tegyék. Hasznos célt szolgál, és a legtöbb esetben nagyon sokat segít. Azonban ebben az esetben a fordítók elhagyhatták volna a betoldást (a magyar fordítás hűen adja vissza az eredeti szöveget).

Jézus szó szerint ezt mondta: "Én vagyok". Minden zsidó tudta, amikor Mózes megkérdezte Istent, hogy ki Ő, Isten azt válaszolta neki, hogy Ő az "ÉN VAGYOK". (2. Mózes 3:14.) Tudták, hogy ez Isten neve. Amit Jézus tett, hogy kinyilvánította, hogy ki Ő, és ezzel felszabadította a dicsőségét. Nem csoda, hogy az emberek a földre estek ennek hatására!

Jézus elfogatásának pillanatában csodálatosan meggyógyította az őr fülét (miután Péter levágta azt), majd mindenki a földre esett nevének hallatára. Miért tette ezeket a dolgokat? **Az esemény nagyon képszerűen mutatja számunkra, hogy milyen könnyedén megvédhette volna magát Jézus bármekkora ellene küldött hadsereg ellen.** Megmutatta, amiről a János 10:18-ban beszélt, hogy senki sem veszi el az életét, Ő maga teszi azt le, szabad akaratából.

Teljes mértékben bizonyos lehetsz abban, hogy Krisztusban vagy, Ő benned van, és Jézus neve azért adatott számodra, hogy éppen azzal az erővel és tekintéllyel használd, ahogy Jézus használta elfogatásakor. Ma, te is az Ő erejében járhatsz.

Amit hallgatásával mondott

Lukács 22:63-64

Azok a férfiak, akik őrizték Jézust, gúnyolták, és verték őt, majd eltakarták a szemét, és ezt kérdezték: "Prófétáld meg, ki ütött meg téged!"
Lukács 22:63:64

Isten teremtése kigúnyolta és sértegette a Fiát, de Ő nem lépett közbe. A fájdalom, amit az Apa érezhetett, leírhatatlan lehetett. Azok, akik Jézust ütötték és prófétálásra szólították fel, hallgatását bizonyítékként értelmezhették arra, hogy Jézus nem az volt, akinek állította magát. A természetes értelem nem értheti meg, hogy a Hatalmas Isten hogy tűrhette el ezt a fajta visszaélést teremtményeitől. **De ez Isten terve volt.**

Ézsaiás prófétálta: "Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját." (Ézsaiás 53:7.) Jézus nem nyitotta meg a száját. Ézsaiás azt is megemlíti: "Fogság és ítélet nélkül hurcolták el" (Ézsaiás 53:8). A következő versszakban Ézsaiás tovább ment a próféciával: "A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után." Ez a prófécia akkor teljesedett be, amikor Jézus két tolvaj között feszítették meg és egy gazdag ember sírjába temették el.

Az igazság az, hogy Jézus hallgatásával szólt hozzánk. Beszélt arról a kimondhatatlanul nagy szeretetről, amit az Atya felé érzett, amit feléd és felém érzett. Beszélt arról a teljes bizalomról, ami az Atya ígérete felé volt benne, hogy fel fogja Őt támasztani a halálból. Beszélt arról a forrásról, ami erőt adott neki a Kereszt elszenvedéséhez, az előtte lévő örömről. És beszélt arról, amit Sátán évszázadok óta hallani akart: a Messiás a kezetekben van.

Azonban Jézus hallgatásával valami olyat is mondott, amit a Sátán nem hallott meg: Ő nem ölte meg a Messiást; ő feláldozta Isten Bárányát, aki elvette a világ bűnét, ezzel pedig megfosztotta minden hatalmától! Az 1. Korinthus 2:8 azt mondja, **ha Sátán tudta volna, hogy Jézus halála mit fog eredményezni, akkor soha sem feszítette volna meg.**

Ma, ha azon töprengsz, hogy vajon Isten miként szabadít ki a kényszerhelyzetedből – hogyan változtatja meg a szívedet, a körülményeidet, vagy mások szívét és körülményeit – e**mlékezz arra, hogy miként vette rá az ördögöt, hogy az Ő akaratának megfelelően cselekedjen!**

Pilátus a kezeit mossa

Máté 27:19-24

Amikor Pilátus látta, hogy nem ér el semmit, sőt a forrongás még nagyobb lesz, vizet hozatott, megmosta kezét a sokaság szeme láttára, és így szólt: "Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a vérétől. Ám ti lássátok!"
Máté 27:24

Amikor Pilátus megmosta a kezeit, akkor a korabeli szokásoknak megfelelően egy szimbolikus cselekedettel fejezte ki, hogy ártatlan az ügyben, ugyanakkor pedig a zsidó törvénynek megfelelő rituálét is elvégezte. (5. Mózes 21:6,7; Zsoltárok 26:6). Máté az egyetlen evangélista, aki feljegyezte, hogy Pilátus a kezeit megmosta Jézus halála miatt. Ő az egyetlen, aki feljegyezte, hogy Pilátus felesége egy álom részleteivel jött Pilátushoz, amely Jézusról szólt. Könyörgött, hogy ne tegyen semmit ellene. **Világi beszámolók szerint a nőt Klaudiának hívták, ő volt az egyetlen, aki Jézusért szót emelt a per alatt.**

Klaudia álma Istentől volt, mivel Klaudiának egyébként álmodnia kellett volna még mielőtt megtudta, hogy Jézust Pilátus elé vezetik. Jézus ártatlanságáról az Úr nemcsak Pilátus szívében tett bizonyságot, hanem Pilátus feleségének is világos üzenetet adott egy álmon keresztül. **Pilátus nem volt ártatlan ebben a dologban**. Mindezek együttesen mutatják, hogy Pilátus nem volt ártatlan Jézus halálra ítélésében. Pilátus az egész örökkévalóságban moshatja a kezeit Jézus vérétől.

Ha Isten hűségesen megmutatta Pilátusnak és feleségének az igazságot ebben a helyzetben, akkor biztos lehetsz benne, hogy neked is – kedves gyermekének – felfedi bármely helyzetedben az igazságot. Csak annyit kell tenned, hogy kéred Őt, és Ő meg fogja neked adni a bölcsességet. (Jakab 1:5.)

Kapcsolat, nem vallás

János 19:28-30

Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: "Elvégeztetett!"
És fejét lehajtva, kilehelte lelkét.
János 19:30

Amikor Jézus azt kiáltotta, hogy "Elvégeztetett!", akkor nem a teljes üdvtervre utalt. Még le kellett mennie a föld alsóbb régióiba, és ki kellett vezetnie a foglyokat (Efézus 4:8-9), vissza kellett térnie a halottak közül, és fel kellett emelkednie az Atyához. (Zsidó 7:25.) Pál nagyon világossá teszi az 1. Korinthus 15:14-ben és a 17-ben, hogy ha Jézus nem támadt fel a halálból, akkor a hitünk hiábavaló, és még mindig az örökkévaló pokolra vagyunk kárhoztatva.

Miért olyan fontos a feltámadás? Azáltal menekülünk meg, hogy hisszük, Isten feltámasztotta Jézust a halálból (Róma 10:9), mivel a feltámadás bizonyítja, hogy az adósságunk ki lett fizetve. Jogi értelemben, Isten nem tudta volna feltámasztani Jézust, ha bármely személyes bűne miatt halt volna meg. Amikor Jézus feltámadt, akkor ezzel bizonyította, hogy alkalmassá vált, hogy minden bűnünket elvegye és kielégítse a Törvény ellenünk szóló követeléseit. **A Törvényt végezte el a Kereszten.**

A Törvény csak a bűneinkre képes rámutatni és kárhoztat bennünket, ezért Jézus beteljesítette azt, magára vette törvényszegéseinket. (Efézus 2:15.) Értünk teljesítette be a Törvényt, kielégítette az isteni igazságot azzal, hogy kifizette az Isten Törvénye ellen elkövetett bűneink árát, megszerezte Isten megbocsátását felénk, és lehetőséget adott számunkra, hogy Isten kegyelme alapján éljünk. **Ahelyett, hogy vallásos előírásokat tartanánk meg, hogy Isten kedvében járjunk, és speciális áldozatokat tegyünk, ha ez nem sikerül, bensőséges, élő kapcsolatot ápolhatunk az Édesapánkkal és a Szelleme szerint járhatunk.**

Jézus feltámadása a kereszténységet minden más vallástól megkülönbözteti, mivel valóságos élő személlyel állhatunk kapcsolatban, nem pedig törvényekkel és szabályokkal. A hited Jézussal való kapcsolatodban él, aki szabadon kommunikál veled. Beszélgess vele ma, bármely helyzetben is vagy.

Miért keresed az élőt a holtak között?

Lukács 24:1-9

Majd amikor megrémülve a földre szegezték tekintetüket,
azok így szóltak hozzájuk: "Mit keresitek a holtak között az élőt?
Lukács 24:5

Az angyal megkérdezte a nőktől a sírnál:"Miért keresitek az élőt a holtak között?" Ez egy hatalmas kérdés! **Az asszonyok, akik a sírhoz jöttek a feltámadás reggelén, Jézust keresték. de a nem egy élő és győztes Krisztust jöttek keresni.** Szomorúak voltak, mert az a Jézus, akit kerestek halott volt.

Hasonlóan, gyakran mi is egy halott Istent keresünk. Nem így fejezzük ki magunkat, de valójában erről van szó. Imádkozunk, és arról beszélünk, hogy milyen nagy és lehetetlen problémáink vannak, pontosan úgy mintha Isten halott lenne. **Elfelejtjük, vagy nem hisszük el, hogy Jézus már legyőzte az élet valamennyi problémáját.** Hasonlókat mondunk: "Az orvos azt mondta, hogy meg fogok halni." Mit jelent ez Őneki, aki már legyőzte a halált? Egy orvosi beszámoló semmi az Ő számára. Ha a feltámadott Krisztushoz imádkozunk, akkor a halál sem fog bennünket eltiporni.

Nem dicsőíti az Urat, ha úgy szétesünk, mint egy olcsó öltöny, amikor valami rossz történik velünk. Hozzá járulhatunk, aki minden erőt és hatalmat birtokol égen és földön. **A feltámadott Krisztushoz kell jönnünk és várni arra, hogy a feltámadás ereje árad rá a helyzeteinkre.**

Amikor az asszonyok elhitték, hogy Jézus életben van, minden szomorúságuk örömre fordult. Így történik veled is, amikor a feltámadott Megváltóhoz fordulsz, aki minden ellenségét a lábai alá helyezte, így a te lábaid alá is. **Ismerd fel, hogy Jézus él és a hatalmas Isten munkál az életedben és engedd, hogy valóságos öröm ébredjen a szívedben.**

A feltámadás elutasítása

Máté 28:1-15

Amikor az asszonyok eltávoztak, íme, néhányan az őrségből bementek a városba, és jelentették a főpapoknak mindazt, ami történt.
Máté 28:11

A zsidók azon erőfeszítéseik által, hogy megakadályozzák az embereket Jézus feltámadásában való hitben, valójában az egyik legnagyobb bizonyítékkal szolgáltak felőle. Temetése után lepecsételték a sírt, Pilátus katonákat küldött a sír őrzésére, hogy a tanítványok ne lophassák el Jézus testét és ne állíthassák, hogy Jézus feltámadt a halálból. (Máté 27:64-66.) A végén pedig amit tettek, az minden kételyt eloszlatott afelől, hogy Jézus természetfeletti módon feltámadt.

A test ellopásához a tanítványoknak meg kellett volna ölniük a szolgálatban álló római katonákat, fel kellett volna törniük a pecsétet, és el kellett volna gördíteniük a követ. Reggel a halott őrök "bizonyították" volna a lopás tényét. Ehelyett az őrök a látottak miatt a félelemtől remegtek. Szinte holttá váltak, amikor az angyal megjelent, elgördítette a követ és kihirdette Jézus feltámadását. (2-6. vers) Ezután elfutottak a főpapokhoz, hogy elmondják nekik a történteket. Ekkor vették rá zsidók pénzzel a katonákat arra, hogy azt mondják, Jézus követői lopták el a testet.

Bárki, aki ismerte a római katonák szolgálati szabályzatát, erős gyanakvással fogadta a történetet. Az életüket kellett ugyanis adniuk, hogy a parancsnokuk parancsát végrehajtsák, és Pilátus azt parancsolta nekik, hogy ne engedjék, hogy a tanítványok Jézus testét ellopják. **Ha a történetük igaz lett volna, akkor halottnak kellett volna lenniük**!

Ilyen módon Jézus ellenségei történelmi tanúságtevői lettek annak, hogy Jézus szó szerint feltámadt a halálból. Pontosan azok, akiket a zsidók azért küldtek, hogy megakadályozzák Jézus feltámadásának hírének lábra kapását, ők lettek az első tanúi és hírvivői a feltámadásnak. **Ez újabb példája annak, hogy Isten fogja Sátán tervét és a saját tervében felhasználja azt.** Érted is megteszi ma!

Értékes és drága

Lukács 8:11-15

A példázat pedig ezt jelenti: A mag az Isten igéje. (Lukács 8:11)

Krisztus teljessége benned van, de vajon hogyan jársz ebben? Hogyan ismered fel? A kijelentés és megértés Isten Szaván és a Szent Szellem megvilágosításán keresztül érkezik.

Lehet, hogy nem is gondoltad végig, hogy mekkora kiváltság az, hogy Isten Szavát a saját nyelveden olvashatod. Hatszáz évvel ezelőtt nem volt angol nyelvű Bibliafordítás a hívők számára. A legtöbb kézirat csak latinul állt rendelkezésre és a csupán a klérus számára volt hozzáférhető. Azonban John Wycliffe-nek (1384) és William Tyndale-nek (1523) köszönhetően ma már magunk is elolvashatjuk a próféták és apostolok írásait. Ezek az emberek az életüket adták azért, hogy elhozzák Isten Szavát az angolul tudó hívők számára, így értékes és drága számunkra a Bibliánk. (A 16. század végén Károli Gáspár és református lelkész társai elkészítették a Biblia első teljes magyar fordítását – a fordító megjegyzése.)

A szellem kardjaként ismert fegyverzet az egyetlen olyan darab, ami képes megvágni, sérülést okozni és sebet ejteni ellenségünkön. **Nem a kávézó asztalodon fekvő Biblia az, amely megfutamítja az ellenségünket, hanem Isten Szava, ami a szívedben van elrejtve, amit a Szent Szellem ereje tesz aktívvá, és a megfelelő helyzetben te mondod ki.** Hasonlóan ahhoz, amit Jézus a János 6:63-ban mondott: "azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: szellem és élet." Az ige önmagában nem tesz szabaddá bennünket. Az Ige, amit ismerünk és kimondunk, az szabadít meg. (János 8:32.)

Miért olyan hatékony az Ige? Azért, mert Isten Szava. **Az Ő szavai hordozzák szuverén hatalmát, amely túltesz az egyház minden hatalmán, meghaladja az emberi értelmet és intellektust, és bizonyosan Sátán és démonai erejét.** Amikor Isten Szavát hittel mondod, a Szent Szellem cselekszik, hogy megvalósítsa azt. Ma, hasznosítsad Isten Szavát azáltal, hogy a szívedbe helyezed és megőrzöd, mint a legdrágább és legértékesebb tulajdonodat, amit Tőle kaptál, és élsz általa. Ilyen módon meg fogod tapasztalni Krisztus teljességét.

Isten Szava – használd célszerűen

Lukács 8:4-11

A példázat pedig ezt jelenti: A mag az Isten igéje.
Lukács 8:11

A magvető példázatban Jézus azt tanította, hogy a mag Isten Igéje, amit a szívünkbe vetünk és engednünk kell, hogy kifejlődjön, mielőtt felszabadulna belőle Isten ereje. Azt mondta, hogy az Ige magja négy fajta föld egyikébe vettetik, amely az emberi szív négy állapotát jelképezi. **Az Ige mindig azonos, de az eredmény eltérő, mivel minden egyes ember szívének állapota más.** A példázatban a változó nem Isten Igéje, hanem az emberi szív állapota. Ahogy a jó földbe vetett mag, úgy az Ige is mindig felnövekszik és gyümölcsöt terem, ha egy jó szívbe vettetik.

Hogy lehet olyan szíved, amiben Isten Szava növekedni és virágozni fog? A jó talaj nem történik csak úgy – meg kell művelni. Emiatt van az, hogy csak négyből egy ember hoz gyümölcsöt Jézus példázata szerint. Sok időt, erőfeszítést és szorgalmat igényel, hogy gyümölcsöző keresztény legyen valakiből. A keresztény élet nem egy 100 méteres síkfutás, sokkal inkább 42 km-es marathon, és bármely földműves megmondhatja, hogy gyorsabban és könnyebben lehet gazt termeszteni, mint paradicsomot, vagy gabonát.

A teljes példázatban az Ige volt az, amely a gyümölcsöt produkálta. **A talaj csak jó helyet biztosított számára a növekedéshez.** Ha egyszerűen elhelyezzük Isten Szavát a szívünkben, védelmezzük azt és elsőbbséget biztosítunk számára az életünkben, akkor az Ige maga fog gyümölcsöt teremni. **Sátán sok embert becsapott azzal a gondolattal, hogy nincs képessége, talentuma ahhoz, hogy gyümölcsöző keresztény lehessen, de nem ők azok, akik gyümölcsöt teremnek, hanem Isten Igéje az, ami örömöt és sikert ad az életükben.**

Ma, a szívedbe vetett Ige alapján gondolkodj és élj. Ha az elvetett Igére vigyázol és rá építesz, akkor a többit elvégzi az Ige.

Megérteni Isten Beszédét

Lukács 8:4-13

Akiknél az útfélre esett, azok meghallották az igét, de azután jön az ördög, és kiragadja szívükből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek.
Lukács 8:12

A magvető példázatában az első típusba sorolható ember Jézus leírása szerint az, aki nem érti Isten Igéjét. (Máté 13:19.) **Mielőtt Isten Szava átjárná a szívedet, bizonyos mértékű megértésre kell szert tenned azzal kapcsolatban, amit az Ige mond.** Kapcsolódnod kell hozzá, és sajátodként kell elfogadnod. Ha egyáltalán nem fogadod el, akkor szétszóródik (az útszélén), mivel semmit sem jelent a számodra. Azután a madarak megeszik a magokat és nem lesz gyümölcs.

A Márk 4:15 és Lukács 8:12 világossá teszi, hogy a madarak Sátánt reprezentálják, sőt Márk szerint Sátán azonnal eljön, hogy ellopja az Igét tőlünk. **Sátánnak nincs közvetlen hozzáférése az Igéhez a Jézus által leírt többi szívbéli típusnál.** Sátán nem tudja ellopni az Igét tőlünk, ha elrejtjük azt a szívünkben. (Zsoltárok 119:11.) Az első típusú ember egyszerűen hallja az Igét, de nem fogadja el. Nem alkalmazza az életére, ezért elveszíti.

Figyeljük meg, hogy Lukács a hitet és üdvösséget a szívünkbe elvetett maggal hozza kapcsolatba, ahogy Pál is teszi a Róma 10:14-17-ben. Ha nincs Ige, akkor nem lehetséges hit vagy üdvösség. (1. Péter 1:23.) Az Igét kell szólnunk – nem pusztán erkölcsi és szociális kérdéseket – hogy az emberek megmenekülhessenek.

A Lukács által használt üdvözül szó magában foglalhatja, de nem korlátozódik csupán az újjászületésre. Ez a vers egy olyan személyről is szólhat, aki nem fogadja el az Igét és sohasem üdvözül, ugyanakkor szólhat egy olyan kereszténynyről is, aki az élete bizonyos területén nem fogadja el az Igét, ebből következően pedig nem tapasztalja meg a szabadulást, a gyógyulást, vagy a Jézus adta győzelmet.

Ha nem tapasztaltad meg azt a túláradó életet, amiért Jézus meghalt, hogy neked adja, akkor lehetséges, hogy a szívedbe kell plántálnod az Igét, be kell fogadnod, és engedned kell, hogy irányítsa az életed. Ezután elkezded meglátni a Szent Szellem gyümölcseit és a győzelmet.

Kérem, csak semmi mellébeszélés!

Márk 4:13-20

Akiknél a mag a sziklás talajra hullott: amikor meghallják az igét, azonnal örömmel fogadják
Márk 4:16

A **második típus Jézus magvetőről szóló példázatában az az ember, aki nagy örömmel elfogadja az Igét, de az Ige iránti elkötelezettsége felszínes.** Ahogy a növénynek erős gyökérzetet kell kifejlesztenie, hogy a növekedésében támogassa az, nekünk is meg kell gyökereznünk és alapot kell vernünk Isten Igéjében.

Ha egy növényt vékony földrétegbe ültetünk el, akkor gyorsabban fog növekedni, mint a mélyebb földbe ültetett növény, mivel csak és kizárólag felfelé tud nőni. Azonban a mély földbe ültetett mag kezdetben minden energiáját arra fordítja, hogy erős gyökeret fejlesszen ki. A vékony földrétegbe ültetett mag úgy tűnik, mintha megelőzné a többi magot, de ez nem tart sokáig. Hamarosan elhervad és elhal, míg az erős gyökérzetet kifejlesztő növény növekszik és gyümölcsöt terem.

Figyeljük meg, hogy a szenvedések, üldöztetések és nyomorúságok az ördög eszközei, melyeket arra használ fel, hogy megállítsa Isten Igéjét a gyümölcstermésben. Ezek nem jó dolgok, melyeket Isten az utunkba hoz, hogy általuk fejlesszen bennünket. Ezek a Sátán eszközei, hogy elvonja a figyelmünket Isten Beszédéről, ezáltal megakadályozza az Igét, hogy gyökeret verjen bennünk. Hasonló ahhoz, mintha a futó minden idejét azzal töltené, hogy vitát folytat az ellendrukkerekkel a versenyzéséről. Megnyerheti a vitát, de elveszíti a versenyt.

Ha túlságosan sok figyelmet szentelsz a látható növekedésnek, akkor türelmetlenné válhatsz, és nem fordítasz elegendő időt arra, hogy megalapozódj Isten Igéjének igazságaiban. Ez pedig gyümölcstelenséghez vezet. Nem szabad hagynod, hogy bármi elvonja a figyelmed az Isten Igéjén való éjjel és nappali gondolkodásról, mert csak akkor leszel sikeres az utadban és leszel jó szerencsés. (Józsué 1:8.) **Ha következetesen Isten Igéjét teszed az első helyre az életedben, akkor hagyni fogod, hogy az Ige olyan gyökeret verjen benned, hogy semmi sem mozdíthatja ki.**

A világ gondjainak tövisei

Lukács 8:5-14

Akiknél a tövisek közé esett, azok hallották az igét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják azt, és nem érlelnek termést.
Lukács 8:14

A harmadik embertípus, akiről Jézus a magvető példázatban tanított nagymértékben jellemezi a Krisztus Testét napjainkban. Ezek a hívők befogadják Isten Igéjét, elkötelezetten és hűségesen kitartanak az üldözések idején, de lefoglalják őket a világ dolgai. A szívükbe vetett magot megfojtják ezek a dolgok, és semmilyen gyümölcsöt sem teremnek. Ahogy a kertben növő gaz ellopja a táplálékot a haszonnövényektől, úgy a gondok és az élvezetek megállítják Isten Igéjét a gyümölcstermésben, mivel ezeket az embereket teljesen lefoglalják a mindennapi élet félelmei és kívánságai.

A történelem során a gyülekezet mindig növekedett méretében és nagyságában az üldözések alatt. Ez azért van így, mert az üldözések helyre teszik prioritásainkat, értékrendünket. Megértjük, hogy az életünk Jézusban van (János 14:6), nem pedig dolgokban (Lukács 12:15), és minden figyelmünket Rá összpontosítjuk. A jómód sokkal ártalmasabb volt a Krisztus testére pontosan azon okok miatt, amelyeket ebben a versben olvasunk. Isten meg akarja áldani a gyermekeit anyagi javakkal (Zsoltárok 35:27), de ha ezek teljesen lefoglalják a fiakat, akkor ez megfojtja Isten Igéjét és gyümölcstelenné teszi őket.

Jézus azt mondta, hogy nem jutott tökéletességre egyetlen gyümölcs sem bennük. Bizonyos gyümölcsök megjelentek, de ezek kicsik és sokkal gyengébbek voltak annál, amelyek lehettek volna. **Csalódott vagy, mivel csak túlélsz, ahelyett, hogy valóban megtapasztalnád azt a bőséget, amit Jézus neked szánt?** Vizsgáld meg az életmódod, és keresd meg a töviseket. Nézd meg, hogy vajon a gondok, vagy a világ élvezetei fojtják meg az Igét benned. Ha az Ő útját követed a bőség felé, amit a Máté 6:19-34-ben olvashatsz és életed minden területén az Ő királyságát keresed, akkor a szíved jó talaj lesz. Az Ige gyümölcsöt fog teremni és Isten valamennyi áldását élvezni fogod, amit neked szánt.

A Jó Szív

2. Királyok 4:8-37

Építsünk neki egy kis felső szobát, tegyünk bele neki ágyat, asztalt, széket és mécsest, hogy ott szálljon meg, amikor hozzánk jön!
2. Királyok 4:10

Jézus azt tanította, hogy Isten csodákat létrehozó ereje azokon keresztül árad, akik adnak (Lukács 6:38), erre számos példát találhatunk az Ószövetségben. A 2 Királyok könyvében feljegyzett történet az egyik legnagyobb csoda, amit a Bibliában találhatunk. Minden hívő szeretné látni Isten erejét ilyen módon megnyilvánulni az életében. Mégis, csodák csak úgy nem történnek, oka van annak, hogy némelyek megkapják, mások pedig nem.

Ha csak Istenen múlna, akkor mindenki közülünk tapasztalna csodákat. Ő mindenkit szeret és minden emberre kiterjeszti a kegyelmét. **Az ok, amiért csak kevés ember tapasztalja meg Isten csodatévő erejét, mert csak kevesen működnek vele együtt.** Az elektromosság nem folyik a fán keresztül, és csodák sem folynak keresztül olyan szíveken és elméken, amelyek kemények Isten és az Ő emberei felé. A csodák azok életén keresztül folynak, akiknek a szíve teljesen Istené és tele van könyörülettel mások felé.

Ez az asszony egy extra szobát épített a házában Elizeus számára. Elizeus nagyra értékelte ezt és viszont meg akarta áldani őt azzal, hogy felajánlotta támogatását a király vagy az ország katonai vezetője előtt, de az asszony nem fogadta ezt el. Rengeteget elmond ez a történet. **Nem azért áldotta meg az asszony Elizeust, hogy valamit kapjon az Istentől.** Nem azért adott, hogy kapjon. Az ajándék mögötti motivációja teljesen önzetlen volt. Úgy adott, hogy nem várt viszonzásképpen semmit. Mindnyájunk számára tanulságos a történet.

Később, amikor Elizeus azt mondta, hogy Isten egy fiúval akarja megáldani, az asszony örömmel elfogadta Isten ajándékát, mivel sohasem kételkedett Isten szeretetében és hűségében. **Az asszonynak olyan szíve volt, amit Jézus jó földnek nevezett és a jó szíve jó gyümölcsöt termett az életében.** Milyen a szíved ma? Jó munkát végzel a munkaadód számára? Elmész, hogy segíts a barátodnak? Azokkal is kedves vagy, akik nem jól bánnak veled? Isten figyel, és amit adsz, visszatér hozzád a csodában, melyre szükséged van.

Zárd be az ajtót és menj hitben!

2. Királyok 4:8-37

Az anya fölment, és lefektette az Isten emberének az ágyára,
rázárta az ajtót, és elment.
2. Királyok 4:21

A történetben szereplő asszony szívből szerette Istent és megáldotta Elizeust, így meddőségének évei után Isten fiút adott neki. **Majd egy napon váratlanul a fiatal fiú tragikus módon meghalt.** Talán te is elegendő tragédiát tapasztaltál már ahhoz, hogy tudd, vajon mit érzett a nő. Mit tennél egy ilyen krízisben?

Sajnálatos módon legtöbbünk hajlamos a sérüléseit és problémáit táplálgatni. A szomorúságot ápoljuk magunkban, újra és újra lejátsszuk gondolatainkban a tragédiákat. Nem engedjük elmenni, nem vetjük gondjainkat és fájdalmainkat az Úrra. (1. Péter 5:7.) Szerencsétlenségünk teljesen leural bennünket. **Ez az anya halott fiát azonban Isten emberének a szobájába vitte és ott hagyta.** Bezárta az ajtót. Annak a kezébe helyezte a fiát, Akitől kapta. Nehéz ilyesmit tenni! De nem változtatott volna semmin, ha leül és kezében tartja halott gyermekét. Azt tette, amit tennie kellett, hogy továbbra is csodákat nyerjen Istentől: egyedül Benne bízott és a prófétához ment.

Amikor Elizeus megpillantotta az asszonyt, megkérdezte tőle, hogy vannak, ő, a férje és a fia. **Az asszony így válaszolt: "Jól vagyunk."** Egyszerűen hihetetlen. Elutasította, hogy a szomorúság elborítsa, mivel nem fogadta el a helyzetét véglegesnek. **Az Istenben való hite más perspektívába helyezte a problémáját.** Nem tagadta meg a tényeket, azonban valóságosan megélte azt, hogy Isten meg tudja változtatni a tényeket is.

Elizeus a nő otthonába jött, és feltámasztotta a fiút a halálból, mert az asszony rácsapta az ajtót a halálra és a szomorúságra és felszabadította a hitét az életadó Istenben. Rácsaptad már az ajtódat a fájdalmadra és problémáidra azzal, hogy az Úrnak adod őket? A hit szavait szólod Őbenne, amely gyógyulásra és szabadulásra van? **Annyit kell tenned, hogy beletekintesz az Igéjébe és meglátod mindazt, amit megígért és adni akart neked.** Higgy és bízz benne. Csak zárd be az ajtót és menj hitben.

Konkoly a búza között

Máté 13:24-30

De amíg az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment.
Máté 13:25

A konkoly, amire Jézus a történetben utal egy mérgező növény (Lolium). Gyakorlatilag valamennyi növény megkülönböztethetetlen a konkolytól, amikor az előbújik a földből. Amikor megkülönböztethetővé válik, akkorra már annyira erős gyökérzetet fejleszt, hogy a kigyomlálása a mellette elhelyezkedő növények kiemelését is jelentheti. **Ezért a 30. versben Jézus arra figyelmeztet bennünket, hogy engedjük együtt növekedni a búzát és konkolyt egészen az aratás idejéig.** Erre az időre a konkoly hosszú és fekete lesz ellentétben a búzával, így könnyen elválasztható attól.

Természetesen Jézus példaként használta ezt arra, hogy némelyek kereszténynek fogják mondani magukat, de az idő múlásával láthatóvá válik, hogy semmilyen gyümölcsöt sem teremnek. Valójában a jelenlétük nem okozott mást, csak viszálykodást és megosztást. Sátán titokban beszivárogtatja a gyülekezetbe néhány követőjét azzal a céllal, hogy akadályozza az egyházat hatását. Ez hatékonyabb stratégiának bizonyult, mint a közvetlen ellenállás.

Vannak olyanok, akik félrevezetettek és nincsenek tudatában annak, hogy nem születtek még újjá. **Jézus figyelmeztet bennünket, hogy ne gyomláljuk ki őket, mert nem mindig lehetséges megkülönböztetni őket más emberek szívétől.** A konkoly kiirtásának buzgóságában esetleg megsértjük Krisztus "legkisebbjeit" és hitbéli megingásukat okozhatjuk.

Fontos tudnunk, hogy Sátán gyermekei Isten gyermekei között vannak. **A legjobb stratégia, ha Isten Igéjét prédikáljuk anélkül, hogy felhígítanánk azt.** A hamis testvérek nem bírják az egészséges tanítást. Vagy megítélődnek és teljes mértékben alárendelik az életüket és szívüket Jézusnak, vagy pedig elmennek.

A szívek királya

Márk 4:30-34

Majd így folytatta: "Mihez hasonlítsuk az Isten országát,
vagy milyen példázatba foglaljuk?
Márk 4:30

A királyság szó jelentése: "birodalom, amely felett egy király uralkodik." Amikor Istenre vonatkozik, akkor az egész teremtésre utalhat, mivel "királyi hatalmával mindenen uralkodik." (Zsoltárok 103:19.); de Isten királysága gyakrabban az Ő uralmára utal, amit olyan emberekben és embereken keresztül gyakorol, akik Neki alárendelik magukat. "Az Isten királysága" még konkrétabban Krisztusra utal, aki a szívünkben él és uralkodik. Amikor azt imádkozzuk, hogy "jöjjön el a Te országod", akkor Isten uralmának az emberek szívében való kiterjedéséért és hatásáért imádkozunk mindenhol, és **végső soron azért, hogy létrejöjjön az Ő fizikai királysága a földön Jézus második eljövetelekor.** (Jelenések 11:15; 20:4.)

Jézus földi szolgálata idején a zsidók folyamatosan azzal keresték Őt, hogy alapítson egy politikai királyságot itt a földön, és szabadítsa meg őket a Római Birodalom elnyomása alól. **Bár a Millennium alatt Isten királysága fizikai módon fog a föld népei felett uralkodni, Jézus királysága szellemi módon, az Igére alapozódik, nem világi fegyverekre. (**2. Korinthus 10:3-5.) Jézus azt mondta: "Az Isten országa nem úgy jön el, hogy az ember jelekből következtethetne rá. … Mert az Isten országa közöttetek van!" (Lukács 17:20,21).

Pál azt mondta, hogy mi már Isten királyságában vagyunk. (Kolosszé 1:13.) **Ebből következik, hogy Isten királysága Krisztus láthatatlan egyháza – az Ő teste**. A királyság az Ő földi szolgálatával kezdődött és jelenleg is uralja a hívők szíveit. Az újjászületés bevezet bennünket az Ő királyságába, amely sokkal hatalmasabb csodáival és előnyeivel, mint amit véges elménk elgondolhat.

Abban a mértékben, ahogy megérted Isten királyságának működését, és ahogy az életedben alkalmazod, meg fogod tapasztalni a mennyet itt a földön. Ma, kérd a Szent Szellemet, hogy jelentse ki számodra mindazt, aki Krisztusban vagy. Azután imádkozz azért, hogy Isten benned lévő királysága – mindaz, ami Őbenne vagy és Őtőle van neked – szabaduljon fel a természetes világban.

Isten elrejtett kincse

Máté 13:44-50

"Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez,
amelyet az ember, miután megtalált, elrejt, örömében elmegy, eladja mindenét,
amije van, és megveszi azt a szántóföldet."
Máté 13:44

A **szántóföld a világ, a kincset vásárló ember Isten, és a kincs te vagy!** Az ár, amit érted fizetett az Ő fia élete volt. Továbbá, előrelátásában Jézus látott téged, amint Őt Úrnak és Megváltónak fogadod el és az "előtte lévő örömért" elszenvedte a keresztet. (Zsidó 12:2). Megvásárolt magának a saját vére által. (Apcsel 20:28.) Az egész világot megvásárolta, de nem mindenki fogadja el Őt. Ezért te és az Ő Egyháza el van rejtve ma ebben a világban, mint egy különlegesen értékes és gyönyörű kincs a szántóföld közepén.

Az Atya már a világ teremtése előtt rendelkezett az üdvösség tervével. **Legtöbbünk bizonyára nem teremtette volna meg világot és az emberiséget, ha tudtuk volna, hogy ez mennyi fejfájást és rettenetes áldozatot fog igényelni, de Isten nem ember.** Az Ő megítélése szerint (amely mindig helyes) az érték meghaladta az árat. Előre tudta, hogy kik fogadják el a megváltás ajánlatát. Az Írás azt tanítja, hogy még a világ megalapítása előtt bennünket, hívőket kiválasztott Krisztusban. (Efézus 1:4). Ennyire végtelen az Ő értelme. **Szentek és hibátlanok vagyunk, mert Ő Krisztusban lát bennünket.**

Isten már Ádám és Éva előtt tudta, hogy az Ő gyermeke leszel. Teljes mértékben elfogad és szeret téged. Nem fog elutasítani téged, mert ezzel Jézust utasítaná el, mivel az Atya benne fogadott el. **A világ lehet, hogy nem ismer el, vagy nem érti meg, hogy ki vagy valójában, de te bátran élhetsz abban a tudatban ma, hogy az Édesapád megváltott, megbocsájtott és megáldott téged.**

Társörökösök Krisztussal

Máté 12:46-50

Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az az én fivérem, nővérem és az én anyám." (Máté 12:50)

Nemcsak örökösök vagyunk, hanem Krisztussal együtt társörökösök is. (Róma 8:17.) **Fantasztikus dolog lehet bármit is örökölni Isten dicsőségéből és hatalmából, de az a gondolat, hogy egyenlő részben osztozunk azzal, aki mindent örökölt, ami Isten, és ami Istené, ez egyszerűen meghaladja minden képzelőerőnket.** Ez egy hatalmas áldás, ugyanakkor óriási felelősséget jelent.

Hasonlóan ahhoz, amikor két ember jelenléte és megegyezése nélkül nem fizethető ki egy csekk, társörökösi mivoltunk Jézussal nem működik az együttműködésünk nélkül. Sok keresztény nincs ennek tudatában, és azt gondolják, hogy Jézus fog mindent megtenni. Nekik csak annyit kell tenniük, hogy kérnek Tőle. Tudatában vannak annak, hogy Nélküle semmit sem tehetnek, de nem ismerik fel, hogy Ő semmit sem fog tenni nélkülük. Az Efézus 3:20 szerint: "Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint." **Isten rajtunk keresztül jeleníti meg hatalmas erejét.**

Az az elképzelés, hogy Isten bőségesen megtesz mindent azon túl, ahogy gondoljuk, vagy kérjük és pont, egyszerűen nem igaz. Abszolút erővel és hatalommal rendelkezik, de a dolgokat az Ő Szavának megfelelően teszi. Uralkodási területet kaptunk Istentől a földön. (1. Mózes 1:26.) és Ő velünk, illetve rajtunk keresztül munkálkodik. **Erejének nagysága aszerint a hit szerint munkál, ahogy azt Őbenne és az Igéjében gyakoroljuk.** Erre az elvre utalt Pál, amikor kijelentette: "Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem." (Filippi 4:13.)

Úgy hagyod jóvá azt a mennyei csekket, ami az életre és a kegyességre való (2. Péter 1:3), hogy elhiszed Isten ígéreteit, amit az Igéjében adott, majd úgy cselekszel, mintha azok igazak lennének. Mert igazak is! **Jézus már aláírta a nevét az Ige valamennyi ígérete alá és te a társörököse vagy.** Nem te vársz Rá, Ő vár rád.

Békesség a vihar közepette

Máté 8:23-27; Márk 3:31-35; 4:35-41; Lukács 8:19-26

Ekkor nagy szélvihar támadt, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy az már kezdett megtelni. Ő pedig a hajó hátsó részében volt, és a vánkoson aludt. Ekkor felébresztették, és így szóltak hozzá: "Mester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk?" (Márk 4:37, 38)

Figyelembe véve azt, hogy a csónak megtelt vízzel, rendkívül érdekes, hogy a tanítványoknak fel kellett ébreszteniük Jézust. Ez ugyanis nem egy nagy hajó volt, ahol kabinok lettek volna a fedélzet szintje alatt, hanem egy kis, nyitott csónak. Jézus valószínűleg totálisan elázott. Arra következtethetünk, hogy teljesen elfáradt, ezért aludhatott ennyire mélyen. Az orvostudomány feltárta, hogy minél mélyebben alszunk, annál jobban kipihenjük magunkat. Ez a kulcs ahhoz, hogy megértsük, hogyan volt képes Jézus fenntartani azt a hatalmas iramot, hogy sokszor egész éjjel imádkozott és nappal pedig szolgált. Valószínűleg alvása során nyerte vissza pihentségét.

Hogy volt képes Jézus ilyen egészségesen aludni egy vízzel telt csónakban? A választ ott találjuk, amit akkor mondott, mielőtt beszállt a csónakba. Nem azt mondta, hogy "Menjünk ki a tenger közepére és fulladjunk meg a viharban." Ehelyett így szólt: "Menjünk át a túlsó oldalra." A túlsó oldalra akart menni. A történet azt mutatja, hogy a tanítványok még mindig nem értették meg Jézus hatalmát. **Odaszánták magukat neki, mint Messiásuknak, de nem ismerték fel, hogy Ő Úr volt még a fizikai elemek felett is.**

Jézusnak békessége volt, mert elhitte az Igét, amit szólt. Az Ő Igéjében nyugodott meg. Megértette azt is, hogy Isten gyermekeként mind szellemi, mind fizikai előnyöket élvezett, ami az élet minden területét magában foglalta. Ha ma viharban vagy, akkor amit mondasz és amit hiszel az meg fogja határozni, hogy vajon átérsz-e a túloldalra, vagy pedig elsüllyedsz. **Tudd meg, hogy Jézus nem alszik, ami az általad megtapasztalt nehézségeket illeti.** Pontosan ott van a hajódban, nyugszik és békességet ad neked ahhoz, hogy oda juss, ahová jutnod szükséges. Az Ő békéje a tiéd, ha bízol a szavában és megnyugszol a szeretetében.

Miféle ember Ő?

Márk 4:35-41

De közöttetek ne így legyen: hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok, és aki közöttetek első akar lenni, az legyen a rabszolgátok. Mint ahogy az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért."
Máté 20:26-28

Amikor Jézus azt mondta a szeleknek és hullámoknak, hogy csendesedjenek el, akkor a tanítványok megkérdezték, "Miféle ember Ő?" Ahhoz, hogy teljes mértékben megérthessük, hogy milyen ember Jézus, vissza kell mennünk a kezdetekhez. Isten megteremtette a fizikai világot, majd Ádámot és Évát, hatalmat adott az emberiségnek, hogy uralkodjon és alávesse az Ő teremtését. (1. Mózes 1:26.) Habár még mindig Ő volt Univerzum tulajdonosa, és mindennek, ami abban található, de emberi lényeknek adta át az ellenőrzés jogát. Amikor Ádám bűnt követett el, azután ő és leszármazottainak jelentős része Isten kívánsága ellenére használta ezt a hatalmat, ami saját pusztulásukra is történt.

Nem Isten rendelte el azokat a szörnyű eseményeket, amelyek az emberi történelem során megtörténtek, mégsem vonta vissza hatalmunkat a föld felett. Ehelyett, emberré vált és emberek új faját szülte, akik az Ő Szellemével teltek meg és betöltötték az Ő akaratát a földön. Feltámadása után a Máté 28:18-ban Jézus azt mondta, "Minden hatalom nekem adatott a mennyben és a földön.", majd a hatalmát tanítványainak adta.

Jézus testté lett, hogy visszanyerjen minden hatalmat ég és föld fölött Isten és az Ő megigazultjai számára. Jézus egy Isten-ember volt. Ahogy az 1. Timóteus 3:16 írja, Ő a testben megjelent Isten volt, ami egy hatalmas titok. Ő az Atya erejével és hatalmával jött, hogy az embereket az Atyához vezesse. Istenként létezett és egyenlő volt Istennel, mégis megalázta magát és egy szolga lett, amíg a földön volt. (Filippi 2:6-8.) Ő nem azért jött, hogy saját magát előtérbe tolja, hanem, hogy út legyen az Atyához.

Ez bizony radikálisan eltér a világi "nagy ember" felfogástól. Jézus idejében a Császár kihirdette magáról, hogy ő az isten, és imádatott követelt. **A kisebb és nagyobb vezetők azáltal uralkodtak, hogy felemelték mások fölé magukat és elnyomták őket, hogy tovább növelhessék vagyonukat és hatalmukat.** A tanítványok még sohasem láttak olyan embert, mint Jézus!

Lehetséges, hogy szülőként, gyülekezeti vezetőként, iskolai vezetőként, munkaadóként, vagy közösségi vezetőként hatalomban vagy. Ha csak a kutyád irányítod, akkor is vezető vagy. Milyen vezető vagy? Ma, légy olyan, mint Jézus. Maradj alázatos. Figyelj. Keresd az Ő bölcsességét és megértését. **Fel fogod fedezni, hogy a felelősség súlya könnyű és gyönyörűséges lesz, amikor Jézussal együtt hordozod.**

Te következel

Márk 4:35-41

Ő pedig a hajó hátsó részében volt, és a vánkoson aludt. Ekkor felébresztették, és így szóltak hozzá: "Mester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk?" (Márk 4:38)

Nem pusztán kérdés volt ez a tanítványok részéről, hanem kritika és panasz is. **Ezek a tanítványok az életükért küzdöttek és Jézus nem tett semmit. Nem mintha nem tudta volna, hogy történik.** Ez egy kis nyitott csónak volt, tele vízzel (37. vers). Jézusnak tisztában kellett lennie a helyzettel. Mégis, semmit sem tett. Azt akarták, hogy tegyen már valamit – merje a vizet, evezzen, csak tegyen már valamit!

Mi is gyakran gondoljuk azt, hogy az Úr nem teszi meg a részét. A túlélésért küzdünk, mégis úgy tűnik, hogy imáink megválaszolatlanok maradnak. "Hol van Jézus? Azt gondoltam, hogy sohasem fog elhagyni, nem fog eltávozni tőlem. Hát nem törődik velem?" A válasz mindig az, hogy Igen, törődik.

Jézus már megtette a részét értünk, és a tanítványoknak is mindent megadott, amire szükségük volt, hogy legyőzzék a szituációt. **Éppen ezelőtt tíz példázatban tanította őket arra, hogy miként működik az Ige, ha hiszünk.** Azután azt mondta nekik, "Menjünk át a túloldalra!" (35. vers) Ez a vihar olyan volt, mint egy röpdolgozat arról, amit éppen előzőleg tanultak. Azt mondta Jézus, hogy menjenek át, nem pedig lefelé (a víz alá). Vajon hisznek a szavának, vagy pedig győzedelmeskednek felettük a körülményeik?

Jézus megtette a maga részét azzal, hogy odaadta nekik az Igét, amivel átkelhettek a túlsó partra. Az ő részük az volt, hogy higgyenek az Igében és hitben parancsoljanak a viharnak, hogy maradjon abba, vagy pedig a csónaknak, hogy lebegjen a víz színén. Ehelyett pánikba estek és Jézust okolták. Ma, Jézus már megtette a maga részét érted. Kifizette a bűnöd árát, megbocsátott neked, a Szellemét és Igéjét adta neked, hogy azokban járj. Higgyél benne és működtessed az Igét az életedben. **Rajtunk a sor, hogy elhiggyük Isten ígéreteit és legyőzzük a lehetetlen körülményeket**.

Mennyire vagy eltökélt?

Márk 5:25-34

Amikor meghallotta, amit Jézusról beszéltek, eljött, és a sokaságban hátulról megérintette a ruháját. (Márk 5:27)

A **hit egyik eleme az eltökéltség, melyet úgy határozhatunk meg, mint "erő a döntéshozatalra, célok kitűzésére és annak megfelelő cselekvés az ellenállás vagy nehézségek ellenére is."** Ez a nő eltökélt volt. Éveket és valamennyi pénzét orvosokra költötte, mégsem segített semmi. Rosszabbul volt, mint kezdetben. A legtöbb ember egyszerűen feladta volna, de ő egy eltökélt hölgy volt. Hallott Jézusról és tudta, hogy gyógyulást nyerhetne rajta keresztül, de amikor végre megtalálta, újabb akadályba ütközött: hatalmas tömeg vette körül.

Jézust minden oldalról nagy tömeg fogta körbe, amely folyamatosan szorította őt. Az asszony egy törékeny, beteges ember volt ekkoriban. **Hogy lett volna képes átverekedni magát a tömegen?** Mindennek a tetejében az asszony vérfolyása tisztátalanná tette őt. Távol kellett volna maradnia a nyilvánosságtól, mivel beszennyezhette a többi embert. Ha valaki felismerte volna és felfedi a kilétét, akkor a zsidó törvények megengedték volna, hogy halálra kövezzék. De őt semmi sem tarthatta vissza.

Hason csúszva, négykézláb verekedte át magát az emberek sokaságán és megérintette Jézus ruhájának a szegélyét. Csak hason csúszva tudta ezt megtenni. A rendkívül sűrű tömegben nem tudott volna összegörnyedve haladni, majd megragadni a ruha szegélyét. A kezein és térdein kellett haladnia. Ez az asszony bármit megtett volna a gyógyulásáért.

A legtöbb ember nem tenné meg azt, amit ez a hölgy tett. Nem vállalnák fel ezeket a problémákat. Nem kockáztatnák az életüket, hogy egy olyan sokadalomban vegyüljenek el, amely megkövezheti őket. Nem ereszkednének a kezükre és térdükre, hogy áthaladjanak a tömegen. **És valószínűleg a gyógyulásukat sem kapnák meg. A legtöbb emberből hiányzik az asszony eltökéltsége.**

Mi áll ma közötted és az között, amit szeretnél az Úrtól megkapni? Ne az eltökéltség hiánya legyen ez.

Isten törvényeinek megértése

Márk 5:25-34

Jézus is azonnal észrevette, hogy erő áradt ki belőle, ezért a sokaságban megfordulva így szólt: "Ki érintette meg a ruhámat?" (Márk 5:30)

Lehetséges lett volna, hogy Jézus nem tudta ki érintette meg? Bizonyára így történt! **Jézus a testben megjelent Isten volt, de a fizikai értelme növekednie kellett bölcsességben.** (Lukács 2:52.) Ez azt jelenti, hogy Jézus korlátozott volt a fizikai értelmében, ahogy mi is. A szellemén keresztül volt képes Isten értelméhez közeledni, ahogy mi is. Amikor az asszony nem jött előre önmagától, akkor Jézus érzékelte, hogy ki volt az a személy (Lukács 8:47), de ez az asszony gyógyulása után történt.

Ennek az a jelentősége, hogy Jézus nem értékelte az asszonyt, mielőtt gyógyító erő ment volna ki belőle. A legtöbben így gondolkodnak Istenről. A kéréseiket Isten elé viszik, és azt gondolják, Isten értékeli, hogy elegendő hitük van-e, vagy elég szentek-e, hogy áldást nyerjenek tőle. Ha átmennek a teszten, akkor Isten megáldja őket. Ha nem, akkor a kérésüket visszautasítja. Ez nem felel meg az Írásnak.

Isten erejét törvények irányítják. **Nem esetlegesen dönti el, hogy ki és mit kaphat meg.** Ő már mindennel ellátott bennünket, amire szükségünk van, és ha mi a törvényeit mozgásba hozzuk, akkor az ereje áramlani kezd. Ezt tette a vérfolyásos asszony. Eltökélt volt (Lukács 11:5-13; 18:1-18) és hitben azt mondta, "ha megérinthetem a ruháját, akkor egészséges leszek." (Márk 5:28; 11:23-24). A hite alapján cselekedett és Isten ereje meggyógyította őt (Jakab 2:17.)

Ha megragadsz egy elektromos kábelt, akkor a villamossági vállalat nem küld egy speciális áram löketet, hogy sokkoljon téged. **Az elektromosság már jelen volt, és csak a természeti törvények működése okozta, hogy megrázott az áram.** Ez nem a személyed ellen irányult. Hasonlóképpen, vannak törvényszerűségek, amelyek Isten erejének áramlását irányítják. Ma, határozd el, hogy Isten Igéjéből megismered ezeket a törvényszerűségeket és elfogadod mindazt, amire szükséged van, amit Isten a rendelkezésedre bocsátott.

Anyagi jólét Krisztus engesztelésében

2 Korinthus 8:1-15

Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét; hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. (2 Korinthus 8:9)

Ez a vers nem is beszélhetne világosabban. **Krisztus engesztelésének része az anyagi jólétünk.** Mégis sok keresztény hiszi azt, hogy Isten örömét leli abban, ha a gyermekeit szegénység sújtja. Sokan úgy értelmezik ennek a versnek a nyilvánvaló igazságát, hogy Jézus azért jött, hogy szellemi értelemben tegyen gazdaggá bennünket, nem pedig anyagilag. De a vers teljes szövegkörnyezete a pénzzel foglalkozik. Jézus meghalt, hogy pénzügyi jólétet biztosítson számunkra. **Ő nem akarja jobban a szegénységünket, mint azt, hogy ismét bűnösök legyünk.** Meghalt azért, hogy megszabadítson bennünket mind a bűnből, mind pedig a szegénységből. Legyen ugyanaz a hozzáállásunk a szegénységgel szemben is, mint a bűnnel szemben.

Nem kétséges, hogy sok ember számára tanulságosak a bűneik következményei. Sokan megtörtek és saját erejük végére értek engedetlenségük következtében. Ez azt jelenti, hogy Isten vezette őket bűnbe? **Isten akarta, hogy házasságot törjenek, így tudják meg, hogy milyen értékes az Úrtól való házastárs?** Bizonyára nem! Hasonlóképpen, az emberek tanulhatnak a szegénységükből. Megérthetik azoknak a dolgoknak az értékét, amit pénzen nem lehet megvenni. De a szegénység önmagában véve egy gyilkos. **Keresnünk kell a szegénység legyőzésének módját, ahogy keressük a bűnön való győzelem útját is.**

Isten a szegénységet ugyanabba a kategóriába helyezte, mint a bűnt, ezért megváltott bennünket belőle. Egyet kell ebben értened Vele. Ha még nem lett a tiéd, kezd el ma megragadni az előnyét annak, hogy az engesztelésen keresztül Krisztus jólétet biztosított. Szabadítsd fel a hitedet abban a kijelentésben, hogy Jézus szegénnyé lett, hogy te gazdag lehess minden vonatkozásban.

Az imádás harc

Máté 8:28-34; Márk 5:1-17; Lukács 8:27-39

Amikor távolról meglátta Jézust, odafutott, leborult előtte (Márk 5:6)

A leborul szót a görög proskuneo szóból fordították, melynek jelentése: hódolattal meghajol, megtisztel, imád. Az ember, aki odafutott Jézushoz, hogy imádja Őt, egy nagyon híres, démonizált ember volt. **Az a tény, hogy ez a kínok között lévő ember Jézushoz futott, nem menekült előle, azt jelzi, hogy még a démonizált embernek is van szabad akarata és Sátán nem kontrollálhatja annak beleegyezése nélkül.**

Sok csatározás volt azon, hogy vajon lehet-e egy keresztény démonizált? A "démon által birtokolt" kifejezésben a birtokol szó jelentése szó szerint démonizált. A Biblia nem tesz világos különbséget a démoni aktivitás fokozatai között, például az elnyomás, a birtoklás között. A szó egyszerűen azt jelenti, hogy démonizált. **Amit biztosan tudunk, hogy mindannyian harcolunk gonosz szellemekkel, és ha nem vesszük fel Isten teljes fegyverzetét, akkor Sátán és démonjai biztosan hatnak ránk és akár ellenőrzésük alá is vonhatnak bennünket.**

A démonoktól való szabadítás legjobb módja Isten Igéjén keresztül történik. Ahogy befogadjuk az Igét, az megszabadít bennünket és segít megőrizni a szívünket és elménket, amikor a démon megpróbál visszatérni életünkbe hét másik szellemmel együtt. **A démonizáltság súlyos eseteiben az érintettnek segítségre van szüksége, ezért Jézus minden hívőt felfegyverzett a gonosz szellemek feletti hatalommal.**

A felkent dicséret és imádat szintén elűzi a démoni szellemeket. Egyedül Isten számára van fenntartva az imádat, ezért az ördög állandóan keresi azt. Ha nem képes arra, hogy magának megszerezze, akkor megpróbálja az embereket eltéríteni Isten imádatától. **Mennyei Édesapánk dicsérete és imádata hatalmas eszközök a démoni erőkkel szemben!**

Ha lenyomottnak, megterheltnek, vagy csupán feszültnek érzed magad, dicsérd az Urat és gondolkodj az Igéjén. Imádd Őt szellemben és igazságban. Az Atya csak arra vár, hogy minden nyomást és sötétséget eltávolítson rólad.

Passzív és aktív hit

Márk 5:24-34; János 5:1-9

Ő pedig ezt mondta neki: "Leányom, a hited megtartott téged: menj el békességgel, és bajodtól megszabadulva légy egészséges." (Márk 5:34)

Drámai különbség van a vérfolyásos asszony hite és a béna ember hite között, akivel a Betezda tavánál találkozunk. Mindkettő kétségbeesetten kívánta a gyógyulást. **A Betezdánál a férfi reménytelennek érezte magát, mivel nem volt senki sem, aki segített volna neki belépnie a medencébe.** Volt ugyan hite, de passzív volt, mivel másvalakire támaszkodott, aki majd valamit megcsinál érte. Az asszonynak azonban aktív volt a hite, kinyúlt és megragadta Isten gyógyítását. Az asszony cselekedett, míg a férfi csak ült és várt. Mindketten meggyógyultak, de nagy különbség volt kettejük között.

Jézus azt mondta, hogy a nő hite tette egészségessé. Ez egy igazán fantasztikus kijelentés! Az asszony saját hite, nem pedig Jézusé okozta a csodát. Ez a nő képes volt kapni akkor is, amikor Jézus nem volt ott fizikailag, mert aktív hittel rendelkezett. **A férfi azonban nem rendelkezett azzal a hittel, ami önmagától munkálkodott volna.** Passzív volt, Jézusnak kellett bátorítania, hogy higgyen, majd utána azt mondta neki, "Kelj fel, vedd az ágyad és járj" (János 5:8). Ha az ember nem hitt volna és nem cselekedett volna hitben, akkor valaki másnak kellett volna jönnie, és tennie azt, amit Jézus tett, újra és újra.

Az aktív hit tele van energiával és olyan erősen érzi az ember, hogy minden esetben cselekvésre készteti. A passzív hit csak akkor cselekszik, ha valaki más bátorítja erre. Az aktív hittel rendelkező hívő Istenre támaszkodik, a passzív hittel rendelkező hívő mások hitére és bátorításra szorul. Míg az előzőt nem lehet lebeszélni arról, amit Isten megígért a számára, az utóbbi könnyen elbátortalanodik és elengedi azt, ami már az övé Krisztusban.

Milyen fajta hittel rendelkezel? Mindketten reménytelen szituációban voltak, de teljesen eltérő módon reagáltak rá. **Gerjesszed fel a hited ma, hogy az aktív hitté váljon benned.**

A félelem ellenszere a hit

Márk 4:35-41

Akkor ezt mondta nekik: "Miért féltek ennyire? Miért nincs hitetek?" (Márk 4:40)

A legtöbb ember az élet normális részeként fogadja el a félelmet, de Jézus megdorgálta a tanítványokat a félelmükért. Nem fogadta el normális dologként. Tudjuk, hogy olyanért nem dorgálta volna meg őket, mely meghaladta a képességeiket, ezért a félelem egy döntés. Nem kell félnünk és Jézus azt is elmondta, hogy miként tehetjük ezt. A félelmet legyőzhetjük, hit által.

Nem szabad érzéketlennek lennünk azokkal szemben, akik félelmet tapasztalnak, sőt nem kell szégyellnünk, ha magunk is átéljük. Mivel a félelem kínozza az embert (1. János 4:18) együtt kell éreznünk másokkal. Azonban, amikor bátorítunk másokat, nem szükséges elfogadnunk azt, nem kell normális dolognak tartanunk. Jézus sem fogadta el normálisként. Egy mai "normál" keresztény azt mondaná a tanítványainak, "Rendben fiúk, tudom, hogy éreztek." Jézus viszont azt mondta: "Mi a bajotok? Miért nincs hitetek?"

Jézus és a mai átlag keresztény félelemhez való hozzáállásában megfigyelhető különbség az egyik oka annak, amiért jóval alacsonyabb szinten élünk annál, amiért Jézus feláldozta magát. Meghalt azért, hogy szabadok lehessünk minden gonosztól való félelemtől, ez magában foglalja a szegénységet, a betegséget, a halált, a magányosságot. Számára a boldog és győztes keresztény életen kívül minden abnormális. Azt akarja, hogy szabadon éljünk, félelemtől mentesen.

Jézus világossá tette, hogy a félelem ellenszere a hit. A hit és félelem nem képesek együtt meglenni. Ellenségek és egymás ellen ható erők. **Ha a hit erős, akkor ki fogja űzni a félelmet.** Ezért rendszeresen építenünk és erősítenünk kell a hitünket Isten Szavának olvasásával, tanulmányozásával. (Róma 10:17.)

Isten jóságába és hűségébe vetett hited legyőzi valamennyi félelmed ma. (Galata 5:6.)

Ügyelj a szavaidra

Máté 12:31-37

De mondom nektek, hogy minden haszontalan szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján: (Máté 12:36)

Éppen aludni tértünk feleségemmel egy denveri hotelszobában, amikor egy pár költözött be a szomszéd szobába. A falak olyan vékonyak voltak, hogy még a jelbeszédet is meghallhattad volna közöttük! A feleség szüntelen panaszkodott és mindenféle néven nevezte a férjét, amit csak el tudsz képzelni. A férj ritkán szólt közbe. Az asszony nem hagyta. Közel egy órán keresztül folytatódott ez, amíg el nem aludtak. Reggel, amikor felébredtek, ott folytatták, ahol abbahagyták. A szavaik olyanok voltak, mint a méreg. Mindez addig folytatódott, amíg a férfi el nem hagyta a szobát.

Nem tudtam tovább türtőztetni magam. Bekopogtam az ajtón, az asszony nyitott ajtót. Mondtam neki, hogy bár nem volt szándékomban hallgatózni, egyszerűen nem tudtam mást tenni. Minden szót hallottunk, amit csak mondott. Mondtam neki, hogy imádkozom érte. Csupán azt szerettem volna, hogy ismerje meg Jézus szeretetét, hogy Ő képes elvenni a haragját. **Az asszony sírni kezdett és elmondta, hogy ő is keresztény.** Nem tudta, hogy miért tett így. Azt mondta, hogy segítségre van szüksége.

Mennem kellett, mert egy TV programban szerepeltem, de mondtam neki, hogy figyelje a műsort és el fogom ott mondani, hogy miként lehet megszabadulni a veszekedéstől. Az élő adásban aztán elmondtam a nő történetét nevének említése nélkül, és elmagyaráztam a gyűlölködés megállításának módját. Sohasem hallottam felőle, de gyakran eszembe jutott, hogy mi is történhetett. **Egy dolog azonban bizonyos: az asszony megtanulta, hogy szavai nem voltak annyira magánjellegűek, mint amennyire azt gondolta.**

Képzeld csak el, milyen lesz az ítélet napján, amikor minden haszontalan szóért számot kell adni. Előnyödre van, ha figyelsz a szavaidra, tudván, egy napon ismertté válnak. **Mivel enned kell szavaid gyümölcsét, tedd őket édessé.**

Nézz fel!

Márk 6:35-44

Ekkor Jézus vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta és megtörte a kenyereket, majd átadta a tanítványoknak, hogy tegyék eléjük; és a két halat is elosztotta mindnyájuknak. (Márk 6:41)

Jézus egy lehetetlen feladattal állt szemben. Ötezer férfi volt jelen, sokan közülük a családjukkal, akiket meg kellett etetnie. Mindössze öt kenyér és két kis hal állt rendelkezésére. **Jézus bár Isten volt, ember is volt ugyanakkor.** Ez a helyzet több volt, amit a bűn nélküli természetes értelme felfoghatott. **Túl kellett látnia a természetesen és össze kellett kapcsolódnia az Atya természetfeletti képességével.** Ezért tekintett fel!

Jézus levette a szemét a természetes világról és beletekintett a szellemibe. A görög szó, amit "feltekint"-nek fordítottak, azt jelenti, hogy "felnéz, látását visszanyeri". Ezt a szót hét esetben "elfogad" és másik hét esetben "elfogadta" értelemben fordították, amely a vak szemek megnyílásával állt összefüggésben. **Amikor Jézus felnézett, akkor a szellemi szemei megnyíltak Isten erejére.** Ez több, mint elég volt számára, hogy megsokszorozza azt, ami a kezében volt és csodát tegyen.

Minden fizikai problémára létezik szellemi válasz számodra. A válasz éppoly valóságos, mint a fizikai lehetetlenség, Isten ellátása pedig mérhetetlenül nagyobb, mint a hiányod! Azért, hogy megkaphasd ezt az ellátást fel kell tekintened és szellemi betekintést kell kapnod. Ha szellemileg vak vagy, akkor éppen olyan nehézséged támad a szellemi világban, mint egy fizikailag vak embernek a természetesben, de nem szükséges ebben az állapotban maradnod. Amire szükséged van, hogy láss hitben.

Látod hitben azt, amit Isten adni akar neked? Ha látod a bensődben, akkor bírni fogod külsőleg is.

Mire van szükséged?

János 6:66-69

Jézus ekkor megkérdezte a tizenkettőtől: "Vajon ti is el akartok menni?" (János 6:67)

Az egyik barátom feleségül vett egy hölgyet, aki előző házasságában verbális és fizikai visszaéléseket szenvedett el. Ezért aztán úgy kapaszkodott új, Istentől való férjébe, mintha az élete függött volna rajta. **Függővé vált a férjétől, szinte fojtogatta.** Ha elhagyta volna a férje, akkor az egész világ összedőlt volna számára. Ez nem egészséges kapcsolat!

Valóságos áttörést jelentett, amikor egyik nap elmondta a férj, hogy mennyire szereti a feleségét és megerősítette elkötelezettségét iránta és a kapcsolatuk iránt. **Azután így szólt: "De nincs szükségem rád."** Nem utasította el az asszonyt. Csupán azt szerette volna megértetni vele, hogy teljes lett Krisztusban – feleségével is, nélküle is. Szerette a feleségét és vágyott utána, de nélküle is létezett volna, mivel az életét Jézusra alapozta. Így kellene lennie.

Jézus pontosan ezt tette tanítványaival. Szerette őket, azt akarta, hogy vele legyenek, mindegyiket maga választotta ki, de amikor a sokaság elment, megkérdezte a tanítványoktól, hogy ők is el akarják hagyni őt? Jézus nem bátorította őket arra, hogy menjenek el, de nem hullott volna darabjaira, ha így történik. **Nem volt rájuk szüksége abban az értelemben, hogy ne tudott volna cselekedni nélkülük.** Teljes biztonsága volt az Atyával való kapcsolatában.

Tudatlanul, de megengedtük magunknak, hogy az Úron kívül sok más dologtól függjön stabilitásunk és biztonságunk. Ezek jó dolgok is lehetnek, például társunk vagy gyerekeink. Valójában némelyek még vitatkoznának is, hogy ez így helyes. Azonban egyedül Jézus Krisztus az a biztos alap, amely megtart bennünket az élet nyomásai közepette. Minden és mindenki más kudarcot okozhat számunkra.

Mi az, ami megelégíthet téged? **Csak azok a dolgok okozhatnak csalódást a számodra, amelyekre támaszkodsz, ezért légy biztos benne, hogy Arra támaszkodsz, akiben soha nem csalódsz.**

Az evangélium Isten ereje

Máté 9:35-38; 13:53-58; Márk 6:1-6

Kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába. (Máté 9:38)

Az emberek Isten Szavának ereje által születnek újjá, nem pedig ima által. Az ima nagyon fontos, de nem helyettesítheti az Evangéliumot. Sokan imádkoznak emberek üdvösségéért, és nem értik, hogy miért nem történik meg. Nem kell kérniük Istent, hogy mentsen meg valakit. Ő nem akarja, hogy egyetlen ember is elvesszen (2. Péter 3:9), ráadásul gondoskodott minden ember üdvösségéről. Akkor tehát miért imádkozzunk? **Jézus azt mondta, imádkozzunk azért, hogy Isten munkásokat küldjön az utukba.** Arra van szükségük, hogy meghallják az Igét. Továbbá, meg kell kötnünk e világ istenének, Sátánnak befolyását, aki megpróbálja vakká tenni az embereket a szellemi igazságokra. (2. Korinthus 4:4.)

Isten motiváltabb szeretteink megmentésében, mint mi magunk. Csak nézzünk a keresztre, hogy megláthassuk, mennyire motivált Ő! Nem kell könyörögnünk hozzá, inkább csatornává kell válnunk a számára, hogy másokat elérhessen rajtunk keresztül. Ezt azzal érjük el, hogy megosztjuk az örömhírt és/vagy imádkozunk, hogy mások tegyék meg ugyanezt.

Az evangélium Isten ereje, ami felszabadítja az üdvösség hatásait az életünkben. (Róma 1:16.) Ha valakinek gyógyulásra van szüksége, akkor az benne van az evangéliumban. Ha szabadulásra van szükség, az is az evangéliumban található. Jólét, megválaszolt imák, öröm, béke, szeretet – ezek mind megtalálhatóak az evangéliumban azáltal, hogy megértjük és hiszünk Jézus Krisztus örömhírében.

Az evangélium örömhír. Minden motivációval rendelkezel, hogy megosszad ezt az örömhírt az emberekkel, akikkel találkozol, megismerkedsz és szeretsz. Ha nem vagy képes megosztani az örömhírt velük, akkor imádkozz, hogy az Atya másokat küldjön hozzájuk. **Szabadítsd fel a hitedet a számára, hogy elküldhesse a megfelelő személyt a megfelelő időben minden elveszettért, és emlékezz arra, hogy néha ez a személy te magad leszel.**

Az Isten szerint való szomorúság megtéréshez vezet

Márk 6:7-12

A tanítványok pedig elindultak, és hirdették az embereknek, hogy térjenek meg.
Márk 6:12

A megtér szó a görög metanoeo szóból származik, szó szerinti jelentése: egy másik véleményt birtokolni. Ez az üdvösség szükséges része. **A megtérés magában foglalhatja az isteni szomorúságot, de a szomorúság nem minden esetben tartalmaz megtérést, mivel a megtérés a gondolkodás megváltoztatása, amely következményes cselekedetekkel jár.** Ha valaki tényleg megtér, akkor isteni különbséget fogsz érzékelni a hozzáállásában és a cselekedeteiben is.

A szomorúságnak van egy isteni és egy istentelen verziója. Az isteni szomorúság a szív megváltozásához vezet, amely külső magatartásban is megnyilvánul. Az istentelen szomorúság, más néven e világ szomorúsága, csak rombol és öl. Néhányan azt gondolják, hogy bármely szomorúság negatív érzelem, és általánosságban elmondható, hogy társadalmunk elutasít minden negatív érzelmet; ám Isten adta ezt a képességünket, hogy így érezhessünk, így létezik egy megfelelő használata a szomorúságnak. A Prédikátor 7:3 szerint: „Többet ér a bánat, mint a nevetés, ha a szomorú arc mellett jobbá lesz a szív."

Az embereknek rosszul kellene magukat érezniük a bűn miatt! Szomorkodniuk kellene az erkölcsi bukásokon. Azonban, ennek a típusú szomorúságnak Isten szerint való megtéréshez kellene vezetnie Isten és a sértett emberek irányában. **Miután a megbocsájtást elfogadja az ember, a szomorúságot az Úrra lehet helyezni.** (Ézsaiás 53:4.)

Másrészt az a szomorúság, melyet azok éreznek, akik nem fordulnak az Úrhoz, hogy megtérjenek és megbocsájtást nyerjenek, halált eredményez. Ezek az emberek azért keseregnek a helyzetük felett, mert nem tudják gondjaikat az Úrra helyezni. A kereszténynek csak addig kellene szomorkodniuk, amíg megtérnek. Miután megtörténik a megtérés, szükséges birtokba vennünk a megbocsájtást és a megtisztulást, melyek már a miénk Krisztuson keresztül. (1. János 1:9.)

Az isteni szomorúság, amely megtérést eredményez nem hagy maga után bánkódást, mivel Isten szeretete és megbocsájtása elolvaszt minden bűntudatot és szégyent. Ma, engedd, hogy az életedben lévő negatív dolgok pozitívvá változzanak Jézus által. Ha valami helytelent mondtál, vagy tettél, akkor menj azonnal Hozzá, térj meg, és légy tiszta.

Az üldözésről

Máté 10:16-26

Ha pedig üldöznek az egyik városban, meneküljetek a másikba. Bizony, mondom néktek: még végig sem járjátok Izráel városait, mire eljön az Emberfia."
Máté 10:23

Az üldözés elkerülhetetlen része a keresztény életnek. A Sátántól származik és az a célja, hogy gyökerestől kitépje Isten Igéjét a szívünkből azzal, hogy levesszük a tekintetünket Jézusról. Ne gondoljuk azt, hogy szokatlan dolog az üldöztetés. "De mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják." (2 Timóteus 3:12.) Valóban örvendezhetünk, amikor Jézus nevéért üldöznek bennünket, mivel tudjuk, Ő velünk lesz az üldözés közepette is és több, mint gazdag jutalom vár ránk, amikor előtte fogunk állni. (Zsidó 11:26.)

Az üldözés jele annak, hogy az üldözők a lelkiismeretük vádlása alatt állnak. Felismerik, hogy nem úgy élnek, ahogy a szavaink és cselekedeteink megszólítják őket, ezért én-védő mechanizmusként azokat próbálják megtámadni, akiket saját lelkiismeret furdalásuk forrásának tartanak. Ha megértjük ezt, akkor sokkal könnyebb elfogadni az üldözést. Nem pusztán rád mérgesek, hanem saját lelkiismeretük vádlása alatt állnak. Amikor az Örömhírt a Szent Szellem ereje által mutatjuk be, vagy ébredés, vagy pedig lázadás lesz az eredmény – közömbösség nem lehetséges.

Az üldözésnek sok formája lehet. Az életed megfenyegetése Jézusba vetett hited miatt az üldözés egyik módja, de a történelem azt mutatja, hogy ezekben az időszakokban az egyház virágzott. Az intenzív, életet fenyegető üldözések alatt a hívők összegyülekeznek egységben és visszatérnek az első szeretethez. (Jelenések 2:4.)

Lehetséges, hogy ma nem szenvedsz el az életedet közvetlenül fenyegető üldözést, de akkor is legyen Jézus az első szereteted, és imádkozz azokért a testvérekért, akiket világszerte üldöznek, kínoznak, bebörtönöznek és halálra ítélnek hitük miatt.

A megtagadás fokozatai

Máté 10:32-33

Aki pedig megtagad engem az emberek előtt,
azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt.
Máté 10:33

A megtagad szó számos dolgot jelenthet az "ellenkezőt állít"-tól a "elutasít, megvet"-ig. Például minden bizonnyal kisebb mértékű megtagadás volt, amit Péter követett el, hiszen Isten megbocsájtott neki és továbbra is használta őt. A Zsidó 6:4-6 szerint azonban nincs megtérés az Úr teljes megtagadásából. (Zsidó 10:29.) Ezek szerint bár Péter megtagadta az Urat (azt állította, hogy nem ismerte), de nem utasította el, nem vetette meg Őt.

Egyetlen hívő ember sem kívánja az Urat megtagadni, de a szellemi egészség utáni törekvés meggyengülése az első lépés ebben az irányban. Erre emlékezve motivációt nyerhetünk, hogy úgy keressük az Urat, ahogy szükséges keresnünk Őt. Ez többet igényel tőlünk, mint puszta kívánságot – erőfeszítésre van szükségünk. Mindannyian megtanultuk, hogyan kell önmagunkra támaszkodnunk, de meg kell tanulnunk, hogyan lehetünk erősek az Úrban és az Ő hatalmas erejében. (Efézus 6:10.) Ahhoz, hogy fizikai testünk tiszta és egészséges maradjon, gyakorolnunk kell, ilyen módon gyakorolnunk kell magunkat a kegyességben is. (1. Timóteus 4:7.) Így szellemileg erősek leszünk, amikor ki kell állnunk az Úrért.

Talán kínzott már a félelem, mivel arra gondoltál, hogy valamelyik bűnöddel megtagadtad az Urat. Isten ismeri a szíved. (1. Sámuel 16:7.) Függetlenül attól, hogy milyen visszataszító cselekedetről, vagy beszédről van szó, ha a szívedben még mindig tiszteled Őt és valóban megváltoztattad a gondolkodásodat, akkor Ő nem fog megtagadni téged. (2. Timóteus 2:12-13.) Megbocsájt neked, megtisztít és új kezdetet ad!

Szemben az evangéliummal

Máté 10:34-42

Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre.
Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem hogy kardot.
Máté 10:34

Ez a kijelentés látszólag ellentétben áll az olyan ószövetségi próféciákkal, mint például az Ézsaiás 9:6, mely szerint Jézus a Békesség Fejedelme lesz. Jézus sok más kijelentése vonatkozik a békére, sok ezek közül az Újszövetségben található. Azonban az a béke, amit Jézus a vérével vett meg az Isten és az ember közötti békesség volt. (Róma 5:1.) Ezt a békét kell vennünk, és mások számára is ismertté tenni, de világos, hogy nem mindenki fogadja majd el.

Békességet csak akkor nyerünk, ha annak a hitnek az alapján viszonyulunk Istenhez, amit Ő értünk tett, ahelyett, amit mi tettünk érte. Azok az emberek, akik azt hiszik, hogy bizonyos standardoknak megfelelően kell élniük ahhoz, hogy Isten elfogadja őket, nem tapasztalnak békességet, mivel az üdvösségük súlya a saját vállukat nyomja, ezt a terhet pedig nem tudják elhordozni. Amikor ezek az emberek szembe találkoznak annak a hívőnek a békességével és örömével, aki tudja, hogy kegyelemből hit által nyert üdvösséget (Efézus 2:8), akkor gyakran megtámadják ezeket a hívőket azért, hogy saját önigazultságukat védelmezzék. Ez az a kard, amire Jézus a Máté 10:34-ben utal.

Az Örömhír mindig ellenállást vált ki azokban, akik nem fogadják el azt. A megosztásnak ez a kardja, amely még a családtagok között is megjelenik, nem az Istentől származik, hanem az ellenségtől. Sátán büszkeséget szít az emberekben, hogy álljanak ellent bárminek, ami azon törekvésük ellen hat, hogy saját erőfeszítéseik és képességeik szerint próbáljanak meg Istennek tetszeni. Elkerülhetetlenül ellenkezésbe fog ütközni minden hívő, így Jézus egyszerűen csak felkészítette erre tanítványait.

Amennyire szeretnéd, hogy a szeretteid megmeneküljenek abban a pillanatban, amikor az Örömhírt elmondod nekik, nem szabad, hogy furcsának tartsad, ha nem fogadják el az igazságot úgy, ahogy te vélekedsz arról. Jézust a sajátjai is megvetették, veled is megtörténhet. Ma, maradj hűséges az Örömhír hirdetésében, mivel mások el fogják fogadni, ugyanakkor ne veszítsd el sohasem a reményedet, hogy a családod és barátaid is üdvösséget találnak.

Nincs békéje a gonosznak

Máté 14:1-12; Márk 6:14-29; Lukács 9:7-9

Heródes, a negyedes fejedelem meghallotta mindazt, ami történt, és zavarban volt, mert némelyek azt állították, hogy János támadt fel a halálból.
Lukács 9:7

Talán némelyek azt gondolták, hogy Jézus a halálból feltámadt Keresztelő János volt, de világosan láthatjuk Máté beszámolójából és különösen Márk evangéliumában, hogy Heródes erről meg volt győződve. Bűntudata volt amiatt a bűn miatt, amiért János megfeddte őt, majd később lefejezte Jánost. Heródes félt Jánostól és attól az Istentől, akit János képviselt. Elmondható, hogy Heródes szinte megszállott volt a János miatti bűntudata következtében.

A Márk 6:20 szerint egy időben Heródes örömmel hallgatta Jánost. Bizonyára János kedvenc üzenetét prédikálta: "Térjetek meg, mert a menny királysága elközelített." Ahhoz, hogy Heródes örömmel hallgassa őt, Isten bizonyára mélyen megérintette Heródest. Ám Heródes jobban félt feleségétől és mások véleményétől, mint Istentől. Nem olyan volt, mint Festus, aki őrültnek tartotta Pált, mivel az a halálból való feltámadásról beszél. Heródes ismerte az igazságot, és megszomorodott – de nem isteni szomorúsággal. A végén a halált választotta – Keresztelő János fizikai halálát és saját szellemi halálát.

A fenti versekben láthatjuk, hogy Heródesnek nem volt békessége. A gonoszság mellett döntött és élete hátralévő részében emiatt szenvedett. A világ mentalitása alapján a békesség a problémák hiányát jelenti, de a Jánostól való megszabadulás nem oldotta meg Heródes problémáit!

Békességed nem függ a körülményeidtől, csak Jézuson múlik, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. (Zsidó 13:8.) Ma, hatalmas békességed lehet még rettenetes problémák közepette is, mivel hitedet Belé vetetted. "Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel Te benned bízik." (Ézsaiás 26:3.) Egyedül Benne bízz és engedd, hogy a békessége uralkodjon a szívedben.

Te vagy a Krisztus

Márk 8:27-30

Jézus tovább kérdezte őket: "Hát ti kinek mondotok engem?"
Péter így válaszolt neki: "Te vagy a Krisztus."
Márk 8:29

Sokan gondolják azt, hogy milyen csodálatos lett volna Jézus egyik tanítványának lenni. Ezzel azt feltételezik, ha látták volna Jézust amint csodákat tesz, könnyebb lett volna hinni benne. De nem így van! Egyszer azt álmodtam, hogy Jézus egyik tanítványa vagyok. Láttam, ahogy feltámasztotta Jairus leányát a halálból. Láttam megnyílni vak szemeket és süket füleket. A többi tanítvánnyal együtt mentem az úton és azokról a csodálatos dolgokról beszélgettünk, amiket láttunk, amikor Jézus hozzám lépett és azt kérdezte tőlem: "De kinek mondasz engem?"

Hirtelen érzelmek borítottak el. A látottak miatt teljes szívemből azt szerettem volna mondani, hogy "Te vagy a Krisztus", de hogy tehettem volna? Ahogy Jézusra pillantottam, pont olyan volt, mint bármely más ember. Semmilyen különlegesség sem volt a kinézetében. Nem volt glória a feje fölött, ahogy azt néhány festményen láthatod. Minden érzékszervi ismeretem azt kiáltotta bennem, hogy csak egy ember. Ekkor jöttem rá, hogy milyen nehéz volt Jézus tanítványainak hinni.

Végül azt a választ adtam, amit Péter, de azt mondani, hogy "Te vagy a Krisztus", minden hitemet igénybe vette. Túl kellett látnom a fizikai testén és meg kellett látnom, hogy ki is volt Ő belül. Ma már értem, hogy bizonyos értelemben könnyebb számunkra, akik nem voltunk ott az aktuális színhelyeken Őbenne hinni. A tanítványok folyamatosan küszködtek annak megértésével, hogy miként lehet Isten egy emberi testben. Mi csak elolvassuk azokat a csodálatos dolgokat, amelyeket Jézus tett, olvasunk a haláláról és feltámadásáról és úgy látjuk Őt, mint aki a Mennyben ül a trónján. Mivel ismerjük ezeket, könnyebb hinnünk.

Éppoly erősen hihetsz Jézusban, mint azok, akik vele együtt mentek az Ő fizikai szolgálata alatt. Higgy benne és kövesd Őt, légy teljes mértékben meggyőződve arról, hogy szeretete és ereje teljes mértékben meg fog nyilvánulni az életedben és azok életében is, akiket megérintesz.

A hálaadás Istent dicsőíti

Lukács 17:12-19

Nem akadt más, aki visszatért volna, hogy dicsőítse Istent, csak ez az idegen?"
Lukács 17:18

Jézus meggyógyított tíz leprás embert, majd azt mondta nekik, hogy mutassák meg magukat a papoknak Mózes törvénye szerint. Ahogy engedelmeskedtek Neki, gyógyulást nyertek; mégis csak egyikőjük tért vissza, hogy köszönetet mondjon Jézusnak. A 16. vers azt mondja, hogy ez az ember Jézus lábaihoz esett és köszönetet mondott. Majd a 18. versben Jézus azt mondja, hogy ez az ember Istent dicsőítette. Tehát a hálaadás Istent dicsőíti.

Azzal, hogy hálát adsz és dicséred Istent, az áldásaid forrásának ismered el Őt. Megalázod magad és azt hirdeted, hogy az Ő képességei, nem pedig a tiéd emeltek fel téged. A hálátlanság olyan gyerekhez hasonlítható, akinek a szülei minden költségét fedezték, hogy iskolába járhasson, de ő miután végez és büszke arra, amit elért, egyáltalán nem tesz említést a szülei nagylelkűségéről. Azt gondolhatjuk, hogy ez a fiatal pökhendi és elkényeztetett, és igazunk is van. Hasonló módon pökhendi és arrogáns dolog elmulasztani a hálaadást Isten részére.

Hálánk Istent dicsőíti. Nagyon egyszerű, mégis mély teológia ez: "Csak egy Isten van, és Ő nem én vagyok." Nem mi alkottuk önmagunkat. (Zsoltárok 100:3.) Isten a forrásunk és ennek megfelelően dicsőséget kell adnunk Neki. Azzal tesszük meg ezt, ha hálásak vagyunk mindazért, amit értünk tett. Ahogy a sokunk által jól ismert dicséret mondja: "Dicsőség Istennek, akitől minden áldás származik."

Amikor kifejezed a háládat Istennek mindazért, amit elértél, minden áldásért, nagyért és kicsiért egyaránt, akkor te olyan valaki vagy, aki az életével dicsőíti Őt. Nem lesz kemény szíved. Sohasem fogod letaszítani a trónról Őt magadat ültetve helyette szíved trónjára. Láthatod, a hálával teljes hozzáállás Isten dicsőíti, téged pedig biztonságban megőriz a kezeiben.

Gyógyulás vagy egészség?

Lukács 17:12-19

És ezt mondta az Úr: "Kelj fel, menj el, hited megtartott
**éppé, egészségessé tett+ téged."*
Lukács 17:19

Tíz leprás Jézushoz kiáltott gyógyulásért. Azt mondta nekik Jézus, hogy tegyenek úgy, mintha meggyógyultak volna, mutassák meg magukat a papoknak, és kérjék meg őket, hogy hirdessék ki a megtisztulásukat. A leprások engedelmeskedtek és mindannyian meg is gyógyultak, mégis csupán egyikük tért vissza Jézushoz, hogy köszönetet mondjon. Biztos vagyok benne, hogy Jézus észrevette, hogy a leprások 90%-a nem tért vissza. Nincs arra utalás, hogy a hála hiánya miatt Jézus visszavonta volna tőlük a gyógyulásukat. Isten nem tesz így. Az Úr "aki felhozza napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak." (Máté 5:45.)

Jézus valami különlegeset tett azzal a leprással, aki hálát adott neki, és az is érdekes, hogy ő szamáriai volt. Normálisan a zsidók és a szamáriaiak nem mentek közel egymáshoz, de ahogy azt látjuk Jézus és a szamáriai asszony találkozásánál a kútnál (János 4:9), Jézus nem személyválogató.

Ismeretes, hogy a lepra a test részeinek elhalását, majd leesését okozza. A leprások gyakran elveszítik a fülüket és a lábujjaikat. Ezek az emberek meggyógyultak, ami azt jelenti, hogy a lepra többé már nem volt a szervezetükben jelen, nem okozott károsodást a testükben. Azonban Jézus azt mondta a visszatérő leprásnak, hogy egészséges lett. Ez azt jelenti, hogy nem pusztán eltávozott a lepra belőle, de a betegség okozta minden károsítás is eltűnt. Valószínű, hogy abban a pillanatban visszanőttek az ujjai. Dicsőség az Úrnak!

Melyiket szeretnéd inkább a magad számára, a gyógyulást, vagy az egészséget? Természetesen mindenki inkább egészséges akar lenni. Csak a visszatérő leprás, aki köszönetet mondott vált egészségessé. Miért elégednél meg kevesebbel Isten legjobbjánál? Ma, mondj köszönetet Istennek mindazért, amit veled tett, és nagyobb csodákat fogsz látni az életedben.

Meddig vagy hajlandó elmenni?

Márk 8:22-26

Ő pedig a vakot kézen fogva kivezette a faluból, azután szemére köpve rátette kezét, és megkérdezte: "Látsz-e valamit?"
Márk 8:23

Általában arra a csodára szoktunk figyelni, amit ez a vak ember megtapasztalt, de egy pillanatra gondolkodjunk el az általa kifejezett hiten is. Jézus kézen fogta és kivezette őt a városból.

Emlékezzünk csak arra, hogy ez az ember vak volt. Fogalma sem volt arról, hogy hová is ment, ezzel komoly kockázatot vállalt. Ha Jézus egyszerűen úgy dönt, hogy otthagyja, akkor mihez tud kezdeni? Nem lett volna képes megtalálni a visszavezető utat a városba, hiszen semmit sem látott! Ez az ember elszánt volt. Számított a gyógyulására. Nem tett előkészületeket arra az esetre, ha erőfeszítései ellenére sem gyógyulna meg, vak maradna.

Mi történt volna ezzel az emberrel, ha úgy dönt, nem követi tovább Jézust, amint észrevette, hogy az elviszi őt a megszokott területéről? Ráadásul, ha vak marad, akkor igazán bajba kerülhetett volna. Jézus csak annyit mondott neki, hogy fogja meg a kezét és kövesse. Ez nem elegendő? Gyakran nem tudjuk pontosan, hogy merre vezet bennünket az Úr, vagy mi fog történni akkor, ha nem kapjuk meg a csodánkat? De amíg Jézus kezét fogjuk, biztonságban érezhetjük magunkat.

Milyen messzire vagy hajlandó elmenni az Úrral? Jézus nem okozott csalódást ennek a vak embernek, és neked sem fog csalódást okozni. Érezheted a keze érintését, ahogy közösségben vagy vele ma. Nincs szükséged B, vagy C tervre arra az esetre, ha Jézus nem "működne" a számodra. Nincs szükséged tartalékra. Ő több, mint elegendő a számodra.

Pénz: a hűség belépőszintje

Lukács 16:1-13

Aki hű a kevesen a sokon is hű az, és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az. (Lukács 16:10)

Ez egy meghökkentő kijelentés volt Jézustól, amelynek sokféle alkalmazása lehetséges. Ebben a szövegkörnyezetben Jézus azonban a pénzről beszélt. A példázat a hamis sáfárról szól, aki hűtlen volt a pénzzel kapcsolatban. Jézus megismétli ezt az igazságot a következő versben és a hamis mammon kifejezést helyettesíti a kevesen kifejezéssel. Isten Igéje nem hagy kétséget afelől, hogy a pénz a sáfárság legalsó szintje.

Ez néhány súlyos kérdést vet fel. Ha a pénz a kevéshez tartozik, és nem tudunk Istenben bízni a pénzügyeinkkel kapcsolatban, akkor hogyan bízhatunk meg Benne a nagyobb dolgokat illetően, mint például az örökkévaló sorsunk? Hogy mondhatja valaki, "Ó igen, tudom, hogy a mennybe megyek, de nem bízom Istenben azzal, hogy a tizedet adok a gyülekezetem részére." Ha nincs elegendő hitünk ahhoz, hogy adjunk, akkor hogy visz bennünket ez a hit a mennybe?

Jézus ugyanezt az érvelést alkalmazta a fiatal, gazdag ifjú felé való szolgálata során. (Márk 10.) Ez az ember rendelkezett az Istennek való odaszánás külsődleges jegyeivel, és arról tett bizonyságot, hogy mindent helyesen cselekedett. De Jézus látta a szívét, és azt mondta neki, hogy adja el mindenét és ossza szét a szegények között. Az ifjú válaszán keresztül Jézus elmondta, hogy valójában mennyire volt Istennek odaszánt ember az ifjú.

Tisztában vagy azzal, hogy a pénzeddel kapcsolatos hozzáállásod sokat elmond az Istenben való hitedről? Senki sem tehet vallást Istenben való igazi hitről, ha nem hűséges Hozzá a pénzét illetően is. A pénz belépő szintet jelent a hűség dolgában. A pénzügyi sáfárság az Istenhez való hűség legkisebb kifejezése. Hasonló ez a lépcső legalsó fokához. Nem juthatsz magasabbra, ha nem teszed meg az első lépést. Légy hűséges az adományoddal ma, és Isten feljebb visz a lépcsőn magasabb dolgok felé holnap.

Pihenj és tölts újra

Máté 14:13-21; Márk 6:30-44; Lukács 9:10-17; János 6:1-14

Ő pedig így szólt hozzájuk: "Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjetek meg egy kissé." Mert olyan sokan voltak, akik odaérkeztek, és akik elindultak, hogy még enni sem volt idejük. (Márk 6:31)

Jézus gyakran elvonult másoktól, hogy időt tölthessen az Atyával. Azt olvassuk, hogy Jézus a tanítványait félrehívta pihenni és kikapcsolódni. Sok buzgó keresztény figyelmen kívül hagyta fizikai testének szükségleteit ezzel a szolgálatnak is kárt okozva súlyos betegséget, vagy akár halált szenvedett el. Hasonlóképpen sokan elmulasztottak időt szánni a csendességre és Isten megismerésére. (Zsoltárok 46:10.) Ez szintén megrövidíti a szolgálatodat hatástalanítva az erőfeszítéseid. Sátán egyik leghalálosabb fegyvere a szolgálókkal szemben az elfoglaltság. Egyensúlyt kell tartanunk abban, ahogy az időnket mások szolgálatára szánjuk és abban, hogy Atyánk szolgálatát elfogadjuk. Ha az ördög megakadályoz téged abban, hogy a szíved tűzben égjen Istenért, akkor megpróbálja elérni, hogy kiégj.

Az ok, amiért Jézus és a tanítványai erre a távoli helyre mentek az volt, hogy távol legyenek a tömegtől és pihenjenek. A pihenés nem egy lehetőség, hanem szükségszerűség volt. Jézus és tanítványai régóta várt vakációra mentek. Azonban a tömeg a követte őket, így vakációjuk már a kezdete előtt véget is ért. Bizonyára éppoly csalódottak voltak emiatt, mint te vagy én lettünk volna, de a harag és keserűség helyett Jézus megindult szívében, és szolgált az emberek felé.

Az este későbbi részében Jézus felment egy hegyre és a negyedik őrváltásig imádkozott (hajnal háromtól hatig). Az Úrnak szándékában áll gondot viselni a fizikai testünkre, ahogy azt láttuk abban, ahogy a tanítványokat elvitte pihenni, de azt is láthatjuk, hogy elsőbbséget adott a szellemének azzal, hogy egész éjjel imádkozott, így nyerve szellemi pihenést.

Ma, kövesd Jézus példáját. Pihenj fizikailag is, tartsd tiszteletben tested szükségleteit, de tedd első helyre az Atyával való időtöltést.

Isten választása, vagy a miénk?

Máté 14:22-33

De Jézus azonnal megszólította őket, és ezt mondta: "Bízzatok, én vagyok, ne féljetek!" Péter ekkor így szólt hozzá: "Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy menjek oda hozzád a vízen." (Máté 14:27-28)

Fontos elemeznünk Péter kijelentését. Péter megdöbbent, amikor Jézust látta a vízen járni, rögvest ő is járni akart a vízen. Bár semmi rossz nem volt a kívánságával, a Jézushoz intézett kérése teljesen rossz volt. Nem kérdezte meg az Úrtól, hogy vajon akarja-e, hogy a vízen járjon, sem nem kérdezte meg, hogy vajon ez az ő hitén állt-e. Ehelyett azt mondta: "Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy menjek oda hozzád a vízen." Mit kellett volna erre Jézusnak mondania?

"Nem én vagyok. Ne gyere."

Nincs az Írásban további példa arra, hogy valaki a vízen járt volna. Jézusnak határozott oka volt arra, hogy a vízen járt, azonban Péter egyszerűen akarta látni, hogy vajon ő is meg tudja-e csinálni. Ez a történet megmutatja számunkra, hogy Isten megenged számunkra bizonyos dolgokat, melyek nem az Ő tökéletes akaratából vannak.

Sokszor saját imánkat akadályozzuk azzal, ahogy Istentől kérünk dolgokat. Azt mondjuk, "Akarod, hogy A vagy B dolgot cselekedjem?" Lehet, hogy az Úr azt akarja, hogy egyiket se tegyük meg. Egy harmadik, C verziót kellene ajánlanunk neki. Vagy még jobb lenne, ha az egész helyzetet az Ő kezébe tennénk és megkérdeznénk, hogy mit kíván tőlünk?

Ma, arra bátorítalak téged, hogy bízzál Isten bölcsességében és engedd meg Neki, hogy Ő válasszon. Lehet, hogy ezzel megőriz téged az elsüllyedéstől.

Az alázatról

János 6:15

Amikor pedig Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék, visszavonult ismét a hegyre egymagában. (János 6:15)

Jézus "hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt." (Zsidó 4:15.) Bizonyára ott volt az a kísértés, hogy a tömeg akaratának megfelelően felmagasztalja magát, de mégsem reagált erre. Jézus azért jött, hogy az Atya akaratát teljesítse be, nem pedig a sajátját (János 6:38), ezért azonnal visszavonult és az éjszakát az Atyával való imádságban töltötte. A hosszabb ima ellenszerül szolgál a büszkeség kísértésének, és egy Isten típusú alázatot alakít ki az életedben.

A Galata 2:20-ban Pál arról tanít, hogy meg kell halni önmagunknak és nagyon fontos megjegyeznünk, hogyan is történik pontosan ez a halál. Pál azt mondta, hogy ő azon keresztül halt meg, amit Jézus tett. Ezt a halált úgy tapasztalta meg, hogy egyszerűen elfogadta azt, ami már Krisztuson keresztül megtörtént. (Róma 6:11.)

A hívők egy része az önmaguknak való meghalás tanítását végletesen értelmezik és ahelyett, hogy megszabadulnának az énjüktől, teljes mértékben én központúakká válnak. Állandóan magukra gondolnak. Lehet, hogy negatívan, de akkor is önközpontúan. Az igazán alázatos ember az, aki Krisztus központú. Az énnek való meghalás nem önutálatot jelent, hanem sokkal inkább Krisztus szeretetét a magunk szeretetét túlhaladóan.

Vannak hamis vallások, melyek az önmegtagadást hirdetik. Nemcsak arra van szükségünk, hogy halottak legyünk a magunk számára, hanem hogy éljünk is Isten számára. Az én megtagadása anélkül, hogy Krisztust a trónra ültetnénk, törvényességhez vezet. Az igazi alázat nem önmagunk ledegradálása, vagy magunk gyűlölete, esetleg teljesítményünk leminősítése. Az alázat egyszerűen azt jelenti, hogy tudatában vagyunk annak, hogy minden ami vagyunk és amink van az Isten ajándéka. Tehát csak az az ember képes alázatban lenni, aki elismeri Istent.

Olyan alázatos lehetsz, mint Jézus, ha elveszíted önmagad Őbenne. Légy azzal elfoglalva, hogy Ő mit szeretne tőled, hogy tégy, tudd, hogy Ő rajtad keresztül hogyan akar mások felé szolgálni, ismerd, hogy mit mond és érez. Ezután természetesen fogsz az Ő alázatában járni.

Egyetlen Szó ereje

Máté 14:29

Mire ő így szólt: "Jöjj!" Péter erre kiszállt a hajóból, elindult a vízen, és Jézus felé ment. (Máté 14:29)

"Gyere", szólt az, Aki minden dolgot teremtett (János 1:3). Ennek az egyetlen szónak éppoly ereje volt, mint a Teremtéskor elhangzott szavaknak. Péter hullámokon járt az Úrtól származó szó erejével. Hasonlóan, bármely szó, amelyet Isten szól hozzánk, magában hordozza azt az erőt és kenetet, ami beteljesítheti azt, ha felszabadítjuk hitünk és cselekedetünk által.

Nemcsak Isten erejéről szükséges tudnunk azonban, hanem Isten erejének hatalmas voltáról, sőt, Isten erejének túláradóan hatalmas voltáról is. (Efézus 1:19.) Isten erejének túláradó nagysága felénk irányul. Ez azt jelenti, hogy értünk van, és a javunkra szolgál. Semmit nem használ, ha tudjuk, hogy Isten erővel rendelkezik, ha nem hisszük el, hogy értünk van ez az erő. Isten hatalmas ereje azok számára hatékony, akik hisznek. Hinnünk kell, hogy elfogadhassunk, mivel ha kételkedünk, akkor nélkülözünk.

Minden kritika ellenére – ami Pétert érte – a vízen járt. Bár a többi tizenegy tanítvány látta Jézust és Pétert a vízen járni, nem vettek részt ebben. Isten csodájának elfogadásában az egyik fontos lépés, hogy az ember elhagyja a természetes erőforrásainak biztonságát (kiszállás a hajóból), és abba a helyzetbe tegye magát, ahol Isten csodája kell a megtartáshoz.

Isten nem személyválogató. (Róma 2:11.) Bármely tanítvány járhatott volna a vízen, ha kérik, és kiszállnak a hajójukból. Hajóban rejtőzködsz, félsz kilépni és Isten túláradó erejében járni, abban az erőben, ami érted van? Ma van az a nap, amikor megteheted a hit lépését és bízhatsz benne a szükséges csodádért.

Belép a kétely, kilép a hit

Máté 14:30-31

Amikor azonban az erős szélre figyelt, megijedt, és amint süllyedni kezdett, felkiáltott: "URam, ments meg!" (Máté 14:30)

Péter a kétely miatt kezdett süllyedni. A 31. versben Jézus a kétely szót használta Péter félelmével kapcsolatban. A félelem egyszerűen negatív hit, illetve hit a gonoszban Isten jósága és szeretete helyett. Honnan származott ez a félelem? A 2. Timóteus 1:7 szerint Isten nem a félelem szellemét adta nekünk, hanem az erő, a szeretet és a józanságét. Nem Istentől jött. Ez a félelem azért volt képes Pétert megragadni, mivel ő levette figyelmét Jézusról és inkább a körülményekre tekintett.

A félelem és a kétely nem képes csak úgy legyőzni bennünket; engednünk kell neki. Ha Péter a figyelmét Jézuson tartotta volna, aki az ő hitének szerzője és bevégezője (Zsidó 12:2), akkor nem félt volna. Ahogy a hit Isten Szavának hallásából származik (Róma 10:17), a félelem abból származik, amikor Isten Szavával ellentétes dologra nézünk vagy hallgatunk. Nem kísért meg bennünket a félelem és a kétely, ha nem figyelünk arra, amit Sátán azért tesz, hogy féljünk, illetve kételkedjünk. A szélnek és a hullámoknak valójában semmi közük sem volt ahhoz, hogy Péter a vízen járt. Képtelen lett volna járni a vízen Jézus segítsége nélkül akkor is, ha teljes nyugalom honolt volna a tavon. A körülmények egyszerűen elvonták a figyelmét a Mesterről és visszavitték a világi gondolkodáshoz. Hasonlóképpen, Sátán megpróbál eltéríteni bennünket azzal, hogy a problémáinkról gondolkozzunk.

Péter hite nem fogyott el azonnal, mivel a Biblia azt mondja, hogy "kezdett" süllyedni. Ha nem lett volna hite, akkor azonnal elsüllyedt volna, nem pedig fokozatosan. Ez azt illusztrálja, hogy a félelem belépése és a hit kilépése nem azonnal történik meg. Mindig vannak előjelek, melyek erre utalnak.

Ha a figyelmed teljesen Jézusra fordítod, akkor meg fog menteni téged a problémáidban való elsüllyedéstől. Számára nincs túlságosan nagy probléma, és Ő azt akarja, hogy jól menjenek a dolgaid és boldog légy.

Érzékenység a jó dolgok iránt

Márk 6:45-52; János 6:15-21

Nem okultak a kenyerekből, mert a szívük még kemény volt.
Márk 6:52

Amikor egy keményszívű emberre gondolunk, akkor legtöbbször olyasvalaki jelenik meg előttünk, aki rettenetes lázadásban van Istennel szemben. Bár igaz, hogy a lázadó embernek kemény a szíve, ebben az Igében a tanítványokról olvassuk, hogy megkeményedett a szívük. Elképedtek és mérhetetlenül elcsodálkoztak azon, hogy Jézus a vízen járt, mivel elfelejtették, hogy éppen az imént etetett meg Jézus több, mint ötezer embert.

A megkeményedett szó jelentése "megkérgesedett, merev, szellemben hideg, érzéketlen." A tanítványok nem voltak Istengyűlölők, inkább annyira érzékenyekké váltak a természetes világra és annak korlátaira, hogy teljesen megdöbbentek azon, amikor Jézus átlépte ezeket a korlátokat. Tehát a szívük kemény volt.

Ha visszaemlékeztek volna arra, amit Jézus tett (több, mint ötezer ember megetetése), akkor nem csodálkoztak volna azon, hogy Jézus a vízen járt. Mindezek mellett, Jézus kényszerítette őket, hogy hajóba szálljanak, így Ő volt a felelős értük. Közel volt hozzájuk, és Jézus maga is ugyanabban a viharban volt, mint ők, így aztán biztosan tudták, hogy tisztában a helyzetükkel. Feltételezhették volna, hogy megmenti őket, még ha a vízen is kell járnia, hogy ezt megtehesse.

Hajlamos vagy inkább félni, vagy kételkedni Isten Igéjének igazságaival kapcsolatban? Talán többet gondolkodsz olyan dolgokon, amelyek félelmet és kétséget okoznak benned. Ma, megfordíthatod ezt, és valójában a szíved a kételyek számára keményítheted meg azzal, hogy csak Isten Szaván gondolkodsz! Lehetséges és elérhető cél, hogy pontosan olyan érzékeny légy Istenre és a hitre, mint amilyen Sátánra és a kételyekre voltál. Gondolkodj Isten Igéjén ma.

Üdvösség: egy kapcsolat

Márk 6:53-56

Amikor kiszálltak a hajóból, azonnal felismerték őt
Márk 6:54

Az ismer szó sok dolgot jelenthet, egészen az "érzékelés az érzékszervekkel, vagy az elmével" jelentéstől a sokkal mélyebb "alapos megtapasztalás" jelentésig. A megismerés továbbá nem pusztán intellektuális, hanem személyes, intim megismerés is. Jézus az örök életet úgy határozza meg, mint az Atya megismerését Ő általa. Az örök élet egy intim, személyes kapcsolat Istennel, az Atyával és Jézussal a Fiúval. Erről az intimitásról szól az üdvösség.

A bűnök bocsánata nem volt az üdvösség célja, az eszközt jelentette a cél eléréséhez, ami az Atyával való intimitás volt. Jézus meghalt, hogy megvásárolja bűneinkre a megbocsájtást, mivel a meg nem bocsájtott bűnök távol tartanak az Atyával való közeli kapcsolattól. A bűn akadályként állt Isten és közöttünk. Jézusnak foglalkoznia kellett vele. Aki az üdvösséget pusztán a bűnbocsánatra és a mennybe való menetelre szűkíti, az elmulasztja az Istennel való örök élet lényegét.

Az Írás az üdvösséget úgy mutatja be, mint egy utat, ahogy a bűnös emberek békességre és harmóniára jutnak Istennel. Ehelyett, gyakran úgy mutatják be, mint az élet problémáiból való menekülést, majd a pokoltól való menekülést. Lehetséges újjászületni ezzel a gondolkodással, és azok az emberek, akik ezzel a szemlélettel rendelkeznek, az Urat csak úgy látják, mint aki segít átjutni nekik a krízíseken. Sohasem lépnek be abba a naponkénti örömbe, amit az Ő intim megismerése jelent.

Jézus azért halt meg érted, mert szeretett (János 3:16) – ez a szeretet pedig a veled való intim kapcsolatra vágyott. Tárjad fel a kapcsolatodat ma Vele, és beszélj nem hívő barátaidnak Róla. A legvalószínűbb, hogy a vallás kínálta táplálékot fogyasztották és nem voltak megelégedve a világ által kínáltakkal sem. Mondd el számukra, hogy első kézből tudod, csak az Atyával való intim kapcsolat képes azt biztosítani számukra, amire szükségük van ebben az életben és az elkövetkezendőben is.

Ön-keresés vagy Isten keresése

Máté 14:34-36; Márk 6:53-56; János 6:22-39

Jézus ezt válaszolta nekik: "Bizony, bizony, mondom néktek, nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek a kenyerekből és jóllaktatok.
János 6:26

Jézus ismerte az emberek szívét, ezért nem bízta magát erre a tömegre. Mindössze egy nappal ezelőtt ezek az emberek megpróbálták erővel megragadni és királlyá tenni, de Ő visszavonult és az egész éjt imában töltötte.

A tömeg úgy tűnt, hogy Jézust keresi, de valójában arra próbálták Jézust használni, hogy a saját céljaikat keressék. Igaz, hogy nagyon sok személyes haszna van annak, ha Jézust szolgáljuk, de a haszon sohasem válhat a célunkká, vagy kívánságunkká. Minden dologban Jézusé a kiválóság (Kolosszé 1:18.) Jézus feltárta az emberi szívek valódi szándékait azzal, hogy erőteljesen prédikált az elkötelezettségről. Az önközpontú emberek megsértődtek és elmentek, míg azok, akik letették az életüket, hogy megtapasztalják Isten túláradó életét, maradtak. Az Istennek való elkötelezettség (nem annak, amit Ő produkálhat) választja el Isten igazi imádóit a hamis imádóktól.

Amikor Jézus kijelentette, hogy Ő az egyetlen út az Atyához (János 14:6), az emberek mérgesek lettek. Büszkeségünket, testi természetünket mindig feldühíti, ha arra gondolunk, hogy igaz cselekedeteink nem képesek megmenteni bennünket! De Jézus világossá tette, hogy az üdvösségben egyetlen részünk, hogy hiszünk. Hiszünk, de mit? Hiszünk Benne és az áldozatában – nem a miénkben. Az üdvösség egy ajándék, nem lehet megvásárolni. (Róma 10:2,3.) Kaptad már magad azon, hogy annyira elszántan kerested Istent egy bizonyos területen, hogy megfeledkeztél a legnagyszerűbb csodáról, Isten szeretetéről és megváltásáról, melyet az Ő Fián keresztül adott neked? Ma, emlékezz meg az Ő áldozatáról és arról, hogy mennyire szeret téged. Ez az igazság minden mást helyes perspektívába fog helyezni.

Holt cselekedetek

János 6:24-29

Ekkor megkérdezték tőle: "Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk?"
János 6:28

A történelem során az emberiség folyamatosan kereste annak módját, hogy Istennek tetsző módon cselekedjen. Minden ember rendelkezik Isten valóságának ismeretével a belsőjében (Róma 1:18-20.), és azzal a vággyal is, hogy helyes viszonyban legyen Vele. Azonban, ahogy ezek a zsidók is, csak kevesen értettek egyet az Úrral abban, hogy milyen módon érhetik el ezt. Hajlandóak voltak arra, hogy valamit megcselekedjenek üdvösségük érdekében, de nem voltak hajlandóak arra, hogy alárendeljék az életüket Jézusnak, mint Úrnak és elfogadják az üdvösség ajándékát Tőle.

Ez az egyik alapvető különbség a kereszténység és a világ vallásai között. A vallás hajlandó áldozatokat hozni azért, hogy elnyerje a helyes kapcsolatot Istennel, ám a kereszténység elismeri teljes képtelenségünket arra, hogy valaha is elegendő jót cselekedhetünk saját megmentésünkért, ezért hitre és bizalomra szólít fel abban, amit Jézus tett értünk.

Nem érdemled meg, hogy megmenekülj, mivel senki sem érdemli meg! Nem érdemelheted ki azokkal a cselekedetekkel, amit a Biblia "holt cselekedeteknek" nevez. (Zsidó 6:1; 9:14.) A holt cselekedetek magában foglalják az összes vallásos cselekedetet, a jó tetteket, vagy adományokat, melyeket azért tesznek, hogy Isten előtt igazolják magukat az emberek. Csak az a hit fog megigazítani téged, amit Jézus tett az üdvösségedért, ezért a te részed egyszerű – csak hidd el. Ma, megnyugodhatsz abban az igazságban, hogy üdvösséged teljesen az Ő munkája, nem a tiéd.

A mennyei kenyér

János 6:31-35

Erre ezt mondták neki: "Uram, add nekünk mindig ezt a kenyeret!"
János 6:34

Valószínűleg ezek a zsidók azt várták, hogy Jézus manna esőt hullat rájuk, mint egykor őseik idejében a pusztai vándorláskor. Másrészt pedig, aki képes ötezer embert megetetni egyetlen kicsinyke ebéddel, az csak képes arra, hogy mannát produkáljon. Még mindig fizikai élelemről gondolkodtak.

A manna szó jelentése: "mi ez?" Izrael fiai ezt mondták: "Mi ez? Nem tudták ugyanis, hogy mi az. De Mózes megmondta nekik, hogy ez az a kenyér, amelyet az ÚR adott nekik eledelül." (2. Mózes 16:15.) A manna egy igen tápláló eledel volt, amely minden reggel megjelent a talajon röviddel azután, hogy Izrael gyermekei kivonultak Egyiptomból és megkezdték a negyvenéves vándorlásukat a pusztában. Mózes nevezte így: ez az a kenyér, amelyet az ÚR adott nekik eledelül. (2. Mózes 16:15.)

A manna kicsi, kerek, a koriander magjához hasonló volt, fehér vagy sárgás színű volt, mint a bdellium. Minden reggel összegyűjtötték, és még aznap fel kellett használni, mert egyébként megbüdösödött és férgek lepték el. A hatodik nap kivétel volt, mivel akkor Sabbathra is gyűjtöttek belőle, ám ebben az esetben nem romlott meg. (2. Mózes 16:22-26.)

"És Jézus azt mondta nekik, Én vagyok az élet kenyere." (János 6:35.) Az emberek kenyérdarabokat kerestek, ami valóban nagy csoda lett volna, de ez jelentéktelen volt ahhoz képest, ami a szemeik előtt megnyilvánult. Isten valaha tett legnagyobb csodájához beszéltek, de teljesen vakok voltak rá. Csak azt látták, amire szükségük volt és amit Jézus képes volt megadni.

Sokszor olyan elszántan keressük Istent életünk egy területén, hogy elfeledkezünk a legnagyobb csodáról, amely az a szeretet és megváltás, amit Isten az Ő Fián keresztül adott. Ma, gondolj bele, hogy milyen lenne az életed Jézus nélkül, és hogyan alakult át az életed, mivel Ő a Megváltód és az Urad.

Légy Istentől tanítva

János 6:40-45

Meg van írva a prófétáknál: És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek.
Aki az Atyától hallott és tanult, az mind énhozzám jön.
János 6:45.

Az Ószövetség prófétái egy olyan Újszövetségről prófétáltak, ahol maga Isten tanít bennünket. A kijelentésből származó ismeretről beszéltek, amely szellemünkön keresztül nyilvánul meg. Az Ószövetség idején Isten a "külső" emberen keresztül foglalkozott népével. Azét tette ezt, mert akik nem voltak újjászületve, nem érzékelték azokat a szellemi igazságokat, melyeket a Szent Szellem jelent ki az Újszövetségben. (1. Korinthus 2:14.)

Az Ószövetségi hívők olyanok voltak, mint a gyermekek a szellemi igazságokat megragadó képességeik alapján. Lehetetlen szellemi igazságot elmagyarázni egy fiatal gyermeknek, ennek ellenére vissza kell őt tartani a gonoszságtól. Isten Igéje ezért a szülőket a korrekció pálcájának használatára tanította. (Példabeszédek 13:24; 19:18; 22:15). A gyerek lehet, hogy nem érti azt, hogy mit is jelent az ördögnek való ellenállás, de amikor az ördög lopásra készteti akkor nemet mond, mert fél a pálcától. Hasonlóképpen az Ószövetség szentjei kerülték a bűnt, mivel féltek Isten haragjától és büntetésétől. Ez kordában tartotta a bűnt, ugyanakkor megakadályozta őket abban, hogy Isten szeretetét és jóságát elfogadják. (1. János 4:18.)

A János 6:45-ben Jézus az Újszövetségről beszélt, amelyben a bűnök büntetése Őrá lett helyezve. Többé már nem a büntetéstől való félelemből szolgálod Istent. Szeretetből szolgálod Őt, mivel elküldte fiának Szellemét a szívedbe, hogy fiává és lányává légy. Azért szolgálod Őt, mert megváltozott a természeted az újjászületésen keresztül. Most már olyan vagy mint Ő. Ma, engedd, hogy a Szent Szellem vezessen és tanítson a szívedben.

A Szellem és a Szó egyek

János 6:40-71; 7:1

*A lélek *szellem+ az, aki életre kelt, a test nem használ semmit: azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: lélek *szellem+ és élet.*
János 6:63

Jézus azt állította, hogy az élet a szellemedből származik, nem a testedből. Ezeket az embereket oly mértékben uralta a fizikai életük, hogy egyáltalán nem értették meg Jézus szavainak szellemi jelentőségét. Bár Isten Szavának vannak jótékony hatásai a testünkre nézve is, az Ige szellemi természetű, szellemünkön keresztül érthetjük meg. Isten Szava szellem és a Szent Szellem a saját szellemünkben megvilágítja Isten igazságát az elménk számára.

Isten Szava nem pusztán papír és tinta. Jézus az Ige, Ő szellemi formában már akkor létezett, mielőtt a Szent Szellem bármely inspirált szót leíratott volna. A Biblia egyszerűen Jézus és a szellemi igazság fizikai megjelenése. Isten ihlette, abszolút pontos és megbízható, mégis, amíg nem vesszük a Szent Szellemet a szellemünkben, addig a Biblia nem fog hasznot hajtani a részünkre. Ezért van az, hogy sokan, akik elolvassák, sőt memorizálják, mégsem aratják a gyümölcseit. Nem születtek újjá és nem bírják önmagukban a szellemi Tanítót. (János 14:26.)

Ahogy fizikai részünk életet nyer a megevett ételből, szellemünk is életet nyer, ahogy részesedik Jézusból, az élet kenyeréből. (János 6:48.) Jézus világosan mondja, hogy az általa szólt szavak szellemi természetűek, nem fizikaiak. Ha meg akarjuk ismerni, hogy mik azok a szellemi igazságok, akkor hinnünk kell a Bibliában, mivel az élet és szellem. Ha azt szeretnénk, hogy a szellem vezessen bennünket, akkor követnünk kell Isten Szavát. Ha hallani szeretnénk Isten Szellemétől, akkor figyelnünk kell arra, amit Isten az Ő Igéjében mond nekünk. A Szellem (Szent Szellem) és az Ige (Jézus) egy. (János 1:1.)

Ma, békét találhatsz minden döntésedben, melyet meghozol azáltal, hogy a Szent Szellem vezet téged Isten Igéjében. A Szellem és az Ige mindig egyetért, és amikor egyetértésre jutsz velük, akkor biztos lehetsz benne, hogy a helyes irányba mozdulsz és helyesen cselekszel.

A törvény nem hitből van

Márk 7:1-7

És észrevették, hogy némelyik tanítványa tisztátalan,
vagyis mosdatlan kézzel étkezik.
Márk 7:1-7

Ebben a versben a farizeusok azzal foglalkoztak, amivel a vallásos emberek foglalkoznak, a külső megjelenéssel, míg Jézus a szívvel foglalkozott. (1. Sámuel 16:7.) Az Ószövetségi mosakodási törvények másodlagos célja a higiénét szolgálta, de ahogy a Kolosszé 2:16-17-ben olvashatjuk, valódi céljuk az volt, hogy árnyékai legyenek, illusztrálják a mögöttük lévő szellemi igazságot. A szennyezett étel árthat a testünknek, de nem érheti el a szellemünket. (János 3:6.)

Az írástudók és farizeusok elhagyták az Ószövetség szabályai által tanított szellemi tisztaságot, ezért teljes mértékben megromlottak szellemi területen. Pál apostol is foglalkozik ezzel a kérdéssel a Galata 3:12-ben, amely azt mondja: "A Törvény nincs hitből." A Róma 14:23-al kombinálva, amely szerint "ami nincs hitből, az bűn", a hit által való élet – törvény nélkül – káromlásnak számított a törvényes zsidók számára, ahogy manapság a törvényes keresztények számára is az. Isten a törvényt a bűn feltárására adta, nem pedig azért, hogy megigazítson bennünket általa. (Galata 3:24.)

Az Újszövetség hívője számára bűn, ha Istenhez úgy próbál meg kapcsolódni, hogy megtartja az Ószövetség törvényeit. A Törvény önmagában nem bűn (Róma 7:7), de bűn az, ha az ember azért próbálja megtartani a Törvényt, hogy igazzá tegye magát Isten előtt. A Törvény célja az, hogy felfedje számodra, hogy nem válthatod meg magad. Kizárólag Jézus Krisztus megváltói munkájába vetett hited üdvözíthet.

A Törvény alatt azt kaptad, amit érdemeltél. A Jézusban való hit által elfogadod Isten kegyelmét, azért, amit Ő tett érted. A hittől való bármely eltávozás, különösen az Ószövetségi Törvényhez való visszatérés kiüresíti Krisztus munkáját (Galata 2:21) és a legrosszabb bűnt jelenti. Kizárólag a Jézusban való hit nyitja fel a Törvény keménysége által lezárt bűntudat és kárhoztatás ajtaját. Jézus hatalmas személyes áldozattal vásárolta meg a szabadságodat, ezért Ő belé vessed a hited mindenért a mai napon. Ezután a helyes dolgokat fogod tenni és élvezheted az életet.

Vedd le a maszkot!

Márk 7:6-9

Ő pedig ezt válaszolta nekik: "Találóan prófétált Ézsaiás rólatok, ti képmutatók, amint meg van írva: Ez a nép csak ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem.
Márk 7:6

A képmutató ember egy bibliai meghatározása: "olyan személy, akinek a szavai és szívbéli cselekedetei nem egyeznek meg". A képmutató keresztény cselekedeteket cselekszik, vagy hisz Isten Szavában, de nem teszi meg mindkettőt. Vagy nem teszi meg azt, amiről tudja, hogy igaz, vagy pedig nem hiszi a szívében, amit mond és cselekszik – pusztán úgy cselekszik, hogy igazságosnak és szentnek látszódjon. Csak amikor a megvallás és a szívbéli cselekedet megegyezik Isten Igéjével, akkor beszélhetünk valódi üdvösségről. (Róma 10:9-10.)

A képmutató (hipokrita) szó a görög hupokrites szóból származik, melynek jelentése "színpadon eljátszott szerep, egy színész". A görög és római színészek nagy maszkokat viseltek, hogy valódi személyazonosságukat elrejtsék. A képmutat szó jelentése "érzelmek, gondolatok, erkölcsi minőség színlelése, melyet az illető nem vall, vagy birtokol; bizonytalanság."

Társadalmunkban szokásos dologgá vált, hogy érzelmeinket képmutató álarc mögé rejtjük. Bár valóban tapintatosnak kell lennünk, szándékosan nem mondva olyan szavakat, amellyel megbántunk másokat, van ideje és helye, amikor kimondjuk az igazságot még akkor is, ha az nem túl népszerű. A 3. Mózes 19:17-ben az Úr azt mondta, "Ne gyűlöld szívedben atyádfiát! Fedd meg bátran honfitársadat, hogy ne légy részes a vétkében." Ez a vers azt állítja, ha elmulasztjuk megfeddeni a testvérünket, amikor látjuk a bűnt közelíteni, akkor gyűlöljük őt.

Sok ember valódi érzéseit azzal rejti el, hogy "Túlságosan szeretem őket, hogy megsértsem az érzéseiket." Az igazság az, hogy túlságosan szeretik magukat ahhoz, hogy vállalják a visszautasítás kockázatát. Ez képmutatás. A motiváció, nem a cselekedetek teszik általában az embert képmutatóvá. Engedd, hogy Isten szeretete legyen a motivációd ma és mindennap.

A hagyományok semlegesítik az Igét

Márk 7:1-13

És így érvénytelenné teszitek az Isten igéjét.
Márk 7:13

Az 5 Mózes 4:2 egyértelműen kijelenti: "Semmit se tegyetek ahhoz az igéhez, amelyet én parancsolok nektek, se el ne vegyetek abból!" Az Újszövetségben ugyanezt a gondolatot erősíti meg a Jelenések 22:18-19 igen erőteljes büntetéssel hangsúlyozva azt. A vallásos emberek nagyon gyorsak abban, hogy megtartsák azt a vonatkozó részt, hogy ne csökkentsék Isten parancsolatait, ám úgy tűnik, hogy rendben levőnek tartják, hogy íratlan törvényeket adjanak hozzá.

Minden felekezetnek vannak saját "ezt szabad", "ezt nem szabad" jellegű parancsolatai, melyek nincsenek benne az Írásban, és hasonlóképpen ezekhez a képmutató farizeusokhoz, az íratlan törvények általában a külsődleges dolgokkal kapcsolatosak. Emlékeznünk kell arra, hogy az Isten törvényeihez való hozzátétel éppoly helytelen, mint az elvétel.

Isten parancsolatait mindig világosan el kell választanunk az emberek tradícióitól. Minden olyan kísérlet, amely azonos szintre emeli őket, azt fogja eredményezni, hogy Isten Szava hatástalan lesz az életedben. Vagy Isten parancsolatait kell félretenned, hogy megtartsd az emberi hagyományokat, vagy pedig az emberek hagyományait kell félre tenned, hogy megtarthasd Isten parancsolatait. (2. Mózes 20:3.) Isten Igéjének pozitív hatásait semlegesíted azzal, ha az emberi tradíciókat Isten Szava fölé emeled.

Az Ige nem fog profitálni azok számára, akik nem hisznek benne, de Isten Igéje ennek ellenére sohasem veszíti el az erejét. Ma, vess egy pillantást arra, hogy vajon miért cselekszed azokat a szellemi igazságokat, melyeket cselekszel. Hited és cselekedeteid Isten Igéjén alapulnak, vagy pedig egyházad, felekezeted hagyományain? Emlékezz arra, hogy kizárólag az Igének van hatalma ahhoz, hogy megmentsen, meggyógyítson, bőségben részesítsen, és békét, örömöt adjon.

Ami valóban beszennyez téged

Máté 15:1-20; Márk 7:1-23

Nincs semmi, ami kívülről jutva az emberbe tisztátalanná tehetné őt;
hanem ami kijön az emberből, az teszi tisztátalanná."
Márk 7:15

Az Ószövetség étkezéssel kapcsolatos törvényei olyan szellemi árnyékok voltak, amelyek az Újszövetségben váltak valóra. Ezek a farizeusok (ahogy sok keresztény manapság) elvétették a szabályok mögött álló szellemi igazságok jelentőségét. Az étkezési törvények valódi jelentése az volt, hogy mindenben szentek vagyunk (az Úr számára elkülönítettek) – még az általunk megevett dolgokban is. A Törvény alatt tilos volt bizonyos állatokat megenni, sőt akár érinteni őket, nem azért, mert ezek az állatok valamiért rosszak lettek volna, hanem az Isten számára elválasztottságot jelképező szerepük miatt. Ezeknek a törvényeknek a gyakorlása az elválasztottság folyamatos emlékeztetőjéül szolgált.

Az Újszövetségben nincs szükségünk étkezési törvényekre, hogy emlékeztessenek szentségünkre, Isten számára való elválasztott mivoltunkra, mivel az Ő Szelleme lakik bennünk és az Ő Igéje azt mondja, hogy megigazultunk és szentek vagyunk Jézus Krisztus vére által. Ebben a részben Jézus kijelentése arra vonatkozik, ami valóban képes beszennyezni az embert. Nem értelmezhetjük úgy azonban, hogy bármely testünkkel szembeni visszaélés – pl. falánkság, drogozás – rendben való lenne, de Ő azt mondja, hogy nem az szennyez be, ami a szánkon bemegy, hanem az, ami kijön rajta keresztül.

Jézus tudta, hogy a szívünkben lévő dolgokat beszéljük, és ha romlott a szívünk, akkor gonosz dolgokat fogunk beszélni. Tudta, hogy ami kijön a szánkon, az egy romlott szívből jön. Másrészről, ha újjászületünk és új a szívünk, Isten szerint való, akkor olyan szavakat szólunk, amelyek helyesek és szentek. Isten a szívünkre tekint, és amit a szánk szívünkből szól az tiszta és romlatlan.

Ma, gondolkozz el a szíved állapotán. Az általad mondott szavak megmutatják, hogy vajon szennyezett-e a szíved a világtól, az ellenség félrevezetett-e, vagy a test győzött-e le? Ha így van, akkor annyit kell tenned, hogy megtérsz és tisztává leszel. (1. János 1:9.) Ezután örvendezni fogsz, hogy Isten gyermeke vagy és igazán örömteli napod lesz Vele.

Ismerd meg azt, ami a tiéd

Márk 7:17-23

Mert belülről, az ember szívéből jönnek elő a gonosz gondolatok, paráznaságok, lopások, gyilkosságok.
Márk 7:21

Ezek a versek (21-23) tovább erősítik azt az igazságot, hogy a szívünk nem pusztán a szellemünket tartalmazza. Még a keresztények is küszködnek olyan dolgokkal, mint a gőg és a bolondság, melyekről Jézus azt mondja, hogy a szívből jönnek ki. Biztosan mondhatjuk, hogy újjászületett szellemünk nem forrása ezeknek a bűnöknek, ezért a szív több, mint a szellemünk.

A szellem szót az Írás többféle módon alkalmazza. Leggyakrabban Isten Szellemére vagy az emberek szellemére utal. Ennek megfelelően vagy a Szent Szellem személyére, vagy pedig a mi három részből álló lényünk szellemi részére utal. (1. Tesszalonika 5:23.) A szellem szó ugyanakkor egy mentális állapotot is jelölhet. Az Efézus 1:17-ben Pál azért imádkozott, hogy ami már igaz volt a szellemünkben, az legyen a mentális, elmebeli állapotunk is. Azért imádkozott, hogy szabaduljon fel a lelkünkben az, ami jelen van már a szellemünkben.

A keresztény élet nem egy kísérlet arra, hogy több hitet szerezzünk, több kenetet, vagy hogy közelebb kerüljünk Jézushoz. Ezeket a dolgokat már a maguk teljességében bírjuk. Csupán egy kijelentésre van szükségünk arról, ami már a miénk. Ennek megértése rengeteg belső vívódástól és kételytől szabadíthat meg. Sokkal könnyebb ugyanis valamit felszabadítani, ami megvan, mint valamit megpróbálni megszerezni, ami nincs meg. Miért kételkedne valaki abban, hogy megkaphat valamit, ha az a valami már az övé?

Krisztuson keresztül már áldott vagy az összes szellemi áldással. (Efézus 1:3.) Amit tenned kell csupán az, hogy birtokba veszed a tulajdonod, ezt pedig úgy teszed, hogy megújítod az elméd Isten Igéjével. Az Ő Igéje mondja el számodra, hogy ki vagy és mid van. Miután megismered, hogy mid van, akkor a szellemed és lelked egyszerű többséget fog alkotni benned és tested meg fogja tapasztalni Isten életét, amit a szellemedbe helyezett.

Jézus megpróbálta az asszony hitét

Máté 15:21-39; Márk 7:24-37; 8:1-10

Jézus így szólt az asszonyhoz: "Hadd lakjanak jól először a gyermekek, mert nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak." (Márk 7:27)

Bár Jézus azért jött, hogy betöltse Isten messiási ígéretét a zsidó nép számára, a pogányok számára is üdvösséget ajánlott. Jézus bizonyára tudta ezt és számos pogány ember felé szolgált minden lenézés nélkül. Itt a Márk evangéliumában viszont rendkívül durva a sziroföníciai asszonnyal. Jézust nem lehetett volna kényszeríteni arra, hogy szolgáljon az asszony lánya felé, ha ez nem az Ő akarata szerint való, ezért hallgatása, majd kemény válasza, amit az asszonynak mondott egy jó eredmény érdekében történt.

Az alázat fontos összetevője a hitnek. Ez az asszony idegen volt az ígéret szövetsége számára és nem volt joga semmit sem kérni. Bár Jézus lábához esett, Jézus tudta, hogy mi van valójában az asszony szívében. Jézus hallgatása és egy kutyához való hasonlítása bizonyára sértett volna egy büszke embert, és lehetséges, hogy pontosan ez okból próbálta meg Jézus az asszony hitét. Nem volt szükség arra, hogy ezt tegye a századossal a Lukács 7:6-7-ben. A százados nem esett Jézus lábához, de Jézus tudta, hogy alázatos volt a szívében.

Kétség nélkül az asszonynak szüksége volt arra, hogy a hite megpróbáltasson azért, hogy a szíve alázatossá váljon. Csak ezen a módon tudhatta meg, hogy a megtapasztalt csoda egyedül Isten kegyelmének tulajdonítható. Hatalmas alázat volt a részéről, hogy elfogadja a kutyákkal való egy kategóriába sorolást, ez pedig bizonyság volt Jézusnak, hogy az asszony pontosan tudta, hogy bűnös és szüksége van egy megmentőre.

Az igazság az, hogy Jézus nélkül te is csak egy kutyához hasonlítanál abban, hogy megpróbálsz tetszeni és érzelmeket kicsikarni egy olyan gazdától, akivel nem tudsz valójában kommunikálni, vagy megérteni őt. Annyit tudnál tenni, hogy könyörögsz azért, amire szükséged van és reménykedsz abban, hogy áldást kapsz. De ma már ünnepelheted az igazságot, hogy az Ő saját fia vagy. Képes vagy megismerni Őt, megértheted, és tudhatod, hogy mindennel ellátott már amire szükséged lehet az Ő Fia vérén keresztül. Hallelujah!

A Szent Szellem szolgálata

Márk 8:11-13

Jézus lelke mélyéről felsóhajtva így szólt: "Miért kíván jelt ez a nemzedék? Bizony, mondom néktek, nem adatik jel ennek a nemzedéknek."
Márk 8:12

A felsóhajt szó görög jelentése "intenzív szomorúság, nem hallható ima, nyögés." Ez a Szent Szellem közbenjárása, kimondhatatlan sóhajjal. (Róma 8:26.) Némely Szellemmel betöltött keresztény azt gondolja, hogy ezek olyan sóhajokat jelölnek, melyeket nem lehet normál szavakba önteni, így ez a nyelveken való szólásra utal. Azonban, valójában ez egy bizonyos közbenjárásra utal, amely különbözik azonban a nyelveken való szólástól.

A János 11:33-ban és 38-ban Jézus két alkalommal sóhajtott Szellemben, ám egyetlen szót sem ejtett ki. Pontosan arról van szó, amit az Írás mond, Szellemben való sóhaj. Mindenki, akiben a Szent Szellem jelen van megtapasztalta már, vagy meg fogja tapasztalni ezt. Pál erre utal a Galata 4:19-ben, amikor a Szellemben való fájdalmas szülésről beszél a Galáciabelieknek. A Szent Szellem nyögése nem pusztán sóhaj, hanem a harag és ellenállás kifejeződése Sátán eszközeivel szemben az életünkben. Sok esetben a keresztények nem ismerik fel, mert azt hiszik, hogy adott helyzetben saját szomorúságukat tapasztalják ilyen módon, valójában azonban a Szent Szellem kíván velünk közbenjárni a problémáink ellenében.

Jézus a Szent Szellem inspirációja által szolgált. A János 11:33 és 38 azt mondja, hogy Jézus két alkalommal nyögött a Szent Szellemben, amikor Lázárt feltámasztotta a halálból. Milyen gyengesége lehetett Jézusnak, hogy szüksége volt a Szent Szellem ilyen típusú szolgálatára? Jézus bűn nélkül élt, de volt egy gyengesége. Ez pedig a fizikai elméje volt. Még egy bűntelen ember elméje sem tudja felfogni egy halott ember feltámasztását, különösen négy nappal annak halála után.

Ha Jézusnak szüksége volt a Szent Szellem segítségére, amikor nem tudta hogyan is imádkozzon, akkor ez bizonyára fontos szolgálata a Szellemnek a te életedben is. Ma, légy figyelmes a benned lévő Szent Szellem kenetére, hogy másokért imádkozhass és közbenjárhass. Meglepetést szerezhet számodra, ahogy Ő mások életére hatást fog gyakorolni rajtad keresztül.

Jézus fenyegetést jelent a vallás számára

Máté 16:1-4

A farizeusok és a szadduceusok odamentek, hogy kísértsék őt: kérték,
hogy mutasson mennyei jelt nekik.
Máté 16:1

A szadduceusok egy zsidó szekta volt (Apcsel 5:17), amely mind politikai, mind vallási kérdésekben szemben állt a népszerűbb farizeus tanítással és politikai hitrendszerrel. A szadduceusok elvetették a farizeusok szóbeli hagyományát, amely óriási terhet jelentett a törvénykezésben, ehelyett kizárólag az írott törvényt fogadták el. Az Igéből ismerjük, hogy hitük szerint nem volt feltámadás, sem angyalok, sem szellemek. (Apcsel 23:8.) Josephustól azt is tudjuk, hogy a szadduceusok azt hitték, hogy a lélek a testtel (1) együtt elpusztul, és a túlvilágon sem büntetést, sem jutalmat sem kap (2).

Az evangéliumokban a szadduceusokkal kapcsolatos legfigyelemreméltóbb említés az, amikor Jézus kérdezték. Megpróbálták ravasz módon csapdába csalni a feltámadással kapcsolatban. Válaszában Jézus azzal vádolta őket, hogy sem az Írásokat nem ismerik, sem pedig Isten erejét. (Máté 22:29.) Azután a Pentateuchból idézett (a Biblia első öt könyve), a 2. Mózes 3:6-ból, amely feltámadás tanítását támasztja alá.

A szadduceusok felháborodtak és cselekvésre szánták el magukat (János 11:47), különösen azután az epizód után, amikor Jézus megtisztította a Templomot a Márk 11:15-18 alapján. Képesek voltak még hagyományos ellenfelükkel is szövetségre lépni abból a célból, hogy megszabaduljanak Jézustól. Mindkét párt együttműködött Jézus elfogatásában és a Szanhedrin által vezetett perben. Nyilvánvalóan ezek a vallásos vezetők annyira el voltak foglalva külső cselekedeteikkel, hogy megfeledkeztek szívük bűnös állapotáról.

Jézus mindig is veszélyt fog jelenteni a vallásra, mivel a vallás halott és erőtlen, míg Jézus az út, az élet és az igazság. Ő az egyetlen út az Atyához és a szívünkön keresztül ragad meg bennünket. Ma, légy hálás azért, hogy Isten élete van benned Jézus Krisztuson keresztül!

1The Antiquities of the Jews, Book 18, Chapter 1, Section 4.

2The War of the Jews, Book 2, Chapter 8, Section 14.

Kérés, nem kéregetés

Máté 16:13-15; Márk 8:11-25; Lukács 9:18-20

Az felnézett, és így szólt: "Úgy látom az embereket, mintha fákat látnék, amint járkálnak." Aztán Jézus ismét rátette a kezét a szemére, ő pedig körülnézett, és meggyógyult, tisztán látott mindent. (Márk 8:24–25)

Szokatlan volt Jézustól, hogy megkérdezze a szolgálata eredményét, ahogy ezt a 23. versben tette. Még szokatlanabb volt, hogy másodszor is rátette a kezét erre az emberre. Ez az egyetlen példa az Újszövetségben arra, hogy Jézus egynél többször szolgált volna valaki felé a teljes gyógyulás megnyilvánulásáért.

Sokan kérnek dolgokat Istentől, majd a körülményeikre tekintenek, hogy lássák, vajon Isten megválaszolta-e imáikat. Ez látás általi járást jelent, nem pedig hit általit. Ha nem látják Isten válaszát a természetes világban, akkor újra imádkoznak. Jézus nem így tanította az imát és elfogadást. Biztosak lehetünk benne, hogy Jézus nem azért helyezte másodszor is a kezét erre az emberre, mivel azt gondolta, hogy az Atya nem hallgatta meg őt az első alkalommal. Mivel az ember részlegesen visszanyerte a látását, nyilvánvaló, hogy Isten gyógyító ereje működésben volt. Jézus nem kérte újra az Atyát, hogy gyógyítson.

A szellemén keresztül Jézus tudta, hogy a hitetlenség akadályozza ezt az embert a gyógyulása teljes megnyilvánulásában, ezért egyszerűen a kenet egy újabb adagját adta neki. Sátán akadályozhat, de nem győzhet le valakit, aki folyamatosan ellene áll.

Ma, bízzál abban, hogy megkapod azt, amit imádban kérsz, és alkalmazd továbbra is Isten erejét attól függetlenül, amit a fizikai érzékszerveiddel tapasztalsz. Haladj előre és nézz szembe mindazokkal a dolgokkal, amelyek ellenkeznek a kéréseddel, és győzd le őket. Az imában való kitartás a kulcsa annak, hogy legyőzzük Sátánt, nem pedig Isten meggyőzése. Isten már abban a pillanatban meggyőződött, amikor akaratának és Igéjének megfelelően imádkoztál.

A kereszted

Máté 16:16-26; Márk 8:30-37; Lukács 9:21-27

Azután így szólt mindnyájukhoz: "Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztjét, és kövessen engem.
Lukács 9:23

Az önmegtagadás fontos része a keresztény életnek. Jézus életét áldozta értünk, és azt parancsolta, hogy haljunk meg önmagunknak, hogy megtapasztalhassuk azt az új életet, amit számunkra biztosított. Úgy tehetjük ezt meg, hogy először is elismerjük, nem vagyunk képesek saját erőfeszítéseinkkel megmenteni magunkat, ezért Istenben bízunk, nem pedig önmagunkban. Saját bölcsességünk helyett Isten bölcsességét és vezetését keressük naponta az életünkben.

Az önmegtagadás csak akkor helyes, ha azért tagadjuk meg magunkat, hogy Jézust és az Ő akaratát emeljük fel az életünk valamely területén. Némelyek vallást gyártottak az önmegtagadásból, örömet találva abban, hogy magukat megtagadják, de nem Jézust helyezik a középpontba. Ez pedig törvényeskedésbe és kötelékekhez vezet, amit Pál "magaválasztotta istentiszteletnek" nevez. (Kolosszé 2:23.) Nem pusztán megtagadni kell önmagunkat, hanem az önmegtagadás mellett felvenni a keresztet és Jézust követni.

A kereszt az, ahol Jézus meghalt. A kereszted azokból a körülményekből és az élet adta nehézségekből áll, amelyek lehetőséget adnak számodra, hogy minden egyes nap meghalj magadnak. Ezek nem betegséget és nélkülözést jelentenek, melyekért Jézus engesztelése megváltást hozott, hanem inkább olyan dolgokat, mint például az üldöztetés, vagy a folyamatos harc a test és az újjászületett szellemed között. A kereszt, amelyet ma hordasz az, hogy felveszed Isten Igéjét (amely az Ő akarata) és saját akaratod fölé emeled minden élethelyzetedben, amellyel találkozol.

Egy szándékos áldozat

1. Mózes 22:1-18

Amikor eljutottak arra a helyre, amelyet Isten mondott neki,
oltárt épített ott Ábrahám, rárakta a fadarabokat, megkötözte a fiát,
Izsákot, és föltette az oltárra a fadarabok tetejére.
1. Mózes 22:9

A Lukács 18:8-ban Jézus az mondta, "Amikor az ember Fia eljön, vajon talál-e hitet a földön?" Hitet keres a hívőkben, és a hitünknek nagyobbnak kellene lennie, mint az Ószövetség hívőinek, akik nem születtek újonnan. Ábrahám áldozata, hogy a fiát, Izsákot Istennek áldozta, sok embert inspirált hitre a régmúlt idők óta. **Mégis, nem csak Ábrahám volt az egyetlen, aki csodálatos hitet és hűséget tanúsított. Izsák cselekedete is megragadó volt.**

A legtöbb bibliakutató szerint ebben az időben Izsák 17 éves lehetett, ami azt jelenti, hogy Ábrahám 117 volt. Izsák valószínűleg jobb erőnlétben volt, mint Ábrahám. Valószínűleg lefuthatta volna kedves, idős édesapját, de ő megengedte, hogy Ábrahám megkötözze őt, az oltárra helyezze, tisztában volt azzal, hogy ő volt apja áldozata. Nincs semmi arra utaló jel, hogy Izsák kiabált, vagy bármely módon ellenállt volna. **Izsák teljes mértékben bízott Istenben, édesapjában, vagy mindkettőben.**

Ez tökéletes képe annak, ahogy Isten értünk áldozta Jézus Krisztust, a **Fiát. Isten részéről szeretetének megdöbbentő cselekedete volt ez, de ugyanolyan csodálatos volt, amit Jézus tett.** Jézus angyalok légióját hívhatta volna segítségül, hogy kiszabadítsák őt, de nem tette. (Máté 26:53.) Átadta magát az Atyjának, ahogy Izsák is tette, egészen a halálig.

Ennek a hatalmas szeretetnek és áldozatnak nagy célja volt – a te megváltásod és Isten szeretetének kifejezése, Jézus szerető áldozatának megmutatása számodra. Ez valami olyasmi, amiben bátran hihetsz! Ma, Jézusra tekinthetsz, aki szándékosan és szeretetteljes módon Magát adta érted. **Add magad Érte szándékosan és szeretetteljes módon mindenben, amit teszel.** Akkor, ha Jézus letekint a földre, megtalálja a hited.

Min gondolkodsz?

1. Mózes 22:1-18

És monda Ábrahám az õ szolgáinak: Maradjatok itt a szamárral, én pedig és ez a gyermek elmegyünk amoda és imádkozunk, azután visszatérünk hozzátok.
1. Mózes 22:5

Legtöbbünk számára nehézséget jelent az a történet, amikor Ábrahám feláldozza fiát, Izsákot Istennek. Nagyrészt az jelenti a nehézséget, hogy helytelenül azt gondoljuk, hogy rendkívüli nehézséget jelentett ez Ábrahám számára.

Egy mozifilm jelenetében Ábrahám úgy jelenik meg, mint aki egy kőnek támaszkodva kiáltja, "Ne, Isten! Bármit, csak ne Izsákot!" A film úgy mutatja be Ábrahámot, mint aki egész éjjel harcol Istennel és a végén megtörve, de engedelmeskedik a parancsnak. A Biblia azonban nem ezt mondja. **Nem találunk utalást Ábrahám ellenállására nézve.** Valójában a harmadik vers azt mutatja, hogy Ábrahám felkel korán reggel és elindul az áldozás helyszínére. Azt mondja a szolgának: "… elmegyünk amoda és imádkozunk, azután visszatérünk hozzátok. " (1. Mózes 22:5.)

A Zsidó 11:19 szerint Ábrahám hitt abban, hogy Isten feltámasztja Izsákot a halálból. Sohasem látta halottnak Izsákot és azért ment el, mert Isten megígérte neki, hogy Izsákon keresztül gyermekek sokaságát fogja kapni, Izsáknak pedig egyelőre egyetlen gyermeke sem volt. Tehát Izsáknak élnie kellett. **Ábrahám nem a halálon gondolkodott, hanem a feltámadáson.**

Te min gondolkodsz? Az áldozatra nézel vagy pedig a jutalomra? Amire gondolsz az meg fogja határozni a reakciódat, amit Isten kérése vált ki benned. Ha az áldozatra gondolsz, akkor az Istenben való hited el fog enyészni; még ha valóban engedelmeskedsz is, nem vársz győzelmet. **De ha Isten ígéretére gondolsz, ahogy Ábrahám, akkor lesz hited arra, hogy bármit feláldozz.** A választás a tiéd, és a döntésed meg fogja határozni, hogy vajon ellenállsz, vagy örvendezel.

Jézus a szegletkő

Máté 16:13-19

Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.
Máté 16:18

Néhányan ezt a verset tévesen úgy értelmezik, hogy Péter volt az az alap, amin Jézus felépíti az Egyházat, azonban ez számos Igét megsértene, melyek szerint Jézus a szegletkő. **Az Efézus 2:20 valóban említi, hogy az apostolok részei Krisztus egyházának alapköveinek, de Péter nem emelkedik ki az összes többi apostol közül.** Ugyanez az Ige Jézust szintén szegletkőnek nevezi.

Két különböző görög szó szerepel a 18-as versben Péter nevére és a szikla szóra. A Péternek fordított szó kődarabot jelent, mint például egy kavics. **Ezzel szemben a sziklának fordított szó egy masszív kőtömböt jelöl, amely minden bizonnyal Jézusra vonatkozik, a szegletkőre.** Némelyek szerint az alapkő Péter megvallása volt, mégpedig az, amikor azt mondta, hogy Jézus a "Krisztus, az élő Isten fia." (Máté 16:16.) Bár igaz, hogy Isten Királyságába való belépéshez szükséges megvallanunk, hogy Jézus az Úr (Róma 10:9, 10) az Ószövetség próféciáinak fényében, valamint az Újszövetség Jézust illető utalásai alapján, melyek szerint Ő a szegletkő, **ez az Igevers közvetlenül Jézusra, mint kősziklára vonatkozik, amelyre Ő felépíti majd az Egyházát.**

Az Ó- és Újszövetség hívői között az egyik legnagyobb különbség, hogy az újszövetségi szentek Isten temploma. Isten maga lakozik benned és bennem. Isten nem lakozik emberi kéz által csinált épületekben. Azok szívében lakik ma, akik Jézust az Urukká tették. (Róma 10:9.)

Az Istenben lévő életed szegletköve az Ő Fiáról való egyre növekvő kijelentés kell, hogy legyen. Amikor valóságos megértéssel rendelkezel a benned lakozó Krisztusról (Kolosszé 1:27), akkor ez drasztikusan megváltoztatja a hozzáállásod, az érzelmeid és cselekedeteid.

Az igazi ellenség felismerése

Márk 8:30-33

Ő azonban megfordulva tanítványaira tekintett,
megdorgálta Pétert, és ezt mondta: "Távozz tőlem, Sátán,
mert nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint."
Márk 8:33

Jézus nem arra célzott, hogy Péter és Sátán egy azon személyek lettek volna. Azt jelentette ki, hogy Sátán inspirálta Péter szavait. Ezt a metaforát máshol is alkalmazta az Írás, például, amikor az Éden Kertben Isten a kígyóhoz úgy szólt, mint Sátánhoz. **A kígyó pusztán kommunikációs eszköz volt, melyet Sátán Ádám és Éva megkísérésére alkalmazott, míg Pétert Jézus megkísértésére használta.**

Jézus felismerte, hogy Péter reakcióját a haláláról szóló próféciára az ellenség motiválta, így pontosan a forrást szólította meg. Ugyanezt tegyük mi is. Az Efézus 6:12 megmutatja, hogy a harcunk nem emberek ellen zajlik, hanem gonosz szellemi erők ellen, akik embereket használnak. Minden keresztény harcban áll. **Folyamatos küzdelem áll fenn Sátán és királysága ellen, amelyből nincs eltávozás, vagy leszerelés.** Ellenségünk ordító oroszlánként jár körben, keresve azokat, akiket elnyelhet. (1. Péter 5:8.), de azok, akik ellenállnak az ördögnek, azoktól elmenekül. (Jakab 4:7.)

Némelyek azt gondolják, hogy a harag helyre teszi az embereket. Ám "ember haragja Isten igazságát nem munkálja." (Jakab 1:20.) Az emberekkel szembeni harag éppenséggel az ördög kezére ad bennünket. Az embereken keresztül ellenünk támadó szellemi hatalmak legyőzése a megbocsájtáson és a másik orcánk odafordítása által történik. (Máté 5:39.) Ez megfutamítja a démonokat! Némelyek szerint a gonosz királyságának magasabb szintjeit csak nagyobb erővel lehetséges megdorgálni, vagy eltávolítani. Ez nem így van. **Nincs az a démoni erő, beleértve magát az ördögöt is, amely ne menekülne el, ha Jézus nevét hitben mondjuk ki.**

Nem nyerhetsz meg egy szellemi háborút testi fegyverekkel. Fel kell ismerned, hogy ki is valójában az ellenséged, majd azokkal a szellemi fegyverekkel küzdj, melyeket az Úr ad. **Ma, ha olyan valakivel találkozol, akit az ellenség használ, akkor imádkozz érte és dorgáld meg az ellenséget a Jézus nevében.** Milyen csodálatos név.

Elhívásának reménysége

Efézus 1:15-23

És világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok: milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között.
Efézus 1: 18

Pál azért imádkozott, hogy megismerjük az Ő elhívásának reménységét. **Jézus elhívását teljesítjük be, nem a sajátunkat. Hatalmas békesség, remény és hit annak az eredménye annak, amikor tudjuk, hogy az Ő elhívását töltjük be és nem pusztán a saját dolgainkat csináljuk.** 1969-ben tapasztaltam ezt meg, amikor egy toborzó tiszt a hadseregből eljött az otthonomba, hogy megmutassa a hadseregbe való önkéntes belépés előnyeit a hivatalos behívóval szemben.

Azt mondtam a toborzónak, hogy rengeteg időt spórolhatok meg neki, ha figyel rám. Elmagyaráztam neki, hogy azért vagyok 1-A, mivel abbahagytam az iskolámat. Ezután megosztottam vele, hogy az Úr miként vezetett arra, hogy otthagyjam az egyetemet, és hogy az Ő kezében vagyok. Ha Isten azt akarja, hogy behívjanak, akkor bevonulok, ha nem akarja, akkor nem vonulok be. A toborzó nevetni kezdett és azt mondta: "Fiam, garantálhatom, hogy be fognak hívni!" Ez valóban felbosszantott engem. **Azt mondtam neki, hogy ha Isten akarata, hogy itthon maradjak, akkor sem ő, sem az Egyesült Államok kormánya, sem a pokol valamennyi démonja sem tud engem behívni.** Azt gondolta, hogy megőrültem. Bizony a következő néhány napban megkaptam a behívómat.

Amikor Vietnamba mentem azonban a szívemben tudtam, hogy azért vagyok ott, mert engedelmes voltam az Úrnak. Az Ő elhívása volt, nem az enyém. Ez pedig olyan magabiztosságot és reményt adott, ami nem volt meg másoknak. **Tudtam, hogy Isten volt a felelős a biztonságomért és az életemért.**

Ma, az Ő elhívásának a reménységében éld az életed, és tökéletes békességed lesz abban, hogy bárhová is visz az elhívása, biztonságban leszel az Ő hatalmas, szerető kezeiben.

Isten szeretetébe burkolva

Máté 24:1-13

Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül.
Máté 24:12

Néhány embert próbáló időszakon mentem keresztül Vietnamban. Túl azon a nyomáson, amit minden katona megtapasztal a háborúban, én egy másfajta háborúval is küzdöttem. **Eddig egy nagyon védett életet éltem, most pedig olyan kísértésekkel és bűnökkel teli világban találtam magam, amiről azt sem tudtam, hogy egyáltalán létezik.** A gonoszság valóságosan virágzott.

Bár a helyzetem minden idők legalacsonyabbika volt, Jézus iránti szeretetem minden idők legmagasabbika volt. **A körülöttünk lévő bűn virágzása nem kell, hogy kihűtse Jézus iránti szeretetünket.** Egyre közelebb kerültem Jézushoz döntésem következményeként. Minden helyzetemben úgy döntöttem, hogy őt követem, nem pedig a testem.

Egy este a bunker őrségben reszkettem a hidegtől. Átáztam és csontig átfáztam. Amint letelt az őrség ideje, bementem a bunkerbe és egy takaróba burkolóztam, azonnal érezni kezdtem, ahogy a meleg visszatér a testembe. Csodálatos érzés volt így visszaemlékezve is.

Arra is emlékszem, hogy egy imát imádkoztam. A hideget a bűnhöz hasonlítottam, ami körülvett engem. **Védelem nélkül bárki megfázhatott volna, de ha az Úr beburkol a szeretetével, ahogy én magamat a takaróval, akkor tudtam, hogy meg tudom csinálni.**

A bűn olyan hideget árasztott rá társadalmunkra, amit eddig még soha. Védelem nélkül az Úr iránti szereteted kihűlhet, de nem kell ennek megtörténnie. Az időjárásnak megfelelően is felöltözhetsz. Az Úr karjaiban eltöltött kis ráadás idő úgy felmelegítheti a szíved, hogy kihűlő szereted helyett az Ő szeretete fel fogja olvasztani a körülötted lévő kemény szíveket is.

Senkinek sincs mentsége

Róma 1:18-20

Ami ugyanis nem látható belőle: az ő örök hatalma és istensége, az a világ teremtésétől fogva alkotásainak értelmes vizsgálata révén megtapasztalható. Ennélfogva nincs mentségük.
Róma 1:20

Amikor Vietnámban voltam, gyakran elmentem egy templom mellett, amely mindig megragadta a figyelmemet. A dzsungel már megkezdte az épület meghódítását azzal, hogy fák nőttek ki a kövek hézagaiból az épület tetején és oldalain. Amiért az épület különleges volt a számomra, mivel három különálló részből állt, ugyanakkor mégis egy volt. Minden épületrész három emelet magas volt és csak néhány centiméter választotta el őket egymástól.

Utánakérdeztem és megtudtam, hogy a templomot egy istenségnek építették, aki egy isten volt, három személyiségben megjelenve. Fantasztikus! Ez a templom mintegy ötszáz évvel megelőzte a kereszténység megjelenését Vietnámban. A templom élénken illusztrálta a fenti igerészt.

Az Úr egy intuitív ismeretet helyezett el minden egyes emberben önmagáról, mindenkibe, aki csak ezen a földön élt. Még az Ő istensége is ismert a teremtéséből. Ezt tükrözte ez a templom is. A Róma 1 következő verseiben Pál arról beszél, ahogy az emberiség elferdítette ezt az ismeretet, majd bálványimádásba és egyéb tévelygésekbe ment. Nem azt mondom, hogy ezek az emberek az egyetlen igaz Istent imádták, akit mi ismerünk, de mindenesetre igazolja azt, hogy **ezek az emberek rendelkeztek az igazság magjával, ami csak Istentől jöhetett.**

A Biblia szerint, akik világos, egyértelmű módon sohasem hallották Jézus Krisztus evangéliumát, mégsem mentesülnek. Bár nem vonják felelősségre őket azért, amit nem tudnak, de rendelkeznek egy Isten felé vezető beépített irányító eszközzel és számot kell adniuk arról, hogy mit kezdtek ezzel az ismerettel. **Amint mások felé szolgálsz ma, emlékezz arra, hogy Isten már megmutatta számukra az igazságot.**

A hit szívügy

Róma 10:8-17

Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk,
és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.
Róma 10:10

Vietnámban találkoztam néhány emberrel, akik ateistának mondták magukat. Azt állították, hogy nincsenek kétségeik a szívükben a hitükkel kapcsolatban. Nem éreztek semmiféle meggyőzést Isten részéről. Biztosak voltak abban, hogy Isten nem létezik. **Amikor a golyók elkezdtek záporozni rájuk, ugyanezek az emberek teljes erővel kiáltottak Istenhez!** Valóban, a lövészárokban nincsenek ateisták.

Némelyek pusztán gondolati játékot játszanak az ateizmus és agnoszticizmus fogalmával. Senki sem hiszi igazából a szívében, hogy nem létezik Isten. Az Ige ezt bizonyítja a Róma 1:18-20-ban. Ezért aztán, ha egy magát ateistának valló embernek teszünk bizonyságot, nem szükséges, hogy Isten létezését vitassuk. Ők jobban tudják. **Csak szóld a Szent Szellem által adott Igét és a Szellem tanúskodni fog az igazság mellett, meggyőző erővel fog az illetőhöz szólni.**

Azt gondolhatod: De hát ők nem hisznek Istenben vagy a Bibliában! Nem számít. Nem kell hinned a kardban ahhoz, hogy megöljön. Az Ige az ige (Efézus 6:17) , és attól függetlenül működni fog, hogy az illető mit mond, ha te hitben szólod az Igét. **Higgyél Istenben, hogy Ő foglalkozik a szívükkel.**

Az ember szívvel hisz. **A hit nem fejbéli dolog, szívbéli kérdés.** Ha letérünk arról az útról, hogy az emberek szívéhez szóljunk, akkor elveszítjük a Szent Szellem meggyőző erejét. Ez nem azt jelenti, hogy a hitnek nincs értelme! Az Istenben való hit a végső bölcsesség. Azonban a hit minden esetben szívügy.

Isten tanúnak hívott el, nem pedig bírónak, vagy esküdtnek. **Ma, egyszerűen csak mondd el az embereknek, hogy Jézus mit tett érted és hagyd, hogy a Szent Szellem tegye a dolgát.** Ő fogja Jézushoz vonzani az embereket a szívükben munkálkodva, ahogy veled is tette.

A tapasztalat ereje

János 9:1-28

Erre ő így válaszolt: "Hogy bűnös-e, nem tudom. Egyet tudok: bár vak voltam, most látok."
János 9:25

Vietnámban Bibliatanulmányozást tartottam 8-10 ember részvételével. Minden remekül ment egészen addig, míg egy ember, aki ateistának mondta magát fel nem tűnt. Ő egy amolyan Princeton (neves egyetem) entellektüel volt, aki egyszerűen ízekre szedett engem. Teljesen bolonddá tett az Istenben való hitemmel kapcsolatosan. **Az egész csoport otthagyott, nevetségessé váltam.**

Harminc perccel később még mindig ott ültem és azon gondolkodtam, hogy mit tehettem volna máshogy, amikor ugyanez az ateista visszajött a kápolnába és leült mellém. Imádkoztam és kértem az Urat, hogy adjon nekem egy második esélyt. Legnagyobb megdöbbenésemre megváltoztatta a véleményét és ezzel életem egyik legnagyobb megrázkódtatását okozta. **Azt mondta, hogy szeretné azt, ami nekem van.** Egyszerűen nem tudtam elhinni!

Azt mondtam neki: "Te leiskoláztál engem. Teljesen bolonddá tettél és azt mondod, hogy arra van szükséged, ami nekem van?" Elmagyarázta, hogy az egész élete nem más, mint egy hatalmas érvelés. Ha valaki képes lenne kimagyarázni az érveiből, akkor biztosan megölné magát. Ugyanakkor látta, hogy ami nekem van, az sokkal erősebb egy puszta érvnél. **Nekem hitem volt, ami Istennel való személyes tapasztalatomon alapult. Ezt akarta.**

Azon a napon első kézből tanultam meg, hogy egy tapasztalattal rendelkező ember nem nyer kegyelmet olyantól, aki érvekkel rendelkezik. **A vak ember, akit Jézus meggyógyított nem rendelkezett teológiai képzettséggel, mégis a Jézussal való személyes tapasztalata helyesebb ismeretet adott számára Istenről, mint amivel a farizeusok rendelkeztek.** Nem tudott mindent, de nem lehetet kibeszélni abból, amit ismert, és az ő magabiztossága ránehezedett az összes jelenlévő teológusra.

Ha megtapasztaltad Isten szeretetét, akkor már szakember vagy. Függetlenül azoktól az érvektől, amiket mások mondhatnak, a Jézussal való kapcsolatod erősebb tanúbizonyság. Légy bátor és mutasd meg másoknak az utat.

Istennek élni

Máté 17:1-8; Márk 9:1-8; Lukács 9:28-36

És szemük láttára elváltozott: arca fénylett, mint a nap,
ruhája pedig fehéren ragyogott, mint a fény.
(Máté 17:2

Érdekes összehasonlítanunk Jézus és Mózes átváltozását. Jézus arca olyan fényes volt, mint a nap és a ruhája, mint a fény. Ez a jelenség bizonyára meghaladta azt, amit Mózes tapasztalt, mégis Jézus arca nem világított tovább, amikor visszatért a hegyről, míg Mózesé igen.

Mózes arca Isten dicsőségét tükrözte vissza, Jézus azonban Isten dicsősége volt. (János 1:14, Zsidó 1:3.) Mózes leplet tett az arcára, hogy elfedje Isten dicsőségét (2. Mózes 34:29-35), hogy a nép ne féljen hozzá jönni. Jézus teste volt a lepel, amely magába zárta a dicsőségét. Az átváltozáskor elhúzta a test leplét, így a tanítványok megpillanthatták azt a dicsőséget, amivel az Atyánál rendelkezett, mielőtt a világ lett. (János 17:5.) **Jézus halálakor testének leple kettévált, így adott szabad belépést nekünk Isten dicsőségébe.** (Zsidó 10:19,20.)

Szükséges, hogy Jézus halálához és feltámadásához hasonlóvá váljunk. **Nem koncentrálhatunk pusztán arra, hogy halottak vagyunk a bűnnek, miközben elhagyjuk, vagy másodlagossá tesszük azt, hogy élünk Istennek.** Azt feltételezzük, hogy ha meghalunk a bűnnek, akkor a Krisztusban való élet automatikusan jönni fog. Ez nem igazabb annál, hogy a fizikai halál automatikusan fizikai feltámadást eredményez. Istennek kell élnünk, hogy meghalhassunk a bűnnek.

Isten azt akarja, hogy élj Őbenne ma. **Az szeretné, hogy tudd ki vagy Krisztusban és járj abban a dicsőségben, melyet a feltámadott Krisztus rajtad keresztül él.** Száznál is több igei utalás van arra, hogy az Úr jelenléte benned lakik. Pillants bele az Igébe és lásd meg, hogy mit mond rólad!

A böjt kiűzi a hitetlenséget

Márk 9:28-29

Ő pedig ezt mondta nekik: "Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csak imádsággal."
Márk 9:29

Az ima és böjt nem űzi el a démonokat. Ha Jézus neve és a nevében való hit nem végzi el a munkát, akkor az ima és böjt sem fogja. Jézus arról beszélt itt, hogy a böjt és az ima az egyetlen módja annak, hogy ezt a fajta hitetlenséget kiűzzék.

A tudatlanság miatti hitetlenséget meg lehet szüntetni azáltal, hogy Isten Szavának igazságait befogadjuk. (Róma 10:17; 2 Péter 1:4.) **Azonban, az a típusú hitetlenség, amely a tanítványokat ebben az esetben akadályozta egy természetes hitetlenség volt.** Egész életükben azt tanították nekik, hogy csak abban higgyenek, amit az öt érzékszervük mondott nekik. A természetes információk egyszerűen erősebben dominálták őket, mint Isten Szava. **Az egyetlen útja, hogy legyőzzük természetes érzékszerveink által közvetített hitetlenséget, hogy ima és böjt által erőt veszünk fölöttük.**

A böjt sok dolgot elvégez. A böjt egyik legnagyobb jótéteménye, hogy a hústest kívánságának megtagadásán keresztül a szellemi ember felemelkedik bennünk. **A böjtöt mindig arra alkalmazták, hogy Istent keressék az érzékszervek kizárásával.** Nem űzte ki a démonokat, ellenben kiűzte a hitetlenséget. A böjt jótékony hatású a keresztény élet valamennyi aspektusára nézve – nemcsak a démonok kiűzésére.

A böjt valódi ereje abban áll, hogy megalázzuk magunkat az önmegtagadáson keresztül (Zsoltárok 35:13; 69:10.), és ez elérhető a teljes absztinencia nélkül is. **A részleges böjt is eredményes lehet, továbbá az idődet és kedvteléseidet érintő böjt is.** Azonban, mivel az étel utáni vágy az egyik legerőteljesebb hajtóerő az életedben, az ételtől való tartózkodás tűnik a leghatékonyabb és leggyorsabb módozatnak.

Ha eddig még sohasem böjtöltél, akkor imádkozz, hogy elkezdhess egyet. **Kérdezd az Urat, hogy milyen formában böjtölj, meddig és milyen célból.** A böjtnek fontos szerepe van az életedben Isten keresésében.

100 x 0

Máté 17:24-27

De hogy ne botránkoztassuk meg őket, menj a tengerhez,
vesd be a horgot, és fogd ki az első halat, amely ráakad. Amikor felnyitod a száját,
találsz benne egy ezüstpénzt, vedd ki, és add oda nekik értem és érted."
Máté 17:27

A tanítványokat nagyon lefoglalta a pénz, mivel adót kellett fizetniük, így Jézus a fenti instrukciókat adta nekik. Ez egy nagy csoda volt. Nemcsak a pénzt kapták meg az adó befizetéséhez, hanem egészen pontosan a szükséges összeget, mégpedig az első kifogott halból.

Bár ez precedens értékű arra nézve, hogy Isten a szükségeinket csodálatos módon be tudja tölteni, fontos emlékeznünk arra, hogy Isten nem hamisít pénzt. Ő nem teremtett pénzt a hal belsejében, hanem a hal megtalálta és elnyelte azt a római érmét, amire a tanítványoknak éppen szükségük volt. Hibás megközelítés csak imádkozni és várni Istenre, hogy pénzt hullasson az égből. **Ahogy Lukács 6:38 mondja, Isten emberek által biztosít pénzügyi forrásokat a számunkra.** Váratlan, természetfeletti módon is megteheti ezt, de létező embereket von be és létező pénzt alkalmaz. Hinnünk kell abban, hogy Isten meghallgatja és megválaszolja az imáinkat, majd imádkozzunk azokért az emberekért, akiket Isten használni fog a válasz végrehajtásában. Ez lehet a főnökünk, az a személy, aki megvásárolja a termékeinket, illetve sokan mások is.

Az Úr ezen kívül azt áldja meg, amire a kezünket tesszük. Amikor szükségben vagy, keresd az útmutatását, hogy mire tegyed rá a kezed és bízz benne, hogy megáldja azt, és megsokasítja a munkád eredményeit. Százszor nulla az nulla. Ne mulaszd el a csodát azzal, hogy nem teszed meg az első lépést és nem használod azt, amid van! **Isten tud adni egy kreatív ötletet ma, ami úgy meg fog áldani, hogy valamennyi szükséged betölti – és azt a lehetőséget is megadja, hogy áldás lehess mások számára is.**

Alázatos, mint a gyermek

Máté18:1-5; Márk 9:30-37; Lukács 9:46-48

Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek,
az a nagyobb a mennyek országában.
Máté 18:4

Érdekes, hogy Jézus egy kisgyermek példájával illusztrálta az alázatot. Bár igaz, hogy a gyermekekben van egy bizonyos tisztaság és taníthatóság – nem úgy, ahogy sok felnőtt esetében – , ugyanakkor nem önzetlenek. A csecsemők teljesen önközpontúak a születésükkor, csak arra koncentrálnak, amit akarnak. A szülőknek kell kinevelniük belőlük ezt a fajta önközpontúságot.

Jézus ezeket a gyermekeket választotta az alázat példáiként, mivel az alázat domináns jellegzetessége az Istentől való függés az önmagunktól való függés helyett, és a gyermekek minden tekintetben, teljes mértékben szüleiktől függenek. Hozzájuk fordulnak szeretetért, bölcsességért, ellátásért, védelemért és az élet áldásaiért. **Jézus itt arról az alázatról tanított, amikor az ember teljes mértékben Isten kezébe helyezi önmagát.**

Az alázat útja valószínűleg nem működhetne, ha nem lenne Isten. Egyszerűen letaposnának minket azok, akik előnyt látnának bennünk. Az alázat egy hitbéli lépés – hit abban, hogy Isten a bíró és a támogatás tőle jön. (Zsoltárok 75:6, 7.) Ő az önteltekneknek ellene áll és kegyelmet ad az alázatosoknak. (1. Péter 5:5.) **Amikor bízunk benne és hitben kilépünk, akkor mindennel ellát bennünket, amire csak szükségünk van.**

Az alázat az, amikor Istenben bízunk, nem pedig magunkban. Ezért könnyű alázatosnak lenned, amikor kudarcot vallasz, és nehéz alázatban maradnod, amikor sikereket érsz el. Ma, amikor arra törekszel, amire Isten elhívott és azokban az ajándékokban tevékenykedsz, melyeket neked adott, emlékezz meg arról, hogy ki hívott el téged, és ki adta számodra ezeket az ajándékokat. **Ahogy alázatban jársz, mindenben Őrá bízva magad, meg fogja veled osztani mindazt a szeretetét, bölcsességét, erejét, amire szükséged van.** Ellát téged, megvéd, és olyan módon áld meg, amiről nem is álmodtál.

Angyali védelem

Máté 18:10-11

Vigyázzatok, hogy egyet se vessetek meg e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy angyalaik mindenkor látják a mennyben az én mennyei Atyám arcát."
Máté 18:10

Vannak angyalaink. A Zsidó 1:14 kijelenti, hogy **az angyalok célja, hogy szolgáljanak felénk.** Az Ószövetségben a 91. Zsoltár tanít az angyalok emberek felé való szolgálatáról. Némelyek felismerték ezt az igazságot és továbbvitték a gondolatot azt állítva, hogy szólhatunk az angyalainknak és azok engedelmeskedni fognak a parancsainknak. Az Írásban nincs erre utaló utasítás, példát sem találunk erre vonatkozólag. Az angyalok oltalmazó tevékenységei közül sok megelőző jellegű a 91-es Zsoltár szerint, ezeket nem tudnánk hatékonyan megparancsolni.

Az angyalokat pontosan a versnek megfelelően küldik ki – miközben az Atya arcát nézik. **A Hatalmas Isten irányítja őket a mi javunkra, azonban nekünk is jut szerep ebben a folyamatban.** A 91. Zsoltárban azok jutnak előnyhöz az angyali tevékenységből, akik a Hatalmas titkos rejtekében lakoznak. (1. vers) A második versszak arra utasít bennünket, hogy mondjuk ki, hogy az Úr a mi menedékünk és erősségünk, Őbenne bízunk.

Az Istenben való hitünk és az Ő felénk való hűsége az a kombináció, amely felszabadítja az angyalokat az oldalunkon. Ha ez egyedül Istenen múlna, akkor az Ő ellátása mindenki felé azonos lenne az Ő irgalma és kegyelme miatt. Azonban Isten kegyelmét hit által el kell fogadnunk. (Efézus 2:8.)

Ma, megnyugodhatsz abban az ismeretben, hogy Isten azért teremtette az angyalokat, hogy feléd szolgáljanak. **Ahogy a hit és a dicséret szavait szólod az Atya arcát szemlélve, Ő ki fogja küldeni az angyalait a te érdekedben.**

Isten szeret téged

Máté 18:12-14

Ugyanígy a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy elvesszen egy is e kicsinyek közül."
Máté 18:14

A **Biblia egyik legnagyobb, ugyanakkor az egyik legnehezebben felfogható igazsága, hogy Isten megkülönböztetett módon szeret bennünket.** Nem pusztán szánalmat érez irántunk, vagy valamiféle erkölcsi kötelességből akar megmenteni bennünket. Azért mentett meg bennünket, mert elképzelhetetlen mértékben szeret. (János 3:16.) Szereti az embert. Még azokat is szereti, akik eltévedtek. Ahogy Jézus egyik hasonló példázatában mondta (Lukács 15:7): Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre."

Miután megtapasztaltuk Krisztus életet megváltoztató erejét, mutatkozik egy tendencia arra, hogy szigorúak és türelmetlenek legyünk azokkal szemben, akik továbbra is Jézus nélkül élik az életüket. **Időnként megfeledkezünk arról, hogy Isten szeretete és jósága volt az, ami megtérésre vezetett bennünket** (Róma 2:4), és kárhoztatók, ítélkezők leszünk az elveszettekkel szemben. Ez nem az a hozzáállás, amit Jézus tanúsított, és nem is az, amit tőlünk látni szeretne.

"Még amikor szellemileg halottak voltunk a bűneink miatt, Isten hosszútűrése akkor is a javunkra munkálkodott. Elnéző, türelmes és kedves volt felénk. Isten bővölködött jóakaratban, együttérzésben és segíteni akart nekünk. Velünk való bánásmódjában kedvességet, együttérzést és megbocsájtást tanúsított.

Bőségesen ellátott bennünket, hogy enyhítse bűneink okozta nyomorúságunkat. Úgy tette ezt, hogy életet adott a halál helyén. Krisztus által biztosította ezt az üdvösséget. **Kegyelemből, kedvességből, az Ő kitüntetett figyelmessége által nyertünk üdvösséget.** Mindez Isten minden mértéket felülhaladó szeretetének volt az eredménye, amivel bennünket szeretett, mindig a javunkat és előrejutásunkat keresve." (Efézus 5:2, parafrázis fordításban.)

Bármi is történik ma veled, emlékezz arra, hogy mennyire szeret téged Isten!

A fegyelmezés életet hoz

Máté 18:15-19

Bizony, mondom néktek: amit megköttök a földön, kötve lesz a mennyben is, amit pedig feloldotok a földön, oldva lesz a mennyben is. Bizony, mondom néktek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértenek a földön mindabban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám. (Máté 18:18-19)

A 18 és 19 verset többféleképpen alkalmazhatjuk, de a szövegösszefüggésben szemlélve különösen a gyülekezeti fegyelmezésre alkalmazhatóak. **Néhányan azt gondolják, hogy a gyülekezeti fegyelmezés csupán szimbolikus értelmű és nincs valódi súlya, de Jézus világossá teszi, hogy szellemi területen a Szent Szellem által irányított fegyelmezésnek nagy ereje van.**

Azok az igei parancsok, amelyek a gyülekezeti fegyelmezésre vonatkoznak, arra szolgálnak, hogy a bűnben lévő testvéreket segítsék a helyreállásban, illetve megóvják a test tagjait ettől a bűntől. Ha a fegyelmezés alatt álló testvér megtér, a cél teljesült és további beavatkozásra nincs szükség. A gyülekezeti fegyelmezésnek két oldala van. A közösség és a közbenjárás visszavonása.

A megfelelő közbenjárás távol tartja az ördögöt a bűnben élő személytől. Ez jótékony hatású, amennyiben az érintett személy ezt a következményektől való szabadságot arra használja, hogy megtérjen és visszajöjjön Istenhez. Ugyanakkor, ha arra használja ezt a bűne következményétől való szabadságát, hogy továbbra is vétkezzen, akkor eljöhet az az idő, amikor a közbenjárás beszüntetése lesz jótékony hatású. Ebben az esetben Sátán támadásai ellen történik a közbenjárás beszüntetése és tulajdonképpen a bűneit hozzákötjük az illetőhöz, hogy ezután ne menjen tovább nyugodtan a bűn következményeinek megtapasztalása nélkül. (Róma 6:23.) Amint aratni kezdi, amit elvetett, remélhetőleg az eredmény az lesz, hogy visszatér Isten jóságához, melyet egykor élvezett.

Ez az oldás és kötés, amelyre ez a rész utal. **A menny és a föld az oldás és kötés hatása alatt áll.** Ha ma olyanokért imádkozol, akik visszacsúsztak, akkor engedd, hogy a Szent Szellem vezessen abban, higgy vajon a bűneiket hozzájuk kell-e kötnöd, vagy pedig éppen ellenkezőleg, el kell oldoznod őket.

Megbocsájtás korlátok nélkül

Máté 18:21-35

Nem kellett volna-e neked is megkönyörülnöd szolgatársadon, amint én is megkönyörültem rajtad? (Máté 18:33)

Péter úgy érezte, hogy igen nagylelkű volt akkor, amikor felajánlotta, hogy hétszer is megbocsájt a testvérének egyetlen napon, ám Jézus azt mondta, hogy 490 esetben is meg kellene bocsájtania. Természetesen lehetetlen, hogy valaki napjában 490 esetben vétkezzen ellened. **Jézus valójában ezzel azt mondta, hogy a megbocsájtást korlátlanul kell megtennünk.**

Amikor megbántanak vagy megsértenek, akkor gyakran jogosnak érezzük, hogy némi haragot tartunk magunkban. Az Ószövetség ezt ki is fejezte a "szemet szemért, fogat fogért" állításával. (2. Mózes 21:23-25). Amíg a sértést meg nem fizették, addig az emberek nem érezték úgy, hogy meg kellene bocsájtaniuk, azonban Isten minden sértéssel elbánt, amikor valamennyi bűnt a tökéletes Megváltóra helyezett, aki helyettünk szenvedett ítéletet. **Istentől ilyen módon megbocsájtást nyerni, majd később azt kérni, hogy érdemelje ki az illető a bocsánatunkat, egyáltalán nem Krisztusi megoldás.** Jézus minden ember bűnéért meghalt, a bűnbocsánatot akkor biztosította a részünkre, amikor még vétkesek voltunk, nekünk ugyanígy kell tennünk.

A példázat mondandója az, hogy amikor az emberek rosszul bánnak velünk, akkor meg kell emlékeznünk Isten hatalmas irgalmáról, amit felénk tanúsított és ennek megfelelően kell reagálnunk. **Minden tartozás, amivel nekünk tartoznak elenyésző ahhoz hasonlítva, amit nekünk bocsájtott meg az Úr.** Együtt kell éreznünk másokkal, ahogy Ő tette velünk.

Korlátlan megbocsájtást nyertél Istentől Jézus kiontott vérén keresztül. Engedd, hogy ez a valóság rezonáljon a szíveddel ma, és ha valaki megsért, vagy megbánt téged, akkor ez az igazság képessé tesz arra, hogy gyorsan megbocsáss neki. Ez az egyik fontos útja annak, hogy növekedj Istenben, és Jézus Krisztus számára érett tanúbizonyság légy. **Azzal, hogy megbocsájtasz azoknak, akik kárt okoztak neked, megengeded, hogy Jézus szeretete szabadon áramoljon rajtad keresztül feléjük.**

Szívügy

János 7:21-24

Minthogy a körülmetélkedést Mózes rendelte el nektek – nem mintha Mózestől volna, hanem az atyáktól van –, és szombaton is körülmetélitek az embert.
János 7:22

A körülmetélkedés szövetsége Ábrahámnak adatot az 1 Mózes 17:9-14 szerint. Isten azt mondta, hogy aki nem viseli testében a szövetség ezen jelét, annak meg kell halnia. Ez nagy jelentőséget helyezett a körülmetélés cselekedetére. Pál a Róma 4:3-13-ban azt mondja, hogy Ábrahám már a körülmetélése előtt megigazult. **Ábrahám Istenben és ígéretében való hite legalább 13 évvel azelőtt megigazította őt, mielőtt körülmetélkedett volna.**

Évszázadokon át a zsidók a körülmetélés külsődleges cselekedetére fordították a figyelmüket ahelyett, hogy a hit belső cselekedetére fókuszáltak volna, mint az üdvösség okára. Ez is egy vitás kérdés volt Jézus és a vallásos zsidó vezetők között. Ők az Úr parancsainak külsődleges cselekedeteit hangsúlyozták, és teljes mértékben figyelmen kívül hagyták a szívük állapotát. **Jézus azt mondta, ha valaki megtisztítja a szívét, akkor a cselekedetei is elkerülhetetlenül tisztává válnak.**

Az ember testének állapota nem a legfontosabb dolog. Nem számít, hogy a test körül van-e metélve vagy sem. A szív állapota számít Isten előtt. Manapság a körülmetélés nem kérdés ugyan, ám megjelentek olyan tanítások, mint a vízkeresztség, a gyülekezeti tagság, és egyéb külső cselekedetek, melyeket némelyek az üdvösség szükséges feltételének tekintenek.

Az Isten szeretetében való hit, amely Jézuson keresztül fejeződött ki a kereszten és az Ő feltámadása az egyetlen dolog, amelyet Isten a megigazuláshoz az embertől igényel. A vallási rítusok semmit sem jelentenek az üdvösség elérésében. **Ma, örvendezhetsz abban, hogy az egyetlen dolog, ami Istennek számít, hogy hiszel Jézus Krisztusban, mint Uradban és Megváltódban.**

Erőfeszítés nélküli gyümölcs

János 7:37-41

Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!"
János 7:38

Az "elő vizek folyamai" a Szent Szellemre és a hívő életében kifejtett hatására utal. A Galata 5:22-23 az mondja: "A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás." **Ezeknek a tulajdonságoknak artézi kútként kellene feltörnie belőlünk.** Nem pumpálni kellene őket. Folyamként áramlanak belőlünk, ahogy gondolkodásunkat Isten Szavára hangoljuk.

Jézus a gyümölcstermésről beszél a János 15-ben és azt állítja: "nélkülem semmit sem tudtok cselekedni." (5. vers) Ez a gyümölcs a Szent Szellem gyümölcse, nem saját erőfeszítéseinkké. Mivel "Aki pedig az Úrral egyesül, egy Lélek ővele" (1 Korinthus 6:17.) a Szent Szellem gyümölcse ugyanakkor a saját újjászületett szellemünk gyümölcse is. **Szellemünk rendelkezik ezekkel a tulajdonságokkal attól függetlenül, hogy érezzük-e ezt, vagy sem.**

Az, hogy sok keresztény nem ismerte fel ezt az igazságot ahhoz a gondolathoz vezette őket, hogy képmutatókká kellene lenniük az öröm kifejezéséhez, amikor depressziósnak érzik magukat. Azonban pusztán a lelki részünk az, amely depresszióssá válik. Szellemünk mindig termi a Szellem gyümölcseit. Aki szellemben akar járni akkor képmutató, ha megengedi, hogy a lelkéből fakadó érzelmek uralják szellemi érzelmeit. Aki megérti ezt, az választhat, hogy engedi a lelkének, hogy lenyomja őt, vagy pedig engedi a Szent Szellemnek, hogy az újjászületett szellemén át felszabadítsa benne az Úr örömét és békességét.

A gyümölcsöd nem általad születik, a benned lakó Szent Szellem hozza létre. **A te szereped az, hogy odaadd magad Neki és az Ő érzelmeid fejezd ki, nem a tiédet.** Tedd ezt ma, és egységben fogsz élni Vele, sokkal több gyümölcsöt teremve!

A hit mértéke

Róma 12:1-12

A nekem adatott kegyelem által mondom tehát közöttetek mindenkinek: ne gondolja magát többnek, mint amennyinek gondolnia kell, hanem arra igyekezzék mindenki, hogy józanul gondolkozzék az Istentől kapott hit mértéke szerint.
Róma 12:3

Ha valaki különböző embereknek szolgálna fel levest egy nagy tálból, merőkanállal, akkor a merőkanál lenne a mérce, és mindenki ugyanakkora mennyiségű levest kapna. **Ugyanígy, az Úr nem adott különböző mértékű hitet nekünk.** Minden hívő a hitnek a mértékét kapta (kiemelés a szerzőtől).

Mi a helyzet azokkal az igerészekkel, ahol Jézus nagy hitről (Máté 8:10) és kis hitről (Máté 8:26) beszél? Azt mondja, hogy képesek vagyunk hatalmas, vagy kis hitet kifejezni, de ez nem befolyásolja azt a mennyiséget, amelyet kaptunk. **Mindannyian megkaptuk a hit mértékét.**

Pál azt mondja, hogy az általa használt hit "az Isten Fiának a hite" volt. (Galata 2:20). Nem azt mondja, hogy az Isten Fiában való hit, hanem az Isten Fiának a hite (a Károli fordítás nem pontos). **Jézus hitét kaptuk meg!** Ha mindannyiunk a hit ugyanazon mértékével rendelkezünk és Pál hitének mértéke ugyanaz volt, mint Jézusé, akkor velünk ugyanez a helyzet. **Nincs hiányunk hitből. Azokból az emberekből van hiány, akik azt a hitet használják, amit Istentől kaptak.**

Sok dolgot tehetsz annak érdekében, hogy felszabadítsd az Istentől kapott hitedet magadban, de mielőtt ezt megtehetnéd, először bíznod kell abban, hogy a hit ott van benned, hogy ez a hit az Ő hite, és ez a hit képes megváltoztatni és legyőzni bármit. **Ahelyett, hogy a szükségedet és hiányaidat ismernéd el, ma, ismerd el, hogy Jézus hite van a szívedben.** Ez az első lépés, hogy a hited hatékonnyá tehessed (Filemon 1:6) és hatalmas hit nyilvánuljon meg az életedben.

A rossz társaság elkerülése

1 Korinthus 15:32-34

Ne tévelyegjetek: "A jó erkölcsöt megrontja a rossz társaság!" (1 Korinthus 15:33)

Észrevetted már, hogy könnyebb súlyt felszedni, mint leadni? Hasonlóképpen könnyebb lerombolni a dolgokat, mint felépíteni, könnyebb beteggé válni, mint egészségesnek maradni, könnyebb lerombolni egy kapcsolatot, mint fenntartani azt. **Úgy tűnik, hogy az általunk kívánt dolgokat nehezebb elérni, mint azokat, amelyeket szeretnénk elkerülni.** Ugyanígy van a hallottakkal kapcsolatban is.

Az értékek és viszonyulások, melyek felépítése hosszú időt vesz igénybe, könnyen lerombolhatók néhány szó által. Bizonyára mindenki tapasztalta már, hogy a lelkesedését néhány keresetlen szóval kioltotta valaki. **Szavaink fontosak, de mások szavai is azok, melyeket hallgatunk.** Ahhoz, hogy sikeresek legyünk Isten Királyságában nemcsak arra kell ügyelnünk, amit mondunk, hanem arra is figyelnünk kell, amit meghallgatunk.

Napjainkban a keresztények minden eddiginél nagyobb mértékben vannak kitéve negatív beszédeknek. Legtöbbünk ezeket a szavakat szinte belepumpáljuk otthonainkba és autóinkba. **Néhány másodperc alatt tudatában vagyunk minden rettenetes dolognak, ami éppen a világban zajlik.** Némelyek egyenesen szórakozásból hallgatják azokat a dalokat, amelyek az emberiség nyomorúságával és bajaival foglalkoznak. Ezeknek a szavaknak is van ereje – mégpedig gonosz ereje. Ezek a szavak képesek depresszióssá tenni bennünket és félelmet kelteni bennünk. Egyáltalán nincs szükségünk ezekre! A hit és remény embereivé kell válnunk!

Gondolkodj el azokon a szavakon, amiket ma hallasz. Valóban szükséged van, akarod azokat, amiket megnézel és meghallgatsz? Válaszd az életet a halál helyett. (5. Mózes 30:19.) Ha a neked szóló szavak nem növelik a hitedet és nem vonzanak Jézushoz, akkor dorgáld meg és utasítsd vissza őket. Majd fordítsd a gondolataidat az Ő Beszédeihez és örvendezz.

Áldott reménység

Titusz 2:11-15

Mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését.
Titusz 2:13

Ami Urunk Jézus Krisztus második eljövetelének ígérete hatalmas bátorítást jelent számunkra. **Függetlenül attól, hogy mennyire rosszul alakulnak a dolgok ebben az életben, reménységünk van abban, hogy Urunk teljes győzelemmel és erőben tér vissza.**

Mielőtt Vietnámba mentem, az alapkiképzés során gyakran elborított a körülöttem lévő világiasság. A kiképző őrmesterem kifejezetten örömét lelte abban, ha Istent gúnyolhatta. Minden egyes kiképzési órát azzal kezdett, hogy a csoport elé állított engem, mialatt valaki Istent káromolta, elmondott egy szennyes viccet, vagy megosztotta, hogy előző éjjel mit tett valamelyik helyi prostituálttal. Azért tették ezt, hogy zaklassanak engem és megpróbáljanak provokálni. Jól emlékszem, hogy az őrmester ezt szokta mondani, "Prédikátor, úgy szeretném magát látni, ahogy leég!"

Időnként túl soknak tűnt mindez számomra. Azt kívántam, hogy bárcsak eljönne az Úr és az összes ilyen alakot eltörölné a föld színéről, de tudtam, hogy ez nem lenne helyes. Azután egyik este, ahogy erőltetett menetben voltunk és testem és lelkem egyszerre kiabáltak bennem, felnéztem és az egyik leggyönyörűbb naplementét láttam, amilyet addig még sohasem. **Isten hatalmának olyan mértékű kifejeződése volt mindez, ami egyszerűen minden romlottságot elsöpört körülöttem.** Ezeknek az erőszakos embereknek az átkozódásai sem tudták megakadályozni Istent abban, hogy kifejezze az Ő dicsőségét. **Jézus még mindig ugyanaz volt, aki a trónján ült, és egyszer elérkezik a számvetés napja.** (Máté 12:36.)

Ez az a remény, amit az Úr második eljövetele produkál bennünk. Ő nem süket vagy vak, ahogy azt néhány ember cselekedetéből feltételezhetnénk. Pusztán türelmes és a lelkek aratásának teljességét várja, mielőtt felfedné magát. Akkor minden nyelv meg fogja vallani, hogy Jézus az Úr, és az igazak fényleni fognak, mint a nap ez ő világosságában. **Győzelmünk közelebb van, mint gondolnánk.** Ragaszkodj ma ehhez az áldott reménységhez.

A megbocsájtás csodákat eredményezhet

2. Királyok 5:1-14

Egyszer rabló arám csapatok vonultak ki, és foglyul ejtettek Izráel országából egy kisleányt, aki Naamán feleségének a szolgálója lett.
2. Királyok 5:2

Jézus azért jött, hogy bocsánatot nyerjen a bűneinkre és szívünket olyan megbocsájtó szívvé változtassa, mint amilyen az Övé. A megbocsájtás gyümölcseit semmi sem demonstrálta jobban, mint Naamán leprából való gyógyulásának története. **Ez az egyik legnagyobb csoda volt, amit az Úr Elizeuson keresztül cselekedett, mégis, sohasem történhetett volna meg, ha nem lett volna egy szolgálólány, aki a megbocsájtást választotta.**

Ez a szolgálólány hívta fel Naamán feleségének figyelmét Isten gyógyító erejére. Ha nem beszélt volna, egyáltalán nem történhetett volna meg a csoda. A történet különös értelmet nyer akkor, amikor felismered, hogy ez a lány izraelita volt, akit egy szíriai támadás során ejtettek fogságba, majd rabszolgaként hurcoltak el Szíriába. A kislány szó héber megfelelője ebben az esetben azt jelenti: "fiatal lány a csecsemőkortól a serdülőkorig." Ez azt jelenti, hogy bizonyára még nem volt önálló a lány. A szüleitől vették el! Valószínűleg a szüleit megölték a szíriaiak, vagy őket is rabszolgaként hurcolták el. **Nagyon könnyen megkeseredhetett volna és egyszerűen azt választhatta volna, hogy semmit nem mond el úrnőjének Istenről, aki képes gyógyítani.**

A leprát abban az időben sokan Isten ítéletének tekintették a bűn felett. A lány azt gondolhatta volna, hogy Naamán rászolgált a betegségre! Akár a haláláért is imádkozhatott volna. Ehelyett azonban érdeklődést és szánalmat tanúsított ura iránt. **Nyilvánvaló módon megbocsájtott neki és nem táplált magában semmiféle keserűséget irányában.** Ez pedig lehetővé tette Istennek, hogy eszközként használja őt a szíriai hadsereg legmagasabb rangú tábornokának megérintésében. Kétség nélkül sok szíriai jutott hitre az Úrban azáltal, hogy a lány a megbocsájtás mellett döntött és Istent szolgálta ott, ahol éppen volt.

Nem változtathatod meg a múltadat, de dönthetsz a jövőd felől, és afelől, hogy miként hatsz mások életére. Függetlenül attól a helyzettől, amiben vagy, virágozzál ott, ahová beültetett Isten. Lehetséges, hogy pontosan azok, akikre haragudtál, ők fognak Isten érintésére reagálni, ha kinyúlsz értük. Fejezd ki valakinek Isten szeretetét a mai napon.

Menj végig az úton

2. Királyok 5:1-14

Lement tehát, és megmerítkezett hétszer a Jordánban az Isten emberének a kívánsága szerint. Akkor újra tiszta lett a teste, akárcsak egy kisgyermeké.
2. Királyok 5:14

Amikor valaki Jézushoz jött gyógyulásért, akkor Ő minden esetben hajlandó volt meggyógyítani az illetőt és azonnal meg is tette ezt. Ennek fényében Elizeus tettei és utasításai Naamán számára furcsák voltak. **Mit akart elérni azzal, hogy Naamánnak azt mondta, hogy menjen és merítse be magát hétszer a Jordán vizébe?**

Először is, Naamán még nem alázta meg magát az Úr előtt, amely fontos részét alkotja a hitnek. Jézus azt mondta, hogy senki sem hihet, aki inkább az emberek dicséretére tart igényt, semmint Istenére. (János 5:44.) Naamán túlságosan el volt telve magával. Ezért Elizeus még azzal sem foglalkozott, hogy kimenjen elé és köszöntse. Szolgáját küldte Naamán elé az instrukcióival.

Ez feldühítette Naamánt. Haragjában Szíria felé vette az irányt. Elizeus nem úgy reagált rá, ahogy azt a pozíciója alapján megérdemelte volta. Ezenkívül azt gondolta, hogy bármelyik szíriai folyó jobb volt, mint a Jordán Izraelben. Naamán határozottan büszkeséggel küzdött, de szolgái meggyőzték őt abban, hogy adjon magának egy esélyt a próféta utasításai alapján. **A szükség gyakran olyan cselekedetekre vezeti az embereket, amelyeket másként nem tennének meg, így végül Naamán megalázta magát és megmerítkezett a Jordánban.**

Semmi sem történt az első vagy második próbálkozására. Gyógyulása nem fokozatosan történt meg. A hatodik bemerülés után is leprás maradt még. De a hetedik bemerülésre teste teljesen meggyógyult. **Képzeljük csak el: Naamán büszkesége majdnem megfosztotta őt ettől a csodától!**

Vannak az életedben olyan büszkeségi kérdések, amelyek megakadályoznak téged abban, hogy azt tedd, amit Isten mondott neked? Ha igen, akkor alázzad meg magad és engedelmeskedj. Ne fél szívvel tedd meg. **Szabadulásod akkor jelenik meg, ha végig mész az úton.**

Megkísértették, ahogy téged is

Zsidó 4:15

Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt.
Zsidó 4:15

Gondolkodtál már Jézus kísértésein? Hogyan szenvedhette el a házasságban jelentkező kísértéseket, ha sohasem volt házas? Hogyan szenvedhette el a kábítószer függőségből származó kísértést, ha sohasem találkozott kokainnal? Látszólag sok olyan nyomással küzdünk, amivel Ő nem küzdött. **Azonban Isten Szava világosan mondja, hogy minden dologban hozzánk hasonlóan megkísértetett.** Ez azt az igazságot húzza alá, hogy nem a cselekedeteink azok, ahol a kísértések ténylegesen jelentkeznek. **Hitünkben jelentkeznek a kísértések.**

Jézus megkísértetett, hogy ne higgyen Istenben, csakúgy, ahogy mi is, ám mindvégig kitartott és erősen állt. Azok az anyagi dolgok és élvezetek, amivel Sátán bennünket kísért nem a valódi kísértést jelentik. Összes eszköze arra szolgál, hogy odavonzzon a hitetlenség horgához – Isten nem tud, vagy nem akar ellátni bennünket azokkal a dolgokkal, melyekre szükségünk van és vágyunk az életben.

Az egyház túlságosan gyakran szól a bűn ellen annak fizikai következményeit alapul véve. Például, a homoszexualitás rossz, mivel betegségekhez vezet. Mi van akkor, ha megtalálják az AIDS gyógymódját? Ez azt jelentené, hogy a homoszexualitás többé már nem bűn? Természetesen nem! **Bármennyire is rosszak cselekedeteink következményei, a bűn valódi gyökere Isten Szavának elutasítása.** Ez a kísértés jóval az előtt megjelenik szívünkben, mielőtt még cselekednénk. Az ember számára az a kísértés, hogy ne higgyen abban a bibliai igazságban, hogy Isten a férfit és a nőt házasságra teremtette. Pont. **Amikor az ember bedől ennek a kísértésnek és elutasítja Isten Beszédét, akkor elkerülhetetlenül vétkezni fog.** Minden bűn gyökere Isten igazságának elutasítása. Ez a valódi kísértés.

Ma, higgy Istenben és az Ő Szavában, nem számít, hogy az emberek mit tesznek vagy mondanak azért, hogy megkísértsenek téged. Az Őbenne való hited örömöt és békességet hoz, függetlenül attól a helyzettől, amivel szembetalálod magad.

Ne nézz vissza!

Zsidó 11:1-15

És ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek,
lett volna alkalmuk visszatérni.
Zsidó 11:15

Ha Ábrahám és Sára azzal az országgal foglalkoztak volna, amelyet elhagytak, akkor megkísérthette volna őket a visszatérés gondolata. **Mivel azonban számításba sem vették ezt az országot, még csak kísértést sem jelentett számukra a visszatérés.** Micsoda kijelentés! A kísértések a gondolataikkal álltak kapcsolatban. Nem jelenthet számodra kísértést az, amin nem gondolkodsz. Tehát urald a gondolataid, így elkerülheted a kísértéseket. Erőssé válhatunk Istenben, ha elkerüljük a kísértéseket. Azáltal, hogy uralkodunk a gondolataink felett, pontosan ezt érhetjük el.

Sok hívő a cselekedeteit próbálja kontrollálni, de nem veszi észre, hogy a cselekedetek közvetlen eredményei a gondolkodásuknak. **Megengedik maguknak azt a luxust, hogy olyan dolgokon gondolkodnak, amelyeken nem kellene, és amikor megjelenik a kísértés, akkor küszködnek azzal, hogy hűségesek maradjanak Istenhez.** Gyakran csodálkoznak azon, hogy vajon miért tapasztalnak folytonosan kísértéseket? A gondolataik miatt.

Isten arra hívott bennünket, hogy hagyjunk magunk mögött bizonyos dolgokat. Lehet, hogy ez nem egy ország, hanem egy életstílus, vagy bizonyos barátok. Talán valamilyen szokások, vagy hobbik. Megkér bennünket, hogy tegyük ezeket le. A titok, hogy képesek legyünk eltávozni ezektől nem abban áll, hogy folyamatosan velük foglalkozunk. A Vajon mi lenne ha…? gondolat minden esetben a hit gyilkosa. **Nincs szükségünk arra, hogy visszanézzünk, arra van szükségünk, hogy előre tekintsünk Isten ígéreteire és elhívására.**

Ma, fordítsd el a gondolataid azokról a dogokról, amiket magad mögött hagytál és fordítsd azok felé, amelyek a Jézus Krisztusban való életedben előtted vannak. **Tekints arra hitben, amire Isten elhívott téged, és azokra a csodálatos testvérekre és testvérnőkre, akikkel együtt fogsz haladni ezen az úton.** Tapasztalni fogod, hogy a pozitív gondolataid reménységet hoznak a kísértések helyett.

A gonosz gondolatok lecserélése

Zsidó 11:1-16

Így azonban jobb után vágyakoztak, mégpedig mennyei után. Ezért nem szégyelli az Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített.
(Zsidó 11:16

A negatív gondolatoktól nem szabadulhatsz meg úgy, hogy megdorgálod őket. **A nem kívánt gondolatokat újakkal kell helyettesíteni.**

Gondolj például egy almára. Most pedig hagyd abba az almára való gondolást. Dorgáld meg az almáról való gondolatokat. Ne gondolj az almára a Jézus nevében. Vesd el magadtól az almára utaló gondolatokat. Még mindig az almáról gondolkodsz? Természetesen igen! **Ha megpróbálsz nem gondolni valamire, akkor csak annál többet fogsz gondolni arra a dologra.**

Ahelyett, hogy az almákon járatnád az eszed, gondolj egy eperre. Láss magad előtt egy húsos, piros epret. Gondold el, hogy milyen édes lehet az íze. Gondolj egy egész eper ültetvényre, ahol az ízletes eprek csak arra várnak, hogy leszedd őket. Vagy gondolj a banánra. Láss magad előtt egy egész fürtöt. Képzelj el egy trópusi szigetet és szedd le magad. Nem lenne óriási dolog?

Ha ezt a gondolati fonalat követed, hamarosan teljesen megfeledkezel az almákról. Csak úgy szabadulhatsz meg gondolatoktól, hogy más gondolatokkal helyettesíted őket. **Minden erőfeszítés, amivel próbálsz ellenállni a negatív, vagy bűnös gondolatoknak, gyakorlatilag megerősíti őket.** Ennek egy jobb módja, ha Isten gondolataival helyettesíted őket az Ő Igéjéből. Amint olvasod az Ő Igéjét, Isten gondolatai kezdik uralni a gondolkodásodat, és hamarosan elmennek a negatív gondolatok.

Ábrahám valami jobbat talált annál, amit maga mögött hagyott. Egy jobb országot kívánt. Isten egy új életet adott neked Krisztus Jézusban. **Biztos vagyok benne, hogy van valami csodálatos, amin ma gondolkodhatsz.**

Mit kételkedsz?

1. Mózes 3:1-13

Hanem jól tudja Isten, hogy ha esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz.
1. Mózes 3:5

Ádám és Éva bűne a hitetlenség volt. A tiltott gyümölcsből való evés pusztán hitetlenségük megnyilvánulása volt, amely már jelen volt a szívükben. Miben kételkedtek? Két dolog volt, mellyel kapcsolatban kételyt ébresztett a kígyó Isten felé.

Az első, hogy megkérdőjelezték Isten Szavát. Nem hittek abban, hogy milyen következményekkel jár, ha a jó és gonosz tudásának fájáról esznek. Isten azt mondta, hogy meg fognak halni. Nyilvánvalóan azért ettek, mert nem hittek ebben. Kételkedtek Isten Szavában, így elkövették az első bűnt.

Ennél még jelentősebb, hogy Ádám és Éva kételkedett Isten szeretetében. Sátán azzal vádolta Istent, hogy nem a legjobbat akarta a számukra. Azt állította, hogy Isten megvont tőlük valamit, ami bölcsebbé tehette volna őket. Ez Isten szeretete és szavahihetősége ellen való közvetlen támadás volt. Isten fantasztikusan bánt velük, mindent biztosított nekik, amire szükségük volt, sőt minden nap találkozott velük. Azonban Ádám és Éva úgy döntöttek, hogy kételkednek Isten szeretetében. **Egy beszélő kígyó szavait Isten Szava fölé helyezték.**

Amikor végig gondolod, nem logikus egyáltalán Isten szeretetében kételkedni, ha Jézus halálára és feltámadására tekintesz. Kijelentésed van arról, hogy Isten szeretete meddig ment el érted, és mégis azon aggódnál, hogy a szükségeid betölti-e, vagy a meggyógyítja-e a tested. Azzal próbálod igazolni a kételyeid, hogy azt mondod, mindenkivel így van. "Így normális." **Csak azoknak az embereknek normális ez, akik nem ismerik Isten hatalmas szeretetét!** Amikor Isten szeretetéről teljes kijelentést kapsz, akkor elenyésznek a kételyeid!

Ha bármely kételyed van ma Isten szeretetével és végtelen gondoskodásával kapcsolatban, akkor nyisd ki a Bibliád, olvasd és hidd el azt, amit rólad mond. Űzd el minden kételkedésed azzal, hogy elhiszed azt, amit rólad mond. **A benne való hited szabad utat nyit az áldásai számára az életed minden területén.**

A hit megértést hoz

Zsidó 11:1-3

Hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtetett,
hogy a mi látható, a láthatatlanból állott elő.
Zsidó 11:3

A **sötét Középkorban az egyház megkövetelte, hogy valamennyi rendeletét és hitelvét minden további magyarázat, vagy igazolás nélkül fogadják el.** A Pápa tévedhetetlensége nem hagyott teret a hibáknak. Ez rettenetes helyzetet teremtett mind az egyházon belül, mind pedig azon kívül is. A tudományt elutasították, sok tudóst pedig üldöztek.

Ezután jött a reformáció, a reneszánsz és a felvilágosodás. Kiderült, hogy a Föld gömb formájú, nem pedig lapos. Sok dologról, melyet az egyház Istentől való csapásnak nevezett ismertté vált, hogy kórokozók okozzák, az egészségtelen életmód következményeként. **Sok Istentől származó korlátról kiderült, hogy csupán az emberi tudatlanság által létrehozott korlátok.**

Ez pedig teljes váltást hozott az emberi gondolkodásban. A vallásban való megkérdőjelezhetetlen hitet felváltotta az értelem korszaka, a hit kigúnyolása. **Kétségtelenül, ez felszabadította az embert a hamis vallás sok hibás elképzeléséből és hibájából, ugyanakkor a modern ember egyszerű, tiszta hit nélkül maradt.**

A Zsidó levél szerzője azt mondja, hogy bizonyos dolgok csak hit által érthetőek meg. Isten nem tartotta szükségesnek, hogy mindent elmagyarázzon nekünk. **Ő nagyobb és komplexebb annál, hogy borsónyi agyunkkal felfoghatnánk.** Lehetetlenség megfejteni Istent és az Ő útjait. Istenben való hitre van szükségünk.

A technológia korában minden eddiginél inkább hitre van szükséged – nem vak hitre, ami babonaságokhoz vezet, hanem egy képzett hitre, amely Isten Szava által taníttatott, és a Szent Szellemmel való megtapasztalásodra épül. A hit nem értelmetlen, pusztán elismeri, hogy létezik egy szellemi valóság, amit nem lehet kémcsőben megvizsgálni.

Csodálatos kegyelem

János 8:1-11

És így szóltak Jézushoz: "Mester, ezt az asszonyt házasságtörés közben tetten érték. Mózes azt parancsolta nekünk a törvényben, hogy kövezzük meg az ilyeneket. Hát te mit mondasz?"
János 8:4,5

Potenciálisan ez volt a legrombolóbb kísértés, amit az írástudók és farizeusok Jézus elé állítottak. **Jézus széleskörű népszerűsége nagyrészt annak volt köszönhető, hogy Isten kegyelméről és megbocsájtásáról tanította a bűnösöket.** Hatalmas lelkesedéssel fogadták ezt azok az emberek, akik eddig csak egy kemény, törvényes és ítélkező Isten-képpel találták magukat szemben.

Az írástudók és farizeusok gyakran próbáltak meg Jézusról olyan képet kialakítani, mint aki támogatja, vagy gyakorolja a bűnt, mivel a bűnösök társaságában volt gyakorta és szolgált feléjük. Különösen olyan zsidó hagyományok megszegésével vádolták, mint például a szombat. **Azonban, Jézus valamennyi támadást győzelemre fordított Isten kegyelmének és irgalmának felemelésére.**

Ez alkalommal a zsidók azt hitték, hogy sikerült Jézust sarokba szorítaniuk. Ha ugyanis tartja magát a megbocsájtás tanításához és elutasítja az asszony megkövezését, akkor közvetlenül fellázad Mózes törvényével szemben. Ez pedig törvényes alapul szolgált volna a zsidók számára, hogy megölhessék Jézust. Másrészt viszont, ha megkövezi az asszonyt, ahogy azt a törvény megkövetelte, akkor az emberek hagyják ott. **Úgy tűnt, hogy sikerült csapdába ejteniük, bármit is tesz.**

Mint mindig, az Isten bolondsága bölcsebb volt, mint az emberek és Jézus a helyzet fölé emelkedett. Sem nem támogatta a bűnt, sem nem elutasította Mózes törvényét. Egyszerűen azt mondta, hogy aki sohasem vétkezett az dobja el az első követ. **Ahogy a Szent Szellem kezdte meggyőzni őket saját bűnükről, mindannyian el kellett, hogy távozzanak, így aztán nem hibáztathatták Jézust azért, hogy nem kövezte meg az asszonyt.**

Ahogy zajlik a napod, bizonyára kerülsz majd olyan helyzetbe, amikor mérges lehetnél, megsértődhetnél, vagy megharagudhatnál azokra, akik ellened, vagy valaki más ellen vétkeznek. Bármikor ez történne is veled, emlékezzél meg arról, ahogy Jézus ezzel az asszonnyal bánt, és ahogy az Ő csodálatos kegyelmét felé gyakorolta.

A Háromság titka

János 8:12-27

Erre megkérdezték tőle: "Hol van a te Atyád?" Jézus így válaszolt: "Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat: ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek."
János 8:19

Jézus arról beszélt, hogy egy az Atyával, erről olvashatunk a János 17-ben is. Ez az egység több volt, mint egy közös cél. Mind az Ó-, mind az Újszövetség egy Istenről beszél. (Malakiás 2:10; 1 Timóteus 2:5.) Ez az igazság oly erőteljesen megalapozott, hogy némelyek nem is tesznek különbséget az Atya, a Fiú és a Szent Szellem között; úgy hiszik, egyszerűen egy Isten három különböző módon fejezi ki önmagát. Azonban a János 8-ban Jézus megkülönbözteti magát az Atyától. Ő és az Atya két tanú, amely betölti az 5. Mózes 17:6 követelményeit. Jézus becsapta volna ezeket a zsidókat, ha nem lett volna különbség közötte és az Atya között, mégis egyek. (János 10:30; 1. János 5:7.) Ez egy hatalmas titok!

Az 5. Mózes 6:4 szerint "az Úr a mi Istenünk egy Úr". Nincs három Istenünk, hanem egyetlen Isten, három világosan elkülöníthető személyben. Ez egy nagy titok, ami nincs számunkra megfelelően megmagyarázva. Az Írások kijelentik számunkra a Háromság igazságát, de nem próbálják meg elmagyarázni azt. Egyszerűen úgy fogadjuk el ezt az az igazságot, ahogy van. Egy napon minden dolgot ismerni fogunk, úgy ahogy mi ismertek vagyunk. (1. Korinthus 13:12.)

Jézus azt mondta, hogy az Atyjának a tanúsága a legnagyobb bizonysága annak, hogy ki Ő valójában. Azt mondta, Őt ismerni azt jelenti, hogy megismerjük az Atyát. Bármikor, amikor megkérdezed magadtól, hogy tényleg ismered-e mennyei Édesapád hangját és útjait, csak nézz Jézusra. Jézus pontosan olyan, mint az Atya. Bármit, amit Jézus érez, hisz és tesz, az Atya érzi, hiszi és teszi. Bármely kérdéssel és problémával, amivel ma szembetalálkozol, Jézus a kulcs az Atya megértéséhez.

Jézus érted emeltetett fel

János 8:12-30

Jézus tehát ezt mondta: "Amikor felemelitek az Emberfiát, akkor tudjátok meg,
hogy én vagyok, és önmagamtól nem teszek semmit,
hanem ahogyan az Atya tanított engem, úgy mondom ezeket.
János 8:32

A három alkalomból ez a második, amikor Jézus arról beszélt, hogy felemeltetik (az első a János 3:14-ben, a harmadik pedig a János 12:32-33-ban olvasható). Ahogy a János 12:33-ban a Biblia megmagyarázza a keresztre feszítésre utalt Jézus. A Jézus által használt kifejezés arra utal, hogy felemelik a földről és egy keresztre függesztik. A zsidók megértették, hogy a Jézus a haláláról beszélt, amikor azt mondta, hogy felemelik.

A keresztre feszítés nem csak úgy megesett. Isten tervezte így, azonban ez nem jelenti azt, hogy minden felelősség Őt terheli érte, és akik részt vettek Jézus elutasításában és megfeszítésében, azok nem lettek volna bűnösök ebben. Jézus azért jött a földre, hogy meghaljon helyettünk, és megváltást vásároljon a számunkra. Ez Isten terve volt, de senkit sem kényszerített ennek elvégzésére. Jézus üzenete és szolgálata közvetlen módon szembehelyezkedett az ördöggel és követőivel. Iránta való gyűlöletük eredményezte, hogy Jézust saját akaratukból megfeszítsék. Isten a bölcsességénél fogva tudta, hogy mit fognak tenni és elhatározta, hogy felhasználja Fiának elutasítását arra, hogy véghezvigye a megváltás tervét. Ő sohasem uralkodik az akaratunk felett azért, hogy a sajátját véghezvigye.

Ha valóban megérted a Kereszt üzenetét, akkor érted az igazi szeretetet és kegyelmet. Jézus nem pusztán egy jelképes áldozatot hozott; érted emelték fel. Teljes mértékben kifizette az adósságodat, hogy tejesen az Övé lehess.

Fiúság vagy szolgaság

János 8:34-36

Jézus így válaszolt nekik: "Bizony, bizony, mondom néktek,
hogy aki bűnt cselekszik, a bűn szolgája.
János 8:34

Az ördög becsapta a világot a bűnnel kapcsolatban, amióta az Édenkertben azt mondta Évának, hogy a bűnön keresztül olyanná válhat, mint Isten. Az idő bizonyította nemcsak Éva, hanem mindannyiunk számára, hogy ez nem igaz. A bűn halált hoz, nem pedig életet. Jézus szintén világossá teszi, hogy a bűn leigáz. Nem pusztán a bűn számára leszünk szolgák, hanem a bűn szerzője, az ördög számára is. Vagy Isten szolgái vagyunk az engedelmességen keresztül, vagy pedig az ördögé a bűnön keresztül.

Jézus a bűn által létrehozott köteléket a rabszolgasághoz hasonlítja, míg a szabadságot, amit az Istennek való szolgálat hoz a szeretett fiúhoz. Senki sem kérdőjelezné meg, hogy fiúnak lenni jobb, mint rabszolgának! Hasonlóképpen, jobb Istennek engedelmeskedni, mint a bűnnek. Igazi szabadság csak Isten szolgálatában van. Ennek ellenére az emberek folyamatosan bedőlnek Sátán hazugságának, miszerint a bűn az igazi szabadság. Mindegyikünket becsapott már valamikor azzal a gondolattal, hogy Isten egy diktátor, aki valójában nem akarja, hogy élvezzük az életet és ennek megfelelően bizonyos dolgoktól eltilt bennünket. Mivel elhisszük ezt a hazugságot, ezért nem engedelmeskedünk Istennek (azaz vétkezünk) a szabadság nevében. Azonban ez egy hamis és gyorsan elillanó szabadság, melynek szörnyű következményei vannak.

Isten Beszéde és a személyes tapasztalat is egyértelműen bizonyítja, hogy a bűn zsoldja a halál. (Róma 6:23.) Jézus leleplezte a bűn bűvöletét, amellyel az ördög próbálta azt leplezni. A bűn rabságot hoz. Az egyedüli valódi szabadság Jézusban van. Ő nem csak az eredeti bűnnel foglalkozott, ami megfertőzte az emberiséget, hanem a bűnök valamennyi egyedi formáival is.

Ma, ha újjászülettél már, valódi szabadságban jársz. Isten természete van benned, hogy helyesen cselekedhess, és az Ő szeretete, amely azt eredményezi, hogy kívánj helyesen cselekedni. Hálát adhatsz azért, hogy Isten fia vagy lánya vagy, és többé már nem vagy az ördög és a bűn rabszolgája.

Ábrahám gyermekei

János 8:33-38

Tudom, hogy Ábrahám utódai vagytok, de ti meg akartok ölni,
mert az én igémnek nincs helye bennetek.
János 8:37

A zsidó nép tagjai Ábrahám közvetlen leszármazottai voltak. Azonban, ahogy sok más bibliai igazság, az Ábrahámi Szövetség is sokkal többet jelentett, mint amit egy felszínes pillantást mutathat. Az igazság az, hogy némely zsidó emberek nem voltak Ábrahám szellemi gyermekei.

A Szent Szellem Pál apostolon keresztül kijelentette a Galata 3:16 és 29 szerint, hogy Isten szövetsége Ábrahámnak és az ő "magjának", illetve egy leszármazottjának szólt, aki Jézus volt. Senki sem vált Isten ígéreteinek örökösévé még természetes születés által. Mielőtt Jézus önmagát adta volna bűneinkért való áldozatul, az Ószövetség szentjei hit által igazultak meg bízva Isten ígéreteiben, melyek az eljövendő Messiásra vonatkoztak. Jézus halála és feltámadása után az Újszövetség szentjei Jézus elvégzett munkájában való hitük által igazultak meg. Senki sem nyert üdvösséget egyedül a szülei miatt.

Azok, akik újonnan születtek a Jézusban való hitük következtében, a szívükben is körülmetélkedtek (Kolosszé 2:11, 12) és a valódi zsidóságot alkotják. Nemzetiségük, vagy vallásuk alapján nem zsidók, de ők Isten igazi népe. Azok a pogányok (a nemzetekhez tartozók), akik Krisztussal egyesültek az újjászületésben, most már Isten népét alkotják. Aki a Jézusban való hit által üdvösséget nyert, az ma Ábrahám magva és örökös az ígéret szerint. (Galata 3:16, 22, 26-29.) Ez nem hagy kétséget afelől, hogy az egyház ma Isten választott népe a földön.

Ez nem jelenti azt, hogy Isten elhagyta volna Ábrahám fizikai leszármazottait. Számos prófécia vonatkozik Izrael népére, melyeknek még be kell teljesedniük. Azonban az Újszövetség egyháza, amely zsidókból és nemzetek közül valókból áll alkotja ma Isten királyságát a földön. Mindannyian az Övéi vagyunk.

Ma, gondolkodj el azon, hogy újjászületett, Jézusban hívőként valódi zsidó vagy, és örököse vagy mindazon ígéreteknek, melyeket Isten Ábrahámnak tett.

Ami Istennek tetszik

János 8:53-56

Ábrahám, a ti atyátok ujjongott azon, hogy megláthatja
az én napomat: meg is látta, és örült is.
János 8:56

Jézus azokra a napokra utalt, amikor az emberek az Istenbe vetett hitük miatt igazulnak meg, nem pedig saját cselekedeteik által. Isten felfedte ezt az igazságot Ábrahám előtt (Róma 4:13), és amikor elhitte, hit által megigazult. (Róma 4:3; 4, 9.) A Zsidó 11:6 azt mondja, hogy "hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni". Ábrahám hite volt az, ami Istennek tetszett.

Sok okunk van arra, hogy tudjuk, Ábrahám hite, és egyedül a hite tetszett Istennek. Amikor összegyűjtünk minden tényt Ábrahám életéről, akkor látjuk, hogy több dolog volt, ami Isten nemtetszését válthatta ki, mint amennyi a tetszését. A 3. Mózes 18:9 és 26 szerint utálatos dolog volt, ha egy férfi a féltestvérét vette feleségül. Sára, Ábrahám felesége az ő féltestvére volt. (1. Mózes 20:12.) Így tehát Ábrahám házassága nem tetszett Istennek.

Ábrahám hazudott, amikor azt mondta, hogy Sára nem a felesége, ezt azért tette, hogy mentse a saját életét. Hajlandó volt inkább kockára tenni, hogy egy férfi házasságtörést kövessen el a feleségével, semmint elmondja az igazságot és a saját életét tegye kockára a férfi előtt, aki a feleségét akarta. Mégis, ezután az incidens után szinte azonnal, az Úr Ábrahám Belé vetett hitét igazságnak tekintette. (1. Mózes 15:6.) Ábrahám továbbá megpróbálta Isten akaratát testből betölteni Hágárral (1. Mózes 16), újra csak megismételte azt a szörnyű bűnét, hogy letagadta Sárát, mint feleségét. (1. Mózes 20)

Bárki, aki igazán tanulmányozza Ábrahám életét és azt a jóindulatot, amit ő Istennél talált, arra a következtetésre fog jutni, hogy Ábrahám hite örvendeztette meg Istent. Ezért bármivel kapcsolatban, amit mondtál vagy tettél, és tudod, hogy nem tetszett Istennek, csak fogadd el a megbocsájtását és menj tovább teljes hittel Őbenne. Újra valóságosan áldott leszel.

Isten hússá lett

János 8:57-59

Jézus így felelt nekik: "Bizony, bizony, mondom néktek,
mielőtt Ábrahám lett volna: én vagyok."
János 8:58

Jézus új kijelentést tett ezen a helyen. Azt mondta, hogy azok, akik nem hiszik, hogy Ő a testben megjelent Isten (1. Timóteus 3:16), nem tudják megérteni azt, amiről beszél. "Mielőtt Ábrahám volt Én vagyok" – ez a kijelentés nemcsak azt nyilvánította ki, hogy Jézus már Ábrahám előtt létezett, hanem összekapcsolta Önmagát a 2. Mózes 3:14-ben szereplő nagy "Én vagyok" kijelentéssel is. Ez az állítás nem hagy kétséget afelől, hogy Jézus Istenként azonosította magát.

Jézus kinyilvánította: "Én vagyok". Így azonosította magát Jehova Mózes számára a 2. Mózes 3:14-ben. Amikor Isten kenetének ereje alatt mondta ki Jézus ezeket a szavakat, "Én vagyok az", akkor az őt elfogni érkezők valamennyien a földre estek. (János 18:5, 6.) Jézus volt a hatalmas "Vagyok Aki Vagyok" a 2. Mózes 3:14-ből, mégpedig hústestben megjelenve.

Amikor a zsidók vezetői meghallották, hogy Jézus Istent az Atyjának nevezte, azonnal megértették, hogy Jézus a lehető legfelsőbb értelemben Istenségnek nyilvánította magát. Ez az állítás vagy egy halálra méltó kijelentés volt, vagy pedig Jézus az volt valóban, akinek állította magát.

János evangéliumának célját világosan láthatjuk: "Ezek pedig azért írattak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében. " Ma, azért rendelkezhetsz az Ő életével, mert hiszel az Ő nevében. Ne engedd, hogy az ellenség, a világ vagy a tested megcsaljon azzal a gondolattal, hogy Jézus valamivel is kisebb volt, mint Isten, aki hústestben jelent meg.

A fizikai gyógyulás

Ézsaiás 53:1-5; Máté 8:16-17

Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta.
Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozta.
Ézsaiás 53:4

A fizikai gyógyulással rendkívül kiterjedten foglalkozik az Írás – különösen az Újszövetség -, így tehát nem kellene vitatkozni róla, mégis ez történik. Sokan a gyógyulásunkra vonatkozó ígéreteket csak szellemi értelemben veszik. Úgy hiszik, hogy az Ézsaiás 53:4-5-ben és a hozzá hasonló versekben a szellemi gyógyulásról van szó.

Az Írás értelmezésének legjobb módja, maga az Írás. Ha egy bizonyos részt egy másik rész idéz és alkalmaz, akkor nagyon világosan megérthetjük, hogy miről is beszél az Úr. Ez történt Ézsaiás próféciájával is, amely a Messiásról szól, aki gyógyulást hoz a számunkra.

A Máté 8:16-ban nagy sokaság jött Jézushoz gyógyulásért, és Ő mindegyiküket meggyógyította fizikailag. Ezután a 17. versben azt mondja Máté, hogy mindez azért történt, "hogy beteljesedjenek az Ézsaiás próféta által mondottak: "Erőtlenségünket ő vette el, és betegségeinket ő hordozta." Ez pedig hangsúlyosan azt állítja, hogy Ézsaiás ígérete a gyógyulásról a mi fizikai testünkre vonatkozott. Dicsőség az Úrnak!

A gyógyulás éppen annyira része Krisztus engesztelésének, mint a bűnök bocsánata. Az a görög szó, amit az üdvösség kifejezésre használ az Újszövetség több száz esetben, a sozo szó. A fizikai gyógyulásra történő utalással fordították a Máté 9:22, Márk 5:34, Lukács 8:48, és a Jakab 5:15-ben.

A fizikai gyógyulásban való hited ott kezdődik, hogy elhiszed, Isten akarat az, hogy meggyógyulj. Az igazság, hogy a gyógyulás része volt Krisztus engesztelő munkájának, ahogy az Írás prófétálta, biztosítja számodra ezt az alapot.

Ennyi és kész!

1 Péter 2:21-25

Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg.
1. Péter 2:24

Ennek a versnek az utolsó része megegyezik az Ézsaiás 53:4-el, egy fontos kivétellel: gyógyulásunk időpontját a múltba helyezi. Már meggyógyultunk. Ez egy igazán nehéz elképzelés némelyek számára. Nem képesek megérteni azt, hogy miként lehetnek már gyógyultak, amikor betegség van a testükben. Az egyik lehetőség, ha azt mondjuk, hogy ez a szellemi gyógyulásról beszél, ám a Máté 8:17 teljesen egyértelművé teszi, hogy az Ézsaiás által említett gyógyulás fizikai jellegű, nem szellemi.

A kulcs ennek megértéséhez a bűneink megbocsájtásával áll kapcsolatban. Mikor is történt meg bűneink bocsánata? Az Írások alapján ez Krisztus halálakor történt meg, jóval azelőtt, hogy azt elfogadtuk volna. Imáink "csupán" arra irányulnak, hogy elfogadjuk azt, ami már elvégzett dolog a szellemi világban, és ezeket a fizikai világba hozzuk. Ez a helyzet a gyógyulással is.

Jézus már elvégezte a gyógyulásunkat. Ugyanaz az erő, amely feltámasztotta Őt a halálból, minden hívőben ott lakozik. (Efézus 1:19, 20.) Elvégzett dolog. Minden, amit tennünk kell, hogy hiszünk, és fizikai jelét adjuk annak (Zsidó 11:1), ami már újjászületett szellemünkben megtalálható. Végtelenül könnyebb valamit olyat felszabadítani magunkban, amit birtokolunk, mint megkapni valamit, ami nem a miénk. A gyógyulás azonban már a miénk.

Kezdd el felszabadítani a gyógyulásod azzal, hogy megvallod a hited és annak alapján cselekszel. Inkább ezt tedd, semmint arra használd a hited, hogy arra kérdd Istent, hogy gyógyítson meg. Ő már megtette.

A hitet megláthatod

Máté 9:1-8

És íme, vittek hozzá egy bénát, aki ágyban feküdt. Amikor Jézus látta hitüket, így szólt a bénához: "Bízzál, fiam, megbocsáttattak bűneid."
Máté 9:2

Hogy néz ki a hit? A hit hasonló a szélhez. Nem láthatod a szelet, de a hatásait megfigyelheted. Láthatod azokat a dolgokat, melyeket megmozdít a szél. Hasonlóképpen, nem láthatod a hitet, de az ember cselekedeteiből megmondhatod, hogy az illető hit által cselekszik-e.

Jézus számára az, hogy látta ezeknek az embereknek a hitét azt jelentette, hogy látta a cselekedeteiket. Konkrétan azt, hogy felmásztak a tetőre, megbontották azt, majd beteg barátjukat leengedték Jézus elé egy meglehetősen ellentmondásos tömeg jelenlétében. Bizonyára erős kritikával illették őket a vallási vezetők és a ház tulajdonosa is problémázhatott, mivel épp akkor bontották meg a háza tetejét! Erősen hinniük kellett abban, hogy amit kapnak, az megéri az árát. Hittek abban, hogy barátjuk meg fog gyógyulni.

Ezek az emberek abban is hihettek volna, hogy Jézus meg tudja gyógyítani a barátjukat, de végül nem történik semmi. Ha nem cselekedtek volna a hitüknek megfelelően, akkor barátjuk számára semmi jót sem jelentett volna hitük. Hitük cselekedetük nélkül nem produkált volna semmit. A cselekedetek életbevágóan fontos részét képezik a hitnek. A hit megfelelő cselekedetek nélkül egyáltalán nem hit. (Jakab 2:17.)

Milyen fajta cselekedet mutatná meg, hogy valódi bibliai hited van jelenlegi körülményeid közepette? Így is teszel? Ha nem, miért? Azért, mert még nem alakult ki valódi bibliai hited? Határozd el a szívedben, hogy ma valóságos hittel és bizalommal támaszkodsz Istenre. Ezután meglátod, hogy megváltoznak a cselekedeteid.

Beteg a szíved?

Példabeszédek 13:12

A hosszú várakozás beteggé teszi a szívet, de a beteljesült kívánság az élet fája.
Példabeszédek 13:12

Amikor hatodik osztályos voltam részt vettem egy kiejtési versenyen. Elhatároztam, hogy megnyerem a versenyt, ezért aztán hetekig szorgalmasan gyakoroltam előtte. Elérkezett a verseny napja és én készen álltam. Mindenkinek elmondtam – beleértve a tanárokat is -, hogy én fogom megnyerni a versenyt. Így én kaptam az első kiejtendő szót. Ez a Rajna szó volt, ahogy a Rajna folyóban található. Magabiztosan kezdtem a betűzést, ami teljesen helyes is volt, de elfelejtettem az r betűt nagybetűként jelezni. Így tehát én voltam az első kieső.

Nagyon megalázottnak és csalódottnak éreztem magam, mert minden egyes szót ismertem, amit a verseny során adtak, és könnyen nyerhettem volna, ha azt a bizonyos r betűt nagybetűnek jelzem. A szívem beteg volt. Elvesztettem a vágyam arra, hogy kiváló legyek kiejtésben. A hatodikos mentalitásom arra vitt, hogy gyakorlatilag megesküdtem, sosem fogok többé kiejtést tanulni. Igen rossz ötlet volt! Sőt, a történelem legrosszabb kiejtője akartam lenni. Sokkal később az életemben szembekerültem ezzel a kis epizóddal és újra tanulni kezdtem a kiejtést. Harminc évet vett igénybe, hogy túljussak annak az egy napnak a sérülésén, keserűségén és dühén.

A te szíved is sérült valamilyen csalódás miatt? Talán a te sérülésid súlyosabbak, mint az enyém volt, de az eredmény ugyanaz. Elveszthetted az akarást, vagy a reményt, hogy újra próbáld, de ne hagyd, hogy még egy napot ellopjon ez a dolog az életedből. Menj az Úrhoz, és engedd, hogy új reményt és új örömöt adjon. A remény és öröm nélküli élet nem Isten szerint való élet.

A betegség nem Istentől van

János 9:1-4

Tanítványai megkérdezték tőle: "Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?"
János 9:2

A tanítványok feltettek egy kérdést, ami még ma is sokakat izgat. Miért születik gyermek fizikai rendellenességgel? Ez egy ítélet Istentől a gyermek szüleire valamely bűnük miatt, vagy lehetséges, hogy Isten ítélete a gyermek felett olyan bűnökért, melyekről Isten tudja, hogy el fogja azokat követni? Jézus előzőleg a betegséget a bűnnel hozta kapcsolatba; ebben az esetben viszont azt mondta, hogy a vakságot nem az ember, vagy a szülei bűnei okozták.

Ez sokakat arra ösztönzött, hogy a vers hátralévő részét úgy értelmezze, hogy az embert Isten tette vakká azért, hogy meggyógyíthassa és ezen keresztül megdicsőítse Önmagát. Ebből a gondolkodásból sokféle tanítás származott aztán, hogy a betegségek és egyéb problémák az életünkben gyakorlatilag Isten áldásai, hogy dicsőséget hozzanak Istennek és korrigáljanak bennünket. Ez az érvelés azonban nincs összhangban Isten Szavának többi igazságával.

Nem Isten teremtette vaknak ezt a koldust. Ez az ember nem valakinek a bűne miatt volt vak, hanem mert a bűn általában véve megrontotta azt a tökéletes egyensúlyt, amit Isten a természetben megalkotott. Némely betegség nem valakinek a bűnének a közvetlen következményeként történik meg, hanem közvetett módon, általában a bűn miatt.

Az 5. Mózes 28 egyszer s mindenkorra megoldja a kérdést, hogy a betegségek, szegénység, elnyomás valójában Istentől elrejtett áldások-e? Isten azt mondja, hogy a betegségek és szegénység átkok – nem Istentől való áldások. Krisztus megváltott bennünket a törvény átkától, ezért ma rajta keresztül áldásokban van részünk. (Galata 3:13.)

A bűn és betegség minden átka Jézusra lett helyezve, és amikor Őt elfogadtad, mint Urad és Megváltód, valamennyi átok el lett távolítva az életedből. Ma, Jézus Krisztus engesztelő vérén keresztül egészséggel és gyógyulással vagy megáldva!

Ti tudjátok...

János 9:28-30

Az ember így válaszolt nekik: "Ebben az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok, honnan való, mégis megnyitotta a szememet.
János 9:30

Annak a tesztje, hogy valaki Istentől van-e, vagy sem végül is az illető cselekedetei. Jézus cselekedetei telve voltak csodákkal és annyira harmonizáltak Isten Szavával, hogy bármely kétely abban, hogy Ő vajon Istentől volt-e elenyészett, legalább is így kellett volna történni. Ebben a részben, ahogy a Márk 7:13-ban a farizeusok és a törvény tanítói közül némelyek saját tradícióikat emelték fel Isten Szava fölé, Isten Igéjét így hatástalanítva az életükben. Hasonlóan hozzájuk, a teológusok ma is időnként az utolsók abban, hogy Isten mozgását elfogadják, mivel az sérti saját hagyományos hitelveiket, ám "a nagy sokaság örömmel hallgatta Őt." (Márk 12:37.)

Szellemi dolgokban az ember olyan szintre oktathatja magát teológia ismeretekben, hogy az már többet árt, mint használ neki. Meg lehet nyerni egy teológiai csatát, miközben az illető szívében elveszti a háborút, mivel "az ismeret felfuvalkodottá tesz, de a szeretet épít." (1. Korinthus 8:1.) A teológia kérdések feletti viták gyakran elvonják az embereket a fontosabb dolgoktól. A tudatlanság nem erény, de a szeretet végtelenül magasabb rendű az ismeretnél. Mindent meg kell tanulnunk, amit csak tudunk, de ismereteinket a szeretet szolgálatába kell állítanunk. "Mindezek között legnagyobb a szeretet." (1. Korinthus 13:13.)

Ne engedd ma, hogy a tudás utáni kutatás eltérítsen Isten megismerésétől. Amit ismersz az közel nem olyan fontos, mint akit ismersz, különösen, ha az Úrról van szó! Legfontosabb életcélod, hogy szeresd Istent és megismerd Őt személyesen és bensőséges módon.

Azok a bizonyos farizeusok

János 9:34

Erre így feleltek neki: "Te mindenestől bűnben születtél,
és te tanítasz minket?" És kiközösítették.
János 9:34

A farizeusok problémáinak jelentős része a szellemi gőg volt, ahogy ez az alábbi kijelentésből is látható. Annyira vakok voltak az arroganciájuk miatt, hogy képtelenek voltak elhinni, ha valaki nem az ő szemináriumokat végezte el, az bármit is tud tanítani.

A farizeus szó a héber "elkülönül" szóból származik. Ezt a meghatározást azért alkalmazták rájuk, mivel extrém módon tisztelték a Mózesi Törvényt és egy elválasztott életre kötelezték el magukat. Azok a buzgó zsidók alapították ezt a szektát, akik a Babiloni fogságból visszatérve látták, hogy pogány szokások terjedtek el mindenfelé. Nemcsak vallásuk, hanem nemzeti identitásuk is veszélybe került.

A farizeusok hazafiak és a vallás lelkes követői voltak, akik kezdetben nagyon fontos funkciót töltöttek be a túléléséért küzdő zsidó nemzet életében. Azonban az évszázadok során a farizeusok megírták a saját törvényértelmezésüket – mely értelmezést Istentől inspiráltnak véltek és a Mózesi Törvénnyel egyenértékűnek tartottak. Jézus napjaiban erre a csoportra már a képmutatás és az önigazultság volt jellemző. Egészében véve, üldözték Jézust és követőit és az Úr legkeményebb feddéseit kapták.

A farizeusok – manapság sok emberhez hasonlóan – tudatlanok voltak a megigazulással kapcsolatban arról, hogy az Isten megbocsájtásának egyszerű elfogadásával nyerhető el. Az üdvösséget saját cselekedeteikkel próbálták kiérdemelni. Senki sem képes Isten parancsolatait teljesíteni (Róma 3:23), kivéve Jézust. (Zsidó 4:15). Ezért a megigazulásért hitünket abba kell vetnünk, amit Ő tett értünk.

Légy bizonyos abban, hogy Jézusban bízol.

Jézus keres téged?

János 9:35

Meghallotta Jézus, hogy kiközösítették, és amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: "Hiszel te az Emberfiában?"
János 9:35

Egy dolog Istent keresni, és egy teljesen más dolog, amikor Isten keres meg téged. Jézus megkereste ezt az embert, amikor mások elhagyták őt. Jézus elfogadása többet ér bárminél, amit ez a világ ajánlhat. Ez teszi képessé a hívőt, hogy kitartson és örvendezzem az üldözések közepette is. Amikor Krisztusban a szenvedéseink megsokasodnak, akkor Krisztus bátorítása sokkal inkább bővölködik. Jézus nem kereste meg ennek az embernek a szüleit, akik ugyan ismerték az igazságot, de nem osztották meg másokkal, mivel féltek az üldözéstől. (János 9:22.) A képmutató írástudók és farizeusok társaságát választották és pontosan ezt is kapták.

Bár megváltást és szabadulást nyertünk számos nyomorúságból, ami a bűn eredménye és ereje volt, azonban elhívottak vagyunk ahogyan a Biblia nevezi, Krisztus szenvedéseire. (2. Korinthus 1:5; Kolosszé 1:24.) Ezek a szenvedések nem betegségeket és szegénységet jelentenek, hanem azokban a szenvedésekben való közösséget, melyekkel akkor kerülünk szembe, amikor Isten akaratát tesszük és Jézus Krisztushoz hűségesek maradunk. A Jó Hír az, hogy Ő egy nagyon különleges módon van velünk, ahogy ezzel az emberrel is a János evangélium leírása szerint.

Péter apostol arra emlékeztet bennünket, hogy hitünk megpróbáltatásai dicséretet, tiszteletet és dicsőséget fognak eredményezni Jézus Krisztus megjelenésekor. (1. Péter 1:7.) Jézus bátorítása, megerősítése, segítsége és szeretete készen áll, hogy túláradóan megjelenjen valamennyi megpróbáltatásodban. Amikor kiállsz érte, Ő is ott fog állni melletted.

Isten élete

János 10:7-10

A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson: én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek."
János 10:10

E helyen az életnek fordított görög szó a zoe. Jelentése: abszolút értelemben vett élet, vagy élet, ahogy Isten birtokolja azt. Mindenki, aki lélegzik, rendelkezik a fizikai értelemben vett élettel, de csak azok tapasztalják meg az Isten által szánt életet, akik elfogadják Jézust. Jézus nemcsak azért jött, hogy megmentsen bennünket az örökkévaló pokol szenvedéseitől, hanem hogy zoe-életet, azaz Isten-fajta életet adjon, mégpedig bőségesen. Isten élete nem a mennyben vár ránk, hanem már most minden újjászületett ember birtokolja szellemében.

Mindannyian megtapasztalhatjuk és élvezhetjük ezt a zoe-életet azáltal, hogy fizikai életünket alárendeljük és követjük természetfeletti életünket Krisztusban. Életünket olyan módon rendeljük alá, hogy elutasítjuk azokat a gondolatokat, érzelmeket és cselekedeteteket, amelyek ellentétesek Isten Szavával, amely a zoe-élet. (János 6:63.) Amikor összhangba hozzuk gondolatainkat, érzelmeinket és cselekedeteinket Isten Szavával, akkor Isten zoe-élete meg fog nyilvánulni testünkben és lelkünkben is.

Az Ige szellemi, szellemünkön keresztül is kell megértenünk (1. Korinthus 2:14.) A Biblia egyszerűen Jézus írott reprezentációja, aki maga az Élő Szó. Ő testesít meg minden szellemi igazságot. Az Ige Istentől inspirált, teljes mértékben pontos és megbízható, amíg azonban nem fogadjuk el ezeknek a szavaknak a Szellemét, a Biblia nem lesz hasznunkra. (Zsidó 4:2.)

Ma, abban a gazdagon áradó életben járhatsz, amit Jézus a halálával adott neked. Egyszerűen maradj meg a Szavában. Az Ő Szava szellem és élet – a te számodra. (János 6:63.)

Növekedj a kegyelemben

Lukács 9:54-56

De Jézus feléjük fordult, megdorgálta őket, és ezt mondta:
"Nem tudjátok, milyen lélek van bennetek.
Lukács 9:55

Amikor egy Szamáriabeli falu elutasította Jézust, a tanítványok ezt mondták: "Akarod, hogy megparancsoljuk, hogy a mennyből tűz szálljon alá és elpusztítsa őket, ahogy Illés is tette?" (Lukács 9:54). Ez helyes volt az Ószövetség összefüggésében, de Jézus megdorgálta őket. Azért tette ezt, mert nem felelt meg Isten kegyelmének, amit Ő az emberiségnek hozott.

Jézus nem azért jött, hogy az emberek életét tönkretegye, hanem hogy megmentse őket. (János 3:16; 10:10.) "Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét." (2. Korinthus 5:19.) Jogosan tette ezt, mivel elhordozta a bűneinket (Ézsaiás 53:4-6) és az ezzel társuló isteni haragot. (Máté 27:46; Zsidó 2:9.) Ő nem utasította el Isten bűn elleni ítéletét, hanem magára vette azt. (2. Korinthus 5:21.) Így képes volt kiterjeszteni Isten kegyelmét és irgalmát azokra, akiknek ítéletre kellett volna menniük Mózes törvénye alapján. (Apcsel 13:38; 39.)

Az Ószövetség Törvénye olyan volt, mint egy bíró, aki ítéletet mond a bűn felett. Jézus ügyvédünkként lépett fel. Ennél még tovább ment, helyettesünk lett "hordozva bűneinket saját testében a kereszten." (1. Péter 2:24.) Nem tette tönkre Isten ítéletét; saját magában betöltötte azt azért, hogy mi szabadon elmehessünk. Ez pedig örökre megváltoztatta Isten bűnös emberekkel való bánásmódját.

Annak fényében, amit Jézus az Újszövetségben tett, megbocsájtva az összes bűnünket, nekünk többé sohasem kell visszafordulnunk, és Isten haragját másokra szabadítanunk, ahogy az Ószövetségben volt. Különbség van az Ószövetség Törvénye és az Újszövetség Kegyelme között. "Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jelent meg." (János 1:17.) Növekedj ma a kegyelemben és bocsáss meg, imádkozz azokért, akik helytelenül cselekszenek és elutasítják Jézust.

A Jézusért való élet ára

Máté 8:18-22; Lukács 9:51-62

Jézus azonban így felelt: "A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészkük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania."
Lukács 9:58

Ezt a verset gyakorta annak alátámasztására használják – helytelenül -, hogy Jézus és tanítványai szegénységben éltek. Azonban, Jézus valójában az üldöztetés miatt nem tudta sehol lehajtani a fejét. A vallási előítéletek miatt a Szamáriaiak megtagadták Jézustól a vendéglátást és a szálláshelyet, mikor éppen Jeruzsálem felé mentek. Az üldöztetés része a keresztény életnek. Jézus azt közölte ezzel az emberrel, hogy ha időnként nincs szálláshely, akkor ez része annak az árnak, amit az Ő követése jelent.

Az üldözésnek sokféle formája van. Az életveszély, amit a hited miatt szenvedsz el csak egyik, de nem is a legrosszabb formája ennek. Az üldözés messze halálosabb formája, amikor az általunk csodált, szeretett és elismert személy egyszerűen gonoszul beszél rólunk, vagy kizár bennünket a társaságából. Azért halálosabb ez, mert sokkal burkoltabb és személyesebb.

Sok hívő, aki közvetlenül sohasem tagadná meg az Urat, önsajnálatba, vagy háborúskodásba esik mások kritikái miatt, különösen, ha olyan valakitől kapja, akire felnéz, illetve akire nagy benyomást szeretne tenni. Ez éppoly negatív hatást tesz rájuk, mintha az életüket fenyegetné valaki.

Segítség lehet, ha felismered, az emberek nem téged üldöznek az emberek, hanem a bennad élő Krisztust. Ténylegesen az Ő szenvedésének a részesévé leszel, ugyanakkor ezért részesedsz feltámadása erejében és jutalmában is. Ezzel a tudattal örvendezhetsz és ujjonghatsz, amikor Őmiatta utasítanak el.

Isten szeretetének megosztása

Lukács 10:1-2

Így szólt hozzájuk: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés,
kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.
Lukács 10:2

Általában azt gondoljuk, hogy az evangélista az, aki szenvedélyes módon az Úrhoz vezeti az embereket, de nem csak ő rendelkezik ezzel az elhívással. Minden hívőnek rendelkeznie kellene a lelkek iránti szenvedéllyel. Amikor bemutatjuk az evangéliumot, nem pusztán egy elméletet mutatunk be Istenről, hanem azt, ahogy Ő az emberiséggel ténylegesen bánik a kijelentett Ige szerint. Az igazság végső tanúbizonysága maga a testileg feltámadott Jézus. Ami Jézust a teória birodalmából a valóság birodalmába hozza, az pedig személyes bizonyságunk Jézus valóságáról, aki saját életünkön keresztül nyilvánul meg élő módon.

A korai keresztények Jézus szeretetét intim és életet átformáló módon tapasztalták meg. Ez motiválta őket arra, hogy megismertessék az Evangéliumot az akkor ismert világgal, sokkal inkább, mint azóta bármely más keresztény generáció. Nem rendelkeztek azokkal az előnyökkel, melyeket modern technológiáink kínálnak, de rendelkeztek azokkal az előnyökkel, melyeket az jelentett, hogy telve voltak Krisztus szeretetével. Krisztus szeretetének megtapasztalása azt eredményezi, hogy betelünk Isten teljességével (Efézus 3:19) és olyan tanúságtevővé tesz bennünket, aminek nem tud ellenállni a világ.

Manapság az egyházak az evangelizációs technikákat és a szellemi harcot hangsúlyozzák. Az embereket bűntudaton vagy a büntetéstől való félelmen keresztül motiváljuk a tanúságtevésre. Evangelizációnk jó része éppoly halott és hatástalan, mint azok a kultuszok, amelyek az emberek ajtaján kopogtatnak és próbálják rábeszélni őket a gondolkodásuk megváltoztatására.

A korai keresztényeknek azért volt sokkal nagyobb befolyásuk a világra, mert Isten szeretetével voltak tele és ez motiválta őket. Nekünk is erre van szükségünk! Amikor Pállal együtt azt tudjuk mondani, hogy Krisztus szeretete szorongat bennünket, akkor hatást fogunk gyakorolni a világra az Úrért.

Nem tudsz olyat odaadni, amivel magad sem rendelkezel. Személyesen, tapasztalatból kell ismerned Krisztus szeretetét, mielőtt megpróbálod azt megosztani másokkal.

Isten békessége

Lukács 10:5-6

Ha azonban egy házba beléptek, legelőször ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak!
Lukács 10:5

Jézus azt mondta, hogy követői békességet vigyenek és hagyjanak bárhová mennek is. Minden keresztény békességben van Istennel Jézus Krisztuson keresztül. (Róma 51.) Amikor bemegyünk egy terembe, függetlenül attól, hogy mi zajlik az emberek között, Isten békéjét hozzuk el számukra. Akár elfogadják, akár nem, jelenlétünkkel, szavainkkal, cselekedeteinkkel felajánljuk a számukra.

A békesség ugyanakkor a Szellem gyümölcse, amely saját szellemünkben él, így mindig jelen van bennünk. Elménk, érzelmeink és testünk belekerülhet a világ zűrzavarába, ám bensőnkben mindig Isten békéjéhez juthatunk. Péter arra bátorított, hogy minden esetben az Úrra vessük terheinket (1. Péter 5:7), mivel tudta, hogy a gondok távol tartanak Isten békességétől. Amikor eltávolítjuk a gondokat, a békesség szabadon áramolhat elménkbe, lelkünkbe és testünkbe.

Sok hívő békességet kér Istentől, hogy a gondjaiktól megszabaduljanak. Azonban nem így működik a dolog. Hit által gondjainkat az Úrra vetjük, ezután az Ő békéje felszabadul a szívünkben és elárasztja lényünk többi részét is. Azok a keresztények, akik nem bírják magukban Isten békéjét, nem vetették gondjaikat az Úrra, vagy nem "felejtették" ott.

Az emberi békesség csak a problémák hiányában tapasztalható meg, de Isten békessége független a körülményektől és végtelenül hatalmasabb minden problémától, amit ma megtapasztalhatsz. Isten odaadta neked az Ő természetfeletti békéjét, hogy élvezzed azt és vidd el másoknak is.

Hit a Jézus nevében

Lukács 10:17-18

Mikor a hetvenkét tanítvány visszatért, örömmel jelentette:
"Uram, még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te nevedre!"
Lukács 10:17

Jézus nevének ereje és a tanítványok hite Jézus nevében a démonokat engedelmességre kényszerítette. Ezt az igazságot láthatjuk az Apcsel 19:13-17-ben, ahol bizonyos zsidó emberek Jézus nevét hívták segítségül, hogy démonokat űzzenek ki valakiből. Jézus nevét használták, de nem működött, mivel nem vetették a hitüket ebbe a névbe.

Ezek a zsidók vándor ördögűzők voltak, akik mágikus szavakat ismételgetve próbálták megszabadítani a démonizált személyeket. Az első században élt történész, Josephus beszámol egy ördögűzésről, aminek maga is tanúja volt Vespasianus és számos más katona mellett. Az ördögűző egy olyan rituálét követett, amely a feltételezés szerint Salamon királytól származott. A történelem során az emberek megpróbáltak ellenállni a démoni szellemeknek, de ahogy a példa is mutatja, csak Jézus és az Ő élettét befogadók lettek sikeresek.

Azok, akik a démoni szellemek létezését a babona kategóriájába száműzik, valójában nem hisznek Isten Beszédének teljességében. Csak az evangéliumok több, mint kilencven utalást tartalmaznak az ördögre és az ördögökre (démonok). Pál apostol mondja az Efézusi levélben: "Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak." (Efézus 6:12.) Az ördög és a démonok valóban léteznek, de valamennyi hívő Jézus nevében osztozik az Ő általa megszerzett totális győzelemben.

Jézus neve nem mágia. Nem bűbájként működik. Ahogy Péter mondja: "Az ō nevébe vetett hitért erősítette meg az ő neve ezt az embert." (Apcsel 3:16.) Ez ma is eredményes. Ma, helyezzed a hited Jézus nevébe, hogy teljes győzelmet arathass az ellenségen. Mivel benne bízol, bármikor találkozol egy démoni szellemmel, magabiztosan kiűzheted és megszabadíthatod az embereket.

Jézus a középpontban

Lukács 10:20-25

De ne annak örüljetek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek,
inkább annak örüljetek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben."
Lukács 10:20

Sohasem utasítottak bennünket arra, hogy szerezzünk Ph.D fokozatot démonológiából, ennek ellenére némelyek abnormális mértékben összpontosítanak Sátánra és tevékenységére. Ez ténylegesen elősegíti a démoni tevékenységet, és Sátán eszközévé válik, melyet azután ellenükre használ. Ahogy Pál mondja, ne legyünk tudatlanok Sátán eszközeivel kapcsolatban; tudnunk kell Sátán és démonjai létezéséről, és fel kell ismernünk a tevékenységüket, de figyelmünk középpontjába az Urat kell állítanunk. Némelyek oly mértékben túlzásba estek a szellemi háborúsággal kapcsolatban, hogy gyakorlatilag több időt szentelnek az ördöggel való beszélgetésre, mint az Úrral való közösségre. Ez nagyon nincs így jól!

A legjobb védekezés az ördög ellen, ha annyira Isten központúak vagyunk, hogy semmi helyet sem adunk Sátánnak. Azok, akik különösen érzékenyek az ördög jelenlétére, általában az Úr jelenlétére nem érzékenyek. Dávid mondta: "Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is ott vagy" (Zsoltárok 139:8). Bármikor, amikor jelen van Sátán elnyomása, az Úr jelenléte is ott van. (Zsidó 13:5.) A kérdés csak az, hogy melyikre fókuszálunk. Az ördögre való fókuszálás egy ördögi trükk.

A képességed, hogy megéld a keresztény életet Jézus Krisztusban található. Nem a te képességed, hanem a Számára való rendelkezésre állásod az, ami a különbséget eredményezi. Pál szerint, "mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős. " (2. Korinthus 12:10.) Ezzel Pál azt mondta, hogy amikor felismerte a képtelenségét és az Úr erejére támaszkodott, ez volt az a pont, amikor az Úr ereje kiáradt rajta keresztül. Ma, mindent megtehetsz Krisztuson keresztül (Filippi 4:13) azzal hogy figyelmed Őrá összpontosítod.

Kegyelemből hit által

Lukács 10:25-29

Jézus ezt mondta neki: "Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz." Ő viszont igazolni akarta magát, és megkérdezte Jézustól: "De ki a felebarátom?"
Lukács 10:28–29

A büszkeség sok embert késztet arra, hogy ellenálljon a hit által való megigazulásnak Isten kegyelmében. A történetben szereplő törvénytudó magát szerette és azt a nyilvános elismerést, amit szent cselekedetei kivívtak a részére. Nem volt hajlandó először Istent szeretni és a többi embert saját maga elé helyezni. Kérdése valójában egy kísérlet volt arra, hogy az önközpontúsága miatti felelősségtől megszabaduljon. Isten szemében a saját cselekedetei által való megigazulást keresett. Tudta azt, hogy másokat nem szeret annyira, mint saját magát, ezért úgy próbálta értelmezni az Igét (4. Mózes 19:18), hogy az a cselekedeteihez igazodjon, nem pedig szíve valódi állapotához. A "felebarátot" úgy próbálta meghatározni, mint közeli barátot, akivel jól bánt. Az önigazolás mindig kifogásokat terem, míg a megtérés és az Isten felé való hit alárendelést és engedelmességet.

Üdvösségünk alapja a kegyelem – azaz Isten ki nem érdemelt, érdemtelen jóindulata felénk, amely a Jézus Krisztusban való megváltásban fejeződött ki. Az a mód, ahogy Isten megment bennünket a hit. Hit által fogadjuk el az üdvösség ingyen ajándékát, amelyet kegyelméből számunkra biztosított. Kegyelemből tartattunk meg, hit által (Efézus 2:8.), nem pusztán kegyelemből. A hit Isten kegyelmébe enged belépést számunkra. Hit nélkül Isten kegyelme elvész számunkra, míg kegyelem nélkül a hit erőtlen. Az Isten kegyelmébe vetett hit felszabadítja azt, amit Isten Jézus Krisztuson keresztül rendelkezésünkre bocsájtott.

A nátrium és a klór önmagukban mérgezőek – a kegyelem és hit, ha egymástól függetlenül alkalmazzák, akkor halálosak, ám amikor a nátriumot és klórt összekevered, akkor sót kapsz, ami elengedhetetlen az élethez. Hasonlóképpen, az Isten kegyelme által adott ajándékba vetett hit kulcs a győzelmes keresztény élethez.

Ki a te felebarátod?

Lukács 10:29-37

Ő viszont igazolni akarta magát, és megkérdezte Jézustól: "De ki a felebarátom?"
Lukács 10:29

Ezt a kérdést, "Ki az én felebarátom?", Sátán többféleképpen is használhatja arra, hogy becsapjon bennünket. Nemcsak azzal a gondolattal csaphat be, hogy úgy szeretjük a felebarátunkat, mint magunkat, miközben nem ezt tesszük, hanem azzal a kárhoztatással is próbálkozhat, hogy nem szeretjük eléggé felebarátunkat, nem szolgálunk felé elégséges módon Jézus Krisztussal.

Nem tölthetjük be minden egyes ember szükségét a világon. Jézus nem tanította, hogy ilyen módon kellene élnünk. A Lukács evangélium történetében a sebesült ember közvetlenül három ember útját keresztezte. A pap és a lévita elsétáltak mellette. Jézus egyszerűen azt tanította, hogy ki kell használnunk az előttünk lévő lehetőségeket. Csak azért, mert nem segíthetünk mindenkin, nem indok arra, hogy ne segítsünk egyeseken.

Ebben a példabeszédben Jézus úgy határozta meg a felebarátot, mint egy olyan embertársunk, aki keresztezi az utunkat és szüksége van a segítségünkre. A szamaritánus képességei határáig ment el, hogy segítséget nyújtson az embernek, míg a pap és a lévita semmit sem tettek. A zsidók és szamáriaiak közötti faji és vallási gyűlölet fényében Jézus azon választása, hogy a pap és a lévita nem törődtek a sérülttel, míg a szamáriai megsegítette őt, felettébb érdekes! Ezzel világossá tette, hogy nem határozhatjuk meg felebarátunkat annak származása, vagy ismertsége alapján.

Jézus meghatározása szerint bárki lehet a felebarátod, akit Isten az utadba helyez. Emlékezz ma erre. Teljesen máshogy tekintesz majd azokra az emberekre, akikkel találkozol.

Jézus Szavai – Hozzád

Lukács 10:38-42

Márta pedig teljesen lefoglalta magát a sokféle szolgálattal. Ezért előállt Márta, és így szólt: "Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mondd hát neki, hogy segítsen!"
Lukács 10:40

Az Írásban mindössze három alkalommal találkozunk Mártával. Ezekből a beszámolókból tudjuk meg, hogy Mártának volt egy testvére, Lázár, akit Jézus feltámasztott a halálból, és volt egy nőtestvére, Mária. Márta nem megfelelően kezelte a prioritásait a Lukács 10 szerint, ezért Jézus helyreigazította őt. Később a leprás Simon házában Jézus számára készítettek vacsorát, ahol Márta újra szolgált, miközben Mária, a testvére Jézust imádta olyan módon, hogy lábait drága parfümmel kente meg.

Márta volt az első, aki Lázár halálát követően Jézus elé futott, mikor az a házukhoz közeledett. Ekkor mondta azt Márta, hogy Jézus megakadályozhatta volna Lázár halálát, de még ebben az esetben is tudta, hogy Jézus feltámaszthatja Lázárt a halálból. Jézus isteni mivoltáról tesz hitvallást, amely éppen olyan erőteljes, mint Péteré, aki ezért áldást kapott Jézustól.

Márta nem követett el hibát azzal, hogy Jézust és tanítványait kiszolgálta. Más asszonyok is szolgáltak ilyen módon és nem kaptak kiigazítást Jézustól. A szolgálat helyes dolog volt, ám Márta rossz helyre tette azt. A fontossági sorrend volt a probléma, nem pedig az, amit tett. Nagy megtiszteltetés volt Jézust az otthonában vendégül látni és hallgatni a Mester személyesen nekik szánt szavait. Mártának ugyanolyan elsőbbséget kellett volna adnia Jézus szavainak, mint ahogy Mária tette.

Ahogy Márta esetében, te is olyan dolgokkal lehetsz elfoglalva napjaid során, melyek megakadályoznak abban, hogy meghalld Jézus szavait. Könnyű felismerni és elfordulni a nyilvánvalóan bűnös dolgoktól, de még a jó dolgokat is fontossági sorrendbe kell állítani, hogy semmi ne vehesse el a helyet Jézus neked szóló szavainak meghallásától.

Forró vagy?

2 Korinthus 4:7-18

Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is,
a belső emberünk mégis megújul napról napra.
2 Korinthus 4:16

Emlékszem arra az esetre, amikor a hatodik osztályos tanárom megmelegített egy fémből készült üzemanyag kannát. Miután a kanna nagyon forró lett, a fedelét légmentesen lezárta és az asztalára helyezte. Az egész osztály feszülten figyelt, ahogy a kanna pattogni és recsegni kezdett. Majd a kanna a szemünk láttára, bármely érintés nélkül összetört.

A forró levegő több helyet foglal el, mint a hideg. Amikor a kanna belsejében a levegő forró volt, akkor a nyomása megegyezett a légnyomással. Amint a levegő kezdett hűlni, a levegő összehúzódott és részleges vákuumot alakított ki a zárt térben. Ekkor aztán a normál légköri nyomás összetörte a kannát. Milyen megdöbbentő illusztrációja ez mindennapi életünknek. Mindannyiunkat ér kívülről nyomás. Ha életünk tele van Isten jelenlétével, akkor ez a nyomás nem jelent számunkra problémát. Csak akkor jelent gondot a nyomás, ha részleges vákuum van a szívünkben. Azokat, akiket elborít a mindennapi élet, azok valamiképpen kihűltek az Úrral való kapcsolatukban.

Az élet nem vált rosszabbá, vagy stresszesebbé napjainkban, mint azt némelyek mondják. Az élet mindig kemény volt. Gondoljunk csak azokra, akik megjárták a II. Világháborút. Mi a helyzet azokkal, akiknek a családja néhány generációval ezelőtt még rabszolga volt? Mi a helyzet a Nagy Gazdasági Világválsággal? Legtöbbünk sohasem élt át olyan nehézségeket, mint ezek az emberek. Mégis, úgy tűnik, hogy több manapság a depresszió, az öngyilkosság, és a szívfájdalom, mint azokban az időkben.

A különbség nem a külső nyomásban van, hanem a belső vákuumban. Ma, ne kelj fel addig az ágyadból, amíg nem vagy tele Isten szenvedélyes szeretetével, hitével és reményével. Légy bizonyos abban, hogy nincs vákuum a szívedben Isten felé, így semmiféle külső nyomás sem jelent problémát számodra.

Miként gondolsz magadra?

Bírák 6:11-24

Az ÚR angyala megjelent előtte, és így szólt hozzá: Az ÚR veled van, erős vitéz!
Bírák 6:12

Gedeon egy olyan ember volt, akit Isten rendkívüli módon használt. Összegyűjtött háromszáz férfit, majd legyőzött egy milliós sereget. Minden idők egyik legnagyobb hadi győzelme volt ez. Ennek ellenére Gedeon kezdetben semmiféle magabiztossággal nem rendelkezett.

Az Úr Angyala így köszöntötte őt: "Az ÚR veled van, erős vitéz!" Gedeon azonban így válaszolt: "Akkor miért nem látom ezt?" Egyáltalán nem úgy nézett önmagára, mint egy erős vitézre. Titokban csépelte a gabonát, mivel attól félt, hogy a Midianiták ellopják soványa termését. Gedeon egyáltalán nem úgy tekintett önmagára, mint ahogy Isten nézett rá.

Miután az angyal meglátogatta, annyira bizonytalan volt, hogy rávette Istent, hogy számos "teszt" által adja bizonyságát annak, hogy tényleg vele van, és valóban meg fogja tenni, amit mondott. Az igazság az, hogy Gedeon erős vitéz volt már akkor, amikor Isten ezt állította róla, de időbe tellett, hogy ezt maga is felismerje. Isten azelőtt tudta, hogy ki volt Gedeon valójában, mielőtt maga Gedeon tudta volna.

Hasonlóképpen, Isten tudja, hogy kik vagyunk, milyen képességekkel rendelkezünk, hiszen Ő alkotott bennünket. Továbbá ez nem korlátozódik személyes talentumainkra és képességeinkre. Az az ígéretünk, hogy azokat a dolgokat mi is cselekedhetjük, amiket Jézus cselekedett. Mindegyikünk korlátlan potenciállal rendelkezik Jézusban. Sajnos semmit sem számít a potenciálunk, ha nem hisszük, hogy azok vagyunk, akiknek Isten mond bennünket. Meghatározó tényező, hogy kinek gondoljuk magunkat.

Meg vagy győződve arról, hogy az vagy, akinek Isten az Ő Igéjében mondja, hogy vagy? Ha nem, akkor meggyőződést szerezhetsz azzal, ha olvasod, tanulmányozod és gondolkodsz Isten Igéjén egészen addig, amíg egyedül Ő határozza meg, hogy ki is vagy. Mikor már tudod, hogy amit Isten rólad mond az igaz, akkor téged is hatalmasan fog Isten használni.

Ne kerüld meg az oltárt!

Bírák 6:25-32

Azután építs oltárt Istenednek, az ÚRnak, ennek az erődnek a tetején, a kőrakásból. Vedd a bikát és áldozd fel égőáldozatul a kivágott szent fa hasábjain!
Bírák 6:26

Azon a napon, amikor az Úr megjelent Gedeonnak, utasítást adott számára, hogy rontsa le azt az oltárt, amelyet apja épített, és építsen új oltárt az Úr számára. Az emberek gyakran átugorják ezt a részt és egyenesen Gedeon Midianiták felett aratott nagy győzelméhez mennek. Azonban az oltár újraépítése az Úr számára egy rendkívül fontos részlet.

Az oltár az, ahol imádunk. Azt szimbolizálta, hogy Gedeon elhagyott minden más imádatot, és egyedül csak az Úrnak szánta oda magát. Ez nem volt kis dolog! A város lakosai megölték volna Gedeont ezért a tettéért, ezért aztán az oltárt éjjel építette meg. Pontosan tudta, hogy mekkora rizikót vállal, tettei az Úrnak való teljes odaszánását mutatták. Gedeon hajlandó volt Isten követni, akár a halálba is.

Hitünk és győzelmeink az Úrral való kapcsolatunkból származnak. A Vele való bensőséges kapcsolat fenntartásának hiánya a legfőbb oka a harcban elszenvedett vereségeknek. Mielőtt Isten valójában használni tudta volna Gedeont, szükségesnek tartotta, hogy elkötelezett legyen Vele kapcsolatban, teljes figyelmét felé irányítsa.

Vegyük észre, hogy Isten nem Gedeon elhívása előtt romboltatta le az oltárt. Isten ajándékai és elhívása függetlenek a teljesítményünktől. Isten senkit sem hívott el pusztán azért, mert az illető méltó volt rá. Amikor azonban az elhívás megtörténik, csak akkor lehetünk sikeresek, ha bensőséges kapcsolatot ápolunk mennyei Édesapánkkal.

Próbálod kikerülni az oltárt, és egyenesen a harcba sietsz? Ez nem Isten útja a számodra. Tégy félre mindent, ami távol tart az Úrnak való odaszánástól, ezután már készen fogsz állni arra, hogy találkozz a nap kihívásaival.

Túl sok, amid van?

Bírák 6:33-7:8

Akkor az ÚR ezt mondta Gedeonnak: Sok ez a nép, amely veled van, nem adhatom a kezükbe Midjánt, különben még így fog dicsekedni Izráel velem szemben: Az én kezem szabadított meg engem!
Bírák 7:2

Gedeon hitetlenséggel küzdött, ezért gyapjút tett az Úr elé. Az Úr azt mondta neki, hogy túl sok ember van a seregében. Bár így is sokkal nagyobb túlerővel néztek szembe, az Úr arra utasította, hogy csökkentse a létszámot. Így aztán Gedeon azt mondta katonáinak, hogy azok, akik félnek menjenek haza. 22.000 ember ment el! 10.000-en maradtak, de az Úr azt mondta, hogy még mindig túlzottan sokan vannak. Arra utasította Gedeont, hogy válassza szét az embereket annak alapján, ahogy azok a patakból isznak. 300 főt választott Gedeon, mert ők az iváskor egyik térdükre ereszkedtek, tenyerükből csészét formáltak és így hoztak vizet a szájukhoz.

Miért vágta vissza az Úr Gedeon amúgy is kicsi seregét? Nem akarta, hogy bárki más magának tulajdonítsa a győzelmet. Azt akarta, hogy olyan kevés legyen a férfiak száma, hogy senki elméjében meg se fogalmazódjon kétely arra nézve, hogy a győzelem az Úr csodája volt. Igen különleges módon egy lehetetlen helyzetbe helyezte őket, hogy a népe megismerje milyen hatalmas is Ő.

Nem az Úr hozta fel a Midianitákat népe ellen és nem is Ő okozta a problémát, de amikor a probléma fellépett, olyan módon vezette Gedeont, hogy csak az Ő természetfeletti hatalma szabadíthatta meg őket. Az Úr ma is ugyanezt akarja tenni érted. Olyan dolgokra vezethet, melyek bolondságnak tűnhetnek a természetes gondolkodásod számára azért, hogy Ő egy csodálatos módon felfedhesse magát a számodra. Ő gyakran félretolja a szokványos bölcselkedést azért, hogy megmutathassa a számodra, szabadulásod teljes mértékben tőle származik.

Ne felejtsd el!

Zsoltárok 103:1-22

Áldjad, lelkem, az URat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!
Zsoltárok 103:2

1991 májusában egy gyülekezetben ültem, várva, hogy egy perc múlva szolgáljak. Az utolsó ének a "Mily nagy vagy Te!" volt. Hirtelen visszaemlékeztem 1961 májusára, amikor tizenkét éves gyerekként édesapám temetésén ültem. A terem tele volt, több mint 500 ember töltötte meg, akik ugyanezt az éneket énekelték, amely édesapám kedvenc himnusza volt. Élénken emlékszem, hogy mire gondoltam akkor. Nem sírtam, mert még nem értettem meg teljesen a történteket, de azt tudtam, hogy ami történt, az örökre megváltoztatta az életem.

A szolgáló győzelemről és reményről beszélt, ami úgy tűnt számomra, hogy ellentétben állt az adott helyzettel. Az ének sem volt odaillő, mégis megpendített egy húrt a szívemben. Úgy éreztem, hogy a hitem megnövekszik, ezért imádkoztam az Úrhoz: "Ha tényleg olyan hatalmas vagy, akkor védelmezz meg engem, és irányítsd az életem elkövetkező részét!"

Harminc éven át nem gondoltam erre az imára, de az ismerős ének egy pillanat alatt visszahozta az emlékeket. Teljesen elborított az Úr hűsége, ahogy megválaszolta egy tizenkét éves fiú egyszerű imáját. Olyan túláradóan gazdagon és bőséggel tette, hogy felülhaladta a kérésemet, de még a gondolataimat is! Az Úr hűségére való emlékezés hitem alapvető része lett. A jó emlékek felgerjesztenek engem (2. Péter 1:13). Az Úr azt parancsolta, hogy ne felejtsünk, mivel tudta, így fogunk tenni, ha nem teszünk tudatos erőfeszítéseket az emlékezés érdekében.

Mindannyian imádkoztunk olyan imákat, – akár kimondott kéréseket, vagy csak vágyakat – melyekről azóta megfeledkeztünk. Csak az örökkévalóság fogja felfedni az Úr hűségének gazdagságát, de ez idő alatt is tehetsz erőfeszítéseket, hogy megemlékezz az Ő irántad való jóságáról. Ma, engedd, hogy a Szent Szellem emlékeztessen Isten hozzád való hűségének példáira, és légy áldott, ahogy velem történt.

Ima-erő

Lukács 11:1-4

Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte,
így szólt hozzá egyik tanítványa: "Uram, taníts minket imádkozni,
mint ahogy János is tanította a tanítványait."
Lukács 11:1

Ha meggondolod, hogy Jézus volt a leghatalmasabb csodatévő, aki valaha is ezen a Földön élt, akkor lenyűgözőnek találhatod, hogy a tanítványai arra kérték, hogy tanítsa őket imádkozni. Miért nem arra kérték inkább, hogy tanítsa meg őket a csodatételekre, vagy a prédikálásra és a nép lenyűgözésére a tanításokkal? A tanítványok tudták, hogy az Úr imaélete még erőteljesebb volt a csodáinál, vagy a tanításainál is. Valójában az Atyával való egysége adta számára az erőt a csodák tételéhez és ahhoz, hogy olyan tekintéllyel beszéljen, ahogy azelőtt még ember sohasem szólt.

Jézus újra és újra elmondta tanítványainak, hogy az Atyja az, aki a csodákat rajta keresztül végzi, és a tanítások nem a sajátjai voltak, hanem az Atyáé. Ugyanúgy igaz ez ma is. A János 5:5-ben Jézus azt mondta, hogy nélküle semmit sem tehetünk. Sok dolog van, amit az imán kívül tenni tudunk, de nincs semmi, amit hatékonyan megtehetnénk ima nélkül. Az ima az egyik fő útja annak, hogy bőségben éljünk Őbenne. (János 15:7)

Amikor a tanítványok megkérték Jézust, hogy tanítsa őket imádkozni, az Úr azt az imát tanította, amit ma az Úr Imájának nevezünk. Bár minden hívő imádkozza ezt az imát, amit Jézus valójában adott, az egy vázlat, ami bemutatta, hogy miként közelíthetünk az Atyához és milyen témaköröket beszélhetünk meg vele. Nem szándékozik hallani tőlünk ugyanazt a memorizált imát. Azt szeretné hallani, ami a szívünkben és az elménkben van, mivel olyan kapcsolatot akar, amelyben úgy segíthet és áldhat meg bennünket, ahogy csak tud.

Ma, imádkozhatsz és várhatod a választ Atyádtól. Ő készen áll és hajlandó az imáidat megválaszolni. Honnan tudhatod ezt? Jézus mondta! Az imádságaid a kulcs az erőteljes keresztény élethez.

Betöltve

Lukács 11:11-13

Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?"
Lukács 11:13

A Szent Szellem egy ajándék (Apcsel 2:38), és Isten egyszerűen azt akarja, hogy a tiéd legyen. Nem lehetsz eléggé jó ahhoz, hogy kiérdemeld a Szent Szellemet, de kérned kell. Ez az ige a Szent Szellemben való bemerítkezésre vonatkozik, amely az újjászületést követő esemény.

A Szent Szellem a mi szellemünkben tartózkodik, és miután eljött nem hagy el bennünket. (János 14:16) Van egy kezdeti betöltekezés, amikor Ő először jön, azonban a lelkünk és testünk fölötti befolyása és irányítása azzal arányban változik, amilyen módon megújítjuk az értelmünket az Ő akaratával kapcsolatban. (Róma 12:2) Ebben az értelemben időnként teljesebbek lehetünk Szent Szellemmel, mint máskor, bár a Szent Szellem jelenléte és ereje nem jön, vagy megy szellemünkben. Így, miután részesültünk a Szent Szellemben való bemerítésben, lesznek olyan időszakok, amikor testünk és lelkünk elkalandozik a Szent Szellem vezetésétől, így szükségünk lesz újra betöltekeznünk a Szent Szellemmel.

Az Efézus 5:18 alapján a hívők azt a parancsot kapták, hogy "Ne részegeskedjetek, mert a borral léhaság jár együtt, hanem teljetek meg Lélekkel". A Szent Szellemmel való megtelés jelen időben van, ami folyamatos parancsot jelent a hívők számára. Az Apostolok cselekedeteiben azok az emberek, akik Pünkösd napján beteltek Szent Szellemmel, később újra betöltekeztek. A legtöbb ember nem részegedik meg pusztán egy pohár italtól. Hasonlóképpen a Szellemmel való betöltekezés sem egyszeri tapasztalat. Létezik egy kezdeti betöltekezés, de ezt számos további betöltekezések követik.

Bizonyára ismerős számodra, hogy a részegség megváltoztatja az ember személyiségét és teljesen más cselekedetekre ösztönzi. Ugyanígy, a Szent Szellemmel való betöltekezés hasonló cselekedetekre ösztönöz, mint ahogy Jézus cselekedett. Töltekezz be a Szent Szellemmel ma, holnap és a következő nap!

Két eltérő gondolkodásmód

Lukács 11:37-41

A farizeus pedig elcsodálkozott, amikor meglátta, hogy ebéd előtt nem mosdott meg.
Lukács 11:37

A törvényesség egyik biztos jele a prioritások helytelen sorrendje, ahogy esetünkben ezekkel a farizeusokkal kapcsolatban is láthatjuk. Nem találunk feljegyzést az Írásban, hogy a farizeusok Jézus csodálatos tevékenységén elcsodálkoztak volna. Túlságosan elfoglaltak voltak abban, hogy valami kritizálni való találjanak. (Márk 3:2) Valóban azon csodálkoztak, hogy Jézus nem mosott kezet. Klasszikus példája ez a "szúnyog kiszűrése és a teve elnyelése" jelenségnek. (Máté 23:24)

Azok, akik a törvény megtartása által szeretnék kiérdemelni a megigazulást, állandóan a cselekvéssel vannak elfoglalva, míg a megigazulást hit által elfogadók egyszerűen megvallják a már elvégzett dolgokat. Ez pedig egy egyszerű, de rendkívül lényeges különbség. Ha még mindig cselekszünk valamit azért, hogy Isten tegyen valamit az életünkben, akkor a "törvény" - mentalitás talaján állunk, ami pedig nem hit. (Galata 3:12) Amikor egyszerűen hisszük és megvalljuk, amit Krisztuson keresztül már megkaptunk, akkor növekszünk a kegyelemben, hit által.

Annak a személynek, aki a törvény alatt él, és annak, aki a kegyelem alatt hasonló szentség-cselekedetei lehetnek, de a motivációjuk teljesen ellentétes. A törvényesek figyelme arra irányul, amit meg kell tenniük, míg a hit által élők arra tekintenek, amit Jézus már elvégzett értük. Például, az Ige azt tanítja, hogy valljuk meg a szánkkal és higgyünk a szívünkből, és megkapjuk Istentől. (Márk 11:23) A törvényes viszont így gondolkodik: "rávehetem Istent arra, hogy meggyógyítson engem, ha megvallom, hogy az Ő sebeiben meggyógyultam." Aki érti Isten kegyelmét, azt vallja meg, hogy "az Ő sebeiben meggyógyultam", mivel valóban hiszi, hogy Jézus már megszerezte a kereszten a gyógyulást.

A gondolkodásmódod elemzése a legegyszerűbb útja annak, hogy eldöntsd, vajon a hit területén, vagy a törvényesség területén állsz. Ha a motivációd az, hogy elfogadjon téged Isten, vagy hogy rávedd Őt valamire, hogy érted cselekedjen, akkor ez bizony törvényesség. Ha teljesen hitben élsz és hálás vagy azért, amit Isten már elvégzett Jézusban, akkor ez kegyelem. Válaszd a kegyelem gondolkodásmódját, mert Jézus mindent a rendelkezésedre bocsájtott, amire szükséged lehet, mindent, ami a kegyes élethez tartozik. (2. Péter 1:3)

A szentség gyümölcs

Lukács 11:42-44

De jaj nektek, farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és minden veteményből, de elhanyagoljátok az igazságos ítéletet és az Isten szeretetét, pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhanyagolni!
Lukács 11:42

Amikor Jézus azt mondta: "… és amazokat sem elhanyagolni!", akkor Ő nem a helyes cselekedetek ellen érvelt. Isten Igéje hangsúlyozza a cselekedeteinkben való szentséget. A farizeusok tévedése – ami Jézus feddését kiváltotta – az volt, hogy ők abban hittek, hogy helyes cselekedeteik helyes kapcsolatot hoznak létre Istennel, de az Istennel való helyes kapcsolat csak magunk megalázásával, és hitünk a Megváltóba, Jézus Krisztusba való helyezésével érhető el.

Isten kegyelemből, hit által tisztítja meg a szívünket (Efézus 2:8), és ezután már birtokoljuk a szentségre való gyümölcsöt. (Róma 6:22) A szentség gyümölcs, nem pedig a megváltás gyökere. Egy hasonló helyzetben (Máté23:26) Jézus a következőt mondta: "Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és a tál belsejét, hogy azután a külseje is tiszta legyen!" Az igazi kereszténység belülről fakad. Egy jó szív meg fogja változtatni az ember cselekedeteit, de az ember cselekedetei nem tudják megváltoztatni a szívét.

A vallás egyik kedvenc tanítása, hogy ha jót cselekszel, akkor jó leszel. Semmi sem áll távolabb az igazságtól! Újjá kell születned Isten Szelleme által, ezután lesznek a cselekedeteid szentek, mivel te szent vagy. Szent vagy a belsődben, és a szentség egyre inkább megnyilvánul a külsődleges dolgokban is.

Ez az evangélium szíve. Minden nagy világvallás rendelkezik erkölcsi mércével a megváltást illetően, kivéve a kereszténységet, amely a megváltást egy Megváltón keresztül kínálja. Ha megváltást nyertél nincs szükséged arra, hogy külsőleg is láthatóan szentté változtassad magad.

Ma, csak engedd, hogy az Úr szentsége, mely benned van, megnyilvánítsa magát a gondolataidon, szavaidon és cselekedeteiden keresztül! Ezek egyre nyilvánvalóbbakká válnak, ahogy követed a Szellemet és megújítod az elmédet Isten Beszédével. (Róma 12:2.) A szentség gyümölcse meg fog jelenni életed minden területén.

Az Úr félelme

Lukács 12:4-5

Megmondom nektek, kitől féljetek: attól féljetek, akinek azonfelül, hogy megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony, mondom néktek: Tőle féljetek.
Lukács 12:5

A 2Timóteus 1:7 azt mondja: Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét. Az 1János 4:18 alapján: A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrelemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben. Ezek az igék látszólag ellentmondásban állnak Jézus fenti állításával, valójában azonban nincs ellentmondás.

Kétféle félelem létezik. Az American Heritage Dictionary így határozza meg a félelmet: "egy figyelmeztető, vagy nyugtalanító érzés, melyet veszély, fájdalom, katasztrófa, vagy hasonlók várása eredményez; megfélemlítés; rettegés; rémület" A félelem szónak van egy másik meghatározása is a szótár szerint: "Különleges mértékű tisztelet, vagy hódolat, mint egy felső hatalmasság iránt." Tiszteletről és hódolatról tanít Isten Igéje, amit a szenteknek Isten felé tanúsítaniuk kell. A Zsidókhoz írt levél 12:28 azt mondja, hogy van egy istentől származó félelem, mely elvárt az Isten felé való szolgálat során, ez ugyanakkor azt is magában foglalja, hogy létezik egy nem istentől jövő, istentelen félelem is, amely nem fogadható el Isten szolgálata során.

Sátán mindig ezt az istentelen rettegést, vagy megfélemlítést alkalmazta a kegyes emberek kínzására. Akik újjászülettek, nem szabadna, hogy Isten iránt rettegést, vagy megfélemlítettséget érezzenek, kivéve, ha éppen azt tervezik, hogy megtagadják hitüket Jézusban, mint Megváltójukban. Van egy Szövetségünk, amely garantálja az Isten számára való elfogadottságunkat (Efézus 1:6), egészen addig, amíg ragaszkodunk hitünk megvallásához Jézus Krisztus, a Megváltónk engesztelő vérében.

A nem hívő ember számára az Istentől való félelem egy hatalmas, elrettentő erő a bűn elkövetésétől, de számodra, aki már megkaptad Isten kegyelmét, az Ő jósága hozza létre a félelmet (tiszteletet), és a bűntől való eltávozást. Az Úr félelme – amiben ma jársz – nem rettegés, sem nem megfélemlítettség, hanem békesség és öröm, mivel Ő mindenható, mégis szerető Édesapád.

Isten kegyelmének sáfárai

Lukács 12:42

Az Úr így válaszolt: "Ki tehát a hű és okos sáfár, akit az úr szolgái fölé rendel, hogy idejében kiadja élelmüket?
Lukács 12:42

A sáfár egy olyan személy, akit azzal bíztak meg, hogy más javaival, vagy ügyeivel foglalkozzon. A sáfár által ellenőrzött tulajdon nem a sajátja, és nem is tehet akármit vele, amit éppen szeretne. Azt várják tőle, hogy a megbízója kívánsága szerint cselekedjen.

A bankár is egy sáfár. Mások pénzét bízták rá. Szabadságot kapott arra, hogy bölcsen befektesse a pénzt oly módon, hogy az hasznot hozzon a betéteseknek és a részvényeseknek, de börtönbe küldik azért, ha csak úgy elveszi a pénzt és saját magára költi. A bankár elszámoltatható (Lukács 16:2) azok felé, akik a pénzüket rábízták, mint sáfárra. A pénz nem az övé, bár a kezelésébe került.

Ez a példázat és más igék is (1. Korintus 4:1; Titus1:7; 1. Péter 4:10) a hívőket, mint Isten kegyelmének sáfárait mutatja be. A vagyon, a talentumok és képességek, melyeket birtoklunk, valamint Isten szeretetének a kijelentése, amelyet kaptunk nem a sajátunk, amivel azt tehetünk, amit csak akarunk. Istentől kaptuk ezeket a dolgokat, ezért Neki számolunk el ezeknek az ajándékoknak a helyes vagy helytelen használatával. Alapvetően fontos észben tartanunk ezt, hogy teljesíthessük Isten iránti kötelességünket, mint az Ő "sokféle kegyelmének" sáfárai.

Légy ma Isten kegyelmének bölcs sáfára! Mutasd meg mások számára azt a szeretetet és megbocsátást, amit Tőle kaptál, és tedd középpontba Őt számukra mindenben, amit mondasz és teszel.

Nincs mentség

Lukács 12:45-48

"Aki viszont nem ismerte ura akaratát, és úgy cselekedett verést érdemlő dolgokat, az kevés verést kap. Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon." (Lukács 12:48)

A fenti igevers Isten ítéletének változó mértékéről beszél, amely a bűnt elkövető személy ismeretén alapul. A 3Mózes teljes negyedik fejezete a tudatlanságból elkövetett bűnökkel foglalkozik. Jézus ezt mondja a János 9:41-ben: "Ha vakok volnátok, nem lenne bűnötök, mivel azonban most azt mondjátok: látunk, megmarad a bűnötök." A Róma 5:13 szerint: "a bűn nem róható fel, ha nincs törvény."

Az 1. Timóteus1:13-ban Pál azt mondja, hogy azért nyert irgalmat, mert "hitetlenségemben tudatlanul cselekedtem." A bűn, amiről beszél a káromlás volt, mely Jézus tanítása szerint nem megbocsátható, ha a Szent Szellem ellen történik. Láthatjuk, hogy Pál esetében a tudatlanság lehetőséget biztosított számára a második esélyre. Ha az igazság meglátása után is folytatta volna a káromlást, bizonyára megfizette volna az árat.

Nem mondhatjuk, hogy az a személy, aki nem rendelkezik Isten akaratának teljes kijelentésével az ártatlan, függetlenül a cselekedeteitől. A 3. Mózes 5:17 világossá teszi, hogy az egyén akkor is bűnös, ha tudatlanságában vétkezett. A Róma 1:18-20 alapján minden ember intuitív ismerettel rendelkezik Istenről, mellyel felismeri, sőt megérti az istenséget. Ez a fejezet később megmagyarázza, hogy az emberek megtagadták és megváltoztatták ezt az igazságot, amit Isten adott, így nincs mentségük.

Senki sem állhat Isten elé az Ítélet Napján azt mondva: "Isten nem tisztességes." Isten minden valaha élt személynek, – tekintet nélkül arra, hogy mennyire távol, vagy elszigetelten élt – megadta a lehetőséget, hogy megismerje Őt.

Megbékélés

Lukács 12:56-59

Amikor ellenfeleddel az elöljáró elé mégy, még útközben igyekezz megszabadulni tőle, nehogy a bíró elé hurcoljon és a bíró átadjon a börtönőrnek, a börtönőr pedig tömlöcbe vessen téged. (Lukács 12:58)

Jézus a kapcsolatokról beszélt, mielőtt ezt a példázatot adta a bírótól való megszabadulásáról. A figyelmeztetés világos: mindent meg kell tennünk, ami csak rajtunk múlik, hogy elkerüljük a viszálykodást. (Róma 12:18.) Azonban annak következményei, ha nem tudjuk az egymás közötti különbségeket elrendezni, több mint fizikai börtön, vagy büntetés.

Az ellenségeskedés szellemi és érzelmi börtönt hozhat létre. A Jakab 3:16 azt mondja: "Mert ahol irigység van, és viszálykodás, ott zűrzavar és mindenféle gonosz tett található." Depresszió, félelem, magány, keserűség, betegség, pénzügyi problémák és sok egyéb dolog válhat börtönné, melyekből megbékélés nélkül nem szabadulhatunk.

A szótár szerint megbékélni annyit tesz, hogy "újra megalapozni a barátságot a felek között; elrendezni, megoldani a vitát". A megbékélés a kulcs ahhoz, hogy eredményesen foglalkozzunk az ellenségességgel, rosszakarattal, gyűlölettel, melyek a viszályt okozzák. Többféleképpen közelíthetünk a megbékéléshez. Például, ha valakit megbántottunk durva szavainkkal, akkor bocsánatot kérhetünk. Ha valakinek pénzzel tartozunk, visszafizethetjük a tartozást. Ha valamilyen ártalmas dolgot tettünk valaki számára, akkor megtehetjük a szükséges jóvátételt. Minden esetben a megbékélés lényege az, hogy eredményesen kezeljük a viszályhoz vezető "gyökér" okokat.

Az Isten és közötted fennálló viszály oka a bűn volt, de Ő magához ragadta a kezdeményezést, hogy Jézus vérén keresztül eltávolítsa ezt az akadályt, így újra a barátja lehettél. Megbékéltél Istennel Jézus halála és feltámadása által. Most már te is a megbékélés szolgálatában állsz. (2. Korintus 5:18) Ma, Isten által felkenve békélj meg azokkal, akikkel viszályt éltél át, és vezess másokat is az Istennel való megbékélésre Jézus által.

El kell fogadnod

Lukács 13:10-17

Hát Ábrahámnak ezt a leányát, akit tizennyolc éve megkötözött a Sátán, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből szombaton? (Lukács 13:16)

Ennek az asszonynak a betegsége a Sátán munkája volt – nem Istené. Jézus azt mondta, hogy Sátán kötözte meg – tehát nem áldotta – 18 éven keresztül. Az a tanítás, mely szerint a betegség valójában egy elrejtett áldás, melyet az Úr munkál valaki életében, hogy a tervét véghezvigye, nem található meg az Írásokban. Ahogy az Apcsel 10:38 mondja Jézusról: "ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akik az ördög igájában vergődtek." Az emberek az ördög igájában vergődnek, nem pedig Istenében.

Az evangéliumokban 17 esetet találunk, amikor Jézus minden jelenlévő beteget meggyógyított. 47 további esetben Ő egy időben gyógyított meg egy vagy több személyt. Sehol nem találunk olyat, hogy Jézus elutasított volna valakit, aki gyógyulni akart. Ő azt mondta, hogy semmit sem cselekedhet önmagától, csak azt, amit az Atyától látott, hogy cselekszik. Szavai és cselekedetei elegendő bizonyítékkal szolgálnak arra, hogy minden esetben Isten akarata a gyógyulás!

Isten azt akarja, hogy senki ne vesszen el, mégis sokan elvesznek a hitetlenségük miatt. Hasonlóképpen, Isten akarata, hogy mindnyájan meggyógyuljunk, de nem mindenki gyógyul meg a hit hiányossága miatt. Hiba azt feltételezni, hogy bármi, amit Isten akar automatikusan meg fog valósulni, és mi nem játszunk szerepet az Istentől való elfogadásban.

A Zsidó 3:18-19-ben Izrael gyermekei nem léptek be Isten nyugalmába (üdvösség, amely a fizikai gyógyulást is magában foglalja) hitetlenségük miatt. Ezt közvetlenül a 12. vers után olvassuk, amely szerint: "Vigyázzatok, testvéreim, senkinek ne legyen közületek hitetlen és gonosz szíve, hogy elszakadjon az élő Istentől." A Szent Szellem a testvérekhez szólt. Ez azt jelenti, hogy hozzád és hozzám.

Ma, hinned kell az Ő gyógyulásra vonatkozó Igéjében, hogy megkapjad az isteni egészséget és gyógyulást, melyet Isten akar, hogy birtokoljál!

A farkadat kergeted?

Kolosszé 2:1-12

"és benne jutottatok el ti is ehhez a teljességhez, mert ő a feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak". (Kolosszé 2:10)

Legtöbbünk már látott saját farkát kergető kutyát. Egyszerre mulatságos és talányos látvány. Miért kergetni valami olyat, ami már a tiéd? Teljes bizonyossággal nem tudom megmondani, hogy valójában mit gondol a kutya, de úgy tűnik számomra, hogy a farkát kergető kutya az egyetlen, aki nem látja, hogy saját tulajdonát üldözi.

Csodálatos módon a keresztények hajlamosak ugyanezt tenni. Rendszeresen kérünk örömöt, hitet, gyógyulást, bölcsességet, és minden szükséges és áldásos dolgot, ám Isten Igéje szerint már mindenünk megvan, ami az életre és a kegyességre van, Jézus Krisztusban. (2. Péter 1:3.) A keresztény élet nem a szüntelen kérés és elfogadás folyamata, hogy többet kapjunk Istentől, hanem elménk megújítása, hogy megismerjük és birtokoljuk azt, amit Krisztusban már megkaptunk. Teljesek vagyunk Őbenne!

A gyógyulás nem valami, ami "odakint" található. Isten gyógyító ereje már benned van. Jézusnak nem szükséges eljönnie hozzád, hogy hatalmas kezeit rád helyezve meggyógyítson, mivel az Ő sebeiben már meggyógyultál. (1. Péter2:24) Csupán el kell ezt hinned, hitben szólnod és cselekedni hited megvallása szerint, majd várni, hogy fizikai testedben is megnyilvánuljon.

Kérj az Úrtól egy kijelentést ma, hogy valójában mit is birtokolsz Krisztus Jézusban? Hagyd abba, hogy olyat próbálsz kérni, ami már a tiéd, ehelyett élvezd az örökséged!

Kényszerítsétek őket, hogy eljöjjenek!

Lukács 14:16-24

Ő pedig a következőképpen válaszolt: Egy ember nagy vacsorát készített, és sok vendéget hívott meg… Akkor az úr ezt mondta a szolgájának: Menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljék a házam. (Lukács 14:16,23)

A vacsorát készítő ember Istent jeleníti meg, aki mindenkit meghívott a lakomára (személyes kapcsolat Vele). A példabeszéd szerint, nem Isten vallott kudarcot az üdvösség ajánlásában, hanem azok a vendégek, akiket meghívott, de ők megtagadták az ajánlatát.

A Jézus példabeszédében szereplő emberek erőtlen érveket hoztak fel, és ebben nincs semmi különbség a mai emberek kifogásai között. Az összes kifogás az anyagi gazdagságra vonatkozik, vagy a családi elkötelezettség elsőbbségére az Istennel való kapcsolattal szemben. Végül a mester azt mondta a szolgájának, hogy menjen ki, és a szegényeket, a hontalanokat és a nyomorultakat kérje meg – és ők eljöttek.

Az Úr esküvői vacsorája világi szempontból tele lesz "nemkívánatos" elemekkel, de nem azért lesz így, mert Isten elutasította a felsőbb osztályokhoz tartozókat, hanem azért, mert ők utasították el az Urat. Azok, akik bővölködnek a világi javakban kevéssé hajlanak annak elismerésére, hogy szükségük van Istenre, mint akik nem rendelkeznek javakkal. Isten ez mellett először a zsidóknak kínálta fel az üdvösséget, de elutasították Őt, így szolgáit a pogányokhoz küldte, hogy azok töltsék be királyságát.

Ez a példabeszéd bizonyítja, hogy az Úr nem támogatja erőszak alkalmazását, hogy az emberek kereszténységre térjenek. Tiszteletben tartja az emberek szabad akaratát, hogy elfogadják, vagy elutasítsák Őt. Azonban arra utasít bennünket, hogy meggyőzéssel és szeretettel kényszerítsük az embereket. A "kényszerít" szó bizonyos agresszivitást jelöl, ezért nem arról van szó, hogy egyszerűen kiakasztjuk a cégérünket és várjuk, hogy a világ eljöjjön hozzánk. Erőteljesen üldöznünk kell őket az Örömhírrel.

Sürgető parancsod van arra, hogy Jézus Krisztus megváltásának és szeretetének a tanúja légy, mivel az Ő visszajövetele közel van. Ne vesztegess el ma egyetlen lehetőséget sem, hogy valakivel megosszad az Örömhírt!

A tanítványság ára

Lukács 14:25-35

"Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és nem ül le előbb, és nem számítja ki a költséget, hogy telik-e mindenre a befejezésig? (Lukács 14:28)

A tornyot építő ember példázata Jézus tanításának a folytatása arról, hogy mibe kerül az Ő tanítványának lenni. A példabeszéd az elkötelezettséget hangsúlyozza. A fogda-vallás – ahol az ember csak azt sajnálja, hogy tetten érték, és próbál kiszabadulni a nehéz helyzetéből – nem produkál valódi tanítványságot. El kell hagyni mindent, és ahogy Jézus mondja, ki kell számítani a költséget.

Jézus tanítása a tanítványságról a hozzá való kitartó hűséget és lojalitást hangsúlyozza minden és mindenki előtt. Ahogy egy király sem száll háborúba anélkül, hogy alaposan átgondolná az összes lehetséges kimenetelt, senkinek sem kellene megkísérelnie, hogy Jézus tanítványa legyen anélkül, hogy felmérné ennek az árát. Jobb inkább egyáltalán nem követni Őt, mint valamely váratlan nehézséggel találkozva visszafordulni.

Amikor valaki először jön Jézushoz lehetetlen mindent megismernie, amivel az ember a követése során találkozhat. Azonban senkinek sem szabadna félnie a teljes elkötelezettségtől azok miatt a "mi van akkor, ha…" feltételezésektől, amelyek feltehetően sohasem történnek meg. Amit tennünk kell, hogy rátekintünk a Keresztre és tudjuk, hogy Jézus bármilyen helyzeten keresztül tud vinni bennünket!

Megtörtént veled, hogy elkezdted Jézust követni, majd visszafordultál egy kis idő múlva? Talán ma van a napja, hogy leülj és számba vegyed az árat, és szilárdan elkötelezd magad, hogy bármely élethelyzetbe is keveredsz bízni fogsz Benne és követed Őt. Ígérem neked, miután meghoztad ezt a döntést, Jézus csodálatos módon fog élni rajtad keresztül (Galata 2:20). Erőt fogsz tapasztalni, ami nem a tiéd, de elég, hogy minden tesztet kiállj, amivel találkozol.

Kegyetlen valóság vagy Isten Igéje?

Lukács 15:11-17

"Ekkor magába szállt és ezt mondta: Az én apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én pedig itt éhen halok! (Lukács 15:17)

Isten Igéje világossá teszi, hogy a bűn zsoldja a halál. (Róma 6:23.) A Róma 1:18-20 szerint az Isten Igéjét nem ismerő emberek is rendelkeznek a jó és rossz intuitív ismeretével, és tudják, hogy Isten megítéli a bűnöket. Ezért, akik bűnben élnek, ahogy a tékozló fiú története is mutatja, meg vannak tévesztve. Pontosan ezt állítja a Biblia a 2Korintus 4:4-ben. Amikor Jézus azt mondta, hogy "magába szállt", arra a megtévesztettségre célzott, amely eltávozott a fiúról, szellemi szemei pedig megnyíltak.

Hasonlóan a tékozló fiúhoz, a tragédiák gyakran kihozzák az embereket félrevezetett állapotukból, magukhoz térnek. Ez nem azt jelenti, hogy Isten tragédiákat küld. Isten így beszélt Jeremiás prófétán keresztül: "A te utaid és tetteid okozták ezt. A te gonoszságod miatt történik ez. Bizony, keserves, a szívedig ér." (Jeremiás 4:18). A tragikus esetek világosan mutatják, hogy "Tudom, URam, hogy az ember nem ura élete útjának, és a rajta járó nem maga irányítja lépteit!" (Jeremiás 10:23). A tragédiák rávehetnek bennünket, hogy máshol keressünk segítséget. Bár Istenhez fordulni mindig áldásos, a kegyetlen valóság nem éppen a legjobb tanítók.

Pál azt mondja a 2. Timóteus 3:16-17-ben: "A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített." Isten Igéje tanításra, feddésre és korrekcióra szolgál. Ha alávetjük magunkat, akkor tökéletesek és felkészültek lehetünk általa anélkül, hogy tragédiát kellene átélnünk előtte.

Ma, Isten Igéje tanítson, korrigáljon és neveljen! Ily módon helyes döntéseket hozhatsz, elkerülve a kudarcokat és katasztrófákat, és nem csak téged tesz sikeressé és örömtelivé, hanem másokat is körülötted.

Életet megváltoztató megtérés

Lukács 15:18-19

Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. (Lukács 15:18)

Ez egy jó példa a valódi megtérésre. A fiú nem említette saját jóságát, nem próbálta igazolni cselekedeteit. Ehelyett megalázta magát és apja irgalmasságához járult. Hasonlóképpen, mi sem járulhatunk Isten elé önigazultsággal, meg kell magunkat aláznunk, hitünket a Megváltóba vetnünk és elfordulnunk minden gonosz utunktól. (2. Krónikák 7:14) Ez a valódi megtérés – elménk és szívünk belső megváltoztatása, amely hozzáállásunkat és külső cselekedeteinket is megváltoztatja.

A megtérés szükséges része az üdvösségnek. Más alkalommal már részletesen beszéltem az Isten szerinti és a nem Isten szerinti szomorúságról. Ennek a fiatalembernek Isten szerinti szomorúsága volt a cselekedetei miatt, és ez a szomorúság megtéréshez vezette őt. Az istentelen szomorúság, vagy másképpen világi szomorúság önközpontú, csak önsajnálatot és áldozat-mentalitást eredményez, amely valaki mást okol a problémáiért. Ez a gondolkodásmód természetesen nem vezet megtéréshez, és megtérés nélkül nincs visszatérés az Atyához.

A fiatalember rosszul érezte magát a bűnei miatt, és felismerte, hogy mind a természetes, mind a mennyei Atyja ellen vétkezett. Ez volt a kezdete a teljes helyreállásának mindkettejük felé. Ma, ha keresed az Urat, ne hagyd, hogy bármi közéd és Közé álljon! Ha Istentő jövő szomorúságot érzel, vidd hozzá és Ő megbocsájtja és eltörli örökre. Ez megváltoztatja a napodat – és életed következő részét is!

Az apa szeretete

Lukács 15:20

És útra kelve el is ment az apjához. Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt. (Lukács 15:20)

A fiú apja - mivel már távolról megpillantotta őt – bizonyára nagyon kívánta a fiával való találkozást. A példabeszéd szellemi alkalmazása, hogy mennyei Édesapánk hasonló módon kíván megtisztítani és befogadni bármely bűnöst. A bűnös ember egyetlen teendője, hogy megtér és visszajön Hozzá a megbocsájtásért.

Jézus a példabeszédet a farizeusok megdorgálására használta, akik kemény, önigazult és meg nem bocsájtó módon viszonyultak a bűnösökhöz. Az idősebb testvér a példázatban azokat a farizeusokat és vallásos embereket szimbolizálja, akik saját jó cselekedeteikkel szeretnék kiérdemelni az üdvösségüket és Isten elfogadását. Hasonlóan az idősebb fiúhoz a farizeusok sem éltek lázadó életet, külsőleg. Azt gondolták, hogy akik nem felelnek meg saját mércéjüknek, azokat bizonyára Isten is gyűlöli.

Isten Szava azonban ezt mondja: "Úgy szerette Isten a világot", valamint "Krisztus Jézus azért jött a világba, hogy bűnösöket mentsen meg". Ezek és még más Igék felfedik számunkra az Atya szívét a bűnös emberek felé. Ő a hazatérésüket akarja! Helyre akarja velük állítani a kapcsolatot, hogy újra részese legyen az életüknek és megáldja őket. Ő szereti a bűnösöket.

A megtérő tékozló fiú megértette a materializmus és erkölcstelenség hiábavalóságát, és visszatérve otthonába olyan kapcsolatba került az apjával, amelyet sem ő, sem idősebb testvére azelőtt nem élt még át. Mi a feltétele ma az Atyával való kapcsolatodnak? Ha bármely okból szükséged van arra, hogy helyreálljon a kapcsolatod Vele, az Ő karjai tárva vannak előtted, az kívánja, hogy fuss hozzá, most.

Helyesen cselekedni, helyes okból

Lukács 15:25-28

Ekkor az megharagudott, és nem akart bemenni. De az apja kijött, és kérlelte. (Lukács 15:28)

Ha az idősebb fiú számára a legfontosabb kívánság az apjával való kapcsolat lett volna, akkor örült volna annak, hogy helyreállt az apa és a másik fiú kapcsolata. Apja öröme láttán könnyek szöktek volna szemébe. Emellett, ha az idősebb fiú szívében együttérzés lett volna testvére felé, akkor hasonlóan apjához, ő is örült volna. Ehelyett teljes mértékben önközpontú volt (azaz gőgös) és dühös lett. Ezt illusztrálja a Példabeszédek 13:10, mely szerint "A kevélységből csak civódás lesz, de a tanács megfogadásában bölcsesség van."

Az idősebb testvér büszke volt, mivel azt gondolta, hogy jobb a testvérénél. Nem tudunk olyas valakit szeretni, akiről azt gondoljuk, hogy "alattunk van". Némelyek jobb atléták másoknál. Van, aki jobb üzletember, mint mások. Van, aki jobban beszél, mint mások, és folytathatjuk a példákat. Ez egy istentelen összehasonlítás (2. Korinthus 10:12) El kellene ismernünk, hogy teljesítményünk nem tesz jobbá bennünket – vagy rosszabbá – másoknál. Isten nem aszerint értékel bennünket, hogy mit tettünk, Ő a szívünkre tekint, és arra, hogy mit miért cselekszünk.

A jobb teljesítmény nem tesz jobbá egy embert. Egy személy jelleme súlyosan hiányos lehet annak ellenére, hogy jó teljesítményt nyújt. Klasszikus példája ennek az idősebb fiú. Csupa jó dolgot végzett, teljesen rossz okból. Belül romlott és önző volt. Helyesen cselekedett, hogy apja kegyét elnyerje, és végül saját szerencséjét megcsinálja.

Miért teszed azt, amit teszel? Mi a valódi motivációd, hogy bizonyos ajándékaidban, talentumodban, készségedben kiváló szeretnél lenni? Ma, kérd az Urat, hogy mutasson rá olyan területekre az életedben, ahol helyes dolgot cselekszel, de rossz okból. Ha találsz ilyet, ne kárhoztassad magad miatta! Egyszerűen térj meg (változtassad meg gondolkodásod és hozzáállásod) és a továbbiakban a helyes dolgot helyes okból tedd.

Áldott vagy, hogy áldás légy

Lukács 16:1-18

Majd szólt a tanítványaihoz is: "Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára. Ezt bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát. (Lukács 16:1)

A hamis sáfár kapzsi volt. Egyáltalán nem volt hűséges a mesteréhez, illetve a mestere adósaihoz. A mestere javait saját magára költötte. Amikor lebukott, akkor a saját magát szolgáló természete számba vette a lehetőségeket, és úgy döntött, hogy változtatást eszközöl. Elhatározta, hogy gazdája pénzén szerez barátokat azért, hogy kirúgása esetén segítséget találjon náluk.

A gazda egyértelműen eléggé gazdag volt ahhoz, hogy ne vegye támadásnak a sáfár önkényes adóelengedési akcióját, sőt, kifejezetten megdicsérte szolgáját. Nem a helytelen módszert dicsérte meg, hanem azt a tényt, hogy a hamis sáfár az úr pénzét végül a jövője érdekében kívánta használni, nem pedig eltékozolni azt saját magára. Bár a szolga motivációja a végső nyeresége volt, bizonyos bölcsesség található a cselekedetében. Eddig ez hiányzott.

Ebben az értelemben mondta Jézus, hogy e világ fiai (az elveszett emberek) bölcsebbek a világosság gyermekeinél (újjászületett emberek), mivel előbbiek megtervezik a jövőjüket. Jézus az mondta nekünk, hogy arra használjuk a pénzt (hamis Mammon), hogy barátokat szerezzünk, akik befogadnak bennünket az "örökkévaló" hajlékokba. Az örökkévaló szó alkalmazása azt jelzi, hogy Jézus most az örökkévaló jövőnkről beszél. Azok az emberek, akik Isten királyságába való befektetésünk által lettek áldottak és megmentettek, ők fognak fogadni bennünket, amikor átköltözünk az Úrhoz.

Isten anyagi javakat bízott rád, így ténylegesen az Ő forrásainak a sáfára vagy. Ezt a vagyont azért adta neked, hogy megalapítsad az Ő szövetségét a földön – nem pedig, hogy saját vágyaidra költsed. Ma, úgy használd a pénzed és a javaidat, hogy tudatában vagy: "azért vagyok áldott, hogy áldás legyek."

Az igazi igazságosság

Lukács 16:14-15

Ő pedig ezt mondta nekik: "Ti igazaknak tartjátok magatokat az emberek előtt, de Isten ismeri a szíveteket. Mert ami az emberek előtt magasztos, Isten előtt utálatos." (Lukács 16:15)

A megigazulást nem érdemeljük ki, hanem ajándékként kapjuk. Az üdvösség kiérdemlésének keresése az egyetlen bűn, ami megakadályozza az embert az üdvözülésben. Nem vetheted magad az Isten igazsága alá, amely hit általi ajándékként kapható meg, amíg saját igazságod megalapozását keresed.

A legtöbben nincsenek tudatában annak, hogy kétféle megigazulás létezik. Csak az egyik fogadható el Isten számára. Létezik a saját igazságunk, amely a Törvénynek való megfelelésünket jelenti, és létezik Isten igazsága, amely egy hit általi ajándék. A mi saját igazságunk, vagy igazságosságunk tökéletlen, mivel bukott természetünk képtelen Isten törvényét betartani, de Isten igazságossága tökéletes, mivel Jézus megtartotta a teljes Törvényt.

Isten a saját igazságunkat szennyes rongynak nevezi. (Ézsaiás 64:6.) Az a személy, aki azt hiszi, hogy cselekedetein keresztül ki kell érdemelnie Isten elfogadását, az nem hisz Isten igazságában, mint egy ajándékban. Választanunk kell aközött, hogy életünket hitben alárendeljük Isten számára, és elfogadjuk, majd járunk az Ő igazságában, vagy pedig megpróbáljuk a saját erőnkre támaszkodva betölteni a Törvényt. Isten igazsága nem azt jelenti, hogy Jézus értünk tett valamit, plusz mi magunk is teszünk ezért. Vagy teljesen az Ő igazsága, vagy teljesen a miénk. Nem keverhetjük egymással a kettőt!

Valószínűleg már tudod, hogy nem kerülhetsz helyes kapcsolatba egy szent Istennel azáltal, hogy megtartod a Törvényt. Csak úgy menekülhetsz meg, ha alázattal a bizalmadat Jézus személyébe és munkájába helyezed. Ma, nem bízhatsz saját igazságodban feltételezve, hogy közben élvezheted Krisztus igazságának előnyeit is. Nem keverednek ugyanis egymással. Azonban, ha minden hited és bizalmad Belé veted, Ő éppen olyan igazzá tesz, mint Ő maga – ez az igazi igazságosság.

Szabadon a Törvénytől

Lukács 16:16-17

A törvényt és a prófétákat Jánosig hirdették, azóta az Isten országának örömhírét hirdetik, és mindenki erőnek erejével törekszik feléje. (Lukács 16:16)

A Biblia tanítása szerint különböző korszakok, Isten által rendelt időszakok léteznek, melyekben Isten az emberiséggel foglalkozik. Egy adott korszak egyszerűen egy olyan időperiódus, amiben Isten az emberiséggel egy speciális módon foglalkozik.

Az ószövetségi törvény csak egy átmeneti korszak volt, a Törvény adásától (2. Mózes 20) Bemerítő János szolgálatáig tartó időszakot ölelte fel. Krisztus eljövetele véget vetett a Törvényből és az áldozatokból történő megigazulásnak. (Róma 10:4.) Bárki, aki a Törvényhez fordul azzal a célzattal, hogy helyes viszonyba kerüljön Istennel, az visszatér az Ószövetségi rendszerhez, melyet Jézus Krisztus munkája törölt el a kereszten és a feltámadáson keresztül.

Az újszövetségi hívő Isten kegyelmének korszakában él, de ez nem azt jelenti, hogy a Törvény elmúlt. Jézus nem törölte el a Törvényt, Ő beteljesítette azt. (Máté 5:17.) A Törvény minden betűjét beteljesítette értünk, és amikor elfogadjuk Őt Urunkként és Megváltónkként, akkor az Ő igazsága nekünk tulajdoníttatik. Istennel helyes viszonyban vagyunk, ami nem a saját teljesítményünkön, hanem a Benne való hitünkön alapul.

A törvény célja az volt, hogy feltárja előttünk bűnös voltunkat, és a Megváltóra való szükségünket. Továbbra is van célja azok számára, akik nem születtek újjá. Ebben a jelen korban Jézus mondása szerint Ő nem azért jött, hogy kárhoztasson téged, hanem hogy megmentsen a kegyelme és a belé vetett hit által. Ma, köszönd meg Istennek a kegyelmét!

Kifizetett adósság

Lukács 16:17

De hamarabb elmúlik az ég és a föld, mint hogy a törvényből egyetlen vessző is elveszne. (Lukács 16:17)

Az iota nemcsak a legkisebb görög betű volt, hanem a legjelentéktelenebb is. Időnként – az író kívánságának megfelelően – el is hagyták. A vessző csak egy jelzés, pont volt a sorban, amely segített megkülönböztetni egyik betűt a másiktól, és megfelel a mi pontunknak, illetve az aposztróf jelnek. A lényeg, amire Jézus célzott, hogy a törvény legkisebb részlete sem múlik el.

Jézus Krisztus betöltötte a törvény minden iotáját és pontocskáját, ami nagyon jó hír, mivel senki más nem tudta megtenni ezt. Azt tette, amit egyetlen bűnös ember sem tudott soha megtenni és a jövőben sem tud. Megtartotta a törvényt és ennek jutalma Istentől az örök élet volt. Örök életet nyert, ami lehetővé tette számára, hogy kifizess az adósságainkat, amit az okozott, hogy nem voltunk képesek megtartani a törvényt. Mielőtt örök életet adott nekünk, fizetnie kellett a bűneinkért.

Hasonló ez ahhoz, amikor valaki halálbüntetést kap egy ocsmány bűncselekményért és egy milliárdos jótevő a teljes vagyonát átadja neki. Semmi haszna nem lenne a gonosztevőnek a milliárdos adományából, hacsak nem az elfoglalja a bűnös helyét és helyette hal meg. Ezután a bűnös szabadon eltávozhat és élvezheti a milliárdos gazdagságát. Jézus pontosan ezt tette értünk. Ő elvette a bűneinket és odaadta saját megigazult voltát.

Jézus sokkal többet tett annál, hogy megszerezte az örök életet a számunkra; Ő kifizette minden bűnünk zsoldját, fizetségét is. (Róma 6:23.) Isten szó szerint saját Fiára helyezte a minket illető kárhoztatást és ítéletet. Jézus tökéletes teste kárhoztatás alá került, hogy a mi szentségtelen testünk szabadon eltávozhasson. Micsoda üzlet! Jézus magára vette a kárhoztatásod, a bűnöd és szégyened, hogy neked többé ne kelljen viselned ezeket. Ma, legyen teljes békességed a bensődben, mivel tudhatod, hogy bűneid adóssága teljes mértékben ki lett fizetve.

Örökkévaló vigasztalás

Lukács16:19-31

Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is, és eltemették. (Lukács 16:22)

Ez a történet azt tanítja, hogy van élet a halál után. A lelkünk nem fog aludni, várva a test feltámadását, hanem öntudatunknál maradva, azonnal az örökkévalóságba lépünk. A történet azt is mutatja, hogy a halál után mindössze két lehetséges állomás áll előttünk. Vagy a gonoszokat megillető kínok helyére, vagy az igazakat megillető áldás helyére mehetünk. Nincs közbevetett hely vagy purgatórium, és nincs második lehetőség sem. A történet a halált követő sors bizonyosságát illusztrálja.

Ábrahám kebele egy tényleges hely szimbolikus neve, ahol az Ószövetség hívői tartózkodtak, akik még nem születtek újjá, ők a fizikai haláluk után kerültek ide. Ez a hely a föld szívében helyezkedett el, ugyanabban a régióban, ahol a pokol is, ahol viszont azok tartózkodnak, akik nem adták át életüket Istennek. A gazdag ember teste a sírban feküdt, az Írás mégis azt mondja, hogy felemelve szemét Lázárt Ábrahám kebelén látta. Ez azt mutatja, hogy szellemünk annyira pontosan tükrözi fizikai formánkat, hogy halálunk után is felismerhetőek maradunk.

Az ember szenvedéseinek egy része a pokol tüzéhez kapcsolódott. Ugyanakkor azok a gondolatok is kínozták, melyek a földön maradt szeretteihez kapcsolódtak, akik ugyanazt a sorsot voltak kénytelenek elszenvedni, amit ő megtapasztalt. Elkeseredetten próbálta volna figyelmeztetni őket, ami még súlyosabbá tette a gyötrelmét. Ezenkívül, látta Lázárt és Ábrahámot Isten vigasztalásának a helyén, amitől ő örökre el lett zárva.

Jézus szavainak tükrében láthatjuk, hogy a pokol sokkal több lesz, mint a fizikai kínok helyszíne. Akik erre a helyre kerülnek azoktól a gondolatoktól is kínlódni fognak, hogy mi történhetett volna velük, ha Jézusban hittek volna, és mennyire befolyásoltak másokat, aki szintén a pokolba kerültek. Ismerve ezeket a tényeket, ma, bárkiért megindulhat a szíved, aki még nem ismeri az Urat. Ne hagyj figyelmen kívül egyetlen lehetőséget sem, hogy megosszad az Evangéliumot velük!

Ábrahám reménykedve hitt

Róma 4:16-22

Reménység ellenére is reménykedve hitte, hogy sok nép atyjává lesz, ahogyan megmondatott: "Ennyi lesz a te magod!" (Róma 4:18)

A remény – úgy tűnik – hiányzik manapság. Sok ember szándékosan ellenáll a reménynek, mivel nem akarnak azzal a fájdalommal és csalódottsággal szembenézni, ami akkor jön, ha szertefoszlik a remény. Ez a filozófiájuk: "Ne keltsd fel a reményt és sosem fogsz csalódni." Nyilvánvalóan nem ismerik Jézust, aki a mi áldott reménységünk (Titusz 2:13) mindenkor és minden helyzetben.

Azok az emberek törnek ki ebből és érnek el hatalmas dolgokat, akik reménységben hisznek. Ezért van az, hogy a legnagyobb találmányokat olyan zsidók és keresztények alkották meg, akik bíztak Istenben. Ábrahám egy ilyen ember volt. Ez a vers azt mondja, hogy reménykedve hitt. Ismerte a reménység erejét, és nem engedte el. Amikor Ábrahám közel száz éves volt és felesége is kilencven fölött járt, akkor még mindig ragaszkodott Isten ígéretének reménységéhez, hogy gyermeke lesz. Bár hite adta számára a győzelmet, de a remény tartotta életben a hitét.

Honnan származik a remény? Ez a vers azt mondja, hogy Ábrahám reménye, miszerint atya lesz, aszerint a szó szerint volt, amit Isten mondott neki. A Szent Szellem folyamatosan szolgál felénk reménnyel, ahogy azokon a beszédeken gondolkodunk, melyeket Isten szól hozzánk. Isten Szava az Ő reményét szabadítja fel a szívünkben. Ha nincs Istentől származó szavunk, akkor nincs reménységünk. A világ nem hirdeti a reménységet; valójában elpusztítja azt durva pesszimizmusával, szkepszisével és félelmével. Igazi reménységünk egyetlen forrása abban van, amit Isten ígért számunkra.

Tedd ma egy különleges alkalommá azt, hogy hallgatod Isten Szavát és engeded, hogy a remény munkálkodni kezdjen az életedben. Engedd, hogy Isten egy képet fessen szíved vásznára arról, ami lehetsz, és amit megtehetsz az Ő képességein keresztül.

A remény szellemi szemei

Róma 8:20-25

Mert üdvösségünk reménységre szól. Viszont az a reménység, amelyet már látunk, nem is reménység; hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie? (Róma 8:24)

Tudtad azt, hogy a szemeden keresztül több inger ér, mint az összes többi érzékszerveden keresztül? Csak gondolj bele, hogy mennyire megváltozna az életed, ha nem látnál többé. Könnyű belátni tehát, hogy miért függessz annyira a fizikai látásodtól.

Isten királyságában a remény olyan dolgokban hisz, amelyeknek nincsenek fizikai bizonyítékai. A remény egy magabiztos bizalom és Istenre való támaszkodás olyan eredményekért, amelyek a természetes világban nem láthatóak. Azok, akik nem képesek szabaddá válni érzékeiktől, különösen látásuktól, sohasem lesznek képesek az Isten szerinti reménységben tevékenykedni.

Hogy lehetünk képesek legyőzni a fizikai szemünk által mondottakat? Ha körülményeink ellenkeznek azzal, amit Isten akar tőlünk, hogyan győzhetjük le negatív észleléseinket? A válasz Isten Beszéde. Az Isten Beszédén való töprengéssel, majd az annak megfelelő cselekedetekkel szellemi látásra tehetünk szert, és tisztábban láthatunk szellemi szemeinkkel. Valóban rendelkezünk szellemi érzékszervekkel. Jézus pontosan erre gondolt, amikor ezt mondta: "Akinek van füle a hallásra, az hallja meg". (Máté 11:15.) Vannak szellemi szemeink és füleink, melyekkel képesek vagyunk olyan dolgokat érzékelni, melyek elrejtettek természetes érzékeink elől.

Ha nem kezdted el még használni szellemi érzékeidet, akkor ma kezdd el. Egy tipp ehhez: nem láthatsz a fizikai szemeiddel, ha azok csukva vannak, hasonlóképpen nem láthatsz a szellemi szemeiddel sem, ha azok nincsenek nyitva a Szellemre és az Igére. Ha a világodat nem a Szent Szellem által megosztott Isten Beszédén keresztül látod, akkor szellemileg vak vagy – és bizonyára nem akarsz szellemi vak lenni! Nyisd meg szellemi szemeidet azáltal, hogy megnyitod a szíved Isten Szavának, és ekkor a remény is megjelenik

Biztos remény=Erős kitartás

Róma 8:25

Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor állhatatossággal várjuk. (Róma 8:25)

Észrevetted már, hogy az atléták mekkora kitartással rendelkeznek? Csupán négyévente versenyeznek az olimpiai játékokon, ám szüntelen edzenek és más versenyeken is részt vesznek. Némelyek egész életükben dolgoznak a dicsőség egy rövidke pillanatáért. Hogy tudják mindezt megtenni? Mi motiválja őket a kitartásra? Erős reményük van.

Azok az atléták, akik győzni szeretnének, olyan dolgokat tagadnak meg maguktól, melyek mások számára magától értetődőek. Speciális élelmiszereket esznek, míg másokat elkerülnek. A tréning és a versenyek hatalmas odaszánást igényelnek, minden idejüket és erőfeszítésüket. Míg mások játszanak, ők dolgoznak. Nincs nyári vakáció azoknak, akik aranyat akarnak. Mi teszi lehetővé számukra, hogy ilyen fegyelmezett tevékenységet folytassanak? Az a reménységük, hogy díjat fognak nyerni!

Hasonlóképpen, a keresztények versenyében, akiknek erős a reménye, azok képesek kitartani a végsőkig. A reménység nélküli hívők olyanok, mint azok az atléták, akik nem várják a győzelmet, ezért aztán nem is küzdenek keményen. A türelem – amely a csendes kitartás összetevője – csak azokban működik, akik hiszik, hogy erőfeszítéseiknek jutalma lesz.

Mózes képes volt megtagadni Egyiptom gazdagságát és odaszánni magát az izraeli nép számára, mivel "a megjutalmazásra tekintett". (Zsidó 11:26.) Azok sikeresek a keresztény életükben, akik biztos reménységgel rendelkeznek arról, ami rájuk vár. Tudják, hogy az örökkévalóságot a mennyben fogják tölteni az Úrral. Ezáltal képesek mindvégig megmaradni az úton.

A Jézus Krisztusban való életed nem százméteres síkfutás, hanem inkább marathon. A Biblia nem azt mondja, hogy azok nyerik el a díjat, akik jól kezdenek, hanem azok, akik jól fejezik be. Tartsd meg a biztos reménységed Őbenne, így képes leszel az erős finisre.

Isten Beszéde reményt ad

Róma 15:1-4

Mert amit korábban megírtak, a mi tanításunkra írták meg, hogy az Írásokból türelmet és vigasztalást merítve reménykedjünk. (Róma 15:4)

Az emberek sok helyen keresik a reményt. Némelyek horoszkóphoz , vagy jövendőmondóhoz fordulnak, míg mások a házastársukhoz, barátaikhoz, vagy a kormány különböző hivatalaihoz. Ez a vers azonban világossá teszi, hogy az Írás az, ahonnét reménységünk jön. Természetesen Isten minden reménység Istene (Róma 15:13), de Ő az Igéjét használja, hogy megossza velünk reménységét.

Sok ember mindent a nehezebb módon tanul meg. Nem akarnak Isten Szavában hinni addig, amíg nem tapasztalnak személyes győzelmet, ám ha nem hisznek az Ő Szavában, akkor nem fognak győzelmet tapasztalni! A bibliai mércét használva ezt bolondságnak nevezzük. Szóval, akkor mi a megoldás?

Minden problémát, amivel szembetalálkozunk – még a rosszabb problémákat is – már valaki a Bibliában megtapasztalt. Az Írások nagyon képszerűen feljegyzik az Istenben bízók küzdelmeit és győzelmeit. Ez reményt ad nekünk. Ha Isten valóban nem személyválogató (Róma 2:11), akkor értünk is ugyanazt teszi, amit másokért. Életünket behelyettesíthetjük a biblia személyek életébe és ezáltal reményt meríthetünk azokban a helyzetekben, amelyekkel találkozunk.

Nem szükséges kivárnod egy krízist, hogy a nyomás alatt reménységet végy. Az Írás lapjain keresztül ott lehetsz, azt teheted, hogy reményt és hitet vehess a győzelem érdekében. Nem kell Istent újra bizonyításra késztetned a bajok idején. Ő már megpróbáltatott és számtalan esetben bizonyított a szenteknek évszázadok alatt a Bibliában. Ma, meríts az ő tapasztalataikból. Sokkal jobb mások tapasztalataiból tanulni.

A remény örömteljes

Róma 12:9-15

A reménységben örvendezzetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak. (Róma 12:12)

A remény az, ami örömöt okoz számunkra, mégis az 1. Péter 1:8 szerint "őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek." Akkor tehát mi miatt örvendezünk, a hit vagy a remény miatt? A válasz az, hogy mindkettő miatt. A remény csupán jövő idejű hit. A remény nem más, mint hinni Istenben valami olyanért, ami nem látható még a jelenben. A hit pedig bizalom Istenben, hogy valamit láthatóvá tesz a jelenben (Zsidó 11:1), de a remény olyan hit, ami egy jövőbeni beteljesedésre tekint. Ha tényleg hiszünk Istenben, hogy Ő betölti a reménységünket, akkor örvendezni fogunk.

Ha én megígérném neked, hogy mától számítva egy év múlva egy millió dollárt helyezek el a bankszámládon és te ezt elhiszed, akkor örvendeznél ebben a reményben. Hasonlóképpen, ha valóban elhiszed azokat az ígéreteket, melyeket Isten ad neked, akkor örvendezni fogsz ebben a reménységben. Aki nem örvendezik, az nem hisz abban, amit remél.

A várakozásteljes öröm biztos jele a reménynek. Ahogy a valódi aranyat képes vagy megkülönböztetni az annak látszó fémektől jellegzetességei alapján, a valódi reményt is megkülönböztetheted az öröm alapján. Ha nincs jelen az öröm, akkor valódi reménység sincs.

Érzelmeink olyanok, mint a kutya farka. A farok nem maga a kutya, de biztosan megmondhatod, hogy mi zajlik a kutya belsejében, ha a megfigyeled a farkát. Sokat megtudhatsz magadról, ha ellenőrzöd az érzelmeid. Örvendezel jelenleg? Ha van biblia értelemben vett reményed, akkor örvendezni fogsz!

Isten a remény Istene

Róma 15:8-13

A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővölködjetek a reménységben a Szentlélek ereje által. (Róma 15:13)

Isten a remény Istene. Istennel semmi sem lehetetlen. Véges gondolkodásunktól ez idegen, de nincs olyan helyzet, amelyre Istennek ne lenne válasza. Csak képzeljük el Izrael gyermekeit a Vörös tengernél. Lehetetlennek tűnik, de csak azok számára, akik nem veszik figyelembe, hogy Isten az elgondolhatatlant is képes megtenni. Képzeljük el Dánielt az oroszlánok vermében. A vádlói azt gondolták, hogy innen nincs kiút a számára, de nem ismerték Istent. Emlékszünk a zsidó ifjakra a tüzes kemencében? Kerülhettek volna ennél reménytelenebb helyzetbe? Mégis Isten mindegyikük számára talált kiutat.

Nézzük Lázár feltámasztását, Jézus vízen való járását, vagy ezernyi más példát az Írásban, ahol Isten lehetetlen dolgot cselekedett. Ő egy csodatévő Isten! Ezért mindig van remény azok számára, akik Benne bíznak. Tekintet nélkül arra, hogy hol és milyen helyzetben vagy, Isten képes visszavezetni téged az Ő tökéletes akaratába. Senki sincs reménytelenül messze, egyetlen helyzet sem teljesen reménytelen az Ő csodálatos közbeavatkozása előtt.

Az első lépés a kétségbeejtő helyzetekből való kilépéshez a reménység. Mielőtt teljes mértékben bízhatnál, először reménykedned kell. A hit csak azt produkálja, amit a remélsz. (Zsidó 11:1.) A remény Isten ígéreteiből származik. Ragadd meg a reményt, amivel Isten megfordíthatja a helyzetedet és bátorodj fel a szívedben ma. Találd meg a csodádat az Igében és ismerd fel, ha Ő azt már megtette valakiért, mert meg fogja tenni érted is!

A remény megtisztulást produkál

1. János 3:1-3

Ezért akiben megvan ez a reménység, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta. (1. János 3:3)

Minden alkalommal, amikor Pál apostol a kegyelmet prédikálta, felmerült a következő kérdés: "Azt mondod, hogy vétkezhetem, mivel a kegyelem alatt vagyok?" Ezzel a kérdéssel Pál három alkalommal foglalkozott írásaiban (Róma 3:8; 6:1-2,15; Galata 2:17) és valamennyi esetben határozott "Távol legyen!" volt a válasza. Biztosan mondhatjuk, hogy Pál nem ezt osztotta meg hallgatóival, és az evangéliumokat olvasva láthatjuk, hogy bár Jézus együtt érző és irgalmas volt a bűnösökhöz, Ő mindig azt mondta: "Menj el és ne vétkezz többé!" (János 8:11).

A Biblia világosan fogalmaz, hogy minden újjászületett személy, akinek reménysége van a feltámadásban, keresi a megtisztulást, és olyan tiszta akar lenni, mint Jézus. Ez nem jelenti szükségszerűen, hogy el is éri a célt. Sok egyéb tényező hatástalaníthatja Isten kegyelmét az ember életében, és továbbra is a bűn fogságában tarthatja. Ennek ellenére az Írás egyik kétségtelen ténye, hogy aki Isten gyermeke és várja azt a pillanatot, amikor Jézus eljön, hogy elragadja a feltámadás során, ezek az emberek olyan életet kívánnak élni, amire Ő örömmel tekinthet. A valódi keresztények egyik megkülönböztető jellemvonása ez.

Ugyanezt az érvelést használta Jézus, amikor azt mondta: "Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!" (Máté 24:42). Az Úr eljövetelének folyamatos szem előtt tartása hatást gyakorol cselekedeteinkre. Azok a keresztények, akik nem élnek tiszta életet, elfelejtették Isten Igéjének ígéretét, hogy eljön az a nap, amikor Jézus elé állnak, hogy számot adjanak életükről, és jutalmukat vegyék Tőle. Ma, emlékezz meg arról, hogy ez a világ és minden, ami hatással van rád mulandó és az enyészeté lesz az Úr megjelenésekor. Sokkal könnyebben meg fogod tudni határozni a fontossági sorrendet az életedben.

A remény legyőzi a bánatot

1. Tesszalonika 4:13-18

Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. (1. Tesszalonika 4:13)

A meghalt szeretteivel való újraegyesülés reménysége a hívő embert egészen más helyzetbe hozza, mint azokat, akiknek nincs meg ez a reménységük. A halál a nem hívő ember számára egy végső állapot. Az élők és holtak közötti távolságot nem lehet áthidalni, és aki meghalt az örökre elveszett. Az örökkévalóság pedig hosszú idő…

A hívő számára a halál csupán átmeneti elválasztást jelent azoktól a szeretett személyektől, akik maguk is hívők. Az a reménységünk, hogy újra találkozunk a mennyben és örökké Isten dicsőségében fogunk együtt lakni. Ez a reménység lefegyverzi a nem hívők istennélküli bánatát. Egy keresztény is elveszítheti azt, aki meghal, de nem ugyanaz a reménytelen bánat száll rá, mint amit a nem hívő tapasztal meg. Ez a fajta bánat halált eredményez (2. Korinthus 7:10), ezért egy szeretett személy halála az élőket is összetörheti.

Az elválasztottságot bárki képes kezelni, ha tudja azt, hogy nem végleges. Látjuk, ahogy gyermekeink elmennek az iskolába, mi dolgozni megyünk, barátaink pedig vakációzni mennek. Nem lenne logikus, ha úgy szomorkodnánk, mintha az említett személyek meghaltak volna, mivel csupán rövid időre mentek el tőlünk. Hasonlóképpen azok, akik hisznek a feltámadásban és bizonyosak az Istennel való örökkévaló együttlétben a mennyben, ők tudják, hogy ismét találkozni fognak szeretteikkel.

Légy biztos benne, hogy minden helyzetet a reménységen keresztül látsz. Ahogy a szeretett személy elvesztését követő bánat elhalványul amiatt a remény miatt, hogy ismét találkozol vele, a mindennapi élet nyomásai is csökkennek annak reményében, hogy Isten ígéretei igazak. Minden negatív helyzet az életedben csak átmenetei!

Istené a bosszúállás

Lukács 17:2

Jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tengerbe vetik, mintsem egyet is megbotránkoztasson a kicsinyek közül. (Lukács 17:2)

Isten személyes ügyének tartja gyermekei üldözését. Az Apostolok Cselekedetei 9:4-ben, amikor Jézus megjelenik Saulnak a damaszkuszi úton, és beszél vele a szentek üldözéséről, Jézus ezt mondja: "Saul, Saul, miért üldözöl engem?" Saul közvetlenül nem üldözte Jézust, de üldözte Jézus szentjeit. Ennek ellenére Jézus ezt mondja: "Miért üldözöl engem?" Az Isten gyermekeit üldöző ítélete nem mindig akkor érkezik, amikor az üldözés történik, hogy megakadályozza az üldözöttek szenvedéseit, de ahogy ez a figyelmeztetés is nagyon egyértelművé teszi, Isten megbosszulja az Övéit. (Róma 12:19.)

Hagyni Istent, hogy Ő védjen meg bennünket, hitünk kérdése. Ha nincs Isten, aki felelősnek tartja az embereket cselekedeteikért, akkor másik orcánk odafordítása a lehető legrosszabb választás lenne. De, ha van Isten, aki azt ígéri, hogy a bosszúállás az Övé, és meg fog fizetni, akkor a dolgok saját kézbe vétele az Őbenne és Szavában való hit hiányát mutatja.

Nem feladatunk, hogy a dolgokat a saját kezünkbe vegyük, és megvédjük magunkat. "A bosszúállás az enyém; én megfizetek, mondja az Úr." (5. Mózes 32:35, 36; Róma 12:19; Zsidó 10:30.) Azért küzdeni, hogy magunkat tisztázzuk, valójában a hit hiányát mutatja abban, hogy Isten megtartja az ígéreteit. Továbbá szellemi rövidlátást jelent, mivel csupán a jelen pillanatra koncentrál, ahelyett, hogy az örökkévalóság szemszögéből nézné a dolgokat.

Jézus nem azért jött, hogy kárhoztassa a világot, és nem is rója fel az emberek ellen bűneiket. Ugyanezt kellene nekünk is tennünk. Ha valaki kihasznál téged, elárul vagy megrágalmaz, csak emlékezz arra, amit Jézus Saulnak mondott: "Bármit mondasz és teszel az Én követőimmel, Nekem mondod és Velem teszed!" Mennyei Édesapád mindent tud, és meg fog védelmezni téged.

Hit és megbocsájtás

Lukács 17:5

Az apostolok így szóltak az Úrhoz: "Növeld a hitünket!" (Lukács 17:5)

Nagyon érdekes, hogy az apostolok azután kérték Jézust arra, hogy növelje hitüket, miután Ő a megbocsájtásról beszélt. Látták Jézus valamennyi csodáját, de ez sohasem inspirálta őket arra, hogy nagyobb hitet kérjenek. Valóban, szeretetben és megbocsájtásban járni éppoly nagy hitet igényel, mint bármely csoda elfogadása.

A megbocsájtás alapja Isten szeretete és irgalma. Csak azért vagyunk képesek másokat szeretni és megbocsájtani nekik, mert Isten előbb szeretett bennünket és megbocsájtott nekünk. Ha nem járunk Isten felénk való szeretetében és megbocsájtásában, akkor nem fogunk mások felé szolgálni ezzel. Ő szeretett bennünket, amikor nem voltunk (és néha még most sem vagyunk) szeretetre méltóak és már akkor megbocsájtott, mielőtt még megtértünk volna és bocsánatot kértünk volna.

Az Írás arra figyelmeztet, hogy ugyanúgy bocsássunk meg, ahogy Krisztus is megbocsájtott nekünk. Isten akkor ajánlotta fel a megbocsájtását, amikor még bűnösök voltunk, így tehát a megbocsájtást feltétel nélkül kaptuk. Hasonlóképpen kell megbocsájtanunk mások vétkeit, ahogy Isten megbocsájtotta a miénket. Megbocsájtunk, akár megtér az illető és kéri a bocsánatunkat, akár nem.

Csak Isten képes valakit megtérésre vezetni, megmenteni és helyreállítani. A mi részünk ezalatt az, hogy úgy szeressük az embereket és megbocsássunk nekik, ahogy az Úr szeretett bennünket. Ez bizony nagy hitet igényel! Ugyanakkor, míg szükséges mindig szeretnünk és megbocsájtanunk, a Szent Szellem és az Ige nem feltétlenül támogatja a kapcsolatunk fenntartását. Például, ha az üzlettársunk több esetben is lopott tőlünk, miután megbocsájtottunk neki szükség lehet a kapcsolat megszakítására. A megbocsájtás feltétel nélküli, de egy kapcsolat helyreállításának vannak isteni feltételei, mint például a megtérés és a visszanyert bizalom.

Légy bölcs ma a kapcsolataidban. Szeretetben és megbocsájtásban járhatsz, ugyanakkor hozz döntést azokról a kapcsolataidról, amelyek sérüléseket és érzelmi szenvedést okoznak neked.

Helyreigazítás vagy kárhoztatás?

János 11:5

Jézus szerette Mártát, ennek nővérét és Lázárt. (János 11:5)

Érdekes észrevennünk, hogy az Írás külön említést tesz Jézus Márta iránti szeretetéről. Azt követően történt ez, – a Lukács 10:38-42 feljegyzése alapján – hogy Márta szolgált, ahelyett hogy Jézust imádta volna. Nem dorgálta meg az Úr, bár felhívta a figyelmét arra, hogy a fontossági sorrend nem megfelelő az életében. Amikor Jézus az életünkben található problémás területekkel foglalkozik, azt mindig a mi javunkra teszi- nem büntetés végett – így nem szabad elutasításként vennünk. Isten helyreigazításának és az ördög vádlásának egyik megkülönböztető jele: kárhoztató jellege van-e?

Isten meggyőz bennünket a bűnről, de nem kárhoztat. A meggyőzés kizárólag a javunkat szolgálja, míg a kárhoztatás magában foglalja a büntetést. Sátán kárhoztatja a keresztényeket, de ezt jogtalanul teszi, mivel a Róma 8:1 szerint "Nincs tehát most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak". Ha vádolva érezzük magunkat, akkor az ördögtől származó kárhoztatást és megszégyenítést fogadtuk el. Ezek a dolgok nem Istentől származnak.

Az Úr a Szent Szellem belső szolgálata által győz meg bennünket. Ez minden esetben pozitív módon zajlik, bátorítva bennünket a bűntől való elfordulásban. Az ellenség bűnök miatti kárhoztatása negatív módon történik, amely csapdába zár bennünket, de a Szent Szellem gyengéden és határozottan vezet ki a bűnből, reményt és hitet ad a teljes győzelemhez.

Kárhoztatást érzel az életed egy, vagy több területén? Ha igen, akkor engedtél a manipulációnak és ördögi elnyomásnak. Ma, szabad lehetsz minden kárhoztatástól az által, hogy egyszerűen azt mondod az ellenségnek, hogy menjen el a Jézus nevében, kijelented, hogy igaz vagy a Jézus Krisztus vérén át. Azután folyamatosan járj a Szent Szellem erejében. Ha éppen bűnt készülsz tenni, vagy már meg is tetted, akkor Ő tudatja ezt veled. Ragaszkodj hozzá, és Ő helyreigazít, kiszabadít a az ördög kárhoztatásából.

Járj a világosságban!

János 11:9-10

Jézus így válaszolt: "Nem tizenkét órája van-e a nappalnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja a világ világosságát,."
János 11:9

Jézus abbéli döntését, hogy visszatér Júdeába egy olyan ember utazásához hasonlítja, aki nappal utazik. A nappali utazás nem garantálja a veszélyektől való mentességet, de a világosság lehetővé teszi a veszélyek felismerését. Elkerülhetetlen, hogy meg ne botoljunk az éjszakai sötétben. Hasonló módon, az Isten iránymutatásának világosságában való járás nem jelenti azt, hogy nem lesznek problémáink, ám ha saját dolgainkat végezzük (sötétben való járás) garantáltan bajba kerülünk.

Jézus a Szent Szellem vezetésének engedelmeskedve tért vissza Júdeába. Pontosan tudta, hogy mi fog történni, az Atya által adott világosságban járt. Döntéseinket nem szabadna arra alapoznunk, hogy cselekedetünk következményeként valamely módon megsérülhetünk, hanem fel kell ismernünk az Atya akaratát és meg kell cselekednünk azt, függetlenül az ártól.

Nemcsak hibás, de veszélyes is az a gondolkodásmód, hogy ha Isten benne van valamiben, akkor nem lesznek problémák. Ez a fajta gondolkodás sok embert késztetett már meghátrálásra attól, amit Isten mondott, mivel a dolgok nem úgy alakultak, ahogy az illető várta. A Biblia azt mondja, hogy nem szabad megrémülnünk, amikor próbák jönnek (1. Péter 4:12), folytatnunk kell az Úrtól nyert világosságban való járást, az Ő akarata szerint.

Ma, járhatsz a világosságban és tisztán láthatsz, amíg Isten akaratában vagy. Ha azt teszed, amire Isten hívott, hogy tegyed, akkor a problémák megjelenésekor világosan fogod látni, hogy miként kezeld azokat Isten szerinti módon.

A feltámadott tested

János 11:11-14

Pedig Jézus a haláláról beszélt, de ők azt gondolták, hogy álomba merülésről szól. (János 11:13)

Lázár, Jézus barátja meghalt. Sok ige a halálról, mint alvásról beszél, azonban jelen esetben a tanítványok azt gondolták, hogy Jézus Lázárról úgy beszél, mint aki csak pihen. Végül Ő helyreigazította a félreértést és a halál szót használta, de nem ez volt az első választása, mivel Isten szempontjából az emberi test halála mást, mint ahogy mi gondolkodunk arról. Az emberek számára a fizikai halál egy végleges állapot, de nem Isten számára. Lesz ugyanis feltámadás.

Ahogy a növényi mag eltér attól a növénytől, amely létrehozta őt, feltámadott testünk eltérő lesz a földön jelenleg használt fizikai testtől. Megjelenésében a megdicsőült testünk hasonló lesz fizikai testünkhöz. Ezt abból tudhatjuk, amit az Írás Jézus megdicsőült testéről közöl. Jézus továbbra is emberinek nézett ki. Ételt evett. A keresztre feszítés sebei megmaradtak a kezein, az oldalán és a lábain. Azt mondta az Úr, hogy Ő test és csont. Mégis képes volt megjelenni, majd eltűnni. Feltámadott testünk halhatatlan lesz (a halál nem birtokolhatja) és hasonló lesz Jézus feltámadott testéhez.

Ahogy fizikai tested csodálatos alkotása Istennek, megdicsőült tested még inkább csodálatos lesz. A halál és a betegség többé nem érintheti, képes lesz utazni a föld és a menny között, vagy egyik helyről a másikra, ahogy Jézus is tette. Nyugodt lehetsz, hogy Isten nem a desszertet szolgálja fel először! Ha fizikai tested csodásnak tűnik is – vagy ha olyan krónikus problémával küzdesz, amit nem vagy képes teljesen legyőzni – hatalmas áldás elé nézel a jövőben. Feltámadott tested minden szempontból tökéletes lesz.

Valld meg Isten igazságát!

János 11:14

Akkor azután Jézus nyíltan megmondta nekik: Lázár meghalt. (János 11:14)

Először Jézus úgy beszélt Lázárról, mint aki alszik, de most egyértelműen Lázárt halottnak mondja. Azért mondta ezt, mert a tanítványok természetes gondolkodásmódja szerint a halál végleges állapot, de az alvás nem. Amikor Jézus azt mondta, hogy Lázár meghalt, akkor ez látszólag ellentmondásban volt azzal, amit cselekedni szándékozott (feltámasztani Lázárt a halálból), de a 15. versben Ő tovább ment: "és örülök, hogy nem voltam ott: tiértetek, hogy higgyetek." Lázár feltámasztására utalt, amely a negatív tényről tett kijelentését a hit pozitív megvallásává fordította (a halálból való feltámadás).

Sok ember összezavarodik ezen a ponton. Visszautasítják, hogy beszéljenek, vagy elfogadjanak bármely helyzetet, ami ellentétben áll Isten nekik adott ígéreteivel. Bizonyára kívánatos, hogy elkerüljük a problémáinkról való beszédet, és erre még igei precedenst is találunk. (2. Királyok 4:20,26) Ebben az esetben Jézus elkerülte, hogy Lázár helyzetét úgy írja le, ami félelmet keltett volna tanítványai szívében, de amikor nem értették meg a dolgot, Ő kijelentette a természetes tényt.

Egy igaz, pozitív megvallás nem tagadja a természetes körülményeket. Csak azt utasítjuk vissza, hogy a természetes körülményeké legyen az utolsó szó! A nagyobb, szellemi igazságot mondjuk, ahogy Jézus is tette, az Ő példáját kellene követnünk. Ezért nem helytelen elismerni egy fizikai probléma tényét, mint pl. a betegség addig, amíg egyenlő, vagy nagyobb mértékben elismerjük egy szellemi igazság érvényességét, "az Ő sebeiben gyógyultunk meg". (1. Péter 2:24).

Ne tagadd le a problémáidat, amelyek ma az életedben léteznek, hanem azt tagadd, hogy ezeknek a problémáknak joguk van továbbra is létezniük az életedben, azzal, hogy megvallod a hitedet Istenben és az Igében.

Örökké élni Őbenne

János 11:26

És aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt? (János 11:26)

Némelyek úgy értelmezik ezt a verset, hogy lehetséges elkerülni a fizikai halált. Tehát vannak olyanok, akik abban hisznek, hogy élni fognak Jézus második eljövetelekor, még akkor is, ha az az esemény ezer év múlva történik csak meg. Bár érthető, hogy miért gondolják ezt némelyek, kérdéses azonban, hogy Jézus ezt értette volna alatta.

Először is, egy ennyire erőteljes tanítást bizonyára más igehelyek is megerősítenének. Van néhány ige, amely alátámaszthatná ezt az állítást, de nem egyértelműen állítják ezt. Úgy értelmezni, hogy egy hívő egészen Jézus második eljöveteléig is élhet, meglehetősen előítéletes gondolkodás lenne, ez pedig nem egészséges Bibliaértelmezés. Másodszor, nincs egyetlen olyan bibliai példa sem, hogy valaki megkapta volna ezt. Így pedig gyanússá válik a dolog. Énokhot és Illést szokták példaként idézni, azonban ők a mennybe vitettek. Nincsenek jelen fizikai testükben ezen a földön.

Végül, némely igazság elveszett, majd újjáéledt ugyan az egyház története során, de Jézus eljöveteléig élni, nem tartozik ebbe a kategóriába. Egyetlen hívő sem tette ezt meg. Ebből következik, hogy a halál elkerülésének tanítását általában a szellemünkre vonatkoztatják. Amikor újjászületünk, Isten örökkévaló életét kapjuk, szellemileg sohasem halunk meg újból. Ez az ígéret sokszor előkerül az Írásban, amely minden hívőre vonatkozik.

Mivel hiszed azt, hogy Jézus feltámadt a halálból és megvallottad Őt Uradnak, üdvösséget kaptál (Róma 10:9, 10); ez pedig azt is jelenti, hogy szellemed sosem fog ismét meghalni, vagy Istentől elválasztottan létezni. Szellemed közösségben lesz az Ő Szellemével, most és mindörökké! Amikor nehézségekkel találkozol, csak emlékeztessed magad erre, a jövőd pedig örök élet, szeretet és áldás lesz.

Megrendülni Szellemben

János 11:33

Amikor Jézus látta, hogy Mária sír, és a vele jött zsidók is sírnak, megrendült lelkében és háborgott. (János 11:33)

A "megrendül" eredeti görög jelentése Jézus mély felindulását fejezte ki, de nem szükségképpen szomorúságát. Inkább egy haragos "sóhajtás" volt Sátán felett, aki Jézus körül ezt a bánatot okozta. Jézus azért jött, hogy megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt (Zsidó 2:14), és megrendülten látta azt a fájdalmat, amit ellensége az általa szeretettekre helyezett.

Ilyen fohászkodás az, amit a Szent Szellem értünk tesz (Róma 8:26.) Nem egyszerűen együtt érez velünk a Szent Szellem, hanem harcol értünk, amikor nem tudunk hogyan imádkozni. Ebben az esetben arra használta Jézust a Szent Szellem, hogy a halál ellen viseljen harcot, valamint a jelenlévők kételkedése ellen, ami Lázárt a sírban tartotta.

Mindenki átélhette, vagy átélheti ugyanezt, akiben a Szent Szellem jelen van. A Szellem fohászkodása nem egyszerűen búslakodás, hanem igazságos harag és ellenállás Sátán eszközeivel szemben, melyekkel az életünkben munkálkodik. Sok esetben a keresztények nem veszik ezt észre, mivel azt gondolják, hogy csupán bánkódnak a helyzetet látva, de a Szent Szellem tovább mozdítaná őket, hogy Vele együtt közbenjárjanak az ellenség ellen.

Bár a Szent Szellem fohászkodása benned nem hallható, reagálhatsz rá hallható "nyögéssel", vagy fizikai mozdulatokkal, ahogy ezt a bánkódó ember is teszi. Semmi rossz nincs ebben, amíg nem kevered össze saját reakcióidat a Szent Szellem tevékenységével. A Róma 8:26 azt állítja: "Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal." A Szent Szellem nem mond ki semmit, te reagálsz az Ő csendes fohászkodására benned.

A Szellemben való őszinte fohászkodás felbecsülhetetlen értékű és mindig jó gyümölcsöket terem az életedben, így amikor megtörténik, csak sodródj a Szent Szellemmel. Ma, hálás lehetsz, hogy Ő a te Bátorítód és Tanítód valamennyi helyzetben.

Oldozzátok el!

János 11:44

És kijött a halott, lábán és kezén pólyákkal körülkötve, arcát kendő takarta. Jézus szólt nekik: "Oldjátok fel, és hagyjátok elmenni!" (János 11:44)

Szimbolikus értelemben Lázár olyan, mint sok keresztény. A Biblia az újjászületés kapcsán a halálból az életbe való átmenetelre utal, de eközben hozzuk magunkkal a halotti öltözeteket (rossz szokások, negatív attitűdök és hamis elképzelések) a régi életünkből. Szükségünk van arra, hogy fel legyünk oldozva ezektől, azért hogy teljes mértékben élvezhessük Krisztusban megnyert életünket. A gondolkodásmódunk megváltoztatásával érjük el ezt.

Érzelmeink, hozzáállásunk és cselekedeteink a gondolkodásunkat követik. Amikor érzelmeinket a problémáinkra fókuszáljuk, akkor ezek növekednek meg; amikor Isten ellátására összpontosítunk a problémák helyett, akkor a válaszunk növekszik nagyra. Bármire is gondolunk, az uralmat vesz rajtunk. Vagy a negatív gondolataink kötnek meg bennünket, vagy pedig az Isten szerinti gondolatok által eloldoztatunk. Ha nyomasztó dolgokon gondolkodunk, akkor depresszióssá válunk. Ha felemelő dolgokra gondolunk, akkor mi is felemelkedünk. Ha betegségen gondolkodunk, betegek leszünk. Ha arra gondolunk, hogy az Ő sebeiben meggyógyultunk, akkor meggyógyulunk.

Az isteni megelégedettség nem függ a körülményektől, pedig a világ ebben hisz. Azt gondolják, hogy akkor lesz az ember megelégedett, ha a körülményei jóra fordulnak. Ezért depressziósak oly sokan. Nem hiszik el, hogy a békesség és öröm pozitív érzelmeit meg lehet tartani negatív körülmények közepette. De a Biblia azt mondja, hogy az érzelmeink a gondolkodásmódunkat követik. Halotti ruháinkból azáltal nyerhetünk feloldozást, ha eldöntjük, hogy szeretetteljes, igaz és jó híreken gondolkodunk. (Filippi 4:8.) Érzelmeinkkel a gondolatainkra reagálunk.

Megfordíthatod a napodat azzal, hogy egyszerűen Isten áldásaira és örökkévaló igazságaira fordítod a figyelmedet ahelyett, hogy fizikai világ körülményeire figyelsz, melyek el fognak múlni.

Mint egy villámlás

Lukács 17:24-31

Mert ahogyan a villám cikázik, és az ég aljától az ég aljáig egyszerre villan fel és fénylik, úgy jön el az Emberfia is az ő napján. (Lukács 17:24)

Ez a vers, illetve a Máté 24:27-ben olvasható párhuzamos vers világossá teszi, hogy Jézus második eljövetele senki előtt nem lesz titok. Máté beszámolójából különösen az válik világossá, hogy Jézus a villám példáját azért használta, hogy senki ne csapjon be bennünket hamis Krisztusokkal. Ahogy a villám mindenki számára látható, úgy Jézus második eljövetele az egész világ előtt ismert lesz.

Nem kell attól félnünk, hogy lemaradunk Jézus visszatéréséről, nem kell idegesen figyelnünk minden beszámolót, ami az Ő visszatértéről szól. Ezek a versek cáfolják azokat az állításokat (pl. a Bahai vallását), miszerint Jézus már titokban visszatért. Tudjuk, hogy ez nem felel meg a valóságnak, mert Jézus szerint a második eljövetele mindenki előtt ismeretes lesz.

Jézus azt is elmagyarázta, hogy a világ eljöttének napjáig jelenlegi állapotában marad. Az emberek nem fogják észrevenni eljöttének jeleit, ahogy Noé napjaiban sem érzékelték az emberek a közelgő ítéletet. (Lukács 17:27.) Ez megfelel a visszajöveteléről szóló újszövetségi próféciáknak, melyek szerint éjjeli tolvajként érkezik vissza az Úr. (1. Tesszalonika 5:2; 2. Péter 3:10). A világ látni fogja a "villámlást", ahogy Ő meglepi a földet, de ekkor már túlságosan késő lesz. Jézus hangsúlyozza, hogy eljövetele meglepi majd a nem hívő embereket.

Jézus rámutatott arra, hogy fel kell készülni az Ő visszatérésére. Hasonlóan a tolvajhoz, aki akkor jön, amikor az emberek a legkevésbé felkészültek, Ő is akkor tér vissza, amikor az emberek nem keresik. Az utolsó napokban olyan apátia uralkodik majd a földön, hogy még a hűségeseket is elaltatja, ha nem figyelnek Jézus szavaira.

Ne aludj el! Tartsd magad ébren Isten dolgaival és légy érzékeny arra, amit a Szent Szellem mond és tesz ma. Jézus szellemi éberségre bátorít azért, hogy légy felkészült az eljövetelére.

Isten válaszol imáinkra

Lukács 18:1-8

Ezt mondta: "Az egyik városban volt egy bíró, aki az Istent nem félte, az embereket pedig nem becsülte. (Lukács 18:2)

Az özvegyasszony és a hamis bíró történetében Jézus nem azt mondta, hogy Atyánk igazságtalan, nem mondta, hogy Istent egészen addig szükséges zaklatnunk, amíg végül kimerül, és kérésünket végre teljesíti azért, hogy megszabaduljon tőlünk! Jézus egyszerűen szembeállította Isten hajlandóságát, hogy imáinkat megválaszolja a hamis bíró vonakodásával, hogy teljesítse az özvegyasszony kérését.

Nemcsak egy Istenünk van, aki igazságos Bíró, aki gyorsan elégtételt szerez a választottak számára, de Jézusunk is van, aki Szószólónk és ügyvédünk. Mindig közbenjár értünk. Ellenségünk (az ördög) folyamatosan vádol bennünket és torz módon mutatja be Istent (a Bírót) számunkra. Ez arra késztethet bennünket, hogy feladjuk és még csak ne is említsük ügyünket Istennél, mivel kételkedünk abban, hogy Ő válaszol nekünk.

Azt tanítani, hogy Istent addig kell "szekálnunk", amíg végül megteszi amire szükségünk van, nem egy jó teológia. Jézus kijelentette, Atyánk nem egy igazságtalan bíró, akire nyomást kell gyakorolni, hogy jót cselekedjen. Sátán csapott be bennünket azzal, hogy Isten nem hajlandó megválaszolni az imáinkat. Jézus ezt a hazugságot támadta meg példabeszédével. Arra bátorított bennünket, hogy azzal a tudattal kérjünk és imádkozzunk Istenhez, hogy Ő szeret bennünket, meg kíván áldani bennünket és megválaszolja kéréseinket.

Az özvegyasszony cselekedete igazán dicséretes volt. Tudta, hogy mi az ő jogos tulajdona, és elutasította még a gondolatát is annak, hogy a válasz nem lesz. Ha ennyire biztos és eltökélt lehetsz az igazságtalan emberekkel szemben, akkor mennyivel biztosabb lehetsz, amikor hűséges Atyádhoz mész. Biztos lehetsz benne, hogy ma is minden esetben érted áll ki.

A megigazulás ajándéka

Lukács 18:9-14

Némely elbizakodott embernek, aki igaznak tartotta magát, a többieket pedig lenézte, ezt a példázatot mondta. (Lukács 18:9)

Az önigazult emberek gyakran lenézik a többieket. Jóérzéssel nem hasonlíthatják önmagukat Jézushoz, ezért aztán az önmagukba vetett bizalmuk fenntartása végett, más esendő emberekhez hasonlítják magukat. Ez olyan kritikus hozzáálláshoz vezet, amely azáltal magasztalja fel magát, hogy másokkal lekezelően bánik.

Senki sem lehet megigazult Isten szemében saját megigazultságán keresztül. Cselekedeteink előnyösek lehetnek a többi emberrel való kapcsolatainkban, és Sátánt megakadályozzák abban, hogy ellenünk alkalmat vegyen, de nem tesznek igazzá bennünket Isten szemében. Megigazultságunkat Tőle való ajándékként kell elfogadnunk, mely teljes mértékben arra a hitre épül, amit Jézus tett értünk. Ezt az igazságot szemlélteti a fenti példázat.

A legtöbb ember nincs tudatában annak, hogy kétféle megigazultság van, de csupán egy az, amely Isten számára elfogadható. Létezik a saját megigazultságunk, amely saját magunk teljesítményén áll, és létezik Isten megigazultsága, amely Jézus teljesítményén áll.

Isten megigazultsága nem valami, amit saját magad teszel, hanem olyasmi, amit ajándékként fogadsz el, amikor hitedet Jézus Krisztusba veted. Abban a pillanatban, amikor elhiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból és azt mondod, "Jézus, Te vagy az én Uram," a Szent Szellem átváltoztatja a szellemed és megigazulttá tesz – éppoly igazzá, amilyen Jézus! Bátran ünnepeld megigazultságod Isten előtt a mai napon.

A válás nem Isten legjobbja

Márk 10:2-6

Farizeusok is mentek hozzá, és megkérdezték tőle, hogy szabad-e a férfinak elbocsátania a feleségét: ezzel kísértették Jézust. (Márk 10:2)

A farizeusokat nem igazán érdekelte, hogy Jézus mit gondol a válásról. Nem értékelték egyáltalán a véleményét. Kísérteni próbálták, hogy aztán csapdába csalják abban a nagy vitában, ami akkortájt válás liberális és konzervatív nézete között dúlt. Éppoly érzelmekkel teli kérdés volt ez, mint napjainkban, és azt gondolták, hogy Jézust olyan helyzetbe hozzák, ahol nincs számára győztes út. Azonban – mint mindig – Jézus több, mint egyszerű ellenfélnek bizonyult, és sokkal többet adott nekik, mint amit kérdeztek.

A farizeusok nem azt kérdezték, hogy a válás helyes vagy sem, magától értetődőnek vették ugyanis a váláshoz való jogot. Ahelyett hogy Jézus a válás elfogadható okait kezdte volna magyarázni, inkább a probléma gyökerét ragadta meg és azt mutatta meg, hogy Isten a válást sohasem tervezte el. Ha valóban megértették az egy test szövetség jelentőségét férj és feleség között, akkor egyáltalán nem keresnek kifogást a házasság felbontására. Ez a megközelítés megdöbbentette a farizeusokat és a következő kérdést vetette fel: "Miért adott Mózes lehetőséget a törvényben a válásra?"

Jézus azt válaszolta, hogy a válás megengedett volt ugyan, de Isten sohasem tervezte be. Isten megengedett valamit, amit gyűlölt, mivel az emberek szíve kemény volt. Ez a poligámiára és a rabszolgaságra is igaz volt. Miután valaki azt kérdezi, hogy "miként válhatok el?" ahelyett, hogy azt kérdezné "miként őrizhetem meg a házasságom?", ennek a személynek már megkeményedett a szíve és már súlyos törés van a házasságában.

Jézus azért jött, hogy eltávolítsa a kemény szíved és egy könyörülettel teli szívet adjon, ezért ne engedd meg magadnak, hogy szíved bármily módon megkeményedjen! Akár házas vagy, akár nem, döntsd el ma, hogy a válást ellenségként kezeled, és Isten szeretete, könyörülete fogja vezetni a szíved és elméd. Ezután Isten legjobbjában fogsz járni valamennyi kapcsolatodban.

Egy test

Máté 19:3-5

Majd így folytatta: "Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. (Máté 19:5)

Mit jelent egy férfi és nő számára az egy testté válás? A férfi és nő közötti szexuális egyesülés eredményezi ezt az egy test kapcsolatot. Akár házasságot kötöttek, akár nem, a fizikai egyesülés egy testté köti össze őket.

Ez az oka annak, hogy a szexuális kapcsolat (akár házasságon kívüli, akár házasság előtti) olyan sok kárt okozhat. Akár tetten érik őket, vagy terhesség lesz az eredmény, akár valaki mást sértenek meg a bűnös kapcsolat következtében, akár nem így történik, mégis rengeteg sérülést okoznak egymásban. Isten teremtett úgy bennünket, hogy eggyé váljunk a szexuális aktus által. Nincs bibliai egy éjszakás kaland, ami után azt lehet mondani, hogy ennyi volt csupán.

Érdekes, hogy Jézus a válás egyetlen igei okaként a házasságtörést jelölte meg. Nem említette meg az alkoholizmust, a gyermekmolesztálást, a gyűlöletet, vagy sok más dolgot, amelyek egyértelműen helytelenek egy házasságban. Ez azt mutatja számunkra, hogy valami egészen különleges történik a szexuális aktusban, és megmagyarázza azt is, hogy Sátán miért használja ki azt, amit Isten áldásnak szánt. Az ördög elferdíti, meghamisítja a szexuális kapcsolatot, hogy ezt az erőt ellenünk használhassa.

Egy testté válni valakivel (szexuális kapcsolat) nem jelent házasságot. A házasság túlmutat az egy testté váláson. Világosan láthatjuk ezt a János 4:17-18-ban. Az asszonynak a kútnál öt férje volt már, és az a férfi, akivel abban a pillanatban együtt élt nem volt a férje. Bizonyára szexuális kapcsolatban voltak, mégis, Jézus nem nevezte férjének ezt az embert.

A házasság több mint szexuális kapcsolat. A házasság egy szövetség, azaz egy élethosszig tartó elköteleződés egy férfi és egy nő között. Teljesen odaadják magukat a másik félnek, minden módon – ahogy Jézusnak odaadod önmagad. Gondolkodj el a házasság szépségén, ahogy azt Isten tervezte a számunkra, majd lépj be az Atyával való örökkévaló szövetség valóságába. Ez örömmel tölti meg a napodat!

Nem amit te teszel – amit Ő tett

Máté 19:12-20

Odament hozzá valaki, és ezt kérdezte: "Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?" (Máté 19:16)

A gazdag, fiatal vezető látszólag az üdvösség keresése miatt jött Jézushoz. Odafutott hozzá, letérdelt elé, és nyilvánosan Jó Mesternek vallotta Őt. Mi lehetett rossz ebben? Először: Jézust jónak ismerte el, de nem Istennek. Minden jelentős világvallás elismeri Jézus létezését, hogy ő egy jó ember volt, de nem ismeri el, mint Istent. Ha Jézus csupán egy jó ember volt, akkor nem tud megmenteni senkit.

Jézus nem csak azért jött, hogy megmutassa számunkra az Istenhez vezető utat; Ő maga volt az út – az egyetlen út – az Atyához. (János 14:6.) Jézus több esetben nyilvánosan is kifejtette ezt, így a fiatal, gazdag vezetőnek is e szerint válaszolt. Azt mondta: "Csak az Isten jó. Istenként kell elfogadnod engem, vagy pedig sehogy." Jézus vagy az volt, akinek állította magát, vagy Ő volt a valaha élt legnagyobb csaló. Vagy az egyik, vagy pedig a másik, de mindkettő nem lehetett.

Másodszor: a fiatalember azt kérdezte, hogy mit kell tennie, hogy üdvösséget kapjon. Magában bízott, és az gondolta, hogy meg tudja cselekedni azokat a jó cselekedeteket, amiket Jézus kérni fog tőle. Ez teljesen ellentétes Isten megváltói tervével. Jézus úgy szerzett nekünk üdvösséget, hogy a kereszten bennünket helyettesített, mindezt ingyen ajándékként adta. Amit ezek után tennünk kell: hinni és elfogadni.

A gazdag ifjú nem a Megváltót kereste; megpróbált saját megváltója lenni. Néha, miután kegyelemből, hit által Jézusban üdvösséget nyerünk, később megpróbáljuk keresztény életünket úgy élni, mintha magunkat mentenénk meg. Így nem működik! Ő a megváltás, amelyet folyamatosan kapunk. Ma is próbálsz a saját üdvösségeden dolgozni? Mindaz, amit tenned kell, hogy Rá tekintesz valamennyi szükségedért.

Isten vagy Pénz?

Márk 10:21-27

Jézus miután rátekintett, megkedvelte, és ezt mondta neki: "Egy valami hiányzik még belőled: menj, add el, amid van, és oszd szét a szegények között, akkor kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem." (Márk 10:21)

A Biblia külön megemlíti, hogy Jézus szerette a gazdag ifjút, még azután is, hogy azt mondta, Isten valamennyi parancsolatát megtartotta, ami nem felelt meg az igazságnak. Jézus megmutatta a számára, hogy megtörte az első parancsolatot: "Ne legyenek neked idegen isteneid én előttem." (2. Mózes 20:3), valamint a tizedik parancsolatot: "Ne kívánd." (2. Mózes 20:17). Jézus kemény válasza, 'Add el mindened és add oda a szegényeknek' nem a fiatalember ártására volt. Szeretetből mondta Jézus, az ifjú javára. Ugyanis a pénz vált az istenévé, aminek a trónfosztása után lehetett csak Jézus az Úr az életében.

A fiatalember egy dologban, mégpedig a Jézusban való hitben szenvedett hiányt. Jézus azt tanította, hogy nem szolgálhatod egyszerre az Istent és a Mammont; ha az egyiket szereted, akkor gyűlölni fogod a másikat (Máté 6:24), ez a fiatal vezető saját gazdagságát szerette. "Megszomorodott… és szomorúan távozott" (22. vers), miután Jézus azt mondta neki, hogy adja el a vagyonát. Amint elment, Jézus megrázta a fejét és azt mondta, milyen nehéz a gazdagoknak megmenekülni. Nos, a tanítványok reakciója még érdekesebb! Megdöbbentek és a 26. versben megkérdezték az Urat, "Akkor ki menekülhet meg?"

Jézus azt mondta: "Embereknél ez lehetetlen, de nem Istennél: mivel Istennél minden lehetséges" (27. vers). Ezt a verset akkor szoktuk idézni, amikor gyógyulásra vagy pénzügyi áttörésre van szükségünk, de Jézus azt mondta, hogy a gazdag embereknek van szükségük Isten természetfeletti beavatkozására, hogy a pénzbe vetett bizalmukat Istenben való hitre cseréljék.

Mibe helyezed a bizalmadat ma? Ha a fizetési csekkedet, vagy a tőzsdét tekinted biztonságodnak, akkor bármely pillanatban elvesztheted a békességedet és örömödet. Jézusba vessed minden bizalmadat, így nemcsak az örökkévaló megváltás biztonságát fogod birtokolni, de semmi sem fog megrendíteni. Tudni fogod, hogy az Úr szerető és erős kezében vagy.

Nem az, amit te teszel

Máté 20:1-16

Miután pedig beesteledett, ezt mondta a szőlő gazdája a vincellérjének: Hívd elő a munkásokat, és fizesd ki a bért, az utolsókon kezdve az elsőkig. (Máté 20:8)

Ez a példabeszéd Jézus azon állításával kezdődik, hogy a mennyek királysága hasonló ahhoz az emberhez, aki ingatlant birtokol. Kora reggel kimegy munkásokat felfogadni, hogy azok a szőlőjében dolgozzanak nap közben. Egy dénár volt a megállapodott munkabér, ami egy normál napi bérnek felelt meg. Később – olyan délelőtt 9.00 tájban – a gazda megkérte a piacon álldogálókat, hogy dolgozzanak ők is a szőlőjében, nem egy konkrét összegért, hanem úgy mond "ami jogos".

A gazda további munkásokat bérelt fel délben, délután 3.00-kor és még délután 5.00-or is, pedig ekkor már csak egy órányi munka maradt. A zsidó törvény szerint a munkabért minden este, napnyugta előtt ki kellett fizetni. Amikor elérkezett a fizetés ideje, a gazda minden embernek egy dénárt fizetett. Az egész napot átdolgozók morogni kezdtek, mivel azt gondolták, hogy ők többet fognak kapni. Az egyezségük alapján azonban egy dénár volt a bérük.

Isten kegyelméről kapunk leckét ebben a példázatban. A történet azt mondja el, hogy lehetetlen a Mester nagylelkűségét kiérdemelni, és sem a többet, sem a jobban teljesítők nem különböznek másoktól. A tulajdonos azonos díjat adott mindenkinek, aki a szőlejébe jött dolgozni, ennek megfelelően Isten ugyanazt a jutalmat adja (örök élet) mindazoknak, akik hittel Hozzá jönnek. Jézus azt mondta, hogy a királyság javai azonosak mindenki számára, akik alávetik magukat a Királynak, függetlenül attól, hogy mit tettek és milyen régen menekültek meg.

Valójában nem számít, hogy milyen régóta ismered az Urat, vagy hogy mennyit tevékenykedtél a Királyságában, velünk együtt fogsz a Mennybe kerülni, és ugyanaz a szeretet, megbocsájtás, és szívesség lesz osztályrészed, mint a többi hívőnek. Légy ma igazán boldog, hogy az vagy aki vagy, és képes vagy a részedet elvégezni, Isten pedig kedvel téged.

Szenvedéseiben való részesedés

Máté 20:17-25

Jézus így válaszolt: "Nem tudjátok, mit kértek. Ki tudjátok-e inni azt a poharat, amelyet én fogok kiinni?" Ők így feleltek: "Ki tudjuk." (Máté 20:22)

A bemerítés szó görög megfelelője a baptizo. Josephus ezt a szót használta, amikor Jeruzsálem római "elborításáról", a pusztulásba való "merüléséről" beszélt. Plutarkhos (szintén az első században élt) ezt a szót használta, amikor a tengerbe való "bemerülésről" beszélt. A Septuagintában (az Ószövetség görög verziója) a baptizo szót találjuk, amikor Naamán megmosta magát a Jordánban. (2. Királyok 5:14.) A klasszikus görögtől az Újszövetség görög nyelvéig ugyanazt az alapjelentést találjuk: bemártani, alámeríteni, elárasztani, megmosni. Jézus azt kérdezte tanítványaitól, hogy be tudnak-e merítkezni, alámerülhetnek-e abba a szenvedésbe, amit neki kellett megtapasztalnia.

Ekkor a tanítványoknak fogalmuk sem volt még arról, hogy mit fog Jézus elszenvedni értük. Elképzelhetetlen volt számukra, hogy azok fogják meg és végzik ki Őt, akiket három éven keresztül elkerült, és akik között naponta tett csodákat. Ez képet ad saját keresztény életünkről is. Bennünk él a Csodatévő, mégis, az Ő nevéért szenvedéseken megyünk keresztül. Embereket vezetünk üdvösségre, betegeket gyógyítunk, démonokat űzünk ki, éhezőket táplálunk, szegényeket ruházunk – és mégis, időnként szenvedünk.

Az emberek kibeszélnek bennünket, kellemetlenséget okoznak nekünk. Néha elárulnak bennünket és kirabolnak. Ám szenvedéseink nem a "normál" emberek szenvedéseihez hasonlóak, mivel az Ő szenvedéseiben részesedünk. Az életünk nem a sajátunk (1. Korinthus 6:19), és Jézushoz hasonlóan szenvedünk az örömért, ami előttünk van. (Zsidó 12:2.) Tudjuk, hogy jövőnk a Vele való örök közösség a mennyben, és azt is tudjuk, hogy míg itt vagyunk, addig is abban a győzelemben járhatunk, amit már megszerzett számunkra, bármilyen helyzettel is találkozunk életünk során.

Ha részesedsz az Úr szenvedéseiben, ha az emberek megnehezítik az életed, mert szereted Őt és szolgálod, az Ő jutalmában fogsz osztozni. Ezzel a tudattal ma is örömmel kiálthatsz az Őérte való szenvedés idején is.

Jézus váltságot adott érted

Márk 10:45

Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért. (Márk 10:45)

Jézus számos esetben beszélt haláláról a tanítványoknak, de ez volt az első eset, amikor jelezte halálának az okát is. Nyilvánvaló, hogy az Ő halála egy "váltság" volt, melyet a görög nyelv úgy határoz meg, mint "egy fizetség valakinek a szabadságáért, akit előzőleg fogságba vittek".

Jézus nemcsak a bűn árát fizette meg, az Ő halála helyettesítő is volt. Az 1Timóteus 2:6-ban szereplő "váltság" szó a görög antilutron szóból származik, amely megváltási árat jelent. A görög anti szó azt jelenti, hogy "valami/valaki helyében". Más szavakkal, Jézus helyettünk halt meg. Azért helyezte az életét az ellenség kezébe, hogy megszabadítson bennünket.

Megváltásunk ára Jézus élete volt, amely az Ő bűn nélküli vérében volt. (Kolosszé 1:14.) A Zsidó 9:12 alapján ez a megváltás örökkévaló, minden hamisságunk megtisztítását célozta (Titusz 2:14), és arra inspirál bennünket, hogy az élő Istent szolgáljuk. (Zsidó 9:14.) Jézus azért adott váltságot értünk, mert szeretett bennünket, de azért is, mert egy bizonyos céllal teremtett minket.

Volt idő, amikor a legrosszabb ellenséged tartott fogva téged, egy olyan ellenség, aki megkövetelte az árát, mielőtt szabaddá lehettél. Az ellenséged a saját bűnös természeted volt, és csoda kellett ahhoz, hogy megváltozzon! Istennek legyen hála, hogy Jézus lett számodra ez a csoda. A bűn minden láncát és kötelékét magára vette, hogy te szabadon elmehess. Megváltott a bűnből, a halálból és az ördög hatalmából. Ezért bátran hálát adhatsz ma Istennek.

Foglalkozás nem hívőkkel

Lukács 19:1-8

Zákeus pedig előállt, és ezt mondta az Úrnak: "Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsaroltam, a négyszeresét adom vissza neki." (Lukács 19:8)

Zákeus gazdag ember volt, ám Jézus nem kérte arra, hogy adja oda mindenét a szegényeknek, ahogy ezt a gazdag ifjú esetében tette. Nyilvánvaló, hogy Zákeus megtért és többé már nem a pénz volt az istene. Ezenfelül Zákeus a Mózesi Törvények jóvátételi szabályait meghaladóan felajánlotta valamennyi javának felét a szegényeknek, illetve az általa elvett javak négyszeres visszatérítését ígérte.

Zákeus vámszedő volt, és a vámszedőket zsidó társaik – különösen a vallásos zsidók – gyűlölték. A bűnösök lehető legrosszabbikának tartották őket, ezért a zsidó vallási törvények előírták, hogy az odaszánt zsidók nem érintkezhettek egyetlen vámszedővel sem. Elképzelhetetlen dolog volt együtt enni egy vámszedővel, mivel ezt a bűnében való részvétellel azonosították. Ez a magyarázat arra, hogy miért reagáltak olyan ellenségesen az emberek, amikor Jézus együtt étkezett Zákeussal.

Jézus nem azért evett Zákeus házában, hogy annak bűneiben részestárs legyen, hanem hogy kiterjessze rá a kegyelmét és megbocsájtását. Ez minden esetben fontos kritériuma annak, hogy megítélhessük, vajon egy bizonyos szituációban részt vállalhatunk-e. Más emberek vétkeiben nem szabad részt vállalnunk, de az Úr azt sem akarja, hogy teljesen visszavonuljunk a világtól. A föld sója vagyunk (Máté 5:13), és ahhoz, hogy bármi jót cselekedhessünk, elő kell bújnunk a "sótartóból".

Ha Istennel helyes viszonyban tudsz maradni a szívedben miközben mások felé szolgálsz az Ő szeretetével, akkor helyes dolog a bűnösök társaságában lenni. Másrészt, ha ez visszahúz az istentelenség felé, akkor megtérésre van szükséged, majd Szellemben kell visszatérned, vagy pedig távol maradni ettől a helyzettől.

Légy hűséges a kevésen!

Lukács 19:12-13

Így szólt tehát: "Egy nemes ember távoli országba utazott, hogy királyi méltóságot szerezzen magának, s úgy térjen vissza. Hívatta tíz szolgáját, átadott nekik tíz minát, és azt mondta nekik: Kereskedjetek, amíg vissza nem jövök. (Lukács 19:12-13)

Ebben a példázatban Jézus arról beszélt tanítványaival, hogy elmegy és hosszú idő fog eltelni addig, amíg újra visszatér a földre, hogy fizikai módon uralkodjon. Ezalatt mi, az Ő teste a Tőle kapott hatalommal, az Ő nevében kereskedünk, amíg vissza nem tér.

A nemes ember hívatta a szolgáit és felelősséget bízott rájuk: kezeljék uruk pénzét, amíg az távol van. Ezek a szolgák Jézus követőit reprezentálják, nem pusztán arról van szó, hogy nem tagadják meg Őt, hanem aktívan odaszánják magukat a szolgálatra.

A tíz szolga egyike magát szolgálta, nem pedig urát. Semmit nem csinált azzal, amit az úr neki adott. Ezt a gonosz szolgát megfosztották attól is, amije volt és odaadták annak, aki bölcsen kezelte ura pénzét. A példázat azt illusztrálja, hogy az Úr elvárja tőlünk a növekedést. Valójában szinte minden példázatban Isten növekedést vagy szaporodást vár.

Mi volt az a dolog, amivel a gonosz szolga nem rendelkezett, ami arra indította az urát, hogy visszavegye az odaadott pénzt? Ez a hűség volt. Aki hűséges abban, amit Istentől kap, még többet fog kapni, azok pedig akik pazarlóak azzal, amit Istentől kaptak, elveszik tőlük azt és másnak adják.

Azért vagy itt a földön, hogy kereskedj. "Kereskedés" alatt Jézus azt értette, hogy bölcsen használd az Úrtól kapott dolgaidat. Ma, abban a tudatban élj, hogy Jézus egy napon visszatér, te pedig számot fogsz adni arról, hogy mit kezdtél azokkal az ajándékokkal és forrásokkal, amiket Ő rád bízott.

Könnyíteni a terheken

Lukács 19:23

Miért nem tetted hát a pénzemet a pénzváltók asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam meg. (Lukács 19:23)

A Mózesi Törvény megpróbálta megvédeni mid a kölcsönvevőt, mind pedig a kölcsönadót. Izraelben a kölcsön nem nagy összegű, kereskedelmi célzattal történt, hanem sokkal inkább a szegények, a nélkülözők megsegítésére, akiknek problémát jelentett a mindennapi szükségleteik biztosítása is. A szeretet cselekedete volt, mivel a kölcsönt adó gyakorlatilag könnyített társa terhein, azzal, hogy krízis idején kisegítette. Azonban tilos volt uzsorát szedni. Az uzsora a görög világban elsődlegesen "elő hozást, születést vagy leszármazott" jelentésben volt használatos. A kölcsönző által visszakapott profit metaforikus kifejezése volt. Ma, a hitelt terhelő kamatnak nevezhetjük.

Bár Jézus soha nem kárhoztatta közvetlenül a kamat intézményét, általánosságban véve keményen fellépett a gazdagsággal kapcsolatos helytelen hozzáállással és a szegények elnyomásával szemben. Más nehézségéből csinálni pénzt sosem volt az üzletelés isteni útja. Az 5. Mózes 23:19-20 világossá tette, hogy sosem szabadott kamatot szedni egy másik izraelitől. Manapság ennek az felel meg, hogy kamattal nem adhatunk kölcsönt egy másik keresztény testvérünknek. A pénz kölcsönvételét nem ítéli el az Írás, hacsak a Róma 13:8 versét nem így értelmezzük: "Senkinek se tartozzatok semmivel, csak azzal, hogy egymást szeressétek."

Az Írás egyértelművé teszi, hogy a kölcsön nem Isten legjobbja. Az 5. Mózes 28:12 áldásként mondja, ha nem kell kölcsönt felvenni, míg az 5. Mózes 28:44 a kölcsön vételét a törvény átkai között említi. A Szent Szellem vezetése szerint tudhatod, hogy mit kell tenned. Ha Ő arra vezet, hogy könnyíts mások terhén, akkor tedd ezt. Ha vezetésed van arra, hogy kölcsönt végy fel és törlesztést fizess, bizalommal teheted tudva, hogy Ő minden boldogságod és ellátásod Forrása.

Mennyit ér számodra Jézus?

Márk 14:3-6

Amikor Betániában a leprás Simon házában volt, és asztalhoz telepedett, odament egy asszony, akinél valódi és drága nárduskenet volt egy alabástrom tartóban: ezt az alabástrom tartót feltörte, és ráöntötte a kenetet Jézus fejére. (Márk 14:3)

A nárdus egy illatos növény, melynek gyökerét Jézus idejében illatos és igen drága parfüm készítésére használták. A növény a Himalájában nő 3300 és 5200 méteres magasság között. Évszázadokon keresztül a Hinduk gyógyszerként és parfümként alkalmazták, aktívan kereskedtek vele. Mivel több, mint 9000 km-t kellett szállítani, hogy Palesztinába érkezzen, ezért akár 400 dénárt (750 $/uncia) is adtak érte. Értékesebb volt az aranynál is.

Ez az olaj legalább két és félszer többet ért, mint Júdás 30 ezüstje, amit Jézus elárulásáért kapott, ezért háborodott fel annyira. Júdás nem törődött a szegényekkel. Ő volt Jézus pénztárosa, és a parfüm árát szerette volna a táskájába, hogy lophasson belőle.

A történet azt is megmutatja számunkra, hogy egyes emberek mennyire értékelik Jézust. Júdás 30 ezüstre értékelte Jézust, de Mária számára Jézus mindent megért, amit csak adni tudott. Látta Jézus, amint testvérét feltámasztotta a halálból, és szíve szeretettel és imádással telt meg.

Júdás reakciója erre a tiszta imádásra ma is tipikusnak mondható bizonyos embereknél, akik hasonló imádással találkoznak. Azok, akik nem látnak túl a pénzügyi vagy fizikai valóságon, gyakran felháborodnak más hívők imádatának megnyilvánulásain. Az igaz imádat a szívből jön, és teljes átadottságot fejez ki az Úr és Megváltó iránt.

Mennyit ér ma számodra Jézus? Amikor megválaszolod ezt a kérdést, tudni fogod, hogy mi a legfontosabb a teendőid listáján.

Milyen nagy vagy te?

1. Sámuel 17:1-11

Ekkor kilépett a filiszteusok seregéből egy kiváló harcos, név szerint Góliát, aki Gát városából való volt. Magassága hat könyök és egy arasz volt. (1. Sámuel 17:4)

Tinédzser koromban elmentem egy Arany Kesztyű bokszmérkőzésre, ahol több ezer ember gyűlt össze. Észrevettem egy kopasz embert a ring közelében, aki látszólag az egész meccs alatt állt. Azután tényleg felállt. Ez az ember egy óriás volt! Megtudtam, hogy a Corn Király Óriásnak nevezték és 2,8 méter magas volt. Lefutottam, hogy valahogy a közelébe férkőzzem. A szemem az öve csatjával volt pont egy vonalban. Fantasztikus élmény volt.

Góliát is hasonló méretű volt, kétszer olyan magas volt, mint Dávid. Dávid súlya valószínűleg nem volt több, mint Góliát vértje, amit magán viselt, de Dávid hatalmasabb volt belül, mint Góliát kívül. Mi is gyakran fizikai fogalmaink szerint értékeljük a dolgokat. Fizikailag Góliát óriás volt, de Istenben való hit szempontjából csupán egy törpe. Dávid a hit óriása volt, és ezzel nyerte meg a csatát. Bárki, aki Istenben erőteljesen hisz, óriás a szellemi világban és hatalmas tettekre képes.

Azért értékeljük túl, illetve hangsúlyozzuk túlságosan az utunkba kerülő problémákat, mivel elfelejtjük, hogy kik vagyunk valójában Jézus Krisztusban. Dávid Isten felkent királya volt, de Jézus maga a Király, aki lemészárolta a leghatalmasabb óriást, akivel az emberiség valaha szemben találta magát: a bűnt. Aki Istentől születik, az egy szellemi óriás, sokkal nagyobb erővel és hatalommal rendelkezik, mint bármi amivel találkoztunk az ellenségtől, a világból, vagy a testünkből.

Kérd Istent, hogy mutassa meg számodra, hogy ki is vagy szellemben. Meg fogod látni, hogy valójában egy óriás vagy, akit törpék félemlítenek meg! Az igazság az, hogy éppen olyan felkent és erős vagy, mint Dávid, sőt hatalmasabb, mivel a Szent Szellemet is bírod, aki benned él.

Tiéd a Szövetség

1. Sámuel 17:12-30

Akkor ezt mondta Dávid a mellette álló embereknek: Mi történik majd azzal az emberrel, aki megöli ezt a filiszteust, és megmenti Izráelt a gyalázattól? Mert ki ez a körülmetéletlen filiszteus, hogy gyalázni meri az élő Isten seregét? (1. Sámuel 17:26)

Számos kulcsa volt Dávid képességének, hogy Góliátot meg tudta ölni. Az egyik ilyen kulcs az az ismeret és hit volt, amelyet Isten Izraellel kötött szövetségébe vetett. Az Úr azt mondta, hogy senki sem állhat ellene az Ő népének (5. Mózes 11:25.) Góliát csupán egy ember volt – ráadásul egy körülmetéletlen ember! Ez azt jelentette, hogy nem állt szövetségi kapcsolatban Istennel. Dávid teljes mértékben hit Isten ígéreteiben, amelyeket az Izraellel kötött szövetségen keresztül kapott.

Minden izraeli katona számára rendelkezésre állt ez a szövetség, de a szövetség semmiféle hatással sem bírt addig, amíg nem hittek benne. A Zsidó 4:2 szerint, "Mert nekünk is hirdették az evangéliumot, mint azoknak is; de nekik nem használt a hirdetett ige, mivel nem párosult hittel azokban, akik hallgatták." Dávid elhitte Isten Szavát és aktiválta az Ő szövetségének az erejét az életében.

Saul király megpróbálta saját fegyvereit Dávidra adni, de ő nem vette fel azokat magára (38, 39 versek). Dávid a szövetség Istenében bízott, nem pedig abban, amit viselt. Saul fegyverzete egyébként semmi jót sem tett. Saul elrejtőzött a katonákkal együtt. Dávid hite egyedül Istenben volt.

Isten veled kötött szövetsége egy jobb szövetség, amely jobb ígéreteken alapul. (Zsidó 8:6.) Jézus vérén keresztül abban a győzelemben járhatsz, amit Ő már megvásárolt a számodra. Egyszerűen nincs okod arra, hogy félj az ellenségeidtől. Isten szövetségi ígéreteivel bírsz. Aktiváld ma ezeket az ígéreteket hit által, és figyeld csak meg, hogy az óriásaid elbuknak.

Egy tiszta szív meggyőző ereje

1. Sámuel 17:28-30

Amikor a legidősebb bátyja, Eliáb hallotta, hogy Dávid az emberekkel beszélget, haragra gerjedt Eliáb, és ezt mondta: Minek jöttél ide, és kire bíztad azt a néhány juhot a pusztában? Tudom, hogy vakmerő vagy, és rosszban töröd a fejed. Csatát akarsz te látni, azért jöttél ide. (1. Sámuel 17:28)

Eliáb haragja többről szólt annál, hogy azt hitte Dávid elhagyta apjuk juhait, hogy megnézze a csatát. Eliáb volt a legidősebb fiú. Ott volt, amikor Sámuel megkerülte őt és Dávidot kente fel. (1. Sámuel 16:13.) Isten a fiatalabb testvérét választotta királynak, ezért Eliáb féltékeny volt Dávidra.

"A kevélységből csak civódás lesz." (Példabeszédek 13:10) Eliáb önszeretete eredményezte fiatalabb testvére elleni kirohanását. Félt, mivel ha Dávidnak volt igaza, akkor ő gyávának bizonyul. Kárhoztatnia kellett Dávid szavait, mert különben azok kárhoztatták őt! Pontosan ezért történt, hogy az önigazult vallásos emberek mindig megtámadták Jézust. Az Ő tiszta szívének bölcsessége és együttérzése egész idő alatt vádlás alatt tartotta őket.

Az Isten iránti tiszta szív vallásos üldözést okoz. Ha követ dobsz egy falka kutya közé, az vonyít a leghangosabban, amelyiket eltaláltad. Ugyanez a helyzet az üldözéssel is. A leghangosabban tiltakozók azok, akik érzik a Szent Szellem meggyőző presszióját, amikor egy hívő ember elmondja az igazságot. Mielőtt legyőznéd az életedben tanyázó óriásokat, ellent kell tudnod állni mások kritikus megjegyzéseinek – különösen a saját családodnak. Ha Dávid nem győzte volna le bátyja kritizálását, sohasem tudta volna legyőzni Góliátot. Ha Jézus kompromisszumot kötött volna a vallásos zsidókkal, soha sem mehetett volna a keresztre, hogy legyőzze a bűnt és a halált értünk.

Ha megérted, hogy az üldözés tulajdonképpen a vádlás alatt lévő személy védekező reakciója, akkor ez segíteni fog téged, hogy ma a valódi csatákra figyelj, és harcolj.

Amikor senki sem figyel

1. Sámuel 17:31-47

Leterítette a te szolgád az oroszlánt is, a medvét is: így jár majd ez a körülmetéletlen filiszteus is, mint azok közül bármelyik, mivel csúfolta az élő Isten seregét. (1. Sámuel 17:36)

A Máté 6:18-ban Jézus azt mondta, hogy amit titokban teszünk, azt Isten nyilvánosan jutalmazza meg. Ez volt a titka Dávid Góliát felett aratott győzelmének. Dávidnak hite volt abban, hogy Isten által képes megölni Góliátot és ezáltal megnyerni a háborút, miután az apja nyáját megtámadó oroszlánt és medvét megölte. Senki sem volt a környéken. Dávid nem tartott bemutatót, nem próbált meg valami nagyon bátor dolgot cselekedni. Tény, hogy elfuthatott volna, és senki sem tudta volna meg! Dávid azonban megállt hitben és az Úrban bízott.

Az oroszlánon és a medvén aratott győzelme adta azt a biztonságot és hitet Dávidnak, hogy Isten általa Góliátot is le fogja győzni. Mindezeken túl, Izrael nemzete Isten népe volt, sokkal értékesebb volt Isten számára, mint néhány juh. Dávid megtanult Istenben bízni akkor, amikor senki sem figyelte, így amikor közönséget kapott, hite erős és megalapozott volt, a helyes dolgot a helyes okból tette.

Sokan arról álmodoznak, hogy óriási problémákat fognak "lemészárolni", vagy valami hatalmas hősi tettet hajtanak végre, de nincs hitük a mindennapi élet próbái közepette, mivel nem tesznek Istenért semmit. Csak olyan dolgokat tesznek, melyek saját maguk számára jelentenek előrehaladást. Arra várnak, hogy megteljen a lelátó, mielőtt bármit is tennének. De azok, akik nem képesek megnyerni a helyi próbákat, azok sohasem nyerhetnek az Olimpián.

Dávid viszonylag kis dolgokban mutatott hűsége volt az, ami képessé tette, hogy nagy dolgok fölött is uralkodhasson. (Lukács 6:10.) Légy hűséges azokban a próbákban, melyekkel nap mint nap találkozol, hited így erős lesz, és szíved is a helyén lesz, amikor a nagy próba az utadba kerül.

Legyen holt mind!

1. Sámuel 17:48-58

Azután odafutott Dávid, rálépett a filiszteusra, fogta annak a kardját, kihúzta a hüvelyéből, megölte vele, és levágta a fejét. Amikor látták a filiszteusok, hogy meghalt a vitézük, megfutamodtak. (1. Sámuel 17:51)

Mindennap küzdünk óriásokkal, de gyakran elkövetjük azt a hibát, hogy a csata vége előtt abbahagyjuk. Ahelyett, hogy elpusztítanánk az ellenséget, csak a látókörünkből űzzük el, aztán megengedjük, hogy visszatérjen és újra harcolunk vele egy ideig. Dávid azt mondja, "Üldözöm, és utolérem ellenségeimet, nem térek vissza, míg nem végzek velük." (Zsoltárok 18:37.) Dávid életében ezt semmi sem illusztrálhatta volna jobban, mint Góliáttal való küzdelme.

Dávidban egy szent gyűlölet volt ellenségével szemben. Nem pusztán elijeszteni ment őt, hanem meg is akarta ölni. Dávid nem sokat töprengett, egyenesen Góliáthoz rohant! Bátran elhajította a követ, és Isten biztosította, hogy el is találja a célt. Góliát, a Gáthbeli óriás mindkét sereg előtt összerogyott. De Dávid még nem végzett.

Az Írás nem említi, hogy Góliát abban a pillanatban meghalt, vagy nem halt meg. A filiszteusok, akik a hegyről figyeltek, nem vehették ezt biztosra, tehát Dávid nem akart semmi kételyt hagyni a dolog felől. Felkapaszkodott az óriásra, kihúzta Góliát kardját és levágta a fejét. Miután Dávid a kezében tartotta az óriás fejét, senki számára nem volt kétséges, hogy ki halt meg és ki volt a győztes.

A Biblia azt mondja, hogy Jézus ugyanezt tette az ördöggel. "Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk." (Kolosszé 2:15.) Ma, ebben a győzelemben jársz. Ha valamivel küzdöttél és némi enyhülést tapasztalsz, ne hagyd abba egészen addig, amíg mindent meg nem tapasztalsz abból, amiért Jézus meghalt, hogy számodra átadja.

Krisztusban mind eggyé lett

János 12:20-23

Jézus így válaszolt nekik: "Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az Emberfia. (János 12:23)

Filep és András éppen arról informálták Jézust, hogy bizonyos görögök, vagy nemzetbeliek keresték Őt az ünnepen. Jézus már szolgált pogányok felé (nemzetbeliek felé), de ez volt az első eset, hogy pogányok jöttek és Őt magát keresték, nem pedig azt, amit Jézus tehetett értük. Nyilvánvalóan ez egy megerősítő jel volt Jézus számára, hogy elérkezett az Ő ideje, többé nem szorítkozhat csupán a zsidók felé való szolgálatra. Ezért tett olyan kijelentéseket haláláról és megdicsőüléséről, ami le fogja dönteni a zsidók és pogányok közötti válaszfalat.

A jeruzsálemi Templomban létezett egy fizikai fal, ami ezt a megosztottságot szimbolizálta. A pogányok a Templom egy számukra kijelölt területére jöhettek be, amit a Nemzetek Udvarának neveztek, de egy kb. 150 cm-es fal állta útjukat. A fal előtt egy tábla állt, ezzel a felirattal: " Senki más nemzetbeli nem léphet be, és bárki, akit tetten érnek halálra kárhoztatja magát."

Évszázadokon keresztül szabályok és rendeletek sokasága választotta el a zsidókat és a pogányokat, de Krisztus munkája a kereszten lerombolta ezt a válaszfalat eltávolítva a Törvényt. "Ő a mi békességünk, ki eggyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat, Az ellenségeskedést az Ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényét eltörölvén; hogy ama kettőt egy új emberré teremtse Ő magában, békességet szerezvén." (Efézus 2:14, 15).

Az Újszövetségi egyházban "ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban" (Galata 3:28). A világ minden módon megpróbálja együvé tenni az embereket, de egyedül Jézus rombolta le a válaszfalat, és tette eggyé az embereket a bennük lakozó Szent Szellem által. Ma, bátran ünnepelheted azt a tényt, hogy részese lettél Krisztus testének, az "egy új ember" minden fajta emberből épül össze, évszázadok óta.

Válaszd a hitet!

János 12:37-40

Azért nem tudtak hinni, mert Ézsaiás ezt is mondta: "Megvakította a szemüket, és megkeményítette a szívüket, hogy szemükkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket." (János 12:39-40)

Senkitől sem tagadták meg az üdvösség lehetőségét. (Titus 2:11.) Isten Beszéde ezt mondja, "Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül." (Róma 10:13); "Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem." (Jelenések 3:20); "Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen! " (Jelenések 22:17.)

Márk 6:5 szerint "Nem is tudott itt egyetlen csodát sem tenni, azon kívül, hogy néhány beteget – kezét rájuk téve – meggyógyított." Ebben az esetben nyilvánvaló számunkra, hogy Jézus nem azért nem tudott csodákat tenni, mert nem volt ereje ehhez, hanem mert úgy döntött, hogy ezt az erőt nem használja az emberek akaratával szemben. Nem végezhetett hatalmas dolgokat, mivel úgy döntött, hogy tiszteletben tartja választási szabadságunkat.

Továbbá, ezek a zsidók azért nem tudtak hinni, mivel elutasították Jézust. Azért nem tudtak hinni, mert úgy döntöttek, hogy nem hisznek. Megütköztek a megütközés kövében, (Róma 9:32) ami, aki Jézus volt.

Ézsaiás nem predesztinálta az embereket arra, hogy ne üdvözüljenek, egyszerűen csak látta, hogy nagyon kevesen fogadják el a Messiásról szóló üzenetet. (Ézsaiás 53:1.) Távol maradtak az üdvösség ismeretétől, mivel megvetették Őt, akiben megtalálható a bölcsesség és ismeret minden kincse. (Kolosszé 2:3.)

Ma, fontold meg, hogy miként választasz, mit fogadsz el és mit utasítasz el. Utasíts el minden gondolatot és szót, ami Isten Szavával szemben áll, de örömmel fogadj el mindent, amit Jézus nevében és erejével mondanak. Így látni fogsz, a szíveddel fogsz érteni, megváltozol és teljessé leszel.

A fügefa

Márk 11:13-24

Jézus megszólalt, és ezt mondta a fának: "Senki ne egyék rólad gyümölcsöt, soha többé." A tanítványai is hallották ezt. (Márk 11:14)

Jézus éhes volt és megpillantott egy fügefát, amelynek már levelei nőttek, így Jézus arra gondolt, hogy füge is van rajta. De nem ez volt a helyzet. Egyetlen füge sem volt rajta. Válaszképpen Jézus megátkozta a fügefát, ezeket a szavakat mondva: "Senki ne egyen gyümölcsöt rólad ezután."

Jézus szólt a fügefához. A vers ezt mondja: "Jézus megszólalt (az angol fordítás szerint válaszolt) és ezt mondta a fának". Ez pedig azt jelenti, hogy a fa beszélt Jézushoz. Némelyek meglehetősen vad dolognak tartják ezt az értelmezést, de a dolgok állandóan megszólítanak bennünket. A bankszámlád azt mondja neked, hogy nincs elég pénzed. A tested azt mondja, hogy beteg vagy. A különböző élethelyzetek negatív dolgokat mondanak nekünk anélkül, hogy egy szót szólnának. Legtöbbünk felveszi ezeket a negatív dolgokat és kimondjuk a szánkkal, ezáltal erőt adunk nekik az életünk fölött.

Jézus a helyes dolgot tette. A szavait arra használta, hogy elnémítsa a képmutató fügefát. A fa gyümölcsökről beszélt a levelein keresztül, de nem birtokolta azokat. Olyat állított, amit nem tudott teljesíteni. Jézus azt mondta, hogy többé senki számára sem fog gyümölcsöt adni – és így is lett! A gyökerei azonnal elpusztultak, és a halál másnap nyilvánvalóvá lett. (Márk 11:20.)

Jézus tanítványai megdöbbentek ezen a csodán és kérdezni kezdték Őt. Jézus azt mondta, hogy ez a szavak ereje. Bárki, aki hitben szól szívbeli kételyek nélkül, meglesz neki, bármit is szól. Ez mind pozitív, mind negatív irányban működik.

Ma, bármikor egy negatív körülmény kezd szólni hozzád, szólj vissza neki hitben, és figyeld meg, hogy megváltozik a helyzet.

Hegyeket mozdító hit

Máté 21:18-22

Jézus így válaszolt nekik: "Bizony, mondom néktek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nem csak a fügefával tehetitek meg ezt, hanem ha ennek a hegynek azt mondjátok: Emelkedj fel, és vesd magad a tengerbe! – az is meglesz. És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok. (Máté 21:21-22)

Mi az, ami megkülönbözteti a hegyeket mozdító hitet? Egy dolog: az Isten szerint való hit érti és alkalmazza a hatalmat. Vegyük észre, Jézus azt mondta, hogy szóljunk a hegyhez. A legtöbb ember Istenhez szól a hegyei miatt, de az Úr azt mondta, hogy közvetlenül a hegyhez kell szólnunk. Ez az Istentől kapott hatalmunkat mutatja.

Egyszer fogfájás gyötört mintegy két héten keresztül. Imádkoztam és sokszor kértem Istent, hogy gyógyítsa meg. Ahogy utaztam éppen, egy kazettát hallgattam, ahol a szolgáló arról beszélt, hogy a inkább a hegyhez szóljunk, ne pedig Istenhez. Rögtön beugrott, hogy én nem ezt tettem. Nem használtam a hatalmamat Jézus nevében. Istent kértem meg, hogy tegye meg azt, amit nekem kellett volna!

Amikor megérkeztem a szállodába, belenéztem a tükörbe, bedugtam az ujjam a számba, rámutattam a fogamra és azt mondtam: "Jézus nevében meggyógyultál. Fájdalom, hagyd el azonnal!" Kevesebb, mint tíz percen belül minden fájdalom elment és soha többé nem volt problémám ezzel a fogammal.

A hegyeket mozdító hit hisz abban, hogy Isten már gondoskodott a gyógyulásunkról. Jézus nevében közvetlenül szólhatsz a problémához, ahelyett, hogy Istennel beszélnél a problémádról. Használd az Istentől kapott hatalmadat, és szólítsd meg ma a hegyedet. Ha hiszel, meg fog mozdulni.

Megbocsájtás és ima

Máté 21:20-22; Márk 11:20-26

És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket. (Márk 11:25)

A hitnek és elfogadásnak vannak feltételei, az egyik ilyen, hogy megbocsájtunk azoknak, akik megbántottak, megsértettek bennünket, vagy bárki másnak. A megbocsájtatlanság táplálása a szívünkben megakadályozhatja imáink megválaszolását.

Olyan gyorsan kellene megbocsájtanunk, amilyen gyorsan döntést hozunk az imára. Amikor imádkozunk, meg kell bocsájtanunk bárki felé is tartogatunk valamit a szívünkben. Miért olyan fontos ez? Isten minden ember sértődésével foglalkozott, amikor a bűnt Jézusra helyezte, aki minden idők minden bűnösének a helyében ítéltetett el. Azt kívánni, hogy mások érdemeljék ki tőlünk a megbocsájtást, amikor mi nem érdemeltük ki azt, nem Jézusra hasonlító hozzáállás. Ő megbocsájtott nekünk, így nekünk is meg kellene másoknak bocsájtanunk.

Kétséges, hogy az a személy, aki megtagadja a megbocsájtást megtapasztalta-e valaha is igazán a megbocsájtást. Ez ahhoz a szolgához hasonlít, akiről Jézus a Máté 18:23-35-ben beszélt. Több mint 3 millió dollár adósságot bocsájtottak meg neki, ő mégis megtagadta a szolgatársától a megbocsájtást, aki csupán 3000 dollárral tartozott neki. Jézus gonosznak nevezte ezért (32. vers). Érted, hogy Isten miért nem tudja megválaszolni imáinkat, ha úgy teszünk, ahogy ez a gonosz szolga tett, megtagadva a megbocsájtást mástól, miközben nekünk megbocsájtottak?

Az a megbocsájtás, amit az Úrtól kaptál összehasonlíthatatlanul nagyobb annál a megbocsájtásnál, amit tőled kérnek mások iránt. Szabadon bocsáss meg, ahogy neked is megbocsájtottak, ezután pedig bizalommal imádkozhatsz hitben, és Isten meghallgatja és megválaszolja az imáidat.

Helyes kapcsolatban Istennel

Máté 21:23-30; Márk 11:27-33; 12:1-2; Lukács 20:1-9

"De mi a véleményetek erről? Egy embernek két fia volt, és az elsőhöz fordulva ezt mondta: Fiam, menj, dolgozz ma a szőlőben. Ő így felelt: Nem akarok; később azonban meggondolta magát, és elment. Azután a másikhoz fordulva annak is ugyanezt mondta. Ő azonban így felelt: Megyek, uram – de nem ment el. (Máté 21:28-30)

Sokféleképpen mutatta meg Jézus a vallási vezetőknek, hogy valójában nem igazak Isten előtt. Ebben a példázatban megmutatta, hogy ki az, aki igazán megcselekedte Isten akaratát. Nem az a fiú, aki beszélt róla, hanem az a fiú, aki lázadásban kezdte, de később megtért és cselekedte az Atya akaratát.

Ezek a vezetők kegyesség látszatával rendelkeztek ugyan, de nem cselekedték Isten akaratát. A vámszedők és prostituáltak nem rendelkeztek a kegyesség látszatával, de amikor János prédikációjával szembesültek, sokan megtértek közülük és kezdték cselekedni – a történetben szereplő első fiúhoz hasonlatosan – Isten akaratát.

Ezek a vallásos zsidók, akik Mózes székében ültek, kizárták magukat Isten képviseletéből a földön, mivel képmutatóak és keményszívűek voltak. Még a vámszedők és a prostituáltak is – akik megtértek – előttük jártak. A vallásos emberek között nincs gyakoribb bűn az önigazultságnál: a szájukkal tisztelik az Urat, miközben a szívük távol van Tőle. (Máté 15:8.)

Rettenetes bűnösök tértek meg és léptek be Isten királyságába a nagyon vallásos zsidók előtt, mivel tudták, hogy bűnösök, és hitüket Jézusba helyezték. A vallásos önigazultság egyik leghalálosabb becsapása az, hogy saját jó cselekedeteink miatt fogunk megmenekülni. Képtelenek vagyunk megmenteni önmagunkat, függetlenül attól, hogy milyen jók a cselekedeteink.

Emlékezz arra, hogy miként menekültél meg és ki mentett meg. Ha alázatos maradsz tudva, hogy igaz kapcsolatod Istennel Jézus miatt van, ahelyett, hogy folyton bizonygatnod kellene magadnak igazságodat, szíved örömmel és dicsérettel telik meg az iránt a személy felé, aki megigazított Isten előtt.

Az életed Istené

Máté 22:20-22

Jézus megkérdezte tőlük: "Kié ez a kép és ez a felirat?" "A császáré" – felelték.
Jézus erre kijelentette: "Adjátok meg tehát a császárnak,
ami a császáré, és Istennek, ami az Istené."
Máté 22:20-21

A dénáron található kép – az egyetlen, kis ezüst érme, amelyet a császári adózás céljából elfogadtak – feltehetően Tiberius Caesart ábrázolta (i.e 14-37 között uralkodott). Az érme egyik oldalán ez volt rávésve: "Tiberius Caesar Augustus, az Isteni Augustus fia", a másik oldalon pedig ez volt olvasható: "Főpap". A véset kinyilvánította az istenséget, és császárként az imádatra való jogot.

A vallásos zsidók számtalan esetben próbálták Jézust tőrbe csalni a Törvény dolgaival kapcsolatban, de mindig kudarcot vallottak. Ez alkalommal az adófizetés dolgával keresték fel, remélve, hogy a kapott válasz lehetőséget teremt számukra, hogy Jézust Pilátus elé vigyék – kivégzésre. Úgy gondolták, hogy bármely válasz helytelen lesz. Ha Jézus elismeri a római adót, akkor elveszíti népszerűségét a tömegek előtt. Ha a római adó ellen szól, akkor viszont a zsidók átadhatják Őt a Római Kormányzónak, és Pilátus kezébe kerül. **Úgy tűnt, hogy végre sikerült Jézust a hatalmukba keríteni.**

Jézus azonban olyan egyszerű bölcsességgel válaszolt, hogy a Farizeusok és a Heródes pártiak saját csapdájukba estek, és bolonddá tették magukat. Jézus ezt mondta: "Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené." (Márk 12:17.) Az ember Isten képére teremtetett, ezért oda kell adnunk Isten számára azokat a dolgokat, amelyek hozzá tartoznak (az életünket), míg a császárnak pedig a rá tartozó dolgokat (a pénzét és egyéb javakat).

Manapság az emberek hajlamosak sokat foglalkozni az adókkal és a számlákkal, Jézus maga is látta ezeknek a dolgoknak a szükségességét. **Amikor tudod, hogy Isten a te forrásod és az életed az Övé, akkor akarsz adni, és másokat megáldani, ahogy ezt Ő is tette. A következő alkalommal, amikor adót, vagy a számládat fizeted, tiszteld meg Istent és tedd ezt örömmel, tudva, hogy ezzel mások életéhez járulsz hozzá.**

A feltámadás ereje

Máté 22:23

Azon a napon szadduceusok is mentek hozzá, akik azt állítják,
hogy nincs feltámadás, és megkérdezték őt:
Máté 22:23

A feltámadás az Újszövetség egyik meghatározó témája. Az Apostolok Cselekedetei 13 prédikációja közül 11 hangsúlyozza, vagy magában foglalja a feltámadást. **A feltámadás erejének megértéséhez először azt kell megértenünk, hogy miként alkotott bennünket Isten.** Három részből épül fel az ember – szellem, lélek és test. (1. Tesszalonika 5:23.) Egy bukott emberi lény szellemi értelemben halott (Istentől elválasztott), és a lelke a bűn által sötétségben van. Az újjászületett hívő ember szellemileg élő (Istennel újra egyesül), és a lelke átformálódik Isten Igéjének világosságában. A szellem és a lélek halhatatlan, ezért a hívő meg fog halni fizikailag és a szelleme/lelke a mennybe fog menni; míg a hitetlen fizikailag meghal és a pokolba megy.

Mind a hívő, mind a hitetlen ember teste halandó. A halál idején minden ember teste egy bomlási folyamaton megy keresztül, és alkotóelemeire esik szét. A feltámadáskor minden eltávozott szellem/lélek eljön a mennyből, illetve a pokolból. Isten természetfölötti módon feltámasztja, újraépíti és egyesíti a testek anyagi összetevőit a szellemükkel/lelkükkel. Így Isten újra felépíti a szellemet, lelket és testet. **Mindenki fel fog támadni, némelyek az Istennel való örök életre, mások pedig örök kárhozatra a tűznek tavában.**

A hívő reménysége az Istennel való örök életre való feltámadás. A természetes, földi, romlandó test feltámad és egy mennyei, dicsőséges, halhatatlan testté alakul. Ezzel teljessé válik mindaz, amit Jézus vérén keresztül kaptunk. A fizikai állapotból való átalakulás a megdicsőült test állapotába hatalmas változás lesz, de Isten ereje könnyedén elvégzi.

Ha az Úr véghezviszi a feltámadás csodáját, akkor bizonyára meg tudja gyógyítani a tested és képes megszabadítani más kötelékekből is. Ahogy ma csodáért imádkozol, engedd, hogy a feltámadás ereje felépítse a hitedet.

A házasság ez életre szól

Lukács 20:27-40

A feltámadáskor közülük vajon melyiknek lesz a felesége az asszony, hiszen mind a hétnek a felesége volt?" Jézus így válaszolt nekik: "E világ fiai házasodnak és férjhez mennek. (Lukács 20:33-34)

Kérdéses, hogy a szadduceusok által hivatkozott esemény megtörtént-e valaha is. **Sokkal valószínűbb, hogy egy feltételezett esetet említettek csupán azért, hogy hiteltelenné tegyék a feltámadást,** amelyről úgy hitték, hogy nem felel meg az Írásnak. Amennyiben elfogadod az alapfeltevésüket (a házasság a mennyben folytatódik), akkor az érvelésük helyes. Nem lenne lehetséges a házasságot elrendezni a mennyben abban az esetben, ha több házastársa lenne az érintetteknek a földön. Az érvelés nem volt téves, ám azok a tények, amelyekre az érvelést alapozták nem volt igei.

A Biblia arról beszél, hogy ketten lesznek "egy testté" a házasságban, és az angyaloknak nincs testük. Pál azt mondja, "Test és vér nem örökölheti Isten királyságát". (1. Korinthus 15:50.) Tehát a házasság egy földi intézmény, amely a hús és vér halandókra korlátozódik, és nem létezik a mennyben. **A házasság, ahogy a halál is, átmeneti jellegű, amíg a halandó emberek a földön tartózkodnak.** Ezért, ha valakinek a házastársa meghal, akkor az illető szabadon újraházasodhat. A házasság csak ehhez az élethez kapcsolódik.

Ez nem azt jelenti, hogy az a pár, aki tiszta szívből szerette egymást ezen a földön, kevésbé fogja szeretni egymást a mennyben. **Mérhetetlenül jobban fogják egymást szeretni, de ez Isten agape szeretete lesz, nem emberi, romantikus szeretet és nem pusztán egy személyre fog korlátozódni.** Biztosak lehetünk abban, hogy a menny minden várakozásunkon túl fog tenni, ezért senki sem fog csalódni benne!

Ma, sokan használnak logikai érvelést azért, hogy hiteltelenítsék Isten Szavának bizonyos tanításait, de Jézus azt mondta, hogy azért tévednek, mert nem ismerik az Írásokat. (Márk 12:24.) Csak az Íráson alapuló érvelésnek van jelentősége. Amikor döntesz arról, hogy mely egyházi tanításokban hiszel, legyél biztos abban, hogy valóban ismered azt, amit a Biblia erről a tanításról mond. **Ekkor szilárd alapokon fogsz állni egész életedben.**

A két legnagyobb parancsolat

Máté 22:34-46

"Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?" Jézus így válaszolt: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.
Máté 22:36-39

Jézus megmutatta, hogy **valamennyi Ószövetségben található parancsolat célja,** hogy megmutassa a számunkra **hogyan szeressük Istent és másokat**. Ezért az a két parancsolat, amely közvetlenül foglalkozik Isten és mások szeretésével (3. Mózes 19:18; 5. Mózes 6:5) a legfontosabbak.

A vallásos vezetők annyira belevesztek a törvény legapróbb részleteinek megtartásába, hogy **szem elől tévesztették annak végső célját**. Sem az Istent, sem pedig a felebarátot nem szerették, mégis azt gondolták, hogy a törvényt pontosan betartották. **Ugyanez történik ma is.** A legkegyetlenebb cselekedeteket hajtják végre az Úr nevében azok, akik azt gondolják, hogy Isten parancsolatait védelmezik. Azonban, ha a két legnagyobb parancsolatot megsértjük azért, hogy a többi parancsolatot megtartassuk, akkor helytelenül alkalmazzuk Isten Szavát, éppúgy, ahogy a vallásos zsidók tették.

Az Ószövetségi Törvény és a kegyelem Újszövetségi koncepciója fő célként Isten és az emberek szeretését jelölik meg számunkra. Azonban az Ószövetség az embert a büntetéstől való félelem által motiválta az Isten és társaik szeretésére, míg az Újszövetségben kapott kegyelem mások feltétlen szeretetére vezet bennünket azáltal, ahogy Isten szeret bennünket.

Lehetséges szentül élni, miközben az ember nem szereti Istent, vagy embertársait, de lehetetlenség, hogy Isten szeretete ne teremjen szentséget az ember életében. Nézz ma minden kapcsolatodra Isten feltétel nélküli szeretetének szemein keresztül. Amint szeretsz, szentté válsz.

Tiéd Isten bölcsessége

Máté 23:1-39

Akkor Jézus így szólt a sokasághoz és tanítványaihoz.
Máté 23:1

A **Máté 23. fejezetében olvashatjuk Jézus legerőteljesebb, a zsidó vallási vezetőket érintő feddéseit,** melyek meghaladják bármely más csoportot érintő feddéseit. Fenyítette őket a képmutatásukért, keményszívűségükért és Istennek, az Ő Igéjének, az Ő útjainak megértésének teljes hiányáért. Máté elmondja nekünk, hogy mindezt a nyilvánosság előtt, a tömeg előtt tette, pontosan azok előtt, akiket a képmutatásukkal megpróbáltak befolyásolni és kontrollálni.

Jézus számos harcot vívott ezt megelőzően az írástudókkal és a Farizeusokkal. Ezen a napon az összeütközés a főpapokkal és a vénekkel kezdődött, akik kihívást intéztek Jézus tekintélyével szemben. Ő egy olyan kérdéssel döbbentette meg őket, amely éppenséggel az ő tekintélyüket kérdőjelezte meg. Ezután három példabeszédben illusztrálta, hogy a zsidók vezetői megvetették Isten uralmát az életükben vallásos, kegyeskedő cselekedeteik ellenére.

A farizeusok azzal vágtak vissza, hogy megkísértették Jézust egy kérdéssel, ami a római kormányzat felé történő adófizetésre vonatkozott. Ezután a Szadduceusok próbálták megállítani Jézust a feltámadásra vonatkozó kérdésükkel. Végezetül pedig egy törvénytudó vetett csapdát elé a nagy parancsolatról szóló kérdésével. **Jézus olyan sikeresen ment át valamennyi próbán, hogy "megkérdezni sem merte őt többé senki attól a naptól fogva."** (Máté 22:46).

Hívőként találkozhattál olyan nem hívőkkel, akik megpróbáltak úgy csapdába csalni, ahogy ezek a vallásos emberek próbálták Jézus megfogni. **Az ördög ezek az embereket próbálja meg arra használni, hogy kételyeket ébresszen benned a hiteddel kapcsolatban.** A Biblia azonban azt mondja, hogy Jézus a mi bölcsességünk lett (1. Korinthus 1:30), és **az a Szellem, aki Jézust feltámasztotta a halálból, benned lakik**. (Róma 8:11.) **Ez azt jelenti, hogy bármely neked szegezett kérdést képes vagy megválaszolni!** Légy biztos ma abban, hogy erős maradsz a hitedben, függetlenül attól, hogy milyen kérdést szegeznek neked.

Isten ismeri az áldozataid

Márk 12:41-44

Amikor Jézus leült a templomi persellyel szemben, nézte, hogyan dobja a pénzt a sokaság a perselybe. Sok gazdag sokat dobott bele, egy szegény özvegyasszony pedig odamenve beledobott két fillért, azaz egy krajcárt.
Márk 12:41–42

Az említett templomi persely egy hely, ami a Templom Asszonyok Udvara elnevezésű részében helyezkedett el, de nem volt magának a Templomnak a része. **Asszonyok ugyanis nem mehettek be a Templomba.**

Ezt az esetet arra használta Jézus, hogy egy fontos leckét tanítson meg tanítványainak. **Az adakozásra vonatkozó isteni ígéretek biztosították, hogy az özvegyasszony adománya megörvendeztette az Urat, és az asszony áldást nyert ezért a tettéért. Ám Az özvegyasszony nem hallotta Jézus elismerését.** Nem találunk egyetlen utalást sem arra, hogy az asszony valaha is megtudta volna, hogy bárki tudomást szerzett adománya nagyságáról.

Hasonlóan ehhez az esethez, **lehetnek olyan időszakok, amikor úgy érzed, hogy senki sem ismeri, vagy értékeli az anyagi áldozataidat.** Ez nem csak a gyülekezet felé történő anyagi áldozatokra vonatkozik, hanem a körülötted élő embereknek nyújtott áldozatokra is. Azonban, ahogy Jézus látta az asszony ajándékát és ismerte az áldozatot, amely mögötte volt, mennyei Édesapád feljegyzi a legkisebb ajándékodat is, és egy napon megjutalmaz érte.

Ne hasonlítsad adományaidat mások adományaihoz, akár pénzben, időben, vagy szolgálatban mérhető az. Emlékezz arra, hogy Isten a szívedre tekint. Örvendezz annak, ha alkalmad nyílik adni, mivel ezen a módon is hasonló lehetsz Édesapádhoz. **Ma, légy egy adakozó ember, ahogy Ő is egy adakozó.**

Védelem a megtévesztés ellen

Máté 24:3-5

Jézus így válaszolt nekik: "Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszen valaki titeket!"
Máté 24:4

A megtévesztés elkerülhető, ha nem így lenne, Jézus nem mondta volna, "Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszen valaki titeket!" Sátán csak azokat tudja megtéveszteni, akik megengedik számára ezt. Az Efézus 6:11 azt mondja, hogy " Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben." Isten azt mondta, hogy **a teljes fegyverzetet vegyük fel.** Sok keresztény azonban csak az üdvösség sisakjával a fején járkál. Az ördög legyőzéséhez többre van szükség a puszta megmenekülésnél. **Értenünk kell a megigazulásunk biztosította helyzetünket az Úrban. Rendelkeznünk kell hittel is, ismernünk kell az Igét és értenünk szükséges a békesség evangéliumát is.**

A keresztény élet folyamatos erőfeszítést jelent Sátán ellen, aki megpróbál megrontani bennünket. **Legtöbbünk tudatában van a harcnak, de nem tudja, hogy pontosan hol is zajlik ez a harc. A harc az elménkben zajlik.** Ahogy a kígyó Évával szemben nem nyers erőt alkalmazott, hanem **szavakat használt a megtévesztéséhez**, Sátán úgy próbál megrontani bennünket, hogy Isten Szavával szembeni gondolatokat ad. Eredeti taktikája a becsapás volt, és ma is ez működésének fő módszere.

A gyermekek egyik jellegzetessége, hogy könnyen becsaphatóak. Hiszékenyek. A gyerekkorból a fiúság felé elmozdulás érdekében **a hívő embernek ki kell fejlesztenie a szellemi megkülönböztetés képességét.** Ez pedig az Isten Igéjében való megalapozódás által érhető el. A csalás felismerésének módszere nem az, hogy minden egyes hamis állítást alaposan kielemzünk, hanem az, hogy annyira megismerjük, megszokjuk az eredetit, hogy **a hamisítvány könnyen felismerhetővé válik.**

Ma, ha Isten Igéjében elmélyedsz és Szavának megfelelően jársz, akkor nem leszel a megtévesztés áldozata. Könnyűszerrel felismered azokat az elképzeléseket, gondolatokat, melyek ellentétesek az általad ismert igazsággal.

Az Úron nyugvó kapcsolatok

Máté 24:12

Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül.
Máté 24:12

Az egyetlen ok, amiért a gonoszság megsokasodása egy hívő szeretetét az Úr felé meghidegíti, ha nem választja el magát a gonoszságtól. Lót egy igaz ember volt, akinek a lelke gyötrődött attól, hogy nap mint nap látta és hallotta az istentelen emberek cselekedeteit. (2. Péter 2:8).

Foglalkoznunk kell a világ dolgaival és azokkal, akik abban vannak, de óvatosnak kell lennünk, és megfelelő távolságot kell tartanunk. Kerülnünk kellene a kapcsolatot azokkal, akik erősebben befolyásolnak bennünket negatívan, mint mi őket pozitívan. **A házasság az egyik olyan terület, amire különösen igaz ez.** Nincs szorosabb kapcsolat ebben az életben, mint a házastársi kapcsolat. Egy hívő, aki nem hívővel házasodik, közvetlenül megsérti az Írást és a tűzzel játszik. (2. Korinthus 6:14.) Az Úrnak kellene a legfontosabb személynek lennie az életünkben. Hogy tudunk egyek lenni valakivel, aki nem szereti az Urat?

Könnyelműség azt hinni, hogy a házasság megkötése után a nem hívő házastárs elfogadja majd az Urat. Habár megtörténhet ez, de nincs rá garancia. Valójában a statisztikák pont az ellenkezőjét mutatják. Azonban, ha ebben a helyzetben vagy és hiszel az Úrban, hogy a házastársad megtér, akkor szükséged van hívők támogatására a gyülekezetedből ahhoz, hogy továbbra is erősen megállhass és növekedhess az Úrban. **Nem engedheted meg a nem hívő házastársadnak, hogy megakadályozzon a szellemi növekedésben.** Senki sem fog profitálni a szellemi hanyatlásodból pusztán azért, hogy kedvezz a társadnak!

A nem hívőkkel való felemás iga létesítése egyszerűen nem működik. A hívő és nem hívő éppúgy különbözik egymástól, mint az igazság az igazságtalanságtól, vagy a fény a sötétségtől, Jézus az ördögtől. Az egyiknek van hite, a másiknak nincs. Remélem, hogy elkerülted ezt a helyzetet, ha már házas vagy. **Ha még nem házasodtál meg, határozzad el ma, hogy nem fogsz ebbe a csapdába esni.**

Krisztusban való természeted

Máté 24:13

De aki mindvégig kitart, az üdvözül.
Máté 24:13

Ezen a helyen Jézus azt tanítja, hogy a hívőnek ki kell tartania hitben, hogy teljes üdvösséget kapjon. **Az üdvösség ajándék, amelyet nem lehet kiérdemelni, vagy fenntartani saját cselekedeteink által.** Hit által kapható és ennek a hitnek a fenntartása bizonyos erőfeszítést igényel a részünkről.

A szentség nem eredményez jó kapcsolatot Istennel, a szentség hiánya pedig nem fordítja el tőlünk Istent. Jézusban való hitünk alapján foglalkozik Isten velünk, nem teljesítményünk szerint. A szentség megakadályozza Sátánt abban, hogy ellopja hitünket, míg a hit hiánya nyílt meghívást jelent az ördögnek, hogy végezze a munkáját. Az a személy, aki mindvégig ki akar tartani nem tud olyan életmódot folytatni, amely Sátánnak hozzáférést biztosít az életéhez.

Bár Isten nem tulajdonítja nekünk a bűneinket, nem engedhetjük meg magunknak a bűn luxusát, mivel a bűn hozzáférést ad Sátánnak az életünkhöz. Amikor egy keresztény bűnt követ el és lehetőséget ad az ördögnek, hogy halált produkáljon az életében, úgy állíthatja ezt meg, ha megvallja a bűnt. **Isten hűséges és igaz, hogy vegye újjászületett szellemünkben már ott lévő megbocsájtást és felszabadítsa azt a testünkben (1. János 1:9.), ezáltal eltávolítja Sátánt és az erősségeit**.

A szentség az Istennel való bensőséges kapcsolatunk melléktermék; nem produkál jó kapcsolatot Istennel. A keresztény ember természetéből fakad, hogy jót akar tenni. **Ha megkérdezném tőled, "Tényleg bűnt akarsz cselekedni?", bizonyára azt válaszolnád, hogy nem, mivel új természeted szerint szeretnél élni, amely Isten megigazultsága benned.** Emlékezz ma erre az igazságra, ha az ördög kísérteni próbál, és őrizd meg a hitedet!

Állj ellen a kísértésnek

Lukács 22:3

Akkor bement a Sátán Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek,
és egyike volt a tizenkettőnek.
Lukács 22:3

Némelyek szerint Júdás azért árulta el Jézust, hogy kényszerítse Őt a Római kormánnyal való összeütközésre. Ezután Jézusnak természetfeletti erejét kellett volna felhasználnia az önvédelemhez és a Római Birodalom megbuktatásához, így adva vissza Izrael nemzeti függetlenségét. Ez az elképzelés Júdás azon reakcióján alapul, amikor látta Jézus elítélését. "Megbánta tettét" (Máté 27:3), ez arra utal, hogy Jézus elítélése sohasem volt Júdás szándéka. Azonban a Biblia nem említi, hogy Júdás nemes karaktervonásokkal rendelkezett volna. Egyszerűen egy tolvaj volt.

Ez a vers világossá teszi, hogy Sátán bement Júdásba, és Jézus elárulásának gondolatát Júdás szívére helyezte. Biztosak lehetünk abban, hogy Sátán célja azzal, hogy Júdást Jézus elárulására motiválta az volt, hogy lopjon, öljön és tönkretegyen. (János 10:10). **Azonban az a tény, hogy Sátán megszállta Júdást, nem menti fel Júdást tette felelőssége alól.** Az ördög körbejár és keresi, hogy kit nyelhet el. (1. Péter 5:8.) Csak úgy senkit sem tud elnyelni. Helyet kell biztosítani a számára. Azzal, hogy tolvaj lett, Júdás hozzáférést adott Sátánnak az életéhez. Lehetséges, hogy egyáltalán nem állt szándékában Jézus elárulása, amikor lopni kezdett Tőle, de miután alávetette magát Sátánnak a lopással, nehéz volt a megállás.

A bűnt nem lehet kontrollálni. Nem tudsz csak egy "kicsit" bűnözni. A bűn az bűn Isten szemében, és minél inkább átadod magad, annál erősebben megragad téged. Azért, hogy ellenállhass az ördögnek és győzelmet arass a kísértés felett, először Istennek kell alárendelni magad. (Jakab 4:7.) **Miután alárendelted magad Neki, a Szent Szellem természetfeletti erővel ruház fel, hogy nemet mondhass az ellenségnek, amikor az megpróbál valamit az életedben tenni.**

Megszentelt közösség

Lukács 22:19

És vette a kenyeret, hálát adott, megtörte és e szavakkal adta nekik:
"Ez az én testem, amely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre."
Lukács 22:19.

Az Úrvacsora kenyere Jézus testét szimbolizálja, amely az Ő szenvedésein keresztül töretett meg a számunkra. Nemcsak meghalt a kereszten értünk, hanem a hátán 39 ostorcsapást is elszenvedett, amely által meggyógyultunk. (1. Péter 2:24.) **Az úrvacsorai közösségnek emlékeztetnie kell bennünket arra az érzelmi és fizikai megváltásra, amit Jézus biztosított a számunkra.**

Az Úrvacsora részben a páska, a zsidó húsvét beteljesedése, amit azonban csak egyszer ünnepeltek évente. **A korai keresztény közösség azonban hetente, vagy időnként naponta vett Úrvacsorát.** Az Úrvacsora gyakoriságára nézve nincs előírás az Írásokban.

Ahogy részesedünk az Úrvacsorában, ünnepélyesen megemlékezünk az Úr haláláról, és a halálában való egységünkről. **Meghaltunk, majd örök életre feltámadtunk Vele, melyet már most élvezhetünk.** (Kolosszé 1:12.) **A kenyér vétele** részünket jelenti a gyógyulásban és az egészségben , mivel az Ő teste azért töretett meg, hogy a mi testünk ép lehessen. **A bor vétele** az Ő megigazításában való részünk, amely az Ő értünk kiontott vére.

Az Úrvacsora közössége hited egyik legerőteljesebb kifejeződése, melyet Jézus megváltói munkájába vetettél. Az 1. Korinthus 11:27 szerint nem szabd könnyelműen vennünk. Ma, emlékezz meg Jézus csodálatos megváltásáról és üdvösségéről, amely megváltoztatta az életedet. Bármikor, amikor lehetőséged van, vagy késztetést érzel arra, hogy Úrvacsorát végy, tedd ezt az Úrral való közösséged különleges idejévé, ahogy Ő azt szánta.

Hagyd Istent szolgálni feléd

János 13:5-8

Péter így szólt hozzá: "Az én lábamat nem mosod meg soha." Jézus így válaszolt neki: "Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám."
János 13:8

Péter elutasítása Jézus felé, hogy az megmossa a lábát, abból származott, hogy teljes mértékben méltatlannak tartotta magát arra, hogy Isten bűntelen Fia egyszerű szolgaként szolgáljon felé. Péter helyesen gondolkodott saját viszonylagos értékéről, de amit eltévesztett az az volt, hogy Isten nem saját értékünk miatt szolgál felénk, hanem az Ő szeretete miatt.

Bár Péter hozzáállása szentnek és alázatosnak tűnt, gyakorlatilag ellenállt Isten akaratának és büszke is volt. A büszkeség lényege az önközpontúság és az ön-akarat az Isten központúság és Isten akarata helyett. Péternek elég alázatosnak kellett volna lennie ahhoz, hogy felismerje, Jézus tudta, hogy mit csinált. Ehelyett azt gondolta, hogy ő jobban tudta.

Ugyanez a büszkeség okozza, hogy sok keresztény elutasítja Isten áldását, azt gondolva, hogy méltatlan Isten kegyelmére. Bár a cselekedetük nem hatalmazza fel Isten jóságát, többet kapnak Isten áldásaiból akkor, ha az Ő szeretetének és kegyelmének megnyilvánulásaként fogadják.

A félreértelmezett alázat éppen olyan káros, mint a túlzott büszkeség. Péter szolgálni akart Jézusnak, de túl büszke volt ahhoz, hogy Jézust engedje szolgálni maga felé. Jézus azt mondta Péternek, hogy ha nem engedi Őt szolgálni felé, Péter nem lesz alkalmas, hogy Őt szolgálja. Szimbolikusan az mondta: "Péter, nem tudod magad megtisztítani. Meg kell engedned, hogy cselekedjem."

Nem tisztíthatod meg önmagad és másokat sem. Támaszkodj teljesen Isten kegyelmének munkájára, és Isten meg fog tisztítani téged, felkészít, hogy mások felé is szolgálhass. **Mielőtt áldássá válhatnál Isten számára, vagy a körülötted élők számára, engedned kell, hogy Isten megáldjon téged – ahogy Ő szeretné.**

Először a szeretet

János 13:35

Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok,
ha szeretitek egymást.
János 13:35

Jézus nem azt mondta, hogy az emberek a tanításunkról, rituáléinkról, bűngyűlöletünkről, még csak nem is az Isten iránti szeretetünk kifejezési módjairól fognak megismerni bennünket, mint tanítványokat. Rendkívül egyértelműen mondta, hogy **egy jellegzetesség alapján azonosít bennünket a világ Jézus követőiként – az egymás iránti szeretetünk alapján.**

Ugyanazon az estén az Úr az Atyához imádkozva ugyanazt a gondolatot mondta ki, "Hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy õk is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem." (János 17:21). **Az egyetlen módja annak, hogy Krisztus teste eggyé váljon, ahogy Jézus és az Atya egy, az isteni szereteten keresztül valósulhat meg.**

Jézus szerint a hívők egysége – amely az őszinte isteni szereteten keresztül valósul meg – az a leghatalmasabb evangelizációs eszköz, ami valaha is volt, vagy lesz az egyház kezében. A korai egyház nem rendelkezett azzal a szilárd szervezeti rendszerrel, amit ma láthatunk, vagy azzal a képességgel, hogy bárhová a világon néhány óra leforgása alatt eljuthatunk. Bizonyára közel sem költöttek annyi pénzt – hozzánk képest – az Evangélium terjesztésére. Mégis a Tesszalonikában élő pogányok azt mondták Pálról és társulatáról, hogy "Ezek, akik az egész világot felforgatták, itt is megjelentek". (Apcsel 17:6.) Az egész ismert világot evangelizálták kevesebb, mint 30 év alatt.

Mielőtt a Máté 28:19-20 Nagy Küldetését teljesíthetnénk a gyülekezeten belül meg kell történnie a szeretet ébredésének, ahol a doktrínák és rituálék a hátsó sorokba szorulnak az egymás iránti szeretett mögött. Ma, kérd az Urat, hogy mutassa meg számodra a testvérek felé való szereteted kifejezésének módját.

Péter hite nem vallott kudarcot

Lukács 22: 31-61

De én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited: azért, ha majd megtérsz, erősítsd atyádfiait. (Lukács 22:32)

Jézus közölte Péterrel, hogy Sátán meg kívánja rostálni őt, mint ahogy a búzát szokás. (31. vers) Tudjuk az Igéből, hogy később azon az estén Péter háromszor tagadta le, hogy ismeri Jézust. (Lukács 22:54-62). Úgy tűnt, hogy az ördög sikerrel járt annak ellenére, hogy Jézus imádkozott érte. **Jézus imája megválaszolatlan maradt? Bizonyára nem!**

Ebben a versben Jézus arról is beszél, hogy Péternek mit kell tennie, miután megtér. **Ebből következően, Ő előrelátta Péter tagadását, imádkozott, hogy ne valljon kudarcot a hite, és így is lett. Lehetséges, hogy kudarcot vallunk a cselekedeteinkben, de nem vallunk kudarcot a szívünkben.**

Azon az estén Péter azt mondta, hogy egészen a halálig fogja Jézust követni. (33. vers) Azzal bizonyította ezt, hogy megpróbálta megvédeni az Urat a római katonák ellen, akik azért jöttek, hogy elfogják Őt. (Lukács 22:50,51) Ez egy öngyilkos küldetés volt. **Ha Jézus nem lépett volna közbe, akkor Péter megöleti magát.** Nem kétséges, hogy **Péter szívében odaszánta magát Jézusnak.**

Hozzánk hasonlóan miután megtörtént Péter bátorságának "nagy belépője", **arra már nem volt felkészülve, hogy megvívja később a szellemi csatát.** Ha a harcot a fizikai világban kellett volna megvívni ököllel és karddal, akkor Péter halálig harcolt volna. De nem tudta, hogy szellemben hogyan álljon meg. **Péter megtagadta az Urat a szájával, de a szívével nem.** Azzal a bűnbánattal bizonyította ezt, amit akkor tapasztalt, amikor látta, hogy az Úr megfordul és ránéz. (Lukács 22:61.)

Talán kudarcot vallottál bizonyos dolgokban az Úrral kapcsolatban a cselekedeteidben. **Jézus imádkozott érted, hogy ne fogyatkozzon el a hited. Ezt tudva, ismét felállhatsz, ahogy Péter tette, és teljes szívedből szolgálhatod az Urat mindennel, amit teszel.** Emlékezz arra, hogy **Isten pont Pétert használta Pünkösd Napján, hogy az első evangéliumi üzenetet prédikálja.**

Az örökkévalóság bátorítása

János 14:2

Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra?
János 14:2

Ez Jézus utolsó tanítása a tanítványok számára a keresztre feszítés előtt. **Hitük legnagyobb próbatétele előtt álltak és Jézus felkészítette őket az eljövendőkre.** Miért beszélt nekik arról, hogy hajlékot készít számukra a mennyben? Bátorítani akarta őket és segített abban, hogy a dolgokat megfelelő perspektívába helyezzék. Az 1. Tesszalonika 4:18-ban Pál arról beszél, hogy **bátorítsuk egymást azzal a gondolattal, hogy a levegőégben fogunk az Úrral találkozni, mikor Ő összegyűjt bennünket.** Pál máskor azt mondta, "Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk". (Róma 8:18) Egy napon valamennyi megpróbáltatásunk semminek fog tűnni, és ezt tudni hatalmas bátorítást jelenthet a számunkra.

Amikor arra gondolunk, hogy az Úrral leszünk a teljes örökkévalóságban, ez segít nekünk, hogy jelen problémáinkat a megfelelő perspektívába helyezhessük. **Könnyen megfélemlünk a nehézségek hatására és azt gondoljuk, hogy most aztán minden elveszett.** Azonban számunkra, akik újjászülettünk, ha egyre rosszabb is lenne a helyzet, még mindig ott van **Jézus ígérete, hogy minden könnyet eltöröl a szemeinkből és egy olyan lakhelyet készít számunkra, ahol minden előző fájdalom eltűnik.** Ez megőriz bennünket a kétségbeeséstől és a hitünkben való továbblépésre inspirál.

A mennyben nagyon sok lakóhely van, és **Jézus egy különleges helyet készít a Részedre. Az a dolog, ami a mennyet "mennyé" teszi az, hogy együtt leszel Vele**. Kétségkívül lesznek csodálatos látnivalók és teendők, de semmi sem hasonlítható ahhoz, hogy vele lehetsz, aki **szeret téged és meghalt érted.**

Egyetlen út

János 14:5-6

Tamás erre így szólt hozzá: "Uram, nem tudjuk,
hova mégy: honnan tudnánk akkor az utat?"
János 14:5

Tamás ismerte Jézust, azt azonban nem tudta, hogy Jézus "az út". Amikor ezt kérdezte Jézustól, Ő nem így válaszolt: "egy út vagyok, egy igazság és egy élet, amely a mennyei Atyához fog vezetni." **Ehelyett kinyilvánította, hogy Ő az egyetlen út, az egyetlen igazság és az egyetlen élet.** Azt mondta, "Egyetlen ember sem mehet az Atyához, kivéve általam." (6. vers) Ez azt jelenti, hogy bárki, aki azt állítja, hogy Jézus tisztelője, ám más utakat támogat az Istenhez való eljutáshoz, az igazság megismeréséhez, vagy az örök élet megszerzéséhez Jézuson kívül, az ilyen ember másokat és magát is megcsalja.

Jézus magáról való állítása nem hagy helyet az üdvösség egyéb útjainak. **Ő vagy az, aminek állítja magát, vagy pedig minden idők legnagyobb csalója.** Magáról való kijelentései nem hagynak helyet más alternatívának. Azok a vallások, amelyek csodálatos példaként ismerik el Jézust és tanításait, de nem hiszik, hogy Ő az üdvösség egyetlen útja, hamis vallások.

Jézus azt mondta magáról, hogy Ő az Igazság, János pedig kijelentette, hogy Ő az Ige. (János 1:1, 14.) Lehet, hogy az emberek ismerik a Biblia egyes részeit, de nem ismerték fel, hogy a Könyvben megírt Igék jelentik az utat a győzelemhez, az élet minden területén. Istenhez kiáltanak, hogy szóljon hozzájuk, míg Bibliájuk érintetlenül hever az éjjeliszekrényükön. **Ha kinyitnák, olvasnák és elfogadnák szívükben az Igét, tudnák, hogy Jézus az út, az igazság és az élet.**

Isten Szava egy szellemi könyv, amelyet emberek írtak le a Szent Szellem vezetése mellett. Nem a fejünk számára íratott, hanem szívünk legbelső részeinek. Ezért van az, hogy némelyek számára a Biblia annyira nehezen érthető. Értelmükkel próbálják megragadni mondanivalóját. **Isten Szavának szívünket kell inspirálnia, mielőtt megvilágíthatja elménket.**

Ma, nyisd meg a Bibliád, és úgy olvasd, mintha az Úr a legbelső részeidhez szólna – mivel Ő tényleg ezt teszi.

Isten ott van az egyszerű dolgokban

János 14:7

Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is;
és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt.
János 14:

Ha Jézust ismerjük, ismerjük az Atyát is. Ez nem csak azért van, mert Jézus pontosan azt cselekedte, amit látott, hogy az Atya cselekedett, hanem azért, mert Jézus a testben megjelent Isten volt. Ő nem Isten képére és hasonlatosságára teremtetett, ahogy Ádám (1. Mózes 1:26); Ő "a személyének képmása" (Zsidókhoz 1:3), ami azt jelenti, hogy Ő mindenben pontosan olyan volt, mint Isten.

A tanítványok nem vették észre, hogy Jézust látni annyi, mint Istent látni. Valami többet vártak. Sokszor azért vétjük el Istent az életünkben és a körülményeinkben, mivel valami látványos dolgot keresünk. Bár Isten teljes mértékben lenyűgöző, nem minden alkalommal nyilvánítja meg magát ilyen módon. **Illés számára nem a tűzben, szélben, vagy földrengésben, hanem egy csendes, halk hangon szólt.** (1. Királyok 19:12) Jézus a földre nem valami hatalmas módon érkezett meg, hanem szegény szülei számára egy istállóban született. Ézsaiás 53:2 szerint **nem volt formája, sem szépsége**, ami arra késztetne bennünket, hogy többnek tartottuk volna puszta embernél.

Pál az 1. Korinthus 1:27-29-ben azt mondja, hogy **Isten azért teszi a dolgokat ilyen módon, hogy a jelenlétében egyetlen test se vegyen dicsőséget**. Azt szeretné tőlünk, hogy hit által Rá összpontosítsuk a figyelmünket, ne az általa használt fizikai dolgokra. Az Ószövetség ideje alatt, amikor látható eszközöket használt az ereje megnyilvánítására, akkor az **izraeliták bálványokat készítettek ezekből a dolgokból**.

Ahogy a tanítványok látták Jézust, de nem vették észre, hogy akit valójában láttak az Isten volt, te is elvétheted Őt, arra összpontosítva, ami körülötted történik nem pedig arra, amit az Ő Szelleme benned kommunikál. Talán azt várod Tőle, hogy valami megrázó dolgot vigyen véghez, pl. támasszon halottat, miközben Ő pusztán azt szeretné, ha egy kedves szót szolnál valakihez, aki éppen most öngyilkossági gondolatokkal küszködik. **Hatalmas módon akar használni téged, de ugyanakkor az apró dolgokban is. Emlékezz erre, amint ma Őt követed.**

Isten a bátorításod

János 14:16-17

Én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek,
hogy veletek legyen mindörökké.
János 14:16

Jézus megint csak azért mondta ezeket a tanítványoknak, hogy ne csússzanak össze, amikor Őt megfeszítik és eltemetik. Most a Szent Szellemről beszél velük, aki a Pártfogó, Bátorító. A Szent Szellem szolgálata a hívő életében az első vonalat jelenti az ördög és eszközei elleni védelemben. A "**minden bátorítás Istene**" kifejezés (2. Korinthus 1:3) egy olyan isteni bátorítóra utal, aki bátorít, felfrissít, megerősít, megsegít, támogat, és mindig jelen van segítségként a szükségek idején.

Isten bátorításának módjai nem mindig ugyanazok. **Egy kemény helyzetből egyszerűen kimenekíthet, eltávolíthatja a szenvedés okozóját, vagy bátoríthat és erősíthet, hogy kibírjad, reményt adhat a jövőre nézve.** Küldhet más hívőket is, hogy megosszák a hitüket prófécia formájában, munkatársakat adhat, hogy szolgáljanak és erősítsenek téged. Az Úr eszközként használja a Krisztus Testét, hogy bátorítson téged feddéssel és imával. **A lényeg, hogy minden bátorítás forrása Isten, nem számít, hogy milyen csatornán keresztül ér el téged.**

A 2. Korinthus 12:9-ben Isten megmutatta Pálnak, hogy **az Ő ereje a mi erőtlenségünkben lesz tökéletes**. Pál, aki Isten bátorítását olyan módon tapasztalta, ahogy talán egyetlen hívő sem, megmutatta, hogyan is végzi Isten ezt. A Szent Szellem ereje által. **Az igazi Kereszténység nem a megpróbáltatások hiányát jelenti, hanem azt az erőt és bátorítást, amit Jézus a Szent Szellemen keresztül juttat el hozzánk.**

Nem tudsz ellenállni a mindennapi élet nyomásainak a Szent Szellem bátorítása nélkül. Ő ott van, hogy bölcsességet adjon, bátorítson és együttérzésében részesítsen, amikor ez élet nehézségeivel találkozol. **És ott van a győzelmek idején is, hogy alázatban tartson! Ma, bármire ha szükséged van, csak tekints magadba.**

Jézus testben

János 14:28

Hallottátok, hogy én megmondtam nektek: elmegyek, és visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam.
János 14:28

Jézus annyira egyértelműen kijelentette saját istenségét és az Atyával való egységét, hogy emiatt több esetben káromlással vádolták meg. Ebben a versben azt mondta, hogy az Atya nagyobb, mint ő. Hogy lehet elkerülni az ellentmondást más kijelentéseivel összefüggésben?

A Filippi 2:6-8 segítséget ad ennek az állításnak a megértéséhez, ahol Pál azt mondja, hogy Jézus nem tartotta zsákmánynak azt, hogy Istennel egyenlő volt, hanem megalázta magát, szolgai formát vett fel, amely emberi mivoltára utal. Jézus isteni természeténél fogva egyenlő volt Istennel, de kisebbé tette magát az Atya előtt az emberi természetével. **Jézus semmit sem veszített istenségéből, amikor emberré lett, de hústestet öltözött fel, és alá kellett vetnie magát a test korlátainak.** Ebben az értelemben az Atya nagyobb volt Jézusnál.

Jézus az előzetesen létező (pre-existens) Isten volt, aki döntésének megfelelően emberré lett, hogy megválthasson bennünket saját véráldozatával. Amikor emberré lett, akkor is 100%-ban Isten maradt szellemében, de fizikai teste 100%-ban emberi volt. Teste bűnnélküli volt, de test volt, alárendelve azoknak a természetes dolgoknak, melyeket mi is tapasztalunk. **A fizikai testben létező Jézusnak növekednie kellett bölcsességben és testi állapotában, pontosan olyan módon, ahogy mi is tesszük természetes értelemben.**

Amikor Jézus megszületett, fizikai értelme nem ismert minden dolgot. Meg kellett tanulnia beszélni, járni, enni és így tovább. Meg kellett tanulnia, hogy Ő Isten testben, és ezt hitben el kellett fogadnia. **Fizikai értelme hit által növekedett abban a tudatban, hogy ki is volt valójában – hasonló módon, ahogy mi is tesszük, amikor elhisszük, hogy kik vagyunk Őbenne.**

Saját istenségének mentális megértése Jézusnál valami olyan dolog volt, amit hit által tanult meg és fogadott el. Kijelentés és ismeret által vált tudatossá benne igazi identitása. Ma, ugyanezt tedd te is. **Nem csodálatos tudni azt, hogy olyan Istent szolgálsz, aki mindenen átment, amin te is átmész?**

Hagyd, hogy Isten a maga metsszen meg!

János 15:2

Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.
János 15:2

A **megtisztítást számos módon értelmezik.** A Jézus által használt illusztráció a megmetszést használja. **Némelyek szerint a megtisztítás egy nagyon fájdalmas folyamat.** Az Úr levágja a testünket és a testies szokásainkat olyan eszközökkel, mint betegség, halál, szegénység, és a tragédiák egyéb formái. Ezután képesek leszünk több gyümölcsöt teremni. Ez a tanítás a problémákat nemcsak úgy jeleníti meg, mint amelyek Istentől származnak, hanem szükségessé is teszi azokat a gyümölcstermés szempontjából.

Ez a gondolkodás nincs összhangban Isten Igéjének többi részével, illetve még ezen vers szövegkörnyezetével sem. A szöveg világossá teszi, hogy **a Jézus által említett megtisztítás az Igén keresztül történik, melyet Ő mond nekünk.** Pál a 2. Timóteus 3:16-17-ben azt mondja, hogy az **Isten Igéje "a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre adatott, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített."** Ez Isten módszere a megmetszésre, és nincs szüksége az ördög segítségére! Az Ő Igéje tesz bennünket tökéletessé, minden jó cselekedetre felkészítve.

Ha tévesen azt gondolod, hogy Isten hozza életedre a tragédiákat azért, hogy még gyümölcsözőbbé tegye az életedet, akkor nem fogsz ellenállni az ellenségnek, aki ezeket valójában hozza ezeket. **A próbák és tragédiák idején tanulhatsz Istentől, mivel Ő mindig veled van, de nem ez az Ő tanterme.** Ma, Ő fog tanítani téged az Igéjével, melyet a Szent Szellem ad, **gyengéden vezetve és irányítva bármivel is kerülsz szembe.**

Benne élsz

János 15:4

Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem.
János 15:4

Ez egy erőteljes igazság, amely kulcs a gyümölcsteréshez, ám nagyon könnyű megfeledkezni róla. Mivel a gyümölcs az ágon terem, könnyen elismerjük az ág teljesítményét. **Azonban a szőlőtő az, ami az életet felszívja a földből és az ágakon keresztül eljuttatja a gyümölcshöz.** Hasonlóan, mivel mi magunk vagyunk az ágak, melyeken keresztül Isten élete áramlik, néha azt gondoljuk, hogy saját szentségünk produkálja a gyümölcsöket. Abban a pillanatban, amikor így gondolkodunk, többé már nem maradunk meg (bizalom, ragaszkodás) a szőlőtőben. Gyümölcstelenek leszünk, ha ezt a gondolkodásmódot folytatjuk.

Ez az igazság nagyon felszabadító azoknak, akik megértik és megfelelően alkalmazzák. Minden felelősség Jézuson nyugszik. Egyetlen felelősségünk csupán az, hogy reagáljunk az Ő képességeire. **Ahhoz hasonlatosan, hogy nem látunk olyan ágat, amely vajúdna a gyümölcsterméssel, összes teendőnk csupán annyi, hogy belépjünk az Ő nyugalmába.** (Zsidó 4:11.) Egyszerűen Tőle függünk és teljes mértékben Jézusban bízunk, mint életünk forrásában. Ha Őbenne maradunk és élünk, akkor a gyümölcsök természetes módon jönnek.

Ahogy a növény élete a földben, az ág élete a szőlőtőben, a halé a tengerben, a te életed pedig a Jézus Krisztussal való egységben van. Az Ő érted elvégzett munkájába vetett hited mentett meg téged, az Őbenne való hited és hűséged lehetővé teszi, hogy teljes mértékben élvezhessed az üdvösség valamennyi előnyét ma is. **Csak nyugodj meg Őbenne, légy közösségben Vele, és kövesd Őt. Meglátod, mindenfajta gyümölcs meg fog jelenni az életedben!**

Öleld magadhoz a Szent Szellemet

János 16:7

Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok.
János 16:7s

Az a görög szó, amit "jobb nektek"-el fordítunk a következőt jelenti: **előnyös, hasznot hajtó.** Hogy lehet bármely helyzet előnyösebb, vagy hasznosabb annál, hogy Jézus fizikailag veled van? Amikor Jézus fizikai testében járt ezen a földön, számos fizikai korlát vonatkozott rá. Példának okáért, nem lehetett minden egyes tanítványával együtt minden időben. **A Szent Szellem szolgálatán keresztül viszont ez lehetséges a számára.**

További előnyei vannak számunkra, hogy a Szent Szellem bennünk van azzal összehasonlítva, hogy Jézus fizikai testében van együtt velünk. **Ahelyett, hogy EGY Jézussal kellett volna foglalkoznia, Sátán "120 kis Krisztust" talált (a keresztény szó szó szerinti fordítása), akik kijöttek a felházból Pünkösdkor, és további háromezren születettek újjá aznap Péter prédikációját követően.**

Jézus úgy tanította a tanítványokat, ahogy egyetlen tanár sem tudta, mégis, nagyon kevés megértésük volt, mivel nem születtek még újjá. A Szent Szellem eljövetele után elvezette őket minden igazság ismeretére, és még a jövőben megtörténő dolgokat, eseményeket is megmutatta. **Az előnyöket úgy lehetne összefoglalni, hogy Jézus hatalma teljessé vált** (Máté 28:18) és többé már nem szorítkozik egy fizikai testre.

Nem élhetsz győzelmes és kielégítő keresztény életet anélkül, hogy ne támaszkodnál pillanatról pillanatra, óráról órára, napról napra a benned lévő Szent Szellemre. **Az a célja, hogy tanítson téged, vezessen, bátorítson, és megerősítsen. Vonzódj a Szent Szellem képességeihez minden cselekedetedben a mai napon.**

Tanú légy ne bíró

János 16:8

És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet.
János 16:8s

A Szent Szellem szolgálata a bűn megítélése. Nem a miénk. Mi egyszerűen csak tanúk vagyunk. A tanú nem bíró, vagy esküdtszék. **A tanú egyszerűen arról beszél, amit tapasztalt, tehát valaminek az igazságtartalmához szolgáltat bizonyítékot.** Szavakban és tettekben arról az igazságról kell tanúskodnunk, hogy Jézus Krisztus bennünk él. Azután félreállunk, hogy a Szent Szellem folytathassa meggyőző tevékenységét.

Némely hívő buzgóságában túlmegy a tanú feladatkörén és megpróbálja maga meggyőzni az embereket. A Szent Szellem munkájának átvétele nem csak frusztrálja a tanúságtevőt, hanem számos embert Istentől is eltávolít. **Az igazság az, hogy nagyon gyengén játsszuk a Szent Szellemet!** Saját dolgunkhoz kellene ragaszkodnunk, és hagyni a Szent Szellemet, hogy végezze a maga dolgát.

Röviddel Jézus mennybemenetele előtt Ő azt mondta, hogy vesszük majd a Szent Szellemet, aki felhatalmaz bennünket arra, hogy tanúi legyünk, és azt is megjelölte, hogy hol kell tanúskodnunk. (Apcsel 1:8.) Jeruzsálemben kezdjük (ahol épp vagyunk), majd Júdea következik (a környékünk), azután Szamária (egyéb vallási és etnikai csoportok), és végül a föld végső részei (más országok). Ennek a tervnek van néhány gyakorlati oka. Jézus azt mondta, hogy a prófétát mindenhol tisztelik, kivéve a saját otthonában. (Máté 13:57.) Tipikusnak mondható módon a legnehezebb terület a tanúskodásra a család és a barátok. **Úgy kezdeni, hogy a bennünket legjobban ismerőknek tanúskodunk, alázatra vezet bennünket, és segít abban, hogy Istennek adjunk minden dicsőséget.** Minden elutasítás lágyabbá tesz bennünket és tanúságtevésünket, azért, hogy hatékonyabbak és rugalmasabbak lehessünk, amikor a föld más népeihez megyünk.

Ma, légy tudatában annak, hogy felelősséggel bírsz abban, hogy az evangéliumot a Szent Szellem vezetése szerint osszad meg másokkal, de ezt követően bízzad a többit Rá. Ha tudod ezt, akkor minden nyomás lekerül rólad, és ha elutasítással találod szemben magad, akkor megérted, hogy nem téged, hanem Jézust utasították el. **Fantasztikus napod lesz, mivel tudod, hogy megtetted az Úr akaratát.**

Tapasztald meg az örök életet

János 17:3

Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent,
és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust.
János 17:3

Ahhoz, hogy teljesen megértsük, hogy **mi is az örök élet**, hasznos lesz megértenünk, hogy mi nem az. **Az örök élet nem a véget nem érő létezés.** Mindenki létezni fog akár a mennyben, akár a pokolban. Továbbá az örök élet nem véget **nem érő létezés a menny áldásaiban a fizikai halált követően.** A János 3:36 és 5:24 azt mutatja, hogy az örök élet a hívő ember jelen idejű tulajdona.

Jézus a János 17:3-ban úgy határozza meg az **örök életet, mint az Atya és Jézus Krisztus megismerése.** Az ismer szó intimitást és kijelentést jelent a puszta intellektuális ismeret helyett. **Így az örök élet az jelenti, hogy intim, személyes kapcsolatban állunk Istennel az Atyával és Jézussal a Fiúval.**

A János 3:16 alapján ez a közeli kapcsolat Istennel jelenti az üdvösség lényegét. **Bűneink bocsánata nem képezi az üdvösség lényegét;** bűneink bocsánata eszköz üdvösségünk megszerzéséhez, melynek lényege az intim kapcsolat az Atyával. Nem lehetünk közeli kapcsolatban egy szent Istennel, ha szentségtelen bűnösök vagyunk. A bűn akadályként állt közénk és Isten közé. Foglalkozni kellett vele, és Jézus ezt meg is tette; de **ha üdvösségünk megáll a megbocsátásnál, akkor kimaradunk az örök életből – intim kapcsolat Istennel.**

Csodálatos dolog megbocsájtást és megtisztulást nyerni minden bűnünkből Jézus Krisztus vérén keresztül. Hatalmas reménység előre örülni a mennyei örökkévalóságnak. **Azonban, már ma élvezheted az üdvösséged legnagyobb áldását: intim, szemtől szembeni kapcsolat Istennel az Atyával és Jézussal a Fiúval.**

Keresd Isten akaratát

Lukács 22:41-42

Mondván: Atyám, ha akarod, távoztasd el tőlem e pohárt;
mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen!
Lukács 22:42

Jézus tudta, hogy az Atya akarata volt a számára, hogy a világ bűnei miatt áldozat legyen. Több esetben mondott próféciát saját haláláról és feltámadásáról. De Istennel való különleges kapcsolata miatt Jézus kérte Őt, hogy akaratát egyéb módon is teljesítse be. Ugyanakkor megerősítette odaszánását az Atya akaratának beteljesítésére, nem pedig a sajátjára.

Jézus ismerte Isten akaratát és imádsága után azzal a bizalommal ment el, hogy mindaz, amit az Atya elrendelt, a legjobb, aminek történnie kellett. Tudta, hogy mikor kell elkezdenie imádkozni az Atya akaratát, és az ima zárásakor tudta, hogy Isten akarata másképpen nem válhatott volna valóra.

Számunkra Isten ígéretére adott ima, hogy "Uram, ha ez a Te akaratod" nem más, mint hitetlenség, és távolról sem kapcsolható Jézus Gethsemané kertben mondott imájához. **A megválaszolt ima egyik alapvető elve az, hogy hinnünk kell abban, hogy megkapjuk, amikor imádkozunk.** (Márk 11:24.) Nem tölthetjük be semmiképpen ezt a feltételt, ha nem ismerjük Isten akaratát az adott szituációban. A "ha ez a Te akaratod" típusú ima kivesz bennünket a hit aktív pozíciójából és a várakozás passzív helyzetébe helyez, amikor megengedjük, hogy körülményeink igazgassák az életünket.

Ha olyan területen keresel iránymutatást, ahol Isten akarata nem fejeződik ki az Ő Igéjében, akkor a Jakab 1:5-öt kell imádkoznod, azaz kérj Tőle bölcsességet. Ne légy tudatlan, hanem értsd meg, hogy mi az Úr akarata. (Efézus 5:17.) Az egyetlen megfelelő időpont a "ha ez a Te akaratod" imára, amikor Isten szolgálatára szánod magad.

Mindig készen

Máté 26:36-45

Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek:
a lélek ugyan kész, de a test erőtlen.
Máté 26:41

Ha újjászülettél, akkor nem a szellemeddel van a probléma. A Szent Szellem megújította a szellemedet, amikor eljött, hogy benned éljen. Szellemed pontosan olyan, mint Jézus (1. János 4:17) és mindig hajlandó Isten akaratát cselekedni. **A tested az igazi problémád.**

A test, ahogy Jézus ezen a helyen megmutatja, nem csak a fizikai tested foglalja magában, hanem a lelked is. Isten mindent megadott neked, ami a győzelemben való járáshoz szükséges, de újjászületett szellemed gazdagsága ugyanakkor földi edényben lakik. (2. Korinthus 4:7.) Szellemed, ahová Isten az Ő erejét és dicsőségét helyezte a testedben foglal helyet.

Jézus megkérte a tanítványokat, hogy vigyázzanak és imádkozzanak vele a számára legnehezebb időszakban. Azt mondta nekik, "A lelkem túláradóan szomorú, egészen a halálig", és kérte, hogy imádkozzanak érte. Egyikük sem volt képes erre. **Mindannyian elaludtak!** Azt gondoljuk, hogy ez felháborító, addig, amíg nem tapasztaljuk meg a fizikai kimerülést, ugyanakkor a Szent Szellem késztetését, hogy imádkozzunk. Szellemünk (és néha a lelkünk) hajlandó, de testünk még mindig fáradt. **Végül el kell döntenünk, hogy kitartunk Szellemben, vagy pedig átadjuk magunkat a testünknek.**

Amire szükséges emlékezned, hogy hozzáférhetsz a Szent Szellem erejéhez, belül a szellemedben azáltal, hogy megújítod az elmédet Isten Igéjének segítségével. Minél inkább megújul az elméd, annál inkább ki fog áramolni Isten ereje a lelkeden és fizikai testeden keresztül. Trenírozni kell a lelkedet, elmédet és testedet az isteni életre. (1. Timóteus 4:7,8) **Ezután, ha a Szent Szellem megkér, hogy járj közben és állj a törésre valakiért, hajnal 3 órakor, akkor a szellemed – aki mindig készen áll – könnyedén uralkodni fog a tested felett.**

A tanítás fontossága

Máté 26:55

Abban az órában így szólt Jézus a sokasághoz: "Úgy vonultatok ki, mint valami rabló ellen, kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok; mindennap a templomban ültem és tanítottam, mégsem fogtatok el.
Máté 26:55

Ebben a versben a Templom őrizői elfogják Jézust, aki emlékezteti őket, hogy Ő pont ugyanaz a személy, aki közöttük prédikált és tanított három éven keresztül. Bár közönséges tolvajként bántak vele, úgy beszélt velük, hogy az előzőleg általa mondott dolgokra emlékeztette őket. **Az evangéliumokban 43 utalás van arra, hogy Jézus tanított, 19, hogy prédikált és 6 arra, hogy tanított és prédikált. A számok azt jelzik, hogy Jézus kétszer annyi időt fordított tanításra, mint prédikálásra.** A prédikálás közel hozza az embereket Jézushoz, de **a tanítás alakítja őket tanítvánnyá.** Jézus tanítványokat nevelt, nem pusztán megtérőket.

A tanítvány szó görög megfelelője a **tanuló**, azt jelzi, hogy valaki **igyekezettel tanul,** vagy ahogy ma neveznénk **munka közbeni tanulás.** Jézus mondta a János 8:31-ben, "Ha ti megtartjátok (folyamatosan benne maradtok) az én igémet, valóban tanítványaim vagytok". Aki folyamatosan olvassa, tanulmányozza és hallgatja Isten Igéjének tanítását az Jézus tanítványa.

A "börtönvallás" az, amikor az ember csak azt sajnálja, hogy tetten érték, és szeretne kikeveredni a kellemetlen szituációból, nem fog valódi tanítványságot eredményezni. Ezek az emberek odaadják az életüket Jézusnak, majd abban a pillanatban, hogy kikerülnek a börtönből, visszatérnek régi, világias dolgaikhoz. Nem az Úr tanítványa az ember, amíg nem megy gyülekezetbe és nem rendeli alá magát az Ige tanításának.

Ma, lehetőséged van arra, hogy megvizsgáld az életmódod, meglásd, hogy "börtönvallás" szerűen cselekszel, vagy pedig az Úr valódi tanítványa vagy. Minden hívő lángra lobbanhat és ihletet kaphat egy prédikátor által, de a pásztorod és némely tanítók azok, akik hozzád viszik az igét olyan módon, hogy a szíved örömmel fogadja azt, és megváltozik általa. **Az Ige tanítása hozza el a valódi stabilitást és örömöt az életedbe, Krisztusban.**

Jézus azt akarja, hogy meggyógyulj

Lukács 22:51

Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik: "Hagyjátok abba!"
És megérintve a fülét, meggyógyította őt.
Lukács 22:51

Ez a vers Jézus reakcióját írja le, amikor Péter hirtelen felindultságában levágta a templomi őr fülét, aki megpróbálta Jézust felügyelete alá venni. Ez az őr a munkáját végezte. Lehetséges, hogy ténylegesen Jézus követője volt, vagy akár gyűlölhette is Őt, mint ahogy a többi vallásos zsidó tette. A Biblia nem szól erről. **Ám függetlenül az őr érzéseitől és hitétől, Jézus azonnal meggyógyította őt.** Ez mutatja, hogy mennyire kívánta Jézus, hogy valamennyi ember ép és egészséges legyen, valamint láthatjuk azt is, hogy milyen sokféleképpen gyógyította az embereket.

Jézus gyakran megérintette az embereket gyógyítása során, mások úgy kaptak gyógyulást, hogy ők maguk érintették meg Jézust. Képes vagy átvinni Isten erejét, kenetét a kezek rátétele segítségével. (Márk 16:18; Zsidó 6:2.) Isten ereje akár tárgyakra is átvihető, majd ezek által a gyógyulást és szabadulást váró emberekre. (Apcsel 19:12.)

A gyógyulás Krisztus engesztelő áldozata részeként lett a miénk. **Az Úr annyira tagadná meg a gyógyulást tőlünk, amennyire megtagadná a megbocsájtást.** Ez nem jelenti azt, hogy megérdemeljük a gyógyulást – nem érdemeljük meg – de azt sem érdemeljük meg, hogy megbocsásson nekünk! Mindkettő Isten ajándéka. (Róma 6:23; Efézus 2:8.)

Tudod, hogy Jézus megváltói munkája miatt nyertél üdvösséget, nem saját tetteid alapján. Jézus vére által gyógyultál meg, nem saját munkád miatt. Nem érdemelheted ki a gyógyulást, vagy az üdvösséget, de mindkettőt megkaphatod hit által. Amikor kétely merül fel benned, hogy vajon méltó vagy-e a gyógyulásra, emlékezz meg arról, hogyan gyógyította meg Jézus a templomi őr fülét. **Ha Jézus meggyógyította őt anélkül, hogy ezen gondolkodott volna, akkor szenvedélyesen kívánja, hogy te is megkaphassad a gyógyulásodat.**

A Rhema Ige

Máté 26:69-75

Péter visszaemlékezett Jézus szavára, aki azt mondta neki: "Mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem." Aztán kiment onnan, és keserves sírásra fakadt.
Máté 26:75

"Péter visszaemlékezett Jézus szavára" – olyan sokat mond ez az ige! **Számos görög szó használatos az ige/szó fordítására.** Ezen a helyen a rhema görög szó áll, amely szó szerint azt jelenti, hogy "egy kiejtett szó, egy mondás, de kifejezetten egy kimondott szó, amely adott helyzetre vonatkozik." Nem a kávézó asztalunkon fekvő Biblia futamítja meg az ellenségünket. **Isten Igéje, amely a szívedben van elrejtve, amit a Szent Szellem aktivál és a megfelelő szituációban kimondásra kerül, ez minden megtévesztést összezúz és szabaddá tesz téged.**

A rhema szó eszünkbe juttatja, amit Jézus a János 6:63-ban mondott: "a szavak, melyeket nektek mondok, szellem és élet." Szavak, melyeket Isten írott Igéjéből mondunk, melyeket a Szent Szellem felhatalmaz. Az Ige önmagában nem tesz bennünket szabadokká. **Az Ige, amelyet megismerünk és hit által kimondunk meg fog szabadítani bennünket.** (János 8:32.) Az Ige hatékony és erőteljes, mivel Isten Igéje. **Az Ige túlhalad minden egyházi tekintélyt, értelmet, intellektust és az ellenséget is.** Amikor az Ő Igéjét összekötjük a szívünkkel és a szívünket összekötjük az élethelyzetünkkel – nos, ekkor egy rhema szavunk van.

Pontosan ezt cselekedte Péter, miután harmadszor tagadta meg Jézust. **Néha a rhema a legrosszabb kudarcodat követően érkezik hozzád,** ez pedig azért lehet így, mert a Szent Szellem emlékeztet arra az egyetlen Igére, amely helyreállíthat, és ismét megmozgathat. Bármely kudarcod fölé emelkedhetsz ma, hallgatva a Szent Szellemre, aki mindig eszedbe juttatja Isten Igéjét, és akkor **a rhema szó meg fog téged szabadítani.**

Minden a csodákról

Lukács 23:8

Amikor Heródes meglátta Jézust, nagyon megörült,
mert már jó ideje szerette volna látni, mivel hallott róla, és azt remélte,
hogy valami csodát tesz majd az õ szeme láttára.
Lukács 23:8

Amikor Pilátus nem talált kivetni valót Jézusban, akkor visszaküldte Őt Heródesnek, a zsidó királynak. Heródes igen megörült, mivel már régóta szeretett volna csodákat látni Jézustól. Nyilvánvalóvá teszik ezt kérdései, melyeket Jézusnak tett fel, azonban Jézus semmit sem válaszolt vagy tett válaszul. **A csoda Isten egyik módszere, hogy betöltse azok szükségeit, akik hitben keresik Őt.** Néha azért mutatja meg természetfeletti képességeit, hogy az hitre inspirálja az embereket. (Márk 2:10, 11), ám a szkeptikusok kedvéért nem tesz csodát, akik csupán kísértik Őt, de nem kívánják a személyét. (Lukács 4:9-12.)

A csoda Isten erejének egy természetfeletti beavatkozása a természeti törvények ellenében. A gyógyulások a természeti törvények keretei között jelentkeznek, míg a csodák nem korlátozódnak a természeti törvényekre. Példaképpen egy személy, aki magas lázban szenved és imát kap, majd kezd jobban lenni, a gyógyulást tapasztalja meg. Az Úr lépett közbe, de ezt természetes módon teszi. A vírus, a gyulladás, vagy bármi is volt az ok, amit megdorgáltunk, elhagyja a testet (Lukács 4:39), majd az Úr által az emberi testbe épített gyógyulási folyamat elvégzi a dolgát. Amikor valami teljesen természetfeletti dolog történik, mint például a szolga fülének a visszahelyezése, ami azonnal éppé lett (Lukács 22:51), akkor ezt csodának nevezzük. Gyógyulás történt, de csodálatos gyógyulás.

Az ötezer megetetése (Máté 14:19, 20), a vízen járás (Máté 14:25), egy csónak és a benne ülők átvitele a túlsó partra (János 6:21) – mindezek csodák – és te, aki Krisztusban vagy, szintén megteheted! **Ma, Jézus nevében teljes hatalommal rendelkezel, ami azt jelenti, hogy minden, amit Ő tett, te is megteheted.** Amíg a szíved a helyén van, és csodát kívánsz azért, hogy Jézus feltárulkozzon valaki számára, akkor ne késlekedj, higgy Istenben a csodáért.

Jézus – minden név felett való név

Lukács 23:9

Hosszasan kérdezgette öt, de Jézus semmit sem válaszolt neki.
Lukács 23:9

Amikor Heródes Jézust kérdezte, Ő alázatot tanúsított. Nem védte magát, és haragjának sem adott hangot az ellen az ember ellen, aki érzéketlenül megölette Bemerítő Jánost, aki Jézus unokatestvére és valószínűleg egyik legközelebbi barátja volt. **Az Atyának való engedelmessége és alázata miatt Isten olyan nevet adott neki, amely minden név felett való mind a mennyben, a földön és a föld alatt.** (Filippi 2:9-11.) Nincs egyetlen kivétel sem, bárki vagy bármi is jön Jézus uralma alá. Ő MINDENEK Ura.

Jézus nemcsak minden élő felett van, mely nevet visel, hanem minden dolog felett is, melynek neve van. Ha te nevet tudsz adni valaminek, akkor Jézus a fölött is van. Betegség, szegénység, depresszió, harag, a kocsid, a munkád, a családod – mindennek térdet kell hajtania Jézus neve előtt.

Közel az a nap, amikor minden férfi, nő, gyermek, angyal, és démon térdet fog hajtani és Jézust Úrnak ismeri el. **Minden korszakból végül minden élő térdet hajt és elismeri Jézus Úr voltát.** Ez a nagysága Jézus neve erejének és tekintélyének.

Ha meghajtottad már a térdet a mai napig Ő előtte, akkor nemcsak örömmel várhatod Vele az örökkévalóságot, hanem már ezen a földön is élvezheted a csodálatos életet, mivel az Ő nevének erejében járhatsz. Bármivel is találkozol szemben, annak meg kell hajolnia Jézus neve.

Pilátus az igazság ellen

Máté 27:11-17

Amikor tehát összegyűltek, Pilátus ezt kérdezte tőlük: "Mit akartok, melyiket bocsássam nektek szabadon: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?"
Máté 27:17

Bár Pilátus tudta, hogy Jézus ártatlan volt, valamilyen diplomáciai megoldást keresett szabadon bocsátása érdekében, mivel így nem veszítette volna el a zsidó vezetők jóindulatát. Ezen okból küldte Jézust Heródeshez. **Azt remélte, hogy Heródes fogja kiszabni Jézusra az ítéletet, így ő megmenekül a kényelmetlen helyzetből.** Amikor terve kútba esett, egy régi szokáshoz folyamodott, mely szerint ünnepek alatt szabadon bocsáthattak egy rabot a nép kívánsága szerint. Húsvét ideje volt, így választási lehetőséget kínált Jézus és Barabbás között, aki gyilkos volt. Pilátus úgy gondolta, hogy a nép bizonyára Jézust fogja választani. Azonban a főpapok és az írástudók nyomására a nép Barabbást választotta.

Pilátus kifogyott a Jézus elengedésére vonatkozó ötletekből, miközben igyekezett a zsidók között megőrizni népszerűségét, így végül Jézust halálra ítélte. **Pilátus áthágta az általa ismert szívbéli igazságot, mivel félt az emberektől (Példabeszédek 29:25.) ugyanakkor tudta, hogy mit kellett volna tennie.** A főpapok együttműködése nélkül a zsidók között zúgolódás törhetett volna ki, ami a császár büntetését eredményezhette volna, mivel kudarcot vallott a kormányzásban.

Mint kiderült, néhány év múlva Pilátust félreállította Tibériusz császár, végül Galliában halt meg száműzetésben, 41-ben. Pilátus ugyan öt évvel meghosszabbította uralkodását azzal, hogy Jézust halálba adta, de a lelkét elvesztette eközben. **Amit az ember kompromisszummal akar megtartani, mindig elveszíti.** Az igazság ellen menni sohasem kifizetődő.

Ma, ahogy döntéseket hozol, helyzetet értékelsz, határozd el, hogy Isten Igéjének igazsága mellett maradsz, és a Szent Szellem vezetésére támaszkodsz. **Nincs okod félni az emberektől, ha az Úr akaratát követed.**

Jézus szabaddá tett téged

Lukács 23:18

Erre valamennyien felkiáltottak: "Ezt öld meg! Barabbást pedig bocsásd el nekünk!"
Lukács 23:18

A **Barabbással történtek azt mutatják meg számunkra, ami az újjászületésünkkor velünk történik.** Barabbás bűnös volt; Jézus pedig ártatlan. Jézus szenvedte el azt a halált, amit Barabbás érdemelt meg, Barabbás szabadon távozott. Hasonlóképpen, mi is bűnösök voltunk (Róma 3:23) és halálra voltunk ítélve (Róma 6:23), mégis Jézus szenvedte el a büntetésünket, hogy szabadon elmehessünk. (2. Korinthus 5:21.) Ahogy Barabbás sem kérte ez a helyettesítést, "az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt." (Róma 5:8.)

Jézus halála Barabbást szabaddá tette, de neki kellett választania, hogy elfogadja-e újonnan nyert szabadságát, vagy pedig folytatja a régi, önző életét, és ismét Róma ítélete alá kerül. **Hasonlóan, mindannyian szabadok lettünk Jézus helyettesítő halálán keresztül, de nekünk kell eldöntenünk, hogy elfogadjuk-e szabadságunkat azzal, hogy hiszünk Őbenne és alárendeljük az életünket Neki.**

Keresztényként szükséges kifejleszteni magunkban azt a folyamatos tudatosságot, hogy az életünk nem a miénk. **Nincs szabadságunk arra, hogy bármit kedvünk szerint tegyünk; szabadságunk van, hogy szeressük, szolgáljuk és dicsérjük Istent a mi Urunk Jézus Krisztus által.** Testünket, mint élő áldozat ajánljuk Istennek, elismerve, hogy ez pusztán ésszerű kötelességünk azon személy számára, aki az életét adta a számunkra. (Róma 12:1.)

Legyen ma meghatározó tényező minden cselekedetedben, hogy Jézus Úr. (Róma 14:7-10.) Vizsgálj meg minden gondolatot, szót és cselekedetet azzal, hogy megkérded: "Ezt akarja Jézus?" Ez a kulcs, hogy ma csodálatos napod legyen!

Ez az Igazság?

Máté 27:4

És ezt mondta: "Vétkeztem, mert ártatlan vért árultam el."
De azok ezt mondták: "Mi közünk hozzá? A te dolgod."
Máté 27:4

Azok a zsidó vallási vezetők, akik körüludvarolták Júdást, hogy megszerezve a jóindulatát, az együttműködésével elfogják Jézust, nem törődtek többé vele. Egyszerűen kihasználták. Az ördög csapata addig hízeleg, s támogat téged, amíg a hasznára vagy, de amikor nem áll érdekében többé, akkor elhagy, ahogy ezt a főpapok is tették Júdással.

A **kígyó** az a Kertben nem úgy közeledett Évához, hogy azzal fenyegette, hogy megmarja, ha nem eszik a tiltott gyümölcsből. Ehelyett **megtévesztéssel közeledett**, úgy mutatta be magát, mint aki törődik Éva jólétével. **Sátán legnagyobb fegyvere a csalás**, ami nem más, mint az igazság elferdítése, féligazságok és teljes hazugságok alkalmazása. Veszi az Isten Igéjét és egy picit csavar rajta, hozzátesz, és végül pontosan az ellenkezőjét mondja, mint amit Isten eredetileg mondott.

Ahogy az atléta, vagy a katona sikere részben azon múlik, hogy mennyire ismeri az ellenfeleit, a hívőknek sem szabad tudatlannak lenni Sátán eszközeivel szemben. (2. Korinthus 2:11.) Jézus megfosztotta Sátánt valamennyi hatalmától (Máté 28:18), így Sátán egyetlen befolyása fölöttünk a csalás. **Ha rá tud venni bennünket, hogy egy hazugságban higgyünk, olyan dologban, ami nincs összhangban Isten Szavával, akkor saját hatalmunkat és tekintélyünket használja ellenünk.** Az a dolog, ami a csalást olyan halálossá teszi az, hogy a becsapott személy nem is tudja. Miután kiderül a csalás, többé már nem csaphatja be az érintetteket.

A legjobb védekezés az ördög csalása ellen, ha az ember annyira az Igét helyezi a középpontba, hogy nem ad helyet az ördög számára. Bármikor, amikor érzékeled a gonosz jelenlétét, vagy észreveszed, hogy egy gondolat, ötlet gonosz, akkor fuss az Isten Igéjéhez, hogy ellenőrizd azt. Kérd a Szent Szellemet, hogy mutassa meg, mi az igazság.

Isten megbocsátása minden bűnre kiterjed

Lukács 23:34

Jézus pedig így könyörgött: "Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek." Azután sorsvetéssel osztozkodtak ruháin.
Lukács 23:34

A bűnök bocsánata a Biblia nagy témáinak egyike, melyről kielégítő módon írni csak kötetekben lehetne. **Most elegendő annyit mondanunk, hogy Jézus vére biztosította számunkra a bűnök bocsánatát.** Az Ő áldozata olyan hatalmas volt, hogy valamennyi bűnünket meghaladta. **A világ valamennyi bűnét elérte – múltat, jelent és jövőt.**

A legtöbb keresztény úgy gondolkodik a bűneiről, hogy azokat a bűneit, melyeket a hite megvallása előtt követett el, ezek megbocsátást nyertek Krisztusban az üdvösséggel, de az ezt követően elkövetett bűnök addig nem nyernek bocsánatot, amíg meg nem bánják és nem kérnek bocsánatot értük. Ez azonban nem így van. Minden bűnünk – múlt, jelen és jövő – Jézus egyetlen áldozatán keresztül megbocsátást nyert. **Ha Isten nem tudná megbocsátani a jövendő bűneit, akkor egyikünk sem üdvözült,** mivel Jézus csak egyszer halt meg, közel kétezer évvel ezelőtt, mielőtt még bármelyikünk vétkezett volna. Minden bűnünk megbocsátást talált.

A minden időkre szóló megbocsátás Isten egyik legnagyobb ajándéka gyermekei számára. Úgy folytathatjuk az életünket, hogy bizonyosak lehetünk abban, ha elvétünk valamit, vagy kísértésbe esünk, Ő akkor is szeret bennünket és megbocsát nekünk. **Mindössze annyit kell tennünk, hogy hozzá fordulunk, megmosódunk az Igéjében és újra Szellemben kezdünk járni. Sokan hallva ezt azt mondják, "nos, te ezzel azt mondod a kereszténynek, hogy teljesen rendben van, ha vétkeznek." Ellenkezőleg, ha a hívők megértik Isten megbocsátásának teljességét, akkor ez még nagyobb kívánságot ad, hogy ne vétkezzenek.**

Isten kegyelmének gazdagsága által kaptál megbocsátást a bűneidre és folyamatosan kapod, amikor szükséged van rá. Ez az egyik hatalmas áldás és erős biztonság, amiben ma is járhatsz.

A Paradicsom

Lukács 23:39-43

Erre ő így felelt neki: "Bizony, mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban."
Lukács 23:43

A **Paradicsomot Ábrahám kebelének is nevezzük**, ahogy Jézus is utált rá a gazdag ember és Lázár történetében. (Lukács 16:22.) Halála után Jézus leszállt a föld alsóbb régióiba (Efézus 4:9). A János 20:17 azt mutatja, hogy ez az esemény valamikor Jézus feltámadása és az Atyához való menetele között volt. Tehát a Paradicsom (Ábrahám kebele) a sheolban, a föld alsó régióiban helyezkedett el.

Az Efézus 4:8-ban olvasható "foglyokat vitt fogva" kifejezés arra utal, hogy Jézus kiszabadította az Ószövetség szentjeit a pokol azon részéből, amit héberül sheolnak nevezünk. Ezt a héber szót fordítjuk pokolnak a Zsoltárok 16:10-ben, mely Jézusról prófétál: "mert nem hagyod lelkemet a halottak birodalmában (pokolban, sheolban), azt sem engeded, hogy Szented elmúlást lásson." (Apcsel 2:27-30.)

Az Isten nélküli halottak szintén a pokolba, vagy sheolba kerültek, de Jézus tanítása szerint (Lukács 16:19-31) nagy szakadék volt a kegyesek és az istentelenek között. Akik a pokol kínjai között voltak irigykedve látták azokat, akik az Úr áldásait élvezve Ábrahám kebelében, vagy más néven a Paradicsomban voltak.

Bár ezek az ószövetségi szentek áldást nyertek, nem tudtak az Úr jelenlétébe belépni, mivel Jézus Krisztus engesztelése még nem teljesedett be. Ebben az értelemben **foglyok voltak ők is.** Amikor Jézus meghalt, alászállt a sheolba és magával vitte ezeket a foglyokat. **Felvitte őket a Mennybe,** egyenesen Isten jelenlétébe, **ezzel kiürítette a Paradicsomot.** Ezután az esemény után csak isten nélküliek maradtak a pokol szenvedései közepette.

A Jézus mellett megfeszített tolvaj azt kérte Jézustól, hogy emlékezzen meg róla. Jézus biztosította őt, hogy hamarosan a Paradicsomban fognak találkozni. **Ma, akár elragadtatás által találkozol a levegőben Jézussal, akár idős korodban egyszerűen elköltözöl a testedből egyetlen utad a Mennybe vezet, ez örömteli várakozásod.**

A kárpit kettészakadt

Lukács 23:45

A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig középen kettéhasadt.
Lukács 23:45

A kárpit (függöny) a plafontól a padlóig ért, faltól falig, és elválasztotta a Szentek Szentjét a Szenthelytől Salamon Templomában. A Templom 30 könyök magas volt (1. Királyok 6:2), de Heródes 40 könyökre növelte a méretét Josephus leírása szerint, aki az első században élt történész volt. A **kárpit magassága- attól függően, hogy milyen váltószámot alkalmazol a könyök átváltására, mivel némi bizonytalanság van – 18-24 méter között lehetett.**

Nagyon fontos, hogy ez a kárpit a tetejétől fogva szakadt szét az aljáig. (Máté 27:51; Márk 15:38.) Egyetlen ember sem képes így széthasítani egy függönyt. **Határozottan Isten volt az, aki ilyen módon hasította szét a kárpitot.** Ugyancsak nagyon fontos, hogy a kárpit kettészakadásának időpontja pontosan Jézus kereszthalálának idejére esett.

A Zsidó 9:1-9 szerint a kárpit a Szentek Szentjét – Isten tartózkodási helyét- elválasztotta a Templom többi részétől, ahol az emberek tartózkodtak. Ez azt fejezte ki, hogy az emberiség el volt választva Istentől – a bűn által. (Ézsaiás 59:1-2.) Csak a főpap mehetett a kárpiton keresztül, évente egy alkalommal. (2. Mózes 30:10; Zsidó 9:7.) **Ez a Messiást jelképezte, akinek be kellett lépnie Isten jelenlétébe értünk, és engesztelést kellett végeznie bűneinkért.**

Jézus halálának pillanatában a kárpit kettészakadt, kijelentve ezzel, hogy az áldozat megáldoztatott és többé már nincs elválasztottság közted és Isten között. Jézus elhasította a kárpitot, azaz saját testét (Zsidó 10:20), és megnyitotta az utat az Atyához, saját magán keresztül – azt az utat, amin ma jársz. Örvendezz és vigadj ebben a kijelentésben!

Tiszteld szüleidet

János 19:26

Amikor Jézus meglátta ott állni anyját, és azt a tanítványt, akit szeretett, így szólt anyjához: "Asszony, íme, a te fiad!"
János 19:26

János az egyetlen evangéliumi szerző, aki beszámol Jézus utolsó szolgálatáról, amit édesanyjával kapcsolatban tett, feltehetően azért, mert Máriát pont Jánosra bízta. Még e legnagyobb szenvedései közepette is gondolt Jézus édesanyjára, megtisztelte őt azzal, hogy János gondjaira bízta. Ilyen módon betöltötte a Törvény második parancsolatát, mely a szülők tiszteletét írta elő.

A kereszténynek tisztelniük kell a szüleiket, még felnőtt koruk elérése után is. Az engedelmességi parancs azonban átmeneti. (Galata 4:1,2.) A tisztelet természetes módon engedelmességhez vezet, hacsak Isten törvényével ellentétes dolgot nem kérnek. **A tisztelet és engedelmesség nem szinonimái egymásnak.** Az Írás azt tanítja, amikor a férfi megházasodik, akkor elhagyja apját és anyját, és a feleségéhez ragaszkodik. (1. Mózes 2:24.) Ezért van az, hogy a szülők közbeavatkozása fiaik és lányaik házasságába sok válás forrása, házassági nehézségek oka. Mégis, a hívőknek tisztelniük kell szüleiket.

A tisztel szó jelentése "megbecsül, respektál". A görög szó jelentése, amiből a tisztel származik, a "díjaz", azaz értéket rendel hozzá). Amikor fiatalok vagyunk helyes dolog szüleink véleményét társainké fölé értékelni, díjazni. Az a hozzáállás, hogy szüleink elavultak és kiöregedtek tiszteletlenséget fejez ki irányukba, megfoszt bennünket a bölcsességüktől és bátorításuktól. **Amikor idősebbé válunk, véleményünk eltérhet a szüleinkétől, különösen akkor, ha nem hívők, de sohasem szabad tiszteletlenséget mutatnunk feléjük.** Ha visszaéléseket, istentelenségeket tapasztaltunk a részükről, akkor a tisztelet nem azt jelenti, hogy abban hiszünk, vagy úgy cselekszünk, mint ők. A tisztelet egyszerűen egy hozzáállás, elismerése annak a pozíciónak, amit azzal töltenek be, hogy életet adtak nekünk.

A 2. Mózes 20:12, az 5. Mózes 5:16 és az Efézus 6:1-3 azt mondja, hogy a szülők tisztelete az első parancsolat, ígérettel. **Ez a parancsolat az első a Tízparancsolatban, amely áldást ígér annak, aki engedelmesen megtartja.** Tiszteld a szüleidet, ahogy Jézus is tisztelte az övéit, hogy hosszú és bőséges életet élhess.

A Szombat jelentése

János 19:31-37

Mivel péntek volt, a zsidók nem akarták, hogy a testek szombaton
a kereszten maradjanak; az a szombat ugyanis nagy nap volt.
Arra kérték tehát Pilátust, hogy törjék el a lábszárcsontjukat, és vegyék le őket.
János 19:31

A **Messiásra vonatkozó próféciák folyamatosan beteljesedtek Jézus kereszthalálát követően is, és az egyik ilyen prófécia a Szombat (Sabbath) miatt történt.** Semmiféle munkát sem lehetett végezni Sabbath idején, ami azt jelentette, hogy Jézusnak meg kellett halnia, el kellett temettetnie mielőtt az elkezdődött. Ezért a zsidók kérték Pilátust, hogy töresse el Jézus lábait. A megfeszített ember lábainak eltörése felgyorsította a haldoklást. A 33. vers azt mondja, hogy Jézus már meghalt, így az írás beteljesedett: "Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük." (Zsoltárok 34:20.) – mindez a Sabbat miatt.

A Sabbath-ot először a 2. Mózes 16 említi, majd ezt követően az Úr megparancsolta a Sabbath napjának megtartását a Tízparancsolatban. (2. Mózes 20:8-11.) Isten a Sabbath-ot azzal a nyugalommal kötötte össze, melyet Ő gyakorolt a teremtés hetedik napján. **A 2. Mózes 23:12 szerint a Sabbath egyik célja az volt, hogy egy nap pihenést biztosítson Isten népének és az állatoknak minden egyes héten.** A mai orvostudomány igazolta, hogy testünknek szüksége van legalább heti egy nap pihenőre, hogy a legjobb teljesítménnyel működhessen.

A Kolosszé 2:16-17-ben Pál megmutatja, hogy a Sabbath pusztán a dolgok egy árnyéka volt, amely Jézus Krisztusban teljesedett be. A Zsidó 4:1-11 beszél a szombat napi nyugalomról, amely minden újszövetségi hívő számára elérhető, de nem szükségszerűen működik valamennyiükben. **Ez az Újszövetségi Szombat napi nyugalom egyszerűen az Istennel való kapcsolatunkat jelenti, amelyben megszűnünk saját erőfeszítéseink véghezvitelétől, és engedjük, hogy Isten rajtunk keresztül munkálkodjon.**

Ahogy elgondolkodsz a Szombat fontosságáról Jézus halálában, gondolkodj el azon a tényen, hogy Ő azért halt meg, hogy nyugalmat adjon neked. **Ha viharokat, zavarodottságot tapasztalsz magad körül, vessed a terhed Rá, és állj helyre az Ő folyamatos Szombatjában.**

A halál elvesztette hatalmát

Máté 27:51-53

A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. (Máté 27:52)

Ezt a csodálatos eseményt kizárólag Máténál olvashatjuk. **A földrengés minden bizonnyal sok sírról elgördítette a köveket Jeruzsálem szomszédságában, és az eltemetett szentek közül sokan feltámadtak halottaikból.** Még Jézus halálakor is olyan erő szabadult fel, hogy a halál elvesztette szorítását az általa fogva tartottakon.

Jézus feltámadása után ezek a szentek kijöttek a sírjaikból, bementek Jeruzsálembe és sok embernek megjelentek. (53. vers) **Csak sejthetjük, hogy vajon milyen hatást gyakorolhatott ez az esemény az emberekre! Jézus feltámadása a kereszténységet teljesen különleges helyzetbe emelte.** Sok ember jött majd ment miközben néhány kijelentést tett Istenről, vagy új megközelítésbe helyezte Istent, de egyedül Jézus volt az, aki legyőzte a halált. Ez különlegessé teszi Őt, mindenki más fölé emeli, aki valaha is ezen a földön járt.

Mivel Jézus legyőzte a halált, ezért a félelem és a halál fullánkja eltávolíttatott a számunkra. Az 1. Korinthus 15:55 így ír: „Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad?" Mindannyiunknak búcsút kell vennünk az életből eltávozott szeretteinktől, akik a Mennybe mennek. Egy ideig szomorkodunk miattuk, de a halál elvesztette hatalmát felettünk, így szomorúságunk is hamar tovaszáll.

A hitetlen emberek számára nincs remény, hogy elhunyt szeretteiket újra viszontlátják, ezért mélyen gyászolnak, és néha véget nem érően. **Veled más a helyzet, mivel hatalmas reménységed van: bizonyosságod van, hogy szeretteidet ismét viszontlátod és velük lehetsz az örökkévalóságban, az Úrral együtt.** Bármikor, ha elveszíted a reményed egy átmeneti helyzetben, csak emlékezz meg azokról a "holt" szentekről, akik Jeruzsálemben jártak. Életedben újra hatalmas perspektíva nyílik, és a mára nézve is friss kitekintésed lesz.

Elvárásaid meghatározzák tapasztalataidat

János 20: 11-17

Amikor ezt mondta, hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll,
de nem ismerte fel, hogy Jézus az.
János 20:14

Mária nem ismerte fel Jézust. Ő azon asszonyok egyike volt, aki Jézust szolgálta annak teljes földi szolgálata alatt. (Lukács 8:2-3.) Jól ismerte Őt és ezerszer hallotta a hangját. Jézus azzal tisztelte meg Máriát, hogy őt választotta elsőnek, akinek feltámadása után megjelent, mégis, Mária azt gondolta, hogy a kertésszel találkozott.

Bizonyára az egyik fő oka, hogy Mária nem ismerte fel Jézust az volt, hogy nem várta, hogy élve viszontlátja Őt! Az a gondolat, hogy Jézus él, még nem járta át az elméjét. **Ebből láthatjuk, hogy Mária várakozása meghatározta a tapasztalatát, és valamennyi hívővel ez a helyzet. Amit Istentől várunk általában azt kapjuk Tőle.**

Isten gondolkodásunktól függetlenül az aki. **Ami megtapasztalásunkat illeti, csak olyan módon tapasztaljuk Őt, ahogy gondolkodunk róla.** Például, akik nem hiszik, hogy Isten ma is gyógyít, nem fognak addig meggyógyulni, amíg máshogy nem kezdenek el hinni. Azok, akik nem hisznek a Szent Szellemben való bemerítkezésben, nem fogják megkapni. Akik nem hiszik, hogy Jézus feltámadt a halálból, nem fogják felismerni a feltámadott Krisztus, még akkor sem, ha Ő eléjük állna.

Mária akkor ismerte fel Jézust, amikor Ő a nevén nevezte. **A személyes kapcsolat nyitotta el végül a szemeit.** Mit hiszel Róla, ma? Ha azt gondolod, hogy Ő mérges rád, nem fogod megtapasztalni az Ő jókedvét, még akkor sem, ha az Írás azt mondja, hogy elfogadott lettél a szeretettben (Efézus 1:6). Ha azt hiszed, hogy Ő elhagyott téged, akkor nem fogod tapasztalni az Ő jelenlétét, bár Ő sohasem hagy el, sem el nem távozik tőled. (Zsidó 13:5.) **Higgy mindenben, amit a Biblia mond Róla, így minden lesz Ő a számodra, sőt több is!**

Emlékszel Isten Szavára?

Lukács 24:1-9

Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira, és visszatérve a sírtól,
hírül adták mindezt a tizenegynek és a többieknek.
Lukács 24:8–9

Az asszonyokat két angyal üdvözölte, amikor Jézus sírjához jöttek és emlékeztették őket arra, amit Jézus próféciaként mondott, hogy fel fog támadni a halálból a harmadik napon. **Amíg nem emlékeztek vissza Jézus szavaira addig a halott Jézust keresték, nem pedig az élő Urat.** Képzeljük csak el, két angyal hirdeti Jézus feltámadását és ez nem fordította meg az asszonyokat, de Jézus szavai igen.

Péter azt mondta, hogy Isten írott Szava biztosabb prófétai szó, mint az Úr hallható szava vagy látható megjelenése. (2. Péter 1:16-20.) **Gyakran azt gondoljuk, hogy ha valami természetfeletti történne, akkor hinnénk.** A sírnál lévő asszonyok története és Péter saját tanúságtétele másról beszél.

A látványos dolgok megragadják a figyelmünket, de hit egyedül Isten Beszédéből jön. (Róma 10:17.) Isten Beszédére van szükségünk. Még pontosabban, hitre van szükségünk Isten Beszédében. Az Úr túláradóan hatalmas és értékes ígéreteket adott nekünk (2. Péter 1:4), de hitetlenségünk némelyikünket annyira elkedvetleníti, mintha Jézus ki sem jött volna a sírból. Hitetlenségünk tagadja az Ő feltámadásának erejét az életünkben.

Az Isten Beszédén való elmélkedés felemeli a hitedet és a kételkedést, hitetlenséget kipenderíti az ajtón. **Az Igében egy feltámadott Urat és Istent látsz, aki él, és képes valamennyi problémádat kezelni.** Amíg ezek asszonyok nem tudták, hogy Jézus él, addig szomorúság töltötte el a szívüket. Ha bánat tölt el ma, akkor amiatt van, hogy megfeledkeztél Jézus számodra átadott győzelméről. Emlékezz arra, hogy Ő él és Úr minden körülményed felett. Meg fogod tapasztalni a különbséget!

Felismered Jézust?

Lukács 24: 13-35

Miközben beszélgettek, és vitatkoztak egymással, maga Jézus is
melléjük szegődött, és együtt ment velük.
Lukács 24: 15

Jézus két tanítványa egy város felé gyalogolt, amit Emmausnak hívtak. Szomorúak voltak, mert Jézusról gondolkodtak éppen. Azokon a beszámolókon töprengtek, amiket nem rég hallottak, miszerint Ő feltámadt, de a tanítványok hitetlenek voltak. **Hinni szerettek voltak, de az értelmük nem engedte.**

Abban a pillanatban Jézus csatlakozott hozzájuk, de ők nem ismerték fel Őt. **Az a személy, akit annyira szerettek velük volt, és ők nem ismerték fel.** Hogy történhetett ez? Ha felfogták volna, hogy Jézus velük van, akkor az összes kérdésükre választ kaptak volna, és minden bánatuk örömre fordult volna.

Ugyanezt a történetet jegyezte fel Márk evangéliuma a 16: 12-13 részében. Ebben a beszámolóban Márk azt mondja, hogy Jézus egy más formában jelent meg, de ez nem jelenti azt, hogy máshogy nézett ki. Azon a napon később Jézus azt mondta, hogy tekintsék meg a szögek nyomát a kezein és lábain. (Lukács 24: 39,40.) Ugyanúgy nézett ki, de egy feltámadott testben volt. **A természetes gondolkodás nem tudja felismerni a szellemi igazságokat;** a szellemi valóságot szellem módon ismerhető meg. (1. Korinthus 2:14.)

Hasonlóképpen az Úr mindig velünk van. Soha nem hagy el bennünket, de mi gyakran hiányoljuk Őt. Nem érzékeljük a jelenlétét, mert az értelmünk szemein keresztül nézünk, nem pedig a hit szemein át. Az Emmaus felé vezető úton a tanítványok akkor ismerték fel Jézust, amikor Ő megtörte a kenyeret velük. (Lukács 24:30,31.) **Amikor hit által közösségünk van Vele, akkor megnyílnak a szemeink az Úr jelenlétére.** Ma, nézz a hited szemein keresztül és lássad Őt, aki megígérte, hogy soha el nem távozik tőled, és sem el nem hagy, hanem közötted munkálkodik! (Zsidó 13:5.)

Isten békessége vezessen téged

Lukács 24:36

Miközben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük,
és így köszöntötte őket: "Békesség nektek!"
Lukács 24:36

Nem véletlen, hogy az első dolog, amit Jézus a tanítványoknak mondott az volt, hogy "Békesség néktek!" **Az Ő feltámadásán keresztül találták meg mind a teljes és örökkévaló békét Istennel.** De az Ő békessége nem pusztán Menny és Pokol kérdése volt, hanem egy mindennapi, gyakorlati kérdés. Ahogy minden sportnak vannak hivatalnokai, akik eldöntik a vitás kérdéseket, úgy **Isten békessége most a mi mérkőzésvezetőnk,** aki eldönt minden vitát, ami az Ő akaratára vonatkozik életünkben. Meg kell tanulnunk hallgatnunk és figyelnünk Isten békességére a szívünkben.

Isten békéjét minden újjászületett hívő birtokolja. A Szent Szellem gyümölcse. Ez a békesség mindig szól hozzánk, mi azonban nem mindig figyelünk rá. Hányszor ellentétesen cselekedtünk a szívünk békességével szemben és valami katasztrofális dolgot tapasztaltunk. Majd azt mondtuk, hogy valójában sohasem éreztük jól magunkat a dologgal kapcsolatban. Ez Isten békéje volt, amely megpróbálta elmondani nekünk, hogy ne menjünk azon a bizonyos úton, ám mi inkább a saját szabályaink és észjárásunk szerinti játékot választottuk.

Van néhány dolog, melyekkel elősegítheted, hogy Isten békéje irányítsa a játszmát a szívedben. Először is, végy figyelembe minden eshetőséget. Ne hagyd, hogy a félelem kizárja Isten lehetőségeit. Azután használd a képzeletedet, hogy felfedd mi fog történni minden egyes választásod következtében. Képesnek kell lenned megkülönböztetni a nagyobb békességet, ahogy fontolgatod az Isten adta lehetőséget. Ahogy a mérkőzés vezetője jelez, légy elég bátor ahhoz, hogy a legnagyobb békességet adó irányt kövessed.

A kormánylapát nem működik addig, amíg a hajó meg nem mozdul. A hajónak nem szükséges teljes gőzzel haladnia a kormánylapát működéséhez, de legalább mozognia kell. Hasonlóképpen, nekünk is cselekednünk kell, mielőtt Isten békessége tökéletes irányt mutatna. **Ha hibát is követsz el, hitben fogod elkövetni, próbálva követni Isten békességét a szívedben.** Az Úr képes megáldani a rossz irányt, amit hitben, tiszta szívvel választottak, de nem tudja megáldani a határozatlanságot és a hit hiányát. (Róma 14:23.) Ezért, ma, cselekedj hitben a békességet követve, és ha netán rosszra fordul a dolog, akkor is tudni fogod, hogy a Szent Szellem helyre fog igazítani.

Felülről származó erő

Lukács 24:49

És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, samíg fel nem ruháztattok mennyei erővel."
Lukács 24:49

A Lukács 3:16 alapján Bemerítő János azt hirdette, hogy **Jézus az embereket Szent Szellembe és tűzbe fogja meríteni.** Miután feltámadt és mielőtt a Mennybe emelkedett volna, Jézus megparancsolta minden követőjének, hogy maradjanak Jeruzsálemben és ne menjenek máshová, ne tegyenek mást, amíg Ő el nem küldi az Atya ígéretét rájuk. Akkor felruháztatnak mennyei erővel.

Pünkösd napján Jézus 120 embert merített be a felső házban Szent Szellemben, akik mindannyian nyelveken kezdtek szólni, de ez az áldás nem csak az itt tartózkodó néhány emberé volt. Péter az Apcsel 2:39 szerint azt mondta: Mert néktek lett az ígéret és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk. **Ez az erő minden hívő számára rendelkezésre áll ma is.**

A nyelveken szólás az egyház korszakának jellegzetessége. Azért történik, mert az újjászületett személy újjászületett szelleme beszél (1. Korinthus 14:14), nem pedig az elméje. Az 1. Korinthus 13:1 a nyelveken szólás két formáját írja le: **emberek és angyalok nyelvén való beszéd.** Az emberek nyelve ismert nyelveken való beszédet jelent. Az angyalok nyelvén, vagy mennyei nyelveken való szólás olyan nyelveket jelent, amelyre minden Szellemmel telt hívő képes, amiről Pál az 1. Korinthus 12-14 részekben szólt. Pál azt mondta, ha egy nyelv nyilvános alkalmon adatik, akkor meg kell magyarázni (a nyelvek ajándéka és a nyelvek magyarázatának ajándéka). De létezik egy személyes imanyelv, melyet minden hívő élvezhet, amelyen keresztül kommunikál a Szellem a szellemmel.

A mennyei erővel való felruháztatás nem pusztán a nyelveken való szólást jelenti. Az Apostolok cselekedetei 1:8 szerint Jézus azt mondta, hogy a **tanítványok a tanúságtevésre kapnak erőt és felhatalmazást.** Ma, a Szellemben való imával építheted a hitedet (Júdás 20) és erőteljes tanúságtevő lehetsz, Isten teremtése szerint. Erről szól a nyelveken szólás és a Szent Szellemben való bemerítkezés.

A vízkeresztség jele

Márk 16:15-16

Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik.
Márk 16:16

A vízben való keresztséget (vagy bemerítkezést) Jézus parancsolta meg a hit egy kezdeti cselekedete. Márk megfogalmazását így is fordíthatjuk: aki az üdvözítő hit alapján hisz (hit, amely cselekedetet eredményez) az üdvözül. **Ebben az értelemben a bemerítkezés nagyon fontos.** Lehetőséget jelent arra, hogy az újonnan szerzett hit cselekedetben fejeződjön ki. Aki megtagadja Jézus bemerítkezésre vonatkozó parancsát, az komoly kétségeket ébreszt hite valódiságát illetően.

Másrészt példát találunk az Igében arra, hogy emberek újonnan születtek a vízben való bemerítkezésük előtt. **Kornéliusz és barátai az előtt töltekeztek be Szent Szellemmel és szóltak nyelveken, hogy bemerítkeztek volna vízbe.** (Apcsel 10:44-48.) A János 14:17-ben Jézus azt mondja, hogy a hitetlen ember nem kaphatja meg a Szent Szellemet, így Kornéliusz és barátai bizonyára újjászülettek a még a vízkeresztség előtt.

A vízkeresztség az Újszövetség jele abban az értelemben, ahogy a körülmetélés az Ószövetség jele volt. Pál apostol nyilvánvalóvá teszi a Róma 4-ben, hogy Ábrahám körülmetélkedése csak egy jel volt. Ábrahám körülmetélkedése előtt igazult meg. Pál továbbmegy és a Galata 5:1-6-ban azt állítja, hogy bárki, aki a körülmetélésben bízik, kiesik a kegyelemből; Krisztus nem használ semmit az ilyen embernek.

Üdvösséget a Jézus Krisztus megváltói munkájába vetett hit képes eredményezni – nem pedig a cselekedeteink. Azonban Jakab szerint a hit cselekedetek nélkül halott. (Jakab 2:20.) A hit az, ami egyedül üdvözít, de az üdvözítő hit sosincs egyedül, cselekedettel párosul. Erre gondolt Jézus, amikor megparancsolta, hogy minden hívő merítkezzen alá vízben.

Ha nem rendelkezel még a vízkeresztség örömével, akkor ma lehet a te nagy napod! Biztos vagyok benne, hogy a pásztorod örömmel fog alámeríteni. **Emlékezz, a víz alá merülés azt jelképezi, hogy részesedtél Jézus halálából, melyet a bűn számára halt; a vízből való feljövetel pedig azt jelképezi, hogy Vele együtt új életre támadtál fel.** Hallelujah!

Még egyszer

János 21:6

Ő pedig ezt mondta nekik: "Vessétek ki a hálót a hajó jobb oldalán, és találtok!" Kivetették tehát, de kivonni már nem tudták a rengeteg hal miatt.
János 21:6s

Nem ez volt az első eset, hogy Jézus ilyen csodát tett. Amikor elhívta ezeket a tanítványokat, hogy kövessék Őt, ugyanezt a csodát tette. Egész éjjel halásztak és semmi nem akadt a hálójukba. Nem volt egyáltalán logikus magyarázat arra, hogy a hajó bármely oldalára ismét kivetve a hálót fogjanak valamit. **De engedelmességből mégis megtették.** Mindkét esetben halak sokaságát fogták!

Sok párhuzamot találhatunk a csodálatos halfogás és saját életünk között. A legtöbb ember hasonlóképpen cselekszik. Megpróbálnak hatékonyan tenni, jó családot nevelni, de egy világ választja el amikor a saját erőfeszítéseinket visszük végbe, vagy pedig az Úr Igéje szerint cselekszünk.

Ezek a tanítványok ugyanott voltak, ugyanazt a hálót használták, de a különbség az volt, hogy közbeszólt Isten Szava, melyet hittel vegyítettek és engedelmeskedtek neki. **A különbség a között, hogy Isten Igéjére, vagy a saját dolgainkra építjük a cselekedeteinket, nem magában a cselekedetekben van, hanem a szívbéli viszonyulásunkban.**

Ismereted szerint mindent megtehetsz, amit tudsz, anélkül, hogy elérnéd a kívánt eredményt, de vajon Isten Igéjének való engedelmességben léptél ki? **Mit mond az Úr neked a helyzetedről?** Találd ki. Azután engedelmeskedj neki és várjad a csodálatos eredményeket.

A legfontosabb kérdés

János 21:15-17

Miután ettek, így szólt Jézus Simon Péterhez: "Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?" Ő pedig így felelt: "Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!" Jézus ezt mondta neki: "Legeltesd az én bárányaimat!"
János 21:15

Ez az utolsó pillanatok egyike volt, amit Jézus a tanítványaival töltött, mielőtt az Atyához ment. **Isten egész terve mindössze néhány óra múlva ezeknek az embereknek a kezébe kerül.** Minden, amit Jézus elvégzett, és amit még el kellett végeznie, hamarosan rájuk lesz bízva. Micsoda pillanat!

Mit ítélt Jézus a legfontosabb dolognak, amit ezeknek a tanítványoknak mondott? Meglepetésünkre, az Úr Pétert a szeretetéről kérdezte. Háromszor tagadta le Péter, hogy ismerte Jézust. **Most azonban három alkalommal kérdezte Pétert, hogy szereti-e.**

A legfontosabb kérdés valamennyiünk számára az Úr iránti szeretetünk. Minden más e körül forog. Nagyon könnyű olyan elfoglaltan szolgálni az Urat, hogy ne maradjon idő a Vele való közösségre. Végül ez üresség hez, csalódáshoz és eredménytelenséghez vezet.

Mielőtt Péter megtagadta volna Jézust hajlandó volt a halálig harcolni érte. (Lukács 22:23; János 18:10.) De könnyebb harcolni, mint szenvedni. Péter nem szerette az Urat jobban, mint saját magát. Ezért Kérdezte Jézus Pétert, hogy vajon jobban szereti-e Őt, mint ezeket. **Péter azért tagadta meg Őt, mert az emberek véleményét többre értékelte, mint Jézus szeretetét.**

Jobban szereted Jézus bárminél és bárkinél? Hasonlóan Péterhez, Jézus ma ezt a kérdést kérdezi, hogy biztos lehess abban, hogy jobban szereted Őt, mint bárkit, vagy bármit az életedben. A feléd való szeretete és a te szereteted Felé, amit minden helyzeteden keresztül látni fogsz.

Törődj a saját dolgoddal!

János 21:18-24

Jézus pedig így szólt hozzá: "Ha akarom, hogy ő megmaradjon,
amíg eljövök, mit tartozik rád? Te kövess engem!"
János 21:22

A 18. versben Jézus azt mondja Péternek, hogy meg fogja Őt dicsőíteni a halálában, mégpedig mártírként. Nem tudjuk, hogy milyen hatást váltott ki ez a kijelentés Péterben. Kétségtelenül óriási hatása lehetett. **Egy dolog azonban bizonyos – Pétert elgondolkodtatta, hogy vajon mi fog Jánossal történni?**

Az egyik gyakorta elkövetett kritikus hiba, amikor Isten elhívását az életünkre mások elhívásának fényében próbáljuk meg vizsgálni. Ez nem bölcs dolog. Jézus bölcsen azt mondta Péternek, hogy törődjön a maga dolgával. **Ami Jánossal történik, annak nem kell Pétert befolyásolnia.**

A korai egyház hagyománya azt mondja, hogy Jánost forró olajban megfőzték, ám csodálatos módon nem halt meg. Ezután Pathmos szigetére száműzték, ahol megírta a Jelenések könyvét és végül természetes halállal halt meg. Hogy befolyásolta volna Pétert ez az ismeret? Keserűvé tette volna? **Úgy gondolhatta volna, hogy nem tisztességes, hogy őneki a mártírhalál jut, míg János megmenekül ugyanattól?** Ki tudja?

Magunkat másokhoz hasonlítani nem okos dolog. (2. Korinthus 10:12.) Ahogy a víz, mi is hajlamosak vagyunk az alacsonyabb szintet keresni. Amikor magunkat másokhoz hasonlítjuk, akkor gyakran kompromisszumot kötünk Isten legjobbjával kapcsolatban, vagy pedig kárhoztatva érezzük magunkat, mivel nem értük el mások szintjét. Nincs szükségünk ezekre az összehasonlítgatásokra. **Pusztán arra van szükségünk, hogy szemünket az Úron tartsuk és beteljesítsük az akaratát az életünkben.**

Az életed nem egy másokkal való versenyfutás, hanem verseny azért, hogy minden nap egyre inkább olyan légy, mint Jézus. **Az igazi boldogság és beteljesedés akkor található meg, ha arra összpontosítasz, amire Ő elhívott és ezt teljes szíveddel megteszed.**

Isten jó

János 21:25

De van sok egyéb is, amit Jézus tett, és ha azt mind megírnák egytől egyig, súgy vélem: maga a világ sem tudná befogadni a megírt könyveket.
János 21:25

A földön valaha élt összes ember életének valamennyi részlete sem hatott oly mértékben a világra, mint Jézus életéről ránk maradt kevés feljegyzés. Jézus nem pusztán egy ember volt, Ő a testben megjelent Isten volt. (1. Timóteus 3:16.)

Az Apostolok cselekedetei 10:38-ban Péter egy rövid, de szemléletes összefoglalót ad Jézus életéről és szolgálatáról. Erővel és Szent Szellemmel volt felkenve. **Ezt az erőt arra használta, hogy jót tegyen, nem pedig rosszat.** Ez Isten egyik fő jellemvonása, ugyanakkor a legegyszerűbb módja annak, hogy eldöntsük valamiről, hogy Istentől vagy a gonosztól származik-e. **Isten egy jó Isten, az ördög pedig egy gonosz ördög.** Ha valami rossz, akkor az ördögtől van, ha valami jó, akkor az Istentől.

A tragédiák három forrásból származhatnak: Istentől, ördögtől és természetes törvényszerűségek miatt. Isten haragja csak a hitetlen embereket érinti. (Róma 1:18.) A hívők sosem fogják megtapasztalni Isten haragját. (Róma 5:9.) Az Újszövetség hívői mentesültek Isten büntető ítélete alól, mivel Jézus elhordozta azt értük.

Ami a természetes következményeket, törvényszerűségeket illeti, ahogy az emberiség áthágja Isten törvényeit mind természetes, mind erkölcsi értelemben, ezért azt aratja, amit vetett. Ha valaki megfontolatlan módon vezet az úton és megöli magát és másokat, akkor ez nem Istentől, de nem is az ördögtől származik. Egy természetes törvényszerűséget szegett meg és ilyen módon fizette meg ennek az árát. **Sajnos az ördög gyakran lép fel azzal, hogy minden tragédiával Istent vádolja.** De a mi Istenünk egy jó Isten. A Jakab 1:17 alapján minden jó és tökéletes ajándék Tőle származik.

Helytelen azt hinnünk, hogy Isten mindent az ellenőrzése alatt tart, és a tragédiáknak célja van a megváltás munkájában. Ez a fajta gondolkodás arra vezethet téged, hogy megfeledkezz az ördögről és szabad kezet adj neki, hogy pusztíthasson az életedben. Azt is eredményezi, hogy ne alkalmazd a természetes törvényszerűségekre vonatkozó bölcsességet. Azt gondolhatod, hogy semmi sem történhet meg, kizárólag akkor, ha Isten akarja. Ma azonban eldöntheted, hogy a Szellemben jársz-e az Ige által, vagy pedig a saját utjaidon. Sokkal könnyebb Istennel járni, amikor tudod, hogy Ő mennyire jó.

Bemerítés – Kinek a nevében?

Máté 28:19

Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében.
Máté 28:19

Jézus azt az utasítást adta a számunkra, hogy az Atya, a Fiú és a Szent Szellem nevében merítsünk alá (keresztség, vízkeresztség), ennek ellenére nem találunk feljegyzett példát arra, hogy a hívők így tettek volna. Az Apostolok cselekedeteiben feljegyzett példák szerint az embereket egyedül Jézus nevében merítették alá. E miatt a figyelemreméltó különbség miatt olyan tanítások jelentek meg, miszerint nem létezik a Háromság, valamint, ha nem egyedül Jézus nevében történik az alámerítkezés, akkor nem üdvözülhet az alámerített személy. Ez egy hamis tanítás, ami sok embert vezetett félre.

A vízbe való alámerítés egy külső bizonyítéka annak a belső változásnak, ami az újjászületéskor szellemünkben történik. Az Apcsel 10:44-48 alapján Kornéliusz és barátai betöltekeztek Szent Szellemmel és nyelveken szóltak, ami azt bizonyítja, hogy még a vízbe való bemerítésük előtt újjászülettek.

Jézus parancsa és a korai Egyház gyakorlata közötti harmónia egyszerű. Amikor az embereket az Atya, a Fiú és a Szent Szellem nevében merítjük alá, akkor Jézus nevében merítünk alá, mivel "Őbenne lakozik az Istenség teljessége testileg" (Kolosszé 2:9). Az Atya, a Fiú és a Szent Szellemben való bemerítés, vagy Jézus nevében történő bemerítés egyaránt helyes gyakorlatok, amíg a Kolosszé 2:9 szellemében értelmezzük ezeket.

Ez pusztán egy példa arra, hogy Isten Igéje egyetértésben van önmagával. Néha nem tanulmányozzuk eléggé az Írást. Ma, ha kérdésed támad az Igével kapcsolatban, ami ellentmondásnak tűnik, akkor egyszerűen tanulmányozzad azt. Kérdezd meg a pásztorodat – álmélkodni fog, hogy kérdezel tőle! Az Ige mindig megmagyarázza önmagát.

Használd a hatalmad!

Márk 16:18

Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak.
Márk 16:18

Ez a kép vagy azt jelenti számunkra, hogy természetfeletti védelemben részesülünk, ha kígyókat veszünk fel, vagy pedig Isten védelmének jelképe arra az esetre, ha az ördöggel találkozunk. Mivel a listán található további négy jel szó szerint értendő, a leginkább valószínű, hogy ez a rész kígyók fizikai jellegű felemelésére utal. Pál apostol ezt a természetfeletti védelmet tapasztalta meg a kígyók ellen, amikor Málta szigetén hajótörést szenvedett. (Apcsel 28:3-5.) Azonban ez az egyetlen feljegyezett példa erre a típusú védelemre az Újszövetségben.

A tanítványokról nincs feljegyzésünk, hogy kígyókat vettek volna fel abból a célból, hogy hívő mivoltukat bizonyítsák. Ez Isten kísértése lett volna. (Lukács 4:9-12.) Ez, illetve a halálos mérgek ivására vonatkozó rész ígéret arra, hogy ha véletlenül kígyót veszünk fel, vagy erre kényszerítenek bennünket Krisztus miatt, akkor hihetünk a természetfeletti védelemben.

Az az erő, amely ma a hívőkben munkálkodik, ugyanaz az erő, amely Krisztusban munkált a halottak közül való feltámadásakor. Minden, amit Krisztusban birtokolunk, a Vele való egységünkből származik. **Ebből az következik, hogy ami igaz Őrá, az igaz ránk is.** Eljöttünk, hogy osztozzunk az Úr trónján. (Efézus 2:6), amely azt jelenti, hogy részesedünk a hatalmából, amit az Ő trónja reprezentál, és isteni erőt és hatalmat gyakorolunk ezen a földön.

Nincs egyetlen hely sem az Újszövetségben, amely azt mondaná nekünk, hogy kérjük meg Istent, hogy valamit tegyen az ördöggel. **Ehelyett NEKED mondta Isten, hogy tégy valamit az ördöggel.** Azért van így, mert Isten delegált, a részedre átadott hatalmával rendelkezel az ellenség munkái felett. A megértésed szemei világosodjanak meg az Ő hatalmas erejére, melyet a részedre átadott. (Efézus 1:18-19.) Ma, vedd fel a hatalmad az ördög felett és jár győzelemben!

A nyelveken szólás mára szól

Márk 16:17-20

Azok pedig elmentek, hirdették az igét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, megerősítette az igehirdetést a nyomában járó jelekkel.
Márk 16:20

Az Úr az Ige prédikálását csodákkal igazolta. Ha Jézusnak és az első századbeli kereszténynek szükségük volt arra, hogy az Igét csodák igazolják (Zsidó 2:4), akkor nekünk is szükségünk van erre. Egyetlen igerész sem mondja, hogy a csodás jelek elmúltak volna.

Néhányan úgy értelmezik az 1. Korinthus 13:10-ben található "amikor eljön a teljesség" kifejezést, hogy az a teljes Bibliára vonatkozik. Ez vezetett arra a következtetésre, hogy a Szent Szellem ajándékai megszűntek. Bár Isten Igéje tökéletes (Zsoltárok 19:7), nem ez a tökéletes, vagy teljes dolog, amire Pál utal ezen a helyen. Az 1. Korinthus 13:8 valóban azt mondja, hogy a nyelvek meg fognak szűnni, de ez nem történik meg addig, amíg "el nem jön a teljesség".

Az 1. Korinthus 13:12-ben Pál azt mondja, hogy **amikor eljön a teljesség, akkor színről színre fogunk látni.** Ez arról beszél, hogy az Urat szemtől szembe látjuk, nem pedig homályosan, mint egy sötét üvegen keresztül. Némelyek vitathatják, hogy ez szimbolikus értelemben való beszéd, nem pedig szó szerint szemtől szemben. De a következő összehasonlítás ebben a versben azt mondja, hogy akkor, amikor eljön a teljesség, minden dolgot úgy fogunk ismerni, ahogy bennünket ismernek. **Nincs más értelmezési lehetőség, mint az, amikor az Úr előtt fogunk állni a földi életünket követően.** Akkor szemtől szembe leszünk, és minden dolgot úgy fogunk ismerni, ahogy bennünket ismernek.

A 8. vers szerint akkor a próféciák megszűnnek, a nyelvek megszűnnek, és a tudomány elenyészik. **Itt az új életről, vagy az új égről és új földről van szó, mivel az utolsó idők egyik jele, hogy tudomány (ismeret) megnövekszik.** (Dániel 12:4.) Ezért aztán a teljesség, amiről Pál beszél, nem lehet a Biblia. Vagy a mi dicsőséges testünk, vagy pedig Jézus az, a második eljövetelekor. Mindkét esetben a nyelvek és a prófétálás fennmarad addig az időig.

Jézus azt mondta, hogy démonokat fogsz kiűzni, betegeket fogsz gyógyítani, új nyelveken fogsz szólni, és jelek és csodák követnek téged. Ez azt jelenti, hogy nagyon izgalmas élet előtt állsz ma!

A tapasztalat reményt szül

Róma 5:3-5

A békességes tűrés pedig próbatételt, a próbatétel pedig reménységet
Róma 5:4

Volt egy időszak az életemben, amikor hittem, hogy Isten csodálatosan be tudja tölteni a szükségeimet, mivel ezt ígérte az Ő Igéje (Filippi 4:19) – bár még sohasem tapasztaltam ezt a gondoskodást. Azonban eljött az a nap, amikor már nemcsak hittem ezt, hanem a hitem valójában megfogható eredményeket produkált. **Megtapasztaltam azt, amiben hittem.**

Valami történt bennem. Nem mondhatom azt, hogy hitet eredményezett bennem, mivel már hitben voltam. Ha nem hittem volna, nem kaptam volna. (Jakab 1:5-7). **Viszont a hitem megerősödött, mivel új reménységet kaptam.** Ezelőtt az volt a reményem, hogy megtörténhet a dolog. Azután a reményem az lett, hogy újra és újra meg fog történni. Miután sokszor láttam Isten gondoskodását az a várakozás alakult ki bennem, hogy Ő mindig gondoskodni fog rólam. **Isten gondoskodásának megtapasztalása új reményt hozott létre a szívemben.**

Annak a szívében, aki folyamatosan tapasztalja Isten hűségét a reménynek olyan ereje és mélysége lakozik, amit egy újonc nem érthet meg, nem is értékelhet. Az a személy, aki már felépített egy otthont, magabiztossá válik, biztonság érzete lesz, amit egy először építkező nem ért. **Képes lehet megismételni a gyakorlott építkező teljesítményét, sőt túl is haladhatja azt, de a tapasztalat határozott előnyt ad a "veteránnak".**

Nem vezet rövid út a tapasztalathoz, de ahogy a régi mondás mondja: "Ma van az első napja az életed hátralévő részének". Próbáld meg Isten Igéjét ma, és kezd el élvezni a növekvő remény csodás előnyeit.

Az emlékezés hatalma

2. Péter 1:10-13

De helyesnek tartom, hogy míg ebben a földi porsátorban vagyok,
emlékeztetéssel ébresztgesselek titeket.
2. Péter 1:13

Péter ideje ezen a világon korlátozott volt. Valószínűleg ez volt az utolsó bátorítása azok felé az emberek felé, akiket annyira szeretett. **Mégis, ahelyett, hogy újabb információt osztott volna meg velük, olyanra emlékeztette őket, amit már tudtak. Az emlékezés erejét használta arra, hogy felkeltse az érdeklődésüket.**

Az emlékezés egy erőteljes dolog. Egy látvány, hang, vagy illat olyan érzelmeket és cselekedeteket válthat ki, amelyeket évek óta nem tapaszalt az ember, mindezt azért, mert visszaemlékezünk. **Az emlékezés az elménk képessége.** Péter azt mondja: "a ti tiszta gondolkozástokat emlékeztetés által serkentgetem". (2. Péter 3:1). Gondolkodnunk kell, hogy emlékezhessünk. Ez erőfeszítést igényel, de megéri.

Az Úr egyik módszere arra, hogy emlékeztessen bennünket az, hogy különleges napokat tartunk, hogy különleges eseményekre emlékezzünk. Ez volt a fő célja a **Szombatnak** (Sabbath) (5. Mózes 5:15) és az Ószövetségi ünnepnapoknak. (5. Mózes 16:3.) Arra szolgáltak, hogy folyamatosan emlékeztessenek az Úr áldásaira. Pontosan ez a célja az **amerikai Hálaadás ünnepének** is. Azért alapították, hogy szerény kezdetünkre emlékeztessen és arra, hogy Isten segítsége nélkül az Amerikai Egyesült Államok nem létezhetne.

Nemzeti hovatartozásodtól függetlenül a hálaadásnak életed részévé kellene válnia. Szükséged van arra, hogy megemlékezzél az Ő minden jótéteményéről (Zsoltárok 103:2). Az ok, amiért az Úr azt mondta, hogy el ne feledkezz, mivel az emlékezés erősen és hatékonyan tartja meg a hitedet Őbenne. Ha nem teszel némi erőfeszítést ennek érdekében, akkor felejteni fogsz. Használd ezt az ünnepet arra, hogy megemlékezz Isten valamennyi, feléd irányuló jótéteményéről.

Jó hálát adni Istennek

2. Korinthus 9:8-11

Így mindenben meggazdagodtok a teljes tisztaszívűségre,
amely hálaadást szül az Isten iránt általunk.
2. Korinthus 9:11

Az amerikai Hálaadás ünnepe gazdag istenfélő hagyományokban. **Természetesen a legtöbb ember hallott már az eredeti Hálaadásról, amikor a zarándokok hálát adtak Istennek és az indiánoknak azért, hogy segítettek nekik túlélni az első telet az Újvilágban.** Az Egyesült Államok sok korai elnöke ünnepséget rendezett, hogy megemlékezzen erről az eseményről. Az amerikai polgárháború ideje alatt, 1863-ban, Lincoln elnök azonban rendeletet bocsájtott ki, amiben hivatalos ünneppé nyilvánította Hálaadás napját.

Az eredeti rendeletet valójában William H. Seward írta. **Lincoln elnök hasonló megfontolásból még ugyanazon évben egy nemzeti imanapra tett javaslatot.** Egy részlet ebből a nyilatkozatból:

"A menny legkiválóbb és leggazdagabb áldásaiban részesültünk; olyan mértékben gyarapodtunk számban, gazdagságban és hatalomban, mint egyetlen más nemzet sem. De közben megfeledkeztünk Istenről. Megfeledkeztünk a nagylelkű Kézről, amely békében őrzött meg, megsokasított, meggazdagított és megerősített bennünket, és balga módon azt képzeltük szívünk csalárdságában, hogy mindezt saját bölcsességünk és erényeink hozták létre. A töretlen siker megmérgezett bennünket, túlságosan önelégültekké váltunk ahhoz, hogy érezzük a megváltó és megőrző kegyelem szükségét, túlságosan büszkék lettünk, hogy a teremtő Istenhez imádkozzunk."

Rendkívül erőteljes szavak ezek, melyek ma igazabbak, mint amikor először leírták őket. Alázd meg magad, és emlékezz meg arról, hogy Isten olyan sokféleképpen megáldott téged.

Légy mindig hálás

Róma 1:16-25.

Hiszen megismerték Istent, mégsem dicsőítették vagy áldották Istenként, hanem hiábavalóságokra jutottak gondolkodásukban, és értetlen szívük elsötétedett.
Róma 1:21

Miután Istent megismertük, hálásnak kell maradnunk felé. Miért fontos ez?

Egy hálás személy elismeri azt, amit valaki más tett érte. Tudatosul benne mások hozzájárulása. így a hálás ember alázatos. Az alázat szükséges Isten Királyságában. Az ellenség egyik legerősebb taktikai húzása, hogy próbál bennünket, hívőket rávenni arra, hogy saját erőnkből csináljuk a dolgainkat. **A hálaadás folyamatosan arra emlékeztet bennünket, hogy Isten a Forrásunk.** Nem önmagunk által teremtett férfiak és nők vagyunk; az Úr adott nekünk életet, egészséget, képességeket, és lehetőségeket. Hálásak lehetünk mindezekért!

Azok az emberek, akik nem hálásak, hiábavalóvá válnak a képzeletükben. Elvesztik Istenről, mint forrásukról való perspektívájukat és arra kezdenek gondolni, hogy saját erősségeik segítik az előrejutásukat. **Elmozdítják az Úrban való hit alapját, és ahogy tovább építkeznek bukásra vannak ítélve.**

A hálás emberek másokra is gondolnak, elismerik azokat és tetteiket. Istennel kapcsolatban egy hálás ember tudja, "hogy a segítség nem keletről, nem nyugatról, nem délről érkezik. Isten a bíró: Ő az, aki egyeseket ledönt, míg másokat felemel." (Zsoltárok 75:6, 7).

Mi a te forrásod? Abból tudhatod meg, hogy kiért vagy miért vagy hálás. Tedd szokásoddá, hogy minden napot azzal kezdesz, és azzal fejezel be, hogy hálát adsz Istennek mindenért, amit megtett, amit tesz, és amit meg fog tenni érted. Akkor sohasem csal meg az a gondolat, hogy az életed felett te vagy az úr.

Istennek terve van veled

Jeremiás 1:4-10

Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek.
Jeremiás 1:5

Az Úr azt mondta Jeremiásnak, hogy még születése előtt elhívta, megszentelte és kirendelte őt. De ez nem kizárólag Jeremiás esetében volt így. Bemerítő János (Lukács 1:15, 16), Jézus (Ézsaiás 49:1-5) és Pál (Galata 1:15) esetében ugyanez volt a helyzet – és veled is így van!

A Zsoltárok 139:13-16 kijelenti, hogy Isten már az édesanyád méhétől fogva ismert. Már akkor tudta, hogy miként fogsz kinézni, mielőtt még megszülettél volna. **Mielőtt megformáltattál, az életed már fel volt jegyezve az Ő könyvében.** Nem csak úgy megtörténtél. Nem a majmok közül fejlődtél ki. Egy szerető Isten teremtett, akinek konkrét terve van veled. Különleges ajándékokkal teremtett téged, hogy betölthesd az Ő céljait ebben az életben. Istennek terve van veled.

A sikerre és boldogságra a legnagyobb lehetőséged az, ha betöltöd Isten céljait az életedben. Képes lehetsz arra, hogy az Általa kapott képességeidet másra használd, de nem fogod megtapasztalni az Ő kenetét és áldását úgy, mintha Neki szántad volna ezeket a képességeidet.

Azt kérdezheted, hogy *Miként tudhatom, hogy Isten mit akar velem?* **A választ akkor kapd meg, ha teljesen odaadod magad Neki. Amikor teljesen odaadod magad Istennek,** akkor a körülményeidet olyan módon kezdi Isten munkálni, hogy ezek Isten tökéletes tervéhez vezessenek. A te részed, hogy odaadod magad, az Ő része, hogy kijelentést ad. Ha megteszed a saját részed, Ő is megteszi a sajátját. Meg fogod tapasztalni azt a beteljesedést és örömöt, amit csak azok ismernek, akik az Ő akaratának középpontjában vannak.

Mi a te mentséged?

Jeremiás 1:4-10

De én ezt válaszoltam: Ó, Uram, URam! Hiszen nem
értek a beszédhez, mert fiatal vagyok!
Jeremiás 1:6

Isten kijelentette Jeremiásnak, hogy egy különleges célra teremtette. Megszentelte és kirendelte, hogy próféta legyen Izrael nemzete számára. Milyen fantasztikus hír! **Milyen hatalmas dolog tudni, hogy Istennek különleges célja volt Jeremiás teremtésével.** Nem baleset történt. Azért lett, hogy az Úr számára elvégezzen egy fontos munkát.

Azonban Jeremiás nem érezte áldottnak magát ettől a hírtől – megijedt. Ki akart maradni Isten tervéből. **Azt gondolta, hogy az elhívás túlságosan nagy volt a részére, az igazság viszont az, ha az elhívásod nem nagyobb annál, mint amit el tudsz képzelni, hogy meg tudsz tenni, akkor valószínűleg nem Istentől van.** Isten egy nagy Isten, és Ő nagy dolgokra hív el. Mi kicsiben gondolkodunk. Isten nagyban. Hála Istennek, Ő az, aki felhatalmaz bennünket, és képessé tesz arra, hogy megtegyük azt, amire elhívott bennünket.

Jeremiás azzal tiltakozott, hogy csak egy gyermek, és nem tud beszélni. Valójában abban az időben felnőtt férfi volt. Saját hitére utalt, arra, hogy alkalmatlan volt a feladatra. Mózes ugyanezt a vonalat követte Istennel. (2. Mózes 4:10.) Mindannyian próbáltuk már ezt. **De az Úr azt parancsolta Jeremiásnak, hogy többé soha ne mondja magáról, hogy alkalmatlan.**

Egyikünk sem képes Isten akaratát a saját erejéből megtenni, de egyikünk sincs önmagára utalva, amikor Isten akaratának alárendeljük magunkat. Ő különleges kenetet és ajándékokat ad, hogy elvégezhessük az akaratát. Amit tennünk kell, hogy alárendeljük magunkat a számára, a többit Ő teszi meg.

Ismered Isten akaratát az életedben? Úgy érzed, hogy hiányzik belőled az, ami a véghezviteléhez szükséges? Ha igen, akkor jó helyen vagy. Ne próbáld saját erődből elvégezni a feladatot, és soha többé ne utalj a gyengeségedre. Csak add Neki magad és haladj előre.

Senki sem jelentéktelen

Apcsel 9: 1-22

Ananiás így válaszolt: "Uram, sokaktól hallottam erről a férfiról,
mennyi rosszat tett a te szentjeid ellen Jeruzsálemben.
Apcsel 9:13

Mindenki ismeri a Tarzuszi Sault, akiből később Pál apostol vált. Isten arra használta őt, hogy az Újszövetség nagy részét megírja, de vajon ismered-e azt a bátor személyt, akit Isten arra használt, hogy Saul vak szemét megnyissa, a Szent Szellem keresztségével szolgáljon felé és azt a próféciát adja át a számára, amire a teljes szolgálata épült? **Gyakran megfeledkezünk az Anne Sullivan-ekről, akik a világ Helen Keller-jeit elérik; ám ezek nélkül, a tanítványaiknál kevésbé híres emberek nélkül nem lehetnének Pál apostolaink.**

Ezután az igerész után Ananiásról nem esik több szó. Amennyire a bibliai beszámolóból ismerjük, ő sohasem cselekedett egyéb hatalmas dolgot. Bizonyára sosem tett olyan eget rengető dolgot, mint a Tarzusi Saulnak tett szolgálat. **Ennek ellenére Ananiás bizonyára hatalmas hittel rendelkezett az Úrban,** mivel közel merészkedett ahhoz az emberhez, aki üldözte és gyilkolta a kereszténeket, ezzel életfontosságú összekötő kapocs lett azokban az eseményekben, melyek Isten egyik legnagyobb emberét hozták el nekünk.

Modern, kificamodott értékekkel teli világunkban szem elől vesztettük a világ Ananiásait. A sikert hideg statisztikákkal mérjük, melyek gyakran figyelmen kívül hagyják azokat a szerető szívű szülőket, akik áldozatot hoznak gyermekeik sikereiért, vagy azokat a tanárokat, akik időt és energiát fordítanak arra, hogy egy-egy tanítványuk életében változást érjenek el. **Emiatt elmulasztjuk saját kicsi cselekedeteink lehetséges befolyásának felismerését.**

Bárki megszámolhatja egy almában a magokat, de csak Isten számolhatja meg a magban lévő almákat. Hasonlóképpen, a szeretetből és hitből fakadó cselekedeteid lehetséges hatásai kívül esnek a látókörödön. Ne menj el azon lehetőségek mellett, melyekkel másokat áldhatsz meg ma! A következő Pál apostol felé szolgálhatsz így.

Hol vagy?

Apcsel 9:10-22

Volt Damaszkuszban egy tanítvány, név szerint Anániás. Az Úr megszólította őt látomásban: "Anániás!" Ő így válaszolt: "Íme, itt vagyok, Uram."
Apcsel 9:10

Isten Anániást nevén szólította, ő pedig válaszolt: Itt vagyok, Uram! Mi történt volna, ha Anániás nincs ott? Mi lett volna, ha éppen akkor valami mással foglalkozik, és nem hallgatott volna az Úrra? Az Úr talán valaki mást talált volna, aki megteszi az akaratát, de nem tudhatjuk biztosan. Ezt mondhatjuk: Anániás élete legnagyobb lehetőségét mulasztotta volna el. Hány ember vezetett az Úrhoz valakit, aki olyan hatással lett volna a világra, mint Pál?

Nagy jelentősége van annak, hogy Anániás ott volt. Az Úrral való közösség helyén tartózkodott. Figyelmesen hallgatott az Úrra. Ez nem jön két nap alatt. Bizonyára Anániás sok időt töltött az Úr jelenlétében. Hány nap, hét, vagy év múlt el úgy, hogy Anániás az Urat kereste? Amennyire ismerjük, Isten nem tett az ő életében olyan látványos dolgokat, mint amit ebben az időben. **Anániás azonban hűséges maradt. Ott volt, amikor a nagy lehetőség megérkezett.**

Gyakran nem vesszük tudomásul, hogy normál esetben nem látunk angyalokat, nincsenek látomásaink az Úrral való közösségünk idején. **Nem mindig lúdbőrzik a hátunk.** Csak a gyengéd békesség és a hit bizonyossága jelzi, hogy az Úr velünk van. A látványos dolgok csak esetenként jelentkeznek, ennek ellenére folyamatosan gyakorolnunk kell az Úrra való várakozást. **Mindig a vonal végén kell lennünk.**

Gondolod, hogy Isten hívott már és te nem voltál ott? Ne engedd, hogy ez ma megtörténjen veled! Légy biztos benne, hogy az antennád fel van húzva, a hited be van kapcsolva, így amikor az Úr a neveden szólít, te meg fogod hallani.

Az evangélizáció fajtái

Lukács 24:45-48

Ti vagytok erre a tanúk.
Lukács 24:48

A modern egyház egyik legnagyobb tévedése az a gondolat, miszerint az evangélizáció valami olyan, amit a gyülekezeti épületen belül végeznek. Az Apostolok cselekedetei 8:1-4 világossá teszi, hogy az evangélizációt nem a pásztor vagy a klérus végezte, hanem a hívők, akik mindenhová eljutottak prédikálva az Igét.

Az Írásokban az evangélizáció számos formáját megtalálhatjuk:

1. Házról házra történő evangélizáció: "és nem hagytak fel a naponkénti tanítással, és hirdették a Krisztus Jézust a templomban és házanként." (Apcsel 5:42)

2. Személyes, szemtől szembeni evangélizáció: Filep az etióp eunuch felé szolgált (Apcsel 8:26-38), Pál Sergius Paulus számára (Apcsel 13:7), Jézus Mária Magdolnának, Nikodémusnak, a kútnál tartózkodó asszonynak, a kereszten lévő tolvajnak, és másoknak. Egyedül az evangéliumokban kb. 35 ilyen eset van feljegyezve.

3. Nagy tömeg felé történő evangélizáció: Péter nagy tömeg felé szolgált Jeruzsálemben Pünkösd napján (Apcsel 2), Pál pedig Lystrában (Apcsel 14:8-18)

4. Egész városokat érintő evangélizáció: "Fülöp lement Samária városába, és ott hirdette nekik a Krisztust." (Apcsel 8:5)

5. Nyilvános vita és prédikáció: Pál a zsinagógákban és piacokon vitatkozott (Apcsel 16:17); Péter és János a Templomban prédikáltak (Apcsel 3:11-26); Pál kinyilvánította: "Semmit sem hallgattam el abból, ami hasznos, hanem inkább hirdettem és tanítottam azt nektek nyilvánosan és házanként. Bizonyságot tettem zsidóknak is, meg görögöknek is az Istenhez való megtérésről és a mi Urunkban, Jézusban való hitről." (Apcsel 20:20-21).

6. Traktátus evangélizáció: Az első traktátus evangélizáció, amely papírral és tollal zajlott maga az Evangélium. János az evangéliumában ezt mondja: "Ezek pedig azért írattak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az õ nevében." (János 20:31.)

Ma, légy bölcs abban, ahogy a nem hívőkkel beszélsz és cselekszel. Minden lehetőségből a legtöbbet hozzál ki.

Igazolt hatalom

4. Mózes 17:1-11

És lőn másnap, hogy beméne Mózes a bizonyság sátorába; és ímé kihajtott vala a Lévi házából való Áronnak vesszeje, és hajtást hajtott, és virágot növelt, és mandolát érlelt.
4. Mózes 17:8

Isten mindig igazolja azokat, akiket hatalomba állított a gyümölcseik által. Földi ideje alatt Jézus igazolta Istentől származó hatalmát nemcsak az általa tett jelek és csodák által, hanem az Őt követő sokaság és a tanítása hatására megváltozott életek által is.

A vallásos zsidók sosem fogadták el és vetették magukat Jézus hatalma alá, de a hatalom tiszteletének hiánya manapság is az egyik leggyakoribb probléma maradt világunkban. Ezt láthatjuk az otthonokban, a gyülekezetben és az emberek kormányhoz való hozzáállásában is. Ebben a történetben (4. Mózes 17) Izrael népe megkérdőjelezte Mózes és Áron hatalmát arra vonatkozóan, hogy Izrael nemzetét kormányozzák.

A 4 Mózes 16. fejezetében Kóré megvetette Mózes jellemét és hatalmát, majd a föld azonnal megnyílt és elnyelte őt és azokat, akik vele társultak. Később újabb 14.000 izraeli kritizálta meg Mózest azért, ahogy Koréval bánt, ezért az Úr általi csapásban haltak meg. **Mózes hatalma támadás alatt állt, ezért az Úr természetfeletti módon kiállt mellette, de az emberek még ekkor sem fogadták el őt.**

A probléma megoldása végett az Úr megparancsoltatta Mózessel, hogy a törzsek vezetői hozzák el a pálcájukat, amely a hatalmat szimbolizálta, és írják azokra a neveiket. Ezután az összes pálcát elhelyezték a Szenthelyen egy éjszakára. **A következő reggelre Áron pálcája kihajtott, virágzott és mandulát termett.** A többiek pálcái továbbra is egyszerű botok maradtak. Ez örökre eldöntötte a kérdést, hogy kit választott Isten a nemzet vezetésére. A gyümölcs jelentette a különbséget!

Mindig megmondhatod, hogy ki az, aki Istentől kapott hatalommal rendelkezik az általa termett gyümölcsökből. (Máté 7:20.) Bár minden esetben tisztelned kell azokat, akik hatalomban vannak fölötted, némely közülük nem teremnek gyümölcsöt Isten királyságára nézve. **Ahelyett, hogy ítélnéd őket, ahogy Kóré tette, imádkozz értük. Légy alázatos, mint Mózes és saját gyümölcseid természetes módon fognak megjelenni.**

Megbékélve

2. Korinthus 5:17-21

Mindez pedig Istentől van, a ki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által, és a ki nékünk adta a békéltetés szolgálatát.
2. Korinthus 5:18

Voltál már úgy, hogy a csekkeket nézve próbáltad összebékíteni azokat a bankszámlád egyenlegével? Néha ez lehetetlennek tűnik. Azt gondolod, hogy bizonyára valamilyen hiba történt. De kitartással utánajárva a dolgoknak általában megtaláljuk a hibát és a két adat végül is megegyezik. Összebékültek. **A "megbékít" szó egyszerűen azt jelenti, hogy "egyetértésre hozni, vagy azonossá tenni." Amikor Jézus megbékéltetett bennünket Istennel, akkor egyetértésre hozott Vele, illetve olyanná tett, mint Isten.** Némelyek azt gondolják, hogy ez istenkáromlás, de pontosan ezt jelenti a szó.

Újjászületett szellemünk teljes mértékben újjá lett és megbékélt Istennel. **Szellemünk olyanná lett, mint Ő.** A "megbékél" szót a görög katallage szóból fordították, amely "kölcsönös változtatás"-t jelent. A kölcsönösen szó jelentése: együtt birtokolni; közös érdek. **Mivel Isten sohasem változik, a mi szellemünk változott olyanná, mint az Övé.**

Némely ember képtelen ezt elfogadni, mivel csak érzéki, evilági szemszögből tekintenek önmagukra. Belenéznek a tükörbe, megvizsgálják a gondolataikat, és olyan nyilvánvaló dolgokat találnak abban, ami nem olyan, mint Jézus. De a szellemedben – ha újonnan születtél – megbékéltél Istennel. **Bármilyen is Isten szelleme a te újjászületett szellemed is olyan. Dicsőség az Úrnak!**

Isten Szava úgy működik, mint a bankszámla egyenleged, egy fő különbséggel: sosem téved. Tökéletesen tudósít arról, hogy mi történt az újjászületett szellemedben. Szellemed megbékélt Istennel. Ma, az értelmedet meg kell békéltetned azzal, amit az Ige rólad mond: Te olyan vagy belül, mint Jézus, ami azt jelenti, hogy külsőleg is úgy cselekedhetsz, ahogy Ő.

A megfelelő helyen vagy?

2. Sámuel 11:1-27

Egy esztendő múlva, abban az időben, amikor a királyok háborúba szoktak vonulni, elküldte Dávid Jóábot szolgáival meg egész Izráellel együtt. Pusztították az ammóniakat, és körülzárták Rabbát. Dávid azonban Jeruzsálemben maradt.
2. Sámuel 11:1

Az ok, amiért Jézus mindig a megfelelő időben volt a megfelelő helyen földi szolgálata során, mert Ő az Élő Ige. **Engedelmeskedett Isten Beszédének és szellemben járt.** Az Ószövetség idején ennek ellenkezőjére a legjobb példa Dávid király életének idézett szakasza szolgált. Izráel királya lett, és a királyok bizonyos időben harcba mentek, ám Dávid úgy döntött, hogy otthon marad. Ez az egy döntése, hogy nem engedelmeskedik és az ezt követő döntései sok fájdalmat hoztak a családjára, és majdnem a trónjába került.

Természetesen Dávidnak mélyebb problémái voltak annál, hogy pusztán nem a megfelelő helyen volt és nem azt tette, amire a felkenetése szólt. Az Úrral való kapcsolata minden bizonnyal hanyatlott ebben az időben. **Az Istennel való kapcsolat kudarca nyugtalanná teszi az embert, azt eredményezheti, hogy gyakran a nem megfelelő helyre kerülhetünk, a legrosszabbkor.**

A sikeres emberek gyakran pont azokat a dolgokat hagyják el, amelyek a csúcsra segítették őket. Amikor a Saul kicsi volt a saját szemében, akkor az Úr megsegítette őt (1. Sámuel 15:7), de amikor sikeressé vált, akkor elhagyta az Úrtól való függést. **Salamon ugyanezt tette. Hatalmas alázattal indult neki és csupán hűséges akart maradni az Úrhoz, de a siker megrontotta.** Ugyanez történt Dáviddal is.

Dávid a siker egy olyan pontját érte el, amikor többé már nem kellett keresnie az Urat. Többé már nem kellett megharcolnia a saját csatáit. Másokat küldhetett, hogy ezt tegyék. **Ez felszabadította őt, hogy válasszon: vagy közeledik az Úrhoz, vagy pedig eltávozik Tőle.**

A nehéz időszakok nem valódi próbái annak, hogy mi lakozik a belsődben. Mindenki az Urat keresi, ha a háta mögött fal van. **Az élet legnagyobb tesztje a siker.** Tedd elsődleges fontosságúvá életedben az Úrral való kapcsolatot, – mind jó, mind rossz időben – így megőrizheted azt a sikert, amit Ő adott.

Azt adod, amid van

2. Sámuel 12:1-6

Dávid nagy haragra gyulladt az ellen az ember ellen, és ezt mondta Nátánnak: Az élő ÚRra mondom, hogy halál fia az az ember, aki ezt tette!
2. Sámuel 12:5

Észrevetted már, hogy általában a bűnösök azok, akik a leginkább felszólalnak azok ellen, amit ők maguk tesznek? Ahogy Shakespeare írta: "Úgy tűnik nekem, hogy túl sokat tiltakozol." **Dávid nyomorult volt a belsejében, és a saját bűne ellen szóló ítélete nyilvánult meg "az az ember" ellen – akiről kiderült, hogy ő maga volt!**

Sokszor megtörtént már, hogy egy asszonynak elmondtam, akit a férje vert, hogy ez a bánásmód nem volt személyes. A férj csak azt adta, amije volt. Mivel nyomorult volt belül, nem tudott mást tenni, mint rosszul bánni a feleségével, és nyomorúságot okozni a számára. **Ez azt eredményezte, hogy a feleség máshogy kezdett a helyzetre tekinteni, és valójában szánalommal állt a férjéhez, nem pedig ítélettel.** Ez a kulcs gyakran megnyitja a férj szívéhez az ajtót, és elindul a gyógyulás folyamata a férj szívében és közöttük.

Türelmetlen vagy másokkal? Mindenben hibát találsz? Lehetséges, hogy a probléma nem másokkal van, hanem benned. Saját magadra is haragszol? Sohasem vagy elégedett a teljesítményeddel? Nem találtál igazi megbocsájtásra Isten kegyelmében?

Nem kontrollálhatjuk a körülöttünk élők cselekedeteit, de magunkat igen. Amint Isten felénk irányuló szeretetét birtokba vesszük, képesek leszünk azt mások irányában is kiterjeszteni. **Ha hiányzik Isten szeretete belőlünk, akkor ez meg fog látszódni a másokkal való bánásmódunkban is.**

A saját bűnöd elleni gyűlöleted megnyilvánulhat úgy is, hogy ítélkező és kritikus a hozzáállásod mások iránt. Ne kövesd el ezt a hibát. Fogadd el ma Isten szeretetét és megbocsájtását, azután imádkozhatsz és segíthetsz másoknak, akik ugyanabba a csapdába estek, amelyben te is voltál.

Azt kapod, amit adsz

2. Sámuel 12:1-14

Akkor ezt mondta Nátán Dávidnak: Te vagy az az ember!
2. Sámuel 12:7

Ez a történet valójában nem egy gazdag emberről szól, aki elvette egy szegény ember juhát. A történet valójában Dávidról szól, aki elvette egy másik ember feleségét, majd megölte őt. Miért akkor a játék? Úgy tűnik, az Úr megengedte Dávidnak, hogy saját büntetését hozza meg. A Máté 7:2 szerint, "Mert a milyen ítélettel ítéltek, olyannal ítéltettek, és a milyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek." **Dáviddal pontosan ez történt. Azt kapta, amit adott.**

Dávid halálbüntetést követelt, sőt, sokkal többet. Ennek az embernek nemcsak saját életével kellett fizetnie, hanem négyszeres jóvátételt is kellett adnia. Ez történt Dáviddal is. **A fiának meg kellett halnia és a háború sosem maradt abba ezután.** Továbbá a gonoszság feltámadt Dávid családjában és rengeteg bántást okozott számára. Dávid feleségeit saját fia vette el, ahogy ő elvette Uriás feleségét! És bár Dávid bűnét nem nyilvánosan követte el, Isten nyilvánosan büntette meg. **Dicsőség az Úrnak a jobb szövetségért.** Isten nem fog megítélni bennünket olyan módon, ahogy Dáviddal tette. Jézus elhordozta ezt a büntetést. Azonban még mindig létezik az elv, hogy aratjuk, amit vetettünk. **Az emberek úgy kezelnek bennünket, ahogy mi őket kezeljük.** Aki irgalmat mutat, az irgalmat nyer. (Jakab 2:13.)

Nem szükséges, hogy mindent a nehezebb módon tanulj meg; tanulhatsz más emberek hibáiból is, és különösképpen Isten Igéjéből. (2. Timóteus 3:16.) Eközben jó, ha irgalmat és kegyelmet tanúsítasz azok felé, akik hibáznak. **Ezután, ha neked lesz szükséged irgalomra és kegyelemre, valaki meg fogja adni számodra.**

Még nincs vége!

Zsoltárok 73:1-28

Végül elmentem Isten szent helyére, és megértettem, hogy milyen végük lesz.
Zsoltárok 73:17

Ez a Zsoltár meglehetősen zavaros volt a számomra egészen addig, amíg nem töltöttem időt a tanulmányozására, illetve nem imádkoztam felette. **Ezután értettem meg, hogy olyan érzéseket fejez ki, melyeket Isten minden igaz gyermeke érzett már valamikor.** Az első 16 versszakban Asáf a gonoszok jólétén lamentál. Azt mondja, hogy úgy látszik, a gonoszok jól megvannak a bűnnel. Úgy tűnik, hogy jólétben élnek és nem idegeskednek olyan dolgokon, amelyeken az istenfélő emberek. Ismerősen hangzik?

Mai társadalmunkban szinte az egyetlen csoport, akikkel szemben diszkriminációt lehet alkalmazni az a keresztények. Minden általunk vallott értéket támadnak, és ha nyilvánosan hangot adunk ezeknek, akkor bigottnak és intoleránsnak bélyegeznek bennünket. **Az erkölcstelenséget nemcsak gyakorolják, hanem még fitogtatják is!** A tv programok, mozifilmek, újságok, magazinok és könyvek tele vannak erkölcstelen tevékenységekkel. Azok, akik a legnagyobb hatást gyakorolják ránk, összességében a leginkább erkölcstelen emberek a népünk között, mégis összehasonlíthatatlanul több pénzt és figyelmet kapnak, mint az istenszeretők. Azt mondják, hogy a karakter többé már nem kérdés a politikában. Időnként, ahogy kormányunk vezetőinek szavait olvassuk, cselekedeteiket halljuk, tényleg így tűnik.

A Zsoltár azonban kijelenti, hogy ez a látszólagos jólét csupán átmeneti. A végén bűneik büntetése utoléri őket (4. Mózes 32:23). A fizetés napja közeleg. Van egy jutalom, ami az istenfélőkre vár, és van egy büntetés, ami az istentelenekre. **Hívőként, a felelősségünk az, hogy ne gyűlöljük, ne vessük meg az istenben nem hívőket, hanem imádkozzunk értük és mondjuk el nekik az üdvösségről való igazságot, melyet Jézus Krisztusban találhatnak meg.**

Végy leckét Asáftól ma, és a hitetlen embereket lássad a Megváltó szemein keresztül. Ezután képes leszel szeretni őket, megbocsátani nekik és erőteljesen tanúskodni feléjük az igazságról.

A megvallás törvénye

Márk 11:22-26

Bizony, mondom néktek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vesd magadat tengerbe! – és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik –, annak meg is adatik az.
Márk 11:23

Az Úr négy esetben használta a mond igét ebben az egy versben, azt állítva, hogy azt fogjuk birtokolni, amit mondunk. **Vagy értünk, vagy ellenünk dolgoznak szavaink.** Vagy azt birtokoljuk, amit mondunk (ami lehetővé teszi, hogy megváltoztassuk a körülményeinket), **vagy azt mondjuk, amit birtokolunk (amely körülményeink áldozataivá tesz bennünket). Gondolkodj el ezen – a szavak nagyon fontosak!**

Az 1. Mózes 1. fejezetében 11 esetben olvashatjuk, hogy **Isten a létezésbe szólított dolgokat.** Amikor az Úr az eget és a földet teremtette, akkor létezésbe beszélte őket. "Hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtetett, hogy a mi látható, a láthatatlanból állott elő." (Zsidó 11:3) Isten teremtett mindent – beleértve bennünket is – a szavain keresztül. Az Univerzum szavak által jött létre és áll fenn jelenleg is. (Zsidó 1:3.)

A szavak azok a kulcsok, amelyek megnyitják Isten világának erőit. Amikor az általunk mondott szavak összhangban vannak Isten szavaival, akkor az Ő ereje szabadul fel. Ha az ördöggel értünk egyet és az ő kételyekkel teli gondolatait beszéljük, akkor ezt az erőt szabadítjuk fel. " Élet és halál van a nyelv hatalmában, amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi." (Példabeszédek 18:21).

Milyen szavak jönnek ki a szádból? **Azt mondod, amit birtokolsz, vagy amit akarsz? Ha megtanulod Isten Igéjének hitben való beszédét, akkor elkezdheted az életed megváltoztatását.** Ma, imádkozd Dávid szavait: " URam, tégy zárat a számra, őrizd ajkaim nyílását!" (Zsoltárok 141:3)

A hit szeretet által működik

Galata 5:1-13

Mert Krisztus Jézusban nem számít sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.
Galata 5:6

A szótár definíciója a munkál szóra: "működik, vagy működésbe hoz, különösen hatékonyan." Az igazi bibliai hit hajtóereje az Isten szerint való szeretet. **Amikor világos kijelentéssel rendelkezünk Isten szeretetéről, akkor természetesen jelenik meg a hit.** A hit Isten szeretetének melléktermék.

Egy esetben egy ember arról vitatkozott velem, hogy Isten nem gyógyít minden esetben. E mögött a hite mögött az a motiváció állt, hogy 12 éves lánya mind a négy végtagjára béna volt, valamint mentálisan visszamaradott. Azt hitte, hogy Isten tette mindezt. Megosztottam vele néhány Igét, ő is megosztott velem néhány Igét, aztán elérkeztünk a holtpontra.

Végül ezt kérdeztem tőle: milyen édesapa vagy te, hogy nem szereted a lányod eléggé ahhoz, hogy gyógyultan lássad? Ekkor tényleg ideges lett, és biztosított arról, hogy bármit megtenne, hogy a lányát gyógyultan lássa, még helyet is cserélne vele, ha képes lenne megtörténtté tenni. **Így válaszoltam: Úgy gondolod, hogy Isten kevésbé szereti a lányodat, mint te?**

Ő vitathatta a doktrínát, de amikor a szeretetre terelődött a szó, elképzelhetetlen, hogy Isten, aki nemcsak szeret, de maga a szeretet (1. János 4:8) ne használná az erejét arra, hogy egészségesen lásson bennünket. Aki nem hisz abban, hogy Isten mások javát akarja, olyan ember az ilyen, aki Isten szeretetét az emberek felé. **A hit működik, amikor ismerjük azt a hatalmas szeretetet, amelyet Isten felénk tanúsít.**

Kérj az Úrtól kijelentést arról, hogy mennyire szeret téged ma, és figyeld csak meg, hogy a hited megelevenedik.

A hit hallásból származik

Róma 10:13-17

A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.
Róma 10:17

Ez az igevers nem azt mondja, hogy a hit "meghallásból" származik. A **hallás szó ebben az esetben jelen idejű folyamatos cselekvésre utal. A hallás egy cselekvés, ami most történik.**

Az Isten Szavából származó hit olyan, mint a táplálékból nyert energia. Nem kell táplálkoznunk minden nap és minden pillanatban, de nem élhetünk abból az ételből, amit egy évvel ezelőtt fogyasztottunk el. A mai napon elfogyasztott étel viszonylag rövid időn keresztül biztosít "üzemanyagot" számunkra. Hasonlóképpen, az Isten Igéjéből származó hitet rendszeresen meg kell szereznünk. **Nem tudjuk "bemagolni" az igét, amikor éppen megpróbáltatások közepette vagyunk remélve, hogy hitünk működőképes lesz, ahhoz a diákhoz hasonlóan, aki a vizsga előtt szeretné megtanulni a leckét azzal, hogy 100 százalékos eredményt érhet el.**

A gyermekként elfogyasztott táplálék nem távozik csak úgy el; a növekedésre fordítottuk, felhasználva csontjaink, izmaink, és testünk szöveteinek táplálására. **Még most is élvezzük az előnyeit annak az ételnek, de szükségünk van a folyamatos ellátásra, hogy továbbra is erősek és egészségesek maradjunk.** Ugyanígy, az Igével töltött idő, ami hitet eredményezett nem veszett kárba. Részünkké vált és tartópillért alkot, melyre támaszkodva tovább növekedhetünk. **Azonban a mai napra való hitünk az Úrral való jelenlegi, aktuális kapcsolatunkból származik, amely magában foglalja az Igén való gondolkodást.**

Sok hasonlatosságot találhatunk a tested táplálék iránti szükséglete és szíved hit iránti szükséglete között. Bizonyára az egyik legnyilvánvalóbb hasonlóság, hogy **nem elegendő számodra a heti egy étkezés.** Így minden nap szükséged van Isten Igéjére. Ha eddig ez nem volt szokásod, akkor ma van a te napod, hogy nekiláss. **Meglátod, az Isten Igéjéből való naponkénti táplálkozás tisztább fejet és egészségesebb testet fog neked adni.**

Isten a teremtésen át szól hozzád

Zsoltárok 19:1-6

Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.
Zsoltárok 19:1

A **körülöttünk megfigyelhető fizikai teremtés egyszerűen csodálatos.** Az ember sohasem ismerte fel teljes mértékben azt a csodát, ami Isten legegyszerűbb cselekedetében is fellelhető. Vegyük példaként a naplementét és napfelkeltét. A nap olyan pontosan kel és nyugszik, hogy az évkönyvek percnyi pontossággal megjósolják a jelenségeket, évekkel előre. Maga a napkelte és napnyugta rendkívül látványos jelenségek. **Hasonlóak egy trombitaszóhoz, ami felhívja az ember figyelmét Isten dicsőségér és hűségére.** Nincsenek megfelelő szavak, amelyek leírhatnák annak a szépségét, amikor a nap sugarai először hatolnak át a kora reggeli felhőkön, vagy kezdenek eltűnni esténként.

Ezek a naponta ismétlődő jelenségek gyakorta észrevétlenek, vagy érdektelenek többségünknél. Nincs egyetlen nyelv sem a világon, amely ne ismerné a kommunikációnak ezt a formáját, de a magunkkal való állandó elfoglaltság süketté tesz bennünket. **Az Úr szól hozzánk a teremtésén keresztül, azonban csak kevesen halljuk meg.**

Függetlenül a helyzeted esetleges sötétségétől, eljön a hajnal, ha az Úrban bízol, ahogy a nap is felkel reggelente. Függetlenül attól, hogy milyen kemény lehet a munkád, eljön a megnyugvás ideje, ahogy a nap is lenyugszik minden nap. **Az ember semmilyen cselekedete sem képes a napkeltét vagy napnyugtát megváltoztatni, és egyetlen emberi cselekedet sem változtathatja meg Isten hűségét feléd. Ma, erről beszél Ő veled, ahogy a napkeltét és napnyugtát figyeled.**

Elérhető vagy?

Lukács 2:21-24

És hogy áldozatot adjanak az Úr törvényében foglalt rendelkezés szerint:
"egy pár gerlicét vagy két galambfiókát."
Lukács 2:24

Az idézett vers az Ószövetségből származik, mégpedig a 3. Mózes 12:6-8 verseiből. Az Úr egy bárány és egy fiatal galambot, vagy idősebb galambot írt elő áldozat gyanánt. Ha a nő nem tudott egy bárányt áldozni, akkor elfogadható volt a két galambfi, vagy két idősebb galamb is. Mária nem a kisebb áldozatot ajánlotta volna fel, ha a hatalmában állt volna a bárány feláldozása. **Ez azt mutatja, hogy József és Mária nem álltak túl jól anyagilag, mégis az Úr őket választotta egyszülött fia szüleinek.**

Az Úr nem úgy választ, ahogy az emberek teszik. **Az ember a külsőségekre tekint, de Isten a szíveket nézi.** (1. Sámuel 16:7.) **Máriát és Józsefet akkor választotta ki az Úr, amikor nélkülöztek: nem volt hírnevük, pozíciójuk, pénzük.** Isten a számára legdrágább ajándékot egy olyan párra bízta, akik biztosan kimaradtak volna a választásból, ha a Szanhedrin kijelölt bizottsága végezte volna a keresést.

Isten nem képességeket keres; Ő elérhetőséget keres. Amikor D. L. Moody hallota, hogy egy prédikátor azt mondja: a világ sosem látta meg, hogy mit tud Isten egyetlen olyan emberrel kezdeni, aki teljesen átadja magát Neki, akkor azt gondolta: Isten kegyelméből, én leszek az az ember. Ez a képzetlen ember elment, hogy három kontinenst rázzon fel Isten számára – és te is megteheted. **Ha Isten két jó, de hétköznapi embert választott ki arra, hogy a fiát a világba hozza, akkor világos, hogy a számodra is hatalmas tervei vannak.** Ma, csak tedd magad elérhetővé az Ő számára. (1. Korinthus 1:26-28.)

El tudod hinni?

Lukács 1:5-25

Zakariás így szólt az angyalhoz: "Miből tudom meg ezt? Hiszen én már öreg ember vagyok, feleségem is előrehaladott korú."
Lukács 1:18

Zakariás és Erzsébet igaz emberek voltak (6. vers), akik már sok éve imádkoztak gyermekért. **Ugyanabba a csalódottságba és frusztráltságba kerültek, mint amibe mi is kerülhetünk, de továbbra is hittek Istenben.** Az Úr végül megválaszolta az imájukat és elküldte az angyalát, hogy bejelentse a jó hírt.

Mi volt Zakariás reakciója? Nem tudta elhinni! **Pontosan azt a dolgot kapta meg, amiért oly sokáig imádkozott, és ő kételkedett, hogy ez tényleg megtörténhet.** Zakariás végül megkapta a csodáját. Talán felesége, Erzsébet hite lendítette át.

Hasonlóképpen, talán te is helyes dolgokért imádkozol. Őszintén és buzgón teszed, de vajon te is megrendülnél, ha az imáid hirtelen valóra válnának ma? Tettél előkészületeket, hogy az imáid megválaszolásra kerüljenek?

Mielőtt Izrael gyermekei ténylegesen megszabadultak Egyiptomból, hittel megették a páska eledelt. A csomagjaikat megtöltötték és indulásra készen álltak. **Szükséges, hogy mi is várakozással tekintsünk imáink megválaszolására, ahogy ők is tették.**

Pontosan most, képzeld el, hogy miként éreznél, vagy mit tennél, ha az imáidra adott válasz ebben a pillanatban megnyilvánulna. Ezután – amennyire csak lehetséges – kezdj ennek megfelelően gondolkodni és cselekedni. Meglátod, hogy teljesen megváltozik a perspektívád arról, hogy hogyan fog a napod telni.

A bűn nélküli áldozat

Lukács 1:26-38

Egy szűzhöz, aki a Dávid házából származó férfinak,
Józsefnek volt a jegyese. A szűznek pedig Mária volt a neve.
Lukács 1:27

Jézus szűztől való születése annyira elképzelhetetlen a számunkra, hogy mindig is a kereszténység elleni kritikák egyik fő célpontja volt. A szkeptikusok e dolog lehetetlenségét említik bizonyítékként arra, hogy a Biblia nem igaz. Ennek ellenére a mi Urunk szűztől való születése a keresztény hit egyik sarokköve maradt.

Az emberiség a saját hasonlatosságára és képére produkálja a leszármazottait. (1. Mózes 5:3) **Ennélfogva, ha Jézus egy asszony és egy férfi természetes utóda lett volna, akkor bűnös természettel rendelkezett volna.** (Róma 5:12.) Nem lett volna alkalmas arra, hogy a bűneinket magára vegye a Kereszten, mivel maga is tartozott volna a saját bűnei miatt. Ézsaiás próféciája szerint a Messiásnak egy szűztől kellett megszületnie (Ézsaiás 7:14), ami azt jelezte, hogy Isten lesz az Ő Atyja. Ennek azért kellett így történnie, hogy bűn nélküli vért kapjon.

A Messiásnak azért is kellett Isten előtt bűntelennek lennie, hogy a halottak közül való feltámasztása teljes mértékben jogszerű lehessen. Hitünk a feltámadáson alapul (Róma 10:9), mivel az egyetlen jogos módja annak, hogy Isten feltámassza Jézust a halottak közül az, hogy Ő maga bűntelen. **Ezen a ponton nincs helye a kompromisszumoknak!** Ha Jézus nem szűztől született, ha nem bűntelen áldozat Ő a mi bűneinkért, akkor mindannyian elvesztünk és a pokolba jutunk.

Még az igaz hívők is megpróbálnak természetes magyarázatokat adni a Biblia által leírt csodákra, hogy elfogadhatóbbá tegyék azokat a nem hívők számára. Megpróbálják kibékíteni a Teremtés könyvének beszámolóját az evolúcióval, illetve a "Vörös" tengeri átkelést a "Nádas" tengeri átkelésként magyarázni (angolban a vörös – red – és a nádas – reed – szavak nagyon hasonlóak). Azonban, egyszerűen nincs más magyarázat a szűztől való születés természetfeletti tényére. E nélkül nincs keresztény hit.

Nem örülsz annak, hogy a Biblia igaz és nem kell bocsánatot kérned semmiért, ami benne található? **A Krisztusban való új életed bizonyítéka annak, hogy a bűneid teljes mértékben ki vannak fizetve Isten hibátlan báránya által, aki ma is a te Urad és Megmentőd.**

Mit várasz?

Lukács 1:26-38

Mária megdöbbent ezekre a szavakra, és fontolgatta, mit jelenthet ez a köszöntés.
Lukács 1:29

Gábriel angyal semmiféle negatív, lekicsinylő dolgot nem mondott Máriának. Annyit mondott neki, hogy örvendezzen, mert Isten előtt nagy kegyelmet talált, az Úr vele van, valamint ő a valaha élt legáldottabb nő. Mi volt olyan felzaklató ebben?

A valóságban, legtöbbünk nincs hozzászokva a dicséretekhez, és túlságosan hibánkra összpontosítjuk a figyelmünket. Másokkal kapcsolatban durva dolognak tarthatjuk, ha hibáinkat említik, de magunkra vesszük, ha így tesznek. A dicséret ugyanakkor kellemetlen. Elpirulunk, ám amikor Istentől jön, akkor akár félelmet is kelthet bennünk. Miért van ez?

Nem tudjuk a dicséreteket kezelni, mivel egy rossz képünk van Istenről. Hajlamosak vagyunk úgy látni, hogy Ő kemény, követelőző és kárhoztató, nem pedig szerető Apuka. Ítéletet várunk Tőle, nem pedig irgalmasságot, különösen nem dicséretet. A Biblia azt mondja Istenről, hogy Ő a szeretet. (1. János 4:8.) Ez nem jelenti azt, hogy elnézi a bűnöket, hanem Ő megbocsát nekünk, gyermekeinek és arra inspirál bennünket, hogy ne vétkezzünk.

Ahogy Mária, mi sem vagyunk hajlamosak úgy látni magunkat, ahogy Isten lát bennünket. **Ha Gábriel megdorgálta volna, bizonyára közel sem lett volna akkora probléma a számára.** Bizonyára azt mondta volna: Ez bizony Isten lehetett. De Gábriel nem tett mást, mint megdicsérte, és Mária a végén mindent megkapott, amit Isten ígért neki. Ismerd fel ma, hogy Isten minden hívőt megáldott és nagyon kedvel – téged is beleértve!

Szívbéli kérdés

Lukács 1:26-38

Mária megkérdezte az angyalt: "Hogyan lehetséges ez, mikor én férfit nem ismerek?"
Lukács 1:34

Vessük össze Mária találkozását és Zakariás találkozását az angyallal, mely utóbbi hat hónappal Mária találkozását megelőzően történt. Gábriel azt mondta Zakariásnak, hogy fiat kap egy csodás születésen keresztül. Zakariás megkérdezte, hogy miként lehetséges ez, mivel ő és felesége már túl voltak a gyermeknemző koron. Zakariás hitetlensége miatt Gábriel némasággal sújtotta őt, egészen a gyermek megszületéséig. (Lukács 1:18-20.)

Mária hasonló kérdést tett fel, de Gábriel válasza sokkal kedvesebben hangzott. Mivel Isten nem személyválogató (Róma 2:11) jogosan feltételezhetjük, hogy **a feltett kérdések mögött különböző szívbéli motivációk álltak.** Zakariás hitetlenségből kérdezett, inkább gúnyosan, nem pedig őszinte érdeklődésből. Mária kérdésével információt szeretett volna kapni, nem pedig azért, mert nem hitte azt, amit az angyal mondott.

Amikor Isten mond valamit nekünk az Ő Igéjéből, Szelleme által, vagy akár angyal által, nincs semmi rossz abban, ha kérdést teszünk fel. **Amíg a szívünk hozzáállása helyes, addig nem helytelen dolog Istent megkérdeznünk.** Továbbá, ha Mária nem kérdezte volna meg Gábrieltől, hogy milyen módon fog megfoganni a gyermeke, akkor azt feltételezhette volna, hogy Józseffel természetes módon kell egyesülnie.

Mindannyiunk életében vannak időszakok, amikor az Úr útjainak megértése gondot okoz. Ő azt mondta: " Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim - így szól az ÚR. Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál. (Ézsaiás 55:8-9.) Ma, szükséged van arra a bölcsességre, amit csak Isten adhat meg. Őt nem zavarják a kérdéseid egészen addig, amíg a szíved a helyén van.

Minden lehetséges

Lukács 1:26-38

Mert az Istennél semmi sem lehetetlen.
Lukács 1:37

A szűztől való születés megmagyarázhatatlan kivétel és csoda. Nem lehetséges egy szűz számára, hogy gyermeke legyen, de Istennel minden lehetséges. **A Biblia kijelenti azonban, hogy néhány dolog lehetetlen:** a Zsidó 6:18 alapján lehetetlen Istennek, hogy hazudjon; lehetetlen volt a Sátán számára, hogy Jézust a sírban tartsa (Apcsel 2:24); lehetetlen bárkinek, aki újonnan született, teljesen megvilágosodott, majd ezt követően megtagadta Jézust, hogy ismét újonnan szülessen (Zsidó 6:4); és minden bizonnyal lehetetlenség hit nélkül Istennek tetszeni. (Zsidó 11:6.)

Az un. Amplified Bible így fordítja ezt a verset: "Az Istentől származó egyetlen szó sem erő nélküli, vagy megvalósíthatatlan." Más szavakkal mondva, bármi, amit Isten megígért az Ő Igéjében az lehetséges. Az Igéje nemcsak kijelenti, hogy Ő akarja és képes megtenni, hanem hordozza az erőt a végrehajtásához.

Isten Igéje önbeteljesítő próféciává válik, amikor hittel párosul. Egyetlen szónak Jézus ajkáról – GYERE – elég ereje volt arra, hogy Pétert képessé tegye a vízen járni. (Máté 14:29.) Isten szava, amit Gábriel hozott Mária számára hatalommal rendelkezett arra, hogy létrehozza a szűztől való születést. Amikor Mária hitt ebben, a hite mozgásba hozta Isten Beszédét.

Mit szólt neked Isten? Egyáltalán nem számít, hogy lehetetlennek tűnik. Az egyetlen kérdés, hogy valóban az Úrtól származik? Ha igen, akkor a Szó maga hordozza a megvalósításához szükséges erőt. **Párosítsad hittel és semmi sem lesz lehetetlen, amit Isten megígér a számodra!**

Az Ige testté lett

Lukács 1:26-38

Ekkor így szólt Mária: "Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint!" S ekkor eltávozott tőle az angyal.
Lukács 1: 38

Jézus születése körül minden természetes és normális volt, egy dolgot kivéve: nem embertől származott a mag. Isten Szent Szelleme helyezte Mária méhébe a magot. Az 1.Péter 1:23 alapján Isten Igéje romolhatatlan mag, a mag szó görög eredetije a spora. A szó ugyanazon szóból ered, amiből a sperma szavunk. Isten Igéje mag vagy sperma. (Márk 4:14.)

Gábriel vette Isten Beszédét, amely az eljövendő Messiásról szóló próféción keresztül adatott, és elvitte azt Máriának. Ezután a Szent Szellem működni kezdett Márián, ahogy a föld vizei felett is tette az 1.Mózes 1:2 szerint. Vette Isten magját és megtermékenyítette Máriát vele. **Éppen ezért János leírása rendkívül pontos:** "És az Ige testté lett" (János 1:14).

Hasonló folyamatnak lehetünk tanúi minden megtapasztalt csoda során. **Nagyon valóságos értelemben véve terhessé kell válnunk Isten Igéjétől.** Az Igét a szívünkbe kell fogadnunk és a csoda tényleges megnyilvánulása előtt bizonyos ideig táplálnunk kell. Egy asszony terhessége során különböző stádiumokon megy keresztül. **Hasonlóképpen, amikor Isten Beszéde gyökeret ver a szívünkben, nem mindig válik nyilvánvalóvá – még számunkra sem.** Végezetül, kezd megmutatkozni, hogy az Ige bennünk munkálkodik. Befejezésképpen megszületik az, amiben hittünk. Ez bármi lehet a hitünkből növekedve, például egészségünkre, anyagi helyzetünkre vonatkozó bővölködés.

Márián kívül senki sem tapasztalta meg a szűztől való születést, ám még ehhez is szükség volt egy magra, hogy megtörténhessen. **Meg kell fogannia a szívedben Isten Igéjének (befogadás és hit), hogy megszülethessenek az álmaid a természetes világban.** Tedd ma Isten Igéjét a szívedbe, és légy kész arra, hogy elfogadd a csodádat!

Dönts és örvendezz!

Lukács 1:46-56

Mária pedig ezt mondta: "Magasztalja lelkem az Urat,
és az én lelkem ujjong Isten, az én Megtartóm előtt.
Lukács 1:46–47

Gábriel elmondta Máriának, hogy Erzsébet unokatestvére már a hatodik hónapja terhes, ő is csodálatos módon. Kétségkívül Mária azért ment el Erzsébethez, mert remélte, Erzsébet megérti, hogy a terhessége szexuális kapcsolat nélkül jött létre, nem érintkezett még Józseffel sem. Hogy várhatta el bárkitől, hogy elhiggye, a terhessége szexuális kapcsolat nélkül jött létre? **Ezek a versek Mária teljes örömét mutatják, amit akkor érzett, amikor rokona igazolta mindazt, ami vele történt, mielőtt még bármit is mondott volna neki.**

Mária már a szellemében örvendezett. Hitt Gábrielnek, megtapasztalta a Szent Szellem érintését és Jézus megfoganását. **Most a lelkében is örvendezett.** Ez egy nagyon fontos pillanat. Néha az emberek a hívőket az Úr felé mutatott külső érzelmeik miatt kritizálják. Azt mondják, hogy nincsenek szellemben. **Az az igazság, hogy a szellemben való öröm és a lélekben való örvendezés két különböző dolog.** Újjászületett szellemünk mindig birtokolja az öröm gyümölcsét, de a lelkünk csak bizonyos időszakokban örvendezik. **A lélekben való öröm a mi döntésünk, és ha belegondolsz, tényleg képmutatás, ha nem emeljük fel az Urat a lelkünkben, amikor újjászületett szellemünk már örvendezik.**

Az az elképzelés, hogy a Szent Szellem irányítása alatt vagyunk, amikor táncolunk, felemeljük kezeinket, vagy éppen nyelveken szólunk, sok embert visszatart ezektől a dolgoktól. Valójában szellemünk mindig örül és dicséri az Urat, és mi bármikor dicsérhetjük Őt a lelkünkkel és testünkkel, amikor csak így döntünk. **Ahogy Mária, mi is eldönthetjük, hogy örvendezünk és felemeljük Őt teljes valónkkal.**

Kövesd ma a szellemed vezetését és örvendezz a lelkedben is!

Gondolj csak bele...

Lukács 1:39-45

Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, megmozdult a magzat a méhében. Megtelt Erzsébet Szentlélekkel.
Lukács 1:41

Ez a történet annyira ismerős számunkra, hogy könnyen átsiklunk a benne rejlő csodák felett! Mária és Erzsébet unokatestvérek voltak. (Lukács 1:36.) Ismerték egymást. Minden bizonnyal Erzsébet tisztában volt azzal, hogy Mária jegyes volt, de nem volt még férjnél. Csak egy tizenéves nő, mégis, Erzsébet arról prófétált, hogy Mária terhes a Messiással. **Ez nem pattanhatott ki Erzsébet elméjéből.** Soha nem mondhatta volna ki ezeket a dolgokat, mivel ésszerűtlenek voltak.

Erzsébet Úrként utalt Jézusra (43. vers), pedig éppen csak megfogant. Ma fetusnak (magzat) neveznénk, mégis Erzsébet Urának és Megváltójának ismerte el. Sokan mások a születésekor kijelentették, hogy ő az Uruk (Lukács 2:11), mások a születése után, de **Erzsébet Úrnak nevezte Jézust a fogantatása pillanatától kezdve!**

Érdekes megjegyeznünk, hogy Keresztelő János, aki mindössze hat hónapos magzat volt abban az időben, repesni, ugrálni kezdett anyja méhében. **Ez azt jelenti, hogy egy hat hónapos magzat már rendelkezik érzelmekkel.** Akkor történt, amikor betelt Szent Szellemmel. **Mielőtt a méhen kívüli életre alkalmas lett volna, Isten személyként tekintett rá és betöltötte Szent Szellemével!**

Erzsébet ezeket a szavakat minden visszafogottság nélkül mondta. Erzsébet megáldotta Máriát, mivel hitt annak, amit az Úr mondott neki, majd megerősítette, hogy ezek a szavak biztosan be fognak teljesedni. (45. vers.) Micsoda bátorítás és megerősítés lehetett ez Mária számára! Gondolkodj el ezeken, miközben a mai napon végzed a teendőidet.

Erő a szolgálathoz

Lukács 1:39-56

Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, megmozdult a magzat a méhében. Megtelt Erzsébet Szentlélekkel.
Lukács 1:41

Mária üdvözlését hallva Keresztelő János örömében ugrálni kezdett anyja méhében. (44. vers.) Egy hat hónapos magzat ellenállhatatlan érzelmeket tapasztalva, ugrálni kezdett örömében és betelt a Szent Szellemmel.

Nem véletlen egybeesés, hogy az az ember, akit Jézus a legnagyobb Ószövetségbeli prófétának nevezett, a Biblia egyetlen olyan embere, aki az anyja méhében már betelt Szent Szellemmel. (Lukács 7:28.) Isten kenete, amely minden igát megtört egyszerűen a Szent Szellem nyilvánvaló jelenléte és munkája. (Ézsaiás 10:27.) A Szent Szellem az Istenség része, hatalmat ad számunkra a szolgálatra.

Isten nem arra kér bennünket, hogy Érte éljünk. **Ő azt kéri tőlünk, hogy engedjük Őt élni rajtunk keresztül.** (Galata 2:20.) **A keresztény élet nem egy megváltozott élet, hanem egy kicserélt élet.** Ez csak akkor érhető el, ha a Szent Szellem vezet és felhatalmaz bennünket.

Még Jézus sem kezdte el a szolgálatát addig, amíg a Szent Szellem fel nem kente, pedig Ő volt Isten bűntelen fia. Mennyivel inkább szükségünk van, hogy a Szent Szellem erejére támaszkodjunk mindennapi életünk során?

Ma, légy tudatában a benned lakó Szent Szellem jelenlétének és várd, hogy természetfeletti módon vezessen és felhatalmazzon téged. Ha kéred, meg fogod kapni. (Lukács 11:9-13.)

Tedd nagyobbá Istent!

Lukács 1:46-56

Mária pedig ezt mondta: "Magasztalja lelkem az Urat.
Lukács 1:46

A magasztal szó jelentése: nagyobbá tenni méretben, kiterjedésben, vagy hatásában. Hogy tudta volna Mária Istent bármilyen módon is nagyobbá tenni? Egyébként is, Isten az aki, függetlenül attól, hogy mi mit gondolunk róla. Hitetlenségünk nem csökkenti Isten személyét, de csökkenti, hogy mi mennyit kaphatunk Belőle, vagy az ellátásából. **Ebben az értelemben korlátozhatjuk** (Zsoltárok 78:41), **vagy csökkenthetjük Isten képességét, hogy az életünkben tevékenykedjen.** Minden esetben, amikor azt gondoljuk, hogy "Isten megteheti vajon?", akkor kisebbé tesszük Őt saját elménkben. Hogy változtathatunk ezen?

"Magasztalom Őt hálaadással" (Zsoltárok 69:30). Pontosan ezt cselekedte Mária. **A hálaadás nagyobbá teszi Istent az életünkben.** A hálaadáson keresztül memóriánk erejét gyakoroljuk azzal, hogy megemlékezünk azokról az alkalmakról, amikor Ő természetfeletti módon megmentett bennünket, meggyógyított és megszabadított – valamint, amit másokért cselekedett imáink meghallgatása nyomán. **Emlékezésünk felkavar bennünket (2. Péter 1:13), és az Isten jóságán, hűségén való gondolkodás felépíti a hitünket.** (Kolosszé 2:7.)

Bármire, amire elménk koncentrál, azt fel is nagyítja. Túlságosan gyakran a múlt rossz emlékeire fókuszálunk, vagy a jövő félelmeire. Néha Sátán nem tesz mást, mint utunkba helyez egy fogpiszkálót, de amire odajutunk már annyit meditáltunk azon, hogy milyen problémáink származhatnak ebből, hogy a fogpiszkáló gerenda nagyságúra növekedik és teljesen elzárja az utunkat. **Az Urat kell magasztalnunk, emlékeztetve magunkat arra, hogy egyetlen gerenda sem állíthatja meg Őt, ha hiszünk Benne.**

Mária magasztalta az Urat és a leghatalmasabb csodát kapta, ami a világon valaha megtörtént. **Te is megláthatod megvalósulni a csodádat.** Kezd el magasztalni az Urat és figyeld meg, az Úr nagyságának érzete benned még ma növekedni fog.

József: a hatalmas hit embere

Máté 1:18-25

József pedig, amikor felébredt álmából, úgy cselekedett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét.
Máté 1:24

Jézus Krisztus születésekor olyan sok csodás dolog történt, hogy gyakran feledésbe merül József hite. Gondold csak át, hogy mekkora hite volt. Józsefnek.

Miután az angyal megjelent Máriának, az Írásokban nem történik említés arról, hogy bármit is mondott volna Józsefnek. Tény, hogy Mária sietve Erzsébethez ment. (Lukács 1:39.) Az is lehetséges, hogy izgalmában elfelejtette elmondani Józsefnek, hogy elmegy unokatestvéréhez. Miután három hónap múlva visszatért "viselősnek találtatott" (Máté 1:18.) **Ez arra utal, hogy Mária nem mondta el Józsefnek a történteket, József vette észre rajta a terhességet.**

Hogy reagálna manapság egy férfi, ha váratlanul kiderülne, hogy a menyasszonya terhes, és azt állítja, hogy szűzen fogant a gyermek? Azt hiszem, Józsefnek ugyanilyen gondolatai lehettek. Irgalmassága Mária felé azt mutatja, hogy szerette őt, de azt tervezte, hogy elválik tőle, amely azt jelentette, hogy nem hitt neki. Ezután az Úrnak az angyala jelent meg Józsefnek álomban, és elmagyarázta neki a történteket. Még ezután is nagy hitet igényelt tőle, hogy higgyen az elmondottakban!

Ehhez hasonló dolog sohasem történt ezelőtt és sohasem fog megtörténni ismét. Senki sem hinne neki. Mindenki más számára úgy tűnhetett, hogy József egy olyasvalakit vesz el, aki előzetesen hűtlenséget követett el ellene. A világ szemében ez a házasság mindig is romlott maradt. **József becsületére vájjon, és a hite hatalmas tanúbizonysága, hogy engedelmeskedett az Úrnak azzal, hogy előre ment és elvette Máriát.**

Ha József és Mária tudott hinni Jézus szűztől való fogantatásban, akkor te is képes vagy elhinni azt, amit ma mond neked az Úr.

Isten bárkit és bármit használhat

Lukács 2:1-5

Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt.
Lukács 2:4

Mikeás próféta megmondta, hogy a Messiás Betlehemben fog megszületni. Mária és József azonban a galileai Názáret településen laktak. Ez egy probléma volt. Hogy fogja ezt Isten megoldani? **Augusztus Császárt használta fel, hogy Józsefet és Máriát a megfelelő helyre költöztesse.** Ez néhány igen fontos dologra hívja fel a figyelmünket.

Először, hibásan azt szoktuk gondolni, hogy Isten azokat használja csak, akik teljes mértékben átadták magukat Neki. Ez azonban biztos nem volt a helyzet jelen esetben! Augusztus az egyik legkorruptabb császár volt mind között. Istennek hirdette magát, mégis őt használta Isten, hogy a mi Urunk szüleit a megfelelő helyre mozdítsa. A Császár mit sem tudott erről, de Isten őt használta erre a célra.

Másodszor, József és Mária nem úgy tűntek, mint akik tudatában voltak Mikeás próféciájának. Ha tudták volna, akkor Betlehembe költöztek volna a sajátjuk helyett, engedelmeskedve Isten Igéjének. Ehelyett, Isten a körülményeket használta arra, hogy a Mikeás által prófétált helyre juttassa őket, ahol a Messiásnak meg kellett születnie. Ez azt mutatja a számunkra, hogy nem kell Isten akaratának beteljesedését saját erőfeszítésünkre alapoznunk; Ő képes körülményeinket isteni módon elrendezni, és irányítani bennünket az ösvényünkön az Ő módja szerint. (Példabeszédek 3:6.)

Idegeskedtél már azon, hogy vajon milyen módon fogja az Úr kimunkálni a dolgokat? Légy bátor! **Isten a legvalószínűtlenebb embereket és körülményeket is használni tudja, hogy vezessen téged.** Csak bízzál benne.

Sallangmentes hit

Lukács 2:6-7

És megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette,
mivel a szálláson nem volt számukra hely.
Lukács 2:7

Megdöbbentő, hogy a királyok Királya egy istállóban született meg, mivel senki sem adott helyet a szüleinek a vendégfogadóban. Jézus volt a Teremtő és a teremtményei nem biztosítottak számára helyet. Ez kiborított volna egy önző, én központú istent.

Úgy gondolom, Isten az Atya örömét találta azokban a körülményekben, ahogy Jézus született. Egyébként is, egy szoba a föld legnagyszerűbb palotájában is csak árnyéka lett volna annak a dicsőségnek, amit Jézus otthagyott. Semmi sem hasonlítható hozzá, ezért minek megpróbálni? Ezenkívül a szeretet és alázat motiválta Isten csodálatos tettét az emberré válásakor. (Filippi 2:8.) Jézus azt mondta, hogy ő szelíd és alázatos szívű. (Máté 11:29.) Mi egy alázatos Istent szolgálunk.

Az Úr valamivel látványosabban is jöhetett volna. Megszülethetett volna a legnagyszerűbb palotában is. Megigézhette volna az embereket, hogy higgyenek benne azzal, hogy olyan fantasztikus dolgokat mutat, melyek feleslegessé tették volna a hitet a szemlélődők számára, így elfogadták volna, mint Messiást, de ez nem az Ő útja volt. Szereti a hitet látni az emberekben, az egyszerű hitet. Ezért lehetetlen tetszeni Neki hit nélkül. (Zsidó 11:6.)

Elmulasztod meglátni Isten rejtett csodáit magad körül, mivel valami igazán látványos dolgot keresel? Ha Jézust egy istálló jászlában fekve találtad volna vajon hittél volna benne? **Az Úr örömét leli abban, hogy kevéssé látványos módon tárja fel Önmagát.** Ne mulasszad el ma Őt!

Vége a háborúnak!

Lukács 2:8-20

Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek,
és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!
Lukács 2:14

A II. Világháború végét követően néhány évvel egy csoport japán katonát találtak a Csendes- Óceán egyik déli szigetén. **A bombázások miatt átmeneti süketség lépett fel náluk, ezért nem hallották meg a repülőgépekről elhangzott hirdetéseket a háború befejezéséről.** Sok évvel később még mindig a dzsungelben bujkáltak és a folytatták a háborút. Milyen szomorú. Azonban sok keresztény még mindig azt gondolja, hogy Isten és az ember között még mindig tart a háború. Ez még szomorúbb!

Ezek az angyalok nem azt hirdették, az emberek között legyen békesség. Ez nyilvánvalóan nem történt meg, mióta Jézus eljött, és nem is látjuk manapság megtörténni. Jézus maga kijelentette, hogy nem azért jött, hogy békét hozzon az emberek között. (Máté 10:34-36.) **Az angyalok azért dicsérték Istent, mert véget ért a háború Isten és az emberek között.**

Krisztus földre való jövetele előtt Isten a Törvényen keresztül foglalkozott az emberiséggel. A Törvény szabályok és előírások rendszere volt, ami bizonyos büntetést tartalmazott az engedetlenséggel szemben. Az egyetlen probléma az volt ezzel a rendszerrel, hogy mindannyiunk áthágta a Törvényt. **Tehát mindannyian az átok alá kerültünk, nem pedig az áldás alá.** Nem volt békességünk a bűneink következtében.

Jézus egy új utat vezetett be az Istennel való kapcsolatunkban. Minden bűnünktől teljes mértékben szabadok lehetünk, nem a saját teljesítményünk következtében, hanem a Jézus Krisztusban való hitünk által. **Az Isten és ember között zajló háború véget ért. A békekötés a Bárány vérével lett aláírva.** Örvendezel ebben a békében, vagy még mindig szenveded a háború nehézségeit, mivel elmulasztottad meghallani a kihirdetést? Ma, Békesség és jóakarat jön felénk szerető, mennyei Édesapánktól.

Őbenne

Lukács 2:8-20

Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában.
Lukács 2:11

Jézus nem úgy" fejlődött" Úrrá és Megváltóvá. **Ő a Dicsőség Uraként született.** Jézus Isten volt, aki testben jelent meg. (1. Timóteus 3:16.) Milyen hatalmas titok! Hogy képes a Mindenható Isten egy ember formájára korlátozni magát? Még ha képes is erre, hogy kezdheti emberi pályafutását egy kisbabaként?

Ezek a kérdések nagy kihívást jelentenek teljes megértésünk előtt. Az első templom felszentelésekor Salamon ezt mondta: „De vajon lakhatik-e Isten a földön az emberekkel? Hiszen az ég, sőt az egeknek egei sem fogadhatnak magukba téged. Hát még ez a ház, amelyet én építettem!" (2. Krónika 6:18.) Mennyivel inkább egy kicsiny gyermek teste!

A válasz részben abban áll, hogy Isten Szellem (János 4:24), és a szellemeket sem idő, sem tér nem korlátozza. Ő volt az örökkévaló Isten, aki a Világegyetemet teremtette. Jézus fizikai teste csupán a földi ruhája volt, amit a közöttünk való járáshoz használt. **Jézus istenségének teljessége nem a fizikai testéhez illeszkedett, a szellemében lakozott.**

Ha még ezek után is nehéz megragadnunk, mindenesetre segíthet megértenünk, hogy Krisztus miképpen élhet bennünk, hívőkben. (Kolosszé 1:27.) Ha Isten valamennyi dicsősége benne lakozhat Jézus szellemében, akkor Isten teljessége is lakozhat újjászületett szellemünkben. (János 1:16.)

Annak a kijelentése, hogy ki vagy Krisztusban és Krisztus ki benned, meg fogja változtatni az életed teljes perspektíváját, mint keresztény. Ma, gondolkodj el ezen az igazságon: Ő valóban benned lakik, és te valóban Benne laksz.

Dániel hatása

Máté 2:1-11

Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: "Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az õ csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt."
Máté 2:1-2

Figyelemreméltó, hogy ezek a Keletről érkező emberek úgy értelmezték a csillag megjelenését – tekintet nélkül arra, hogy milyen szokatlan volt -, hogy az a zsidó Messiás születésének jele volt. Mi tudtak a zsidó próféciáról?

A Máté 2:1 ezeket az embereket bölcseknek nevezi. A görög szöveg által ténylegesen használt szó a magos, idegen eredetű, Mágust jelent, illetve keleti tudóst. **Általános vélemény, hogy ezek az emberek Perzsiából jöttek.** Jelentős részlet ez, mivel Babilon volt az a hely, ahová Dánielt fogolyként elvitték és ahol a mágusok vezetőjévé emelkedett. Az oroszlánok veréből győzedelmesen megszabadult, és a legbölcsebb embernek járó tisztességet nyerte el. (Dániel 6.) Végül az összes bölcs fejévé léptették elő. (Dániel 2:48.)

Dániel volt az a próféta, akinek Isten megadta **Jeremiás 70 hétről szóló próféciájának** az értelmezését, amely rámutatott a Messiás eljövetelére. (Dániel 9:2,24-27; Jeremiás 25:11.) A mágusok (vagy tudósok) fejeként Perzsiában, Dániel ezt az ismeretet kollégáival is megosztotta. Kétségtelenül, évszázadokon keresztül tanulmányozták és várták az eseményt követői. Nagyon is érthető, hogy egy új csillag megjelenése, amely a szokásostól eltérően mozgott a zsidó Messiás születésének jele volt.

A vallásos zsidó tudósok meglepődtek, a perzsa tudósok nem. **Utóbbiak folyamatosan tanulmányozták Isten Igéjét, amely Dánielen keresztül jutott hozzájuk.** Az Ige bölccsé tesz bennünket az üdvösségre. (2. Timóteus 3:15.)

Vezessen ma az Ige téged, hogy bölcs legyél jó döntések meghozatalában, és ismerd fel az idők jeleit.

Kijelentett ismeret

Lukács 2: 25-35

Azt a kijelentést kapta a Szentlélektől, hogy nem hal meg addig,
amíg meg nem látja az Úr Krisztusát.
Lukács 2:26

Egyik pásztor barátom elmesélte nekem, hogy mielőtt megkapta a Szent Szellemben való keresztséget, a karizmatikusokban egy dolog zavarta kiváltképpen, amit "kijelentett ismeretnek" nevezünk. Két doktorátusi fokozattal rendelkezett, szemináriumot végzett, mégis, amikor olyan szolgálókat hallgatott a rádióban, mint én (formális képzés nélkül), akik olyan módon világították meg az Igét, ahogy addig még nem hallotta. **Azt mondta, hogy százszor tanulmányozta ugyanazokat az Igéket és mégsem vette észre azokat a nyilvánvaló igazságokat, amelyekről mi szóltunk.** Ez feldúlta, ugyanakkor pedig kívánta azt, ami nekünk volt, neki pedig nem.

Így történt Simeonnal is. Kijelentette számára a Szent Szellem. Ez olyan dolog volt, amit embertől tanult. **Ez kijelentett ismeret volt: olyan ismeret, amely nem megfigyelésből, vagy utasításból származik, hanem intuícióból.** Ez a kijelentett ismeret minden újjászületett keresztény számára elérhető, aki elfogadja a Szent Szellem ilyen irányú szolgálatát.

Simeonnak nem volt természetes ismerete arról, hogy a több ezer kisbaba közül melyik is a Felkent. **Egyszerűen ráhangolta a szívét a Szent Szellemre, és a tudás természetfeletti módon a részévé vált a megfelelő időben.** Nem olyan nehéz elhinnünk! A természetben láthatjuk a madarakat, halakat és számos állatot, hogy oda vándorolnak, ahonnan a szüleik jöttek, mindezt mindenfajta előzetes ismeret nélkül. Nem az iskolában tanulták.

Ha Isten képes beszélni az állati teremtményeihez, akkor elképzelhető tán, hogy hozzád is szólhat? Hallgass ma Isten hangjára a belsődben ma, és kérd meg, hogy adjon neked kijelentett ismeretet Önmagáról és az életedre vonatkozó akaratáról.

Isten választott

Lukács 2:36-40

És már nyolcvannégy éve özvegyasszony volt. Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal.
Lukács 2:37

Tételezzük fel, hogy **Anna** tizennégy éves volt, amikor férjhez ment. **Ebben az esetben 98 éves volt az igevers idején.** Ennek ellenére még mindig böjtölt és imádkozott éjjel és nappal. Csodálatos asszony volt, annyi bizonyos!

Sátán megpróbál meggyőzni arról, hogy Isten nem fog használni bennünket. Olyan dolgokat említhet, mint életkor, képességek hiánya, vagy a múlt hibái – de Annához hasonlóan sok igei példa van arra, hogy Isten olyanokat használt gyakran, akik a világ mércéje szerint nem voltak használhatóak.

Mózes nyolcvan éves volt már, mielőtt Isten tervét elkezdte volna beteljesíteni az életében és 120 éves koráig munkálkodott. Ábrahám a kilencvenes éveit taposta, amikor megkapta az Istentől megígért gyermeket. **Nyilvánvalóan a kor nem tényező abban, hogy kit választ Isten.**

Gedeon egy másik olyan ember volt, aki nem tűnt alkalmas személynek. Éppen rejtőzködött a midianiták elől, amikor az Úr angyala megjelent, és azt mondta neki, hogy erős érfiú. (Bírák 6:11,12.) El se tudta hinni először, az Úrnak három alkalommal kellett bizonyítania! Gedeon csak egy példa arra, hogy az Úr "világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse az erőseket; És a világ nemteleneit és megvetettjeit választotta ki magának az Isten, és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse." (1. Korinthus 1:27,28.)

Ha gyengének és alkalmatlannak érzed magad, akkor teljesítetted a feltételeit annak, hogy Isten egy hatalmas küldetésre kiválasszon. **Nézz bele Isten Igéjébe és lásd meg magad, hogy Ő hogy néz rád.** Hagyd, hogy használjon ma téged.

Fogadalmat tenni, vagy nem tenni?

Példabeszédek 4:20-27

Ügyelj, hogy merre tart a lábad, akkor minden utad biztos lesz.
Példabeszédek 4:26

Az óév vége és az újév eleje jó alkalom arra, hogy számba vegyed az életedben történteket és tervet készíts az előtted álló dolgokra nézve. Némelyek nem tartják jónak a visszatekintést és bizonyára nem tartják jónak az újévi fogadalmakat sem. De az Írás ezen része azt tanácsolja nekünk, hogy egyengessük el (fontoljuk meg) lábaink ösvényeit.

A megfontol szó jelentése: "mentálisan mérlegelni". Nem tudsz valamit mérlegelni, ha nincs valami, amivel szemben mérlegelnéd azt. Ha nincsenek céljaid, akkor nem tudod értékelni, hogy vajon tettél-e előrelépést. Mindannyiunknak szüksége van valamire, amire célozhatunk. Egyébként a semmire fogunk lőni, és azt mindig el is fogjuk találni!

A célok kitűzésének és a fogadalmak tételének vannak azonban veszélyei. Ha túlzóak a terveink, akkor kudarcra ítéljük magunkat. Ez csak bűntudatot és kudarcélményt okoz bennünk. A Biblia támogatja a célok kitűzését és a vízióalkotást, de bölcsességre van szükségünk közben. **Nem szabad önkényesen megválasztanunk a céljainkat, Istentől függetlenül.** Az Ő akaratával ellentétes célok meghatározása elemészti az időnket és távol tart Tőle.

Jótékony hatású, ha visszatekintve megemlékezünk a jó dolgokról és tanulunk a rosszakból. Ha egyenes barázdát akarunk szántani, akkor egy előttünk lévő, távoli pontra kell a szemeinket függesztenünk. Használd fel ezt az időszakot arra, hogy értékeld az életed irányát, vajon abban az irányban halad, amit az Úr szeretne? Ha nem, akkor szükséged van néhány változtatásra. Bolond dolog folytatni ugyanúgy és közben más eredményeket várni. Fontold meg ma a lábaid ösvényeit és tedd meg a megfelelő lépéseket.

Hogyan fogadhatod be Jézust, mint Megváltódat?

A döntés, hogy elfogadod Jézus Krisztust, mint Uradat és Megváltódat, életed legfontosabb elhatározása!

Isten Igéje megígéri: **„Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk"** (Róma 10,9-10). **„Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül"** (Róma 10,13).

Isten már elkészítette az üdvösséget kegyelméből. A te dolgod csak annyi, hogy ezt elhidd, és elfogadd.

Mondd el hangosan ezt az imát: „*Jézus, megvallom, hogy Uram és Megváltóm vagy. Szívemben hiszem, hogy Isten feltámasztott téged a halálból. Az Igédbe vetett hit által elfogadom most az üdvösséget. Köszönöm, hogy megmentettél!*"

Abban a pillanatban, amikor átadod az életedet Jézus Krisztusnak, Igéjének igazságai azonnal végbemennek a szellemedben. Most, hogy újjászülettél, vadonatúj szellemed van!

Hogyan fogadhatod be a Szent Szellemet?

Szerető mennyei Atyád át akarja adni neked, gyermekének, azt a természetfeletti erőt, amire szükséged lesz az új élethez.

> *„Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál; és aki zörget, annak megnyittatik. Melyik apa az közületek, aki fiának kígyót ad, amikor az halat kér tőle, vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki? Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?"*
>
> **Lukács 11,10-13**

Csak kérned kell, hinned és elfogadnod!

Mondd el ezt az imát: *„Atyám, elismerem, hogy szükségem van az erődre, hogy élhessem ezt az új életet. Kérlek, tölts be Szent Szellemeddel. Hit által elfogadom, most, ebben a pillanatban! Köszönöm, hogy betöltöttél, megkereszteltél. Szent Szellem, Isten hozott az életemben!"*

Gratulálok – betöltődtél Isten természetfeletti erejével!

Egy számodra ismeretlen nyelv szótagjai fognak feljönni a szívedből a szádba (1 Korinthus 14,14). Ahogy kimondod őket hangosan, hit által, ezzel Isten erejét szabadítod fel belülről és építed magad szellemben. (1 Korinthus 14,4). Ezen a nyelven bármikor, és bárhol imádkozhatsz!

Nem számít, éreztél-e valamit, vagy nem, amikor imádkoztál, és befogadtad az Urat és az Ő szellemét. Ha hitted a szívedben, hogy megkaptad, akkor meg is kaptad, mert Isten Igéje megígérte. **„Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik nektek"** (Márk 11,24). Isten mindig betartja szavát – hidd el!

Isten hozott az új életedben!

Andrew Wommack magyar nyelven megjelent könyvei

Szellem, Lélek és Test

Feltetted már valaha magadnak a kérdést, mi változott meg amikor „újjászülettél”? A tükörbe nézve ugyanazt látod, mint korábban- a tested nem változott meg. Viselkedésedben sem tapasztalsz javulást, még a régi kísértéseid is ugyanazok.

Eltűnődsz: Megváltozott egyáltalán valami?

A válasz e kérdésre alapvető fontosságú ahhoz, hogy bármit is elfogadhassunk Istentől. Csak e tudás birtokában kerülhetjük el az ilyen újra meg újra visszatérő, kétségekkel teli kérdéseket: „Hogyan várhatnék bármit is az Úrtól? Nem érdemlem meg, nem vagyok elég jó!”

A SZELLEM, LÉLEK ÉS TEST segít kiiktatni a hitünket aláaknázó kétségeket. Segít elfogadni mindazt, amit Isten tartogat számunkra.

Önközpontúság- Minden baj forrása

A nehéz helyzetek alkalmat adnak arra, hogy kiderüljön, mi is lakozik a szívünkben. Hatalmas pénzügyi nyomás, tönkrement házasság, egy szeretett rokon elveszítése krízist jelenthet valakinek, míg egy másik ember számára lehetőség arra, hogy Isten Igéjének ereje bizonyítást nyerjen. Mi hát akkor a különbség? Erre a kérdésre ad választ Andrew Wommack ebben a könyvében.

Egyenesen a dolog lényegéről beszél és világosan tanít arról, hogy különböző módon reagálva, miként néz szembe két ember azonos mód nyomasztó élethelyzetekkel. Megérti a kedves Olvasó, hogy mit jelent a Bibliában a *„Krisztussal együtt megfeszíttettem. Nem én élek többé, hanem a Krisztus él bennem.”* és, hogy ez a tudás megváltoztathatja a krízis helyzetekben adott válaszainkat.

A szeretet , az öröm és a békesség még a legrosszabb helyzetekben is a miénk lehet.

A szerzőről

Andrew több mint három évtizede járja Amerikát és a világot. Hirdetve az Evangélium igazságait. Isten Igéjének mély kinyilatkoztatásait egyértelmű egyszerűséggel tanítja, hangsúlyozva Isten feltétel nélküli szeretetét, a kegyelem és a hit egyensúlyát. Rádió- és tévéműsorai milliókhoz jutnak el szerte a világban. 1994-ben megalapította a Charis Bibliai Főiskolát Colorado Springs-ben, majd Chicagoban, azóta pedig már más országokban is, mint Angliában, és Oroszországban. Andrew egész könyvtárat megtöltő tanításai hozzáférhetők nyomtatásban, audio és videofelvételek formájában. Szolgálata, mint már kezdettől fogva, továbbra is ingyen küldi a CD / hangkazettákat, a szerényebb anyagi körülmények között élőknek.

Andrew Wommack Ministries Hungary

9173 Győrladamér, Országút utca 7, Hungary

Email: hungary@awme.net

www.awme.hu